

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐
ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

เมษายน ๒๕๖๗

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐
ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

เมษายน ๒๕๖๗

ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ให้นหน่วยงานของรัฐจัดทำแผนปฏิบัติการของส่วนราชการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรบรรลุตามเป้าหมาย และการบริหารงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการปฏิบัติราชการตามนโยบายได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว

สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ แผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม แผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ.๒๕๖๕ ของกระทรวงอุตสาหกรรม แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน และแผนปฏิบัติการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อให้การบริหารราชการเกิดผลสัมฤทธิ์ และมีประสิทธิภาพ

สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ จะเป็นกรอบแนวทางในการวางแผน การพัฒนาอุตสาหกรรมอันจะก่อให้เกิดการพัฒนาในทุกกระบวนวงจร เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และเกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ต่อไป

สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

เมษายน ๒๕๖๗

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนัยยะของมติคณะรัฐมนตรี	๓
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๓
๒.๒ แผนระดับที่ ๒	๕
๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๕
๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ	๑๗
๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๑๙
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๒๑
๒.๔ ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ	๒๒
๒.๕ นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม MIND	๒๓
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	๒๔
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗	๒๔
๓.๑.๑ ข้อมูลทั่วไป	๒๔
(๑) ความเป็นมา	๒๔
(๒) ลักษณะทางกายภาพ	๒๔
(๓) การปกครองส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น	๒๖
(๔) โครงสร้างพื้นฐาน	๒๖
(๕) ด้านเศรษฐกิจ	๓๓
(๖) ด้านสังคมและความมั่นคง	๖๙
(๗) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๙๗
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๑๐๖
๓.๑.๒.๑ ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น	๑๐๖
๑) สรุปภาพรวมปัญหาและความต้องการของประชาชน	๑๐๖
๒) ปัญหาและความต้องการของประชาชนระดับจังหวัด	๑๐๗
(๑) จังหวัดยะลา	๑๐๗
(๒) จังหวัดปัตตานี	๑๐๘
(๓) จังหวัดนราธิวาส	๑๑๔

๓.๑.๒.๒ ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ	๑๒๐
- ผลผลิตมวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (GRP)	๑๒๓
- ข้อมูลด้านอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๑๒๒
(๑) โรงงานอุตสาหกรรม	๑๒๒
(๒) การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๑๒๖
(๓) การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน	๑๒๗
๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	๑๒๘
- ทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน และผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๑๒๘
- การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม	๑๒๙
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๑๓๓
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๑๓๓
๓.๒.๒ พันธกิจ	๑๓๓
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	๑๓๓

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ	๑๔๑
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐	๑๔๔
๔.๓ สรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๑๔๕
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๗	๑๔๕

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกรอบทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน โดยมีแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ แผนปฏิรูปประเทศ แผนระดับกระทรวง และแผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปและมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่แท้จริง ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม จากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ มีการกำหนดทิศทางเพื่อผลักดันให้ภาคการผลิตภาคการเกษตรมีความสมดุล มั่นคง และยั่งยืน ตลอดจนส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่โดยนำเทคโนโลยี นวัตกรรม มาประยุกต์ใช้ เพื่อก่อให้เกิดการเพิ่มมูลค่าและมาตรฐาน รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ อีกทั้ง ยังมีการสนับสนุนปัจจัยให้เอื้อต่อการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรม โดยมีการกำหนดแผนและขอบเขตไว้ดังนี้

วิสัยทัศน์ “ขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ ให้เข้มแข็งและเติบโตอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

- ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการประกอบการอุตสาหกรรมให้มีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้
- ส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- สร้างโอกาสและพัฒนาสภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อการลงทุนและการประกอบกิจการอุตสาหกรรม
- บูรณาการดำเนินงานหน่วยงานภายในและภายนอกกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย

แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๑ การเสริมสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและฮาลาลให้เข้มแข็งและเติบโต

เป้าประสงค์

- ผู้ประกอบการฯ มีศักยภาพและรายได้สูงขึ้น

แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๒ อุตสาหกรรมอยู่ร่วมกับสังคม/ชุมชนได้อย่างยั่งยืน

• เป้าประสงค์

- อุตสาหกรรมอยู่ร่วมกับสังคม/ชุมชนได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๓ การสนับสนุนปัจจัยให้เอื้อต่อการลงทุนและการขยายตัวของธุรกิจภาคอุตสาหกรรม

• เป้าประสงค์

- การลงทุนภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนขยายตัวเพิ่มขึ้น

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้าน การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

๑.๒ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
และยั่งยืน

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ การเกษตรสร้างมูลค่า

๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๒.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

๒.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

๒.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

การสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยมุ่งเน้นการพัฒนานวัตกรรม
และนำเทคโนโลยีใหม่มาปรับใช้และต่อยอดภาคการผลิตและบริการในปัจจุบัน
เพื่อเพิ่มผลิตภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งการปรับโครงสร้างภาคการผลิต
และบริการในปัจจุบันไปสู่ภาคการผลิตและบริการใหม่ที่มีศักยภาพ การพัฒนา
รูปแบบการค้าให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงการส่งเสริมให้
เกิดสังคมผู้ประกอบการ

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้าน การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ
สิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คน
รุ่นต่อไป ได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

๑.๒ พนฟูและสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใหม่ เพื่อลด
ผลกระทบทางลบ จากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

๑.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล
ภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

๑.๔ ยกกระตักบรวนทศน เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากร
ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

๒.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

๒.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

๒.๓ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น
ความเป็นเมือง

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

การนำระบบมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมาปฏิบัติในสถานประกอบการ โดยการจัดการมลพิษอย่างมีประสิทธิภาพ คือ การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่ ต้นเหตุหรือการจัดการวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ณ แหล่งกำเนิด โดยการนำของเสียหรือ วัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เกิดจากสถานประกอบการอุตสาหกรรมกลับมาใช้ใหม่หรือใช้ ซ้ำหรือลดการใช้(หลักการ ๓R) ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สร้างมูลค่าเพิ่ม เกิด ความคุ้มค่าในด้านเศรษฐกิจ และลดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบ กิจการอุตสาหกรรม รวมทั้งลดปริมาณขยะของชุมชนในกลุ่มจังหวัดฯ เป็นการ เตรียมความพร้อมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ที่ยั่งยืนเพื่อให้สถาน ประกอบการอุตสาหกรรมเป็นที่ยอมรับของชุมชนโดยรวม

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น ๓ การเกษตร

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น
- เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ - อัตราผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑.๒

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๒.๑ เกษตรแปรรูป

- แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูปสร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิต หลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

- เป้าหมายของแผนย่อย

สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ ๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ ขยายตัว

เฉลี่ยร้อยละ ๔

๒.๒ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

- แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนากระบวนการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่น ออกสู่ตลาดสม่ำเสมอ รวมถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนอง ต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย
- ๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชน ในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ท้องถิ่นอย่างยั่งยืน
- ๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้งการสร้าง ความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยว และบริการ และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และเพื่อการส่งออกไปยัง ตลาดโลก

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔

๒.๓ แผนย่อยเกษตรปลอดภัย

- แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติ ที่ดีทางการเกษตร และพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ตลอดจน ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า พร้อมทั้งดูแลการผลิตอาหารภายใต้มาตรฐานความปลอดภัย และการคุ้มครอง ผู้บริโภคและการคาร์ระดับสากล

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ ๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๓

๒.๔ แผนย่อยเกษตรชีวภาพ

- แนวทางการพัฒนา
- ๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ มีการยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการ วิสาหกิจ การเกษตรขนาดกลางและเล็กบนฐานทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรม ยั่งยืน ซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตร มาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๒) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของ สภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภท โภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่ม จากผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- เป้าหมายของแผนย่อย
- ๑) สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
- ๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น ๔ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๑ เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ : การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขา อุตสาหกรรม และบริการ
- เป้าหมายที่ ๒ : ผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ เพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
- ๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขา อุตสาหกรรมร้อยละ ๔.๘
- ๒) อัตราการขยายตัวของผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๒.๔

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๒.๑ แผนย่อยอุตสาหกรรมชีวภาพ

● แนวทางการพัฒนา

- ๑) สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจฐานชีวภาพ เช่น ชีวเคมีภัณฑ์ วัสดุชีวภาพ ชีวเภสัชภัณฑ์ เวชสำอาง นวัตกรรมอาหาร ชีวภาพ สารสกัดสมุนไพร เชื้อเพลิงชีวภาพ และพลังงานชีวภาพ เป็นต้น และสร้างเศรษฐกิจฐานชีวภาพอุบัติใหม่ ทั้งระบบอย่างครบวงจร
- ๒) พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดห่วงโซ่มูลค่าและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปชีวมวล เทคโนโลยีชีวภาพด้านการแพทย์และสุขภาพ รวมถึงอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนพัฒนา คลัสเตอร์อุตสาหกรรมชีวภาพในพื้นที่ที่เหมาะสม
- ๓) สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ ชีวภาพ โดยการพัฒนากำลังคนเชี่ยวชาญให้มีปริมาณเพียงพอต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต สร้างความเข้มแข็งและสร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพของวิสาหกิจ ชุมชนและชุมชนท้องถิ่น และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเฟื่องฟูและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขั้นสูงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสนับสนุนการลงทุนวิจัยและพัฒนา เพื่อสนับสนุนการขยายธุรกิจของวิสาหกิจเริ่มต้นในอุตสาหกรรมชีวภาพ
- ๔) สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ พัฒนา ตลาดภายในประเทศโดยให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักรู้ในประโยชน์จากผลิตภัณฑ์และ เทคโนโลยีชีวภาพ รวมถึงพัฒนามาตรการและสร้างแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการ จากเศรษฐกิจฐานชีวภาพ และใช้กลไกการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนพัฒนาและส่งเสริม การค้าระหว่างประเทศและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ
- ๕) มีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของระบบนิเวศที่เป็นมาตรฐาน โดยนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังมาใช้ อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบ โดยผู้ใช้ประโยชน์หรือต่อผู้ทำความเสียหายต่อทรัพยากร และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยการพัฒนาวิธีการทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังในการประเมินความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม/ระบบนิเวศ และพัฒนาวิธีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ที่เป็นมาตรฐานและจำเพาะสำหรับแต่ละระบบนิเวศ

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ๑) อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ๑) อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมชีวภาพเฉลี่ยต่อปี ร้อยละ ๑๐

๒.๒ แผนย่อยอุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร

- แนวทางการพัฒนา
 - ๑) พัฒนาอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์แบบบูรณาการควบคู่ไปกับ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในห่วงโซ่มูลค่า เช่น อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ และอุตสาหกรรมชีวภาพ เป็นต้น
 - ๒) ยกกระดับมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์และการให้บริการทางการแพทย์ให้เทียบเท่ากับระดับสากล ยกกระดับการแพทย์และบริการสุขภาพแผนไทย สร้างศูนย์ทดสอบ มาตรฐานของผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ ส่งเสริมการอำนวยความสะดวกในการตรวจและรับรองมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ของไทยให้กับผู้ประกอบการอย่างถูกต้อง รวดเร็ว ในราคาที่เป็นธรรมเพื่อให้ ผู้ประกอบการไทยสามารถแข่งขันได้มากขึ้น
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ๑) อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ๑) อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ เฉลี่ยต่อปี ร้อยละ ๕

๒.๓ แผนย่อยอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

- แนวทางการพัฒนา
 - ๑) ยกกระดับความสามารถของผู้ผลิต ผู้พัฒนา และผู้ออกแบบและ สร้างระบบของไทยให้มีความสามารถในการแข่งขันในด้านต่าง ๆ มากขึ้น เช่น การสร้างและบริหารห่วงโซ่มูลค่า ระดับโลก การจัดทำวัตถุดิบขึ้นสวน และอุปกรณ์อย่างเพียงพอ การบริหารจัดการองค์การ การตลาด และการเข้าถึงแหล่งเงินทุน เป็นต้น ให้สามารถสร้างและพัฒนานวัตกรรมทางอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงการสร้างโมเดลในการทำธุรกิจใหม่ในอนาคต
 - ๒) ผลิตและพัฒนาบุคลากรทั้งทางด้านผู้ใช้ ผู้ผลิต และผู้ให้บริการ ในภาคสวนต่าง ๆ ให้มีทักษะและความเชี่ยวชาญในด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ และส่งเสริมการนำบุคลากรต่างชาติที่มีทักษะและความรู้ความสามารถเข้ามาทำงานเพื่อรองรับการเติบโต ของอุตสาหกรรม ตลอดจนกำหนดมาตรการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ให้เรียนรู้ทักษะใหม่ และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีได้

- ๓) สร้างความตระหนักรู้และสนับสนุนการลงทุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งครอบคลุมถึงระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อินเทอร์เน็ต ในทุกสิ่ง และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในอนาคต ตามระดับความพร้อมของผู้ประกอบการ ทั้งด้านเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ เพื่อเป็นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ และเป็นการสร้างตลาด ของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์
- ๔) สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ยกกระดับให้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันในสังคม รวมทั้งส่งเสริม การสร้างตลาดภายในประเทศผ่านการสนับสนุนของภาครัฐ
- ๕) ส่งเสริมให้มีการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ทั้งในประเทศและจากต่างประเทศ และสนับสนุนการสร้างคลัสเตอร์ของอุตสาหกรรมและ บริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงสนับสนุนให้มีกลไกเพื่อผลักดันการขับเคลื่อน อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ทั้งระบบแบบครบวงจร

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) อุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์เฉลี่ยต่อปี ร้อยละ ๕

๒.๔ แผนย่อยอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม

- แนวทางการพัฒนา

- ๑) ผลักดันการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์ทั้งระบบไปสู่ อุตสาหกรรม ยานยนต์ไฟฟ้าอัจฉริยะ พลังงานไฮโดรเจน หรือพลังงานทางเลือกอื่น ๆ โดยจัดทำแนวทางการพัฒนา ต่อยอดจากฐานอุตสาหกรรมยานยนต์ที่ประเทศไทยเป็นหนึ่งในฐานการผลิตรถยนต์ที่สำคัญของโลก เพื่อเตรียม ความพร้อมและถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องให้สามารถปรับตัวพร้อม รับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี พัฒนาและยกระดับทักษะความเชี่ยวชาญของผู้ประกอบการไปใช้ประโยชน์ ในการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องภายในประเทศ อาทิ อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมชิ้นส่วน ระบบราง พร้อมทั้งส่งเสริมให้ประเทศเป็นศูนย์กลางยานยนต์ไฟฟ้าในอาเซียนในอนาคต

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการซ่อมบำรุงอากาศยานในภูมิภาค โดยเฉพาะอากาศยานรุ่นใหม่
- ๒) ประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิตชิ้นส่วนอากาศยานสูงชั้น (Tier)

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ๑) ส่วนแบ่งการตลาดของจำนวนอากาศยานที่เข้าซ่อมในภาคพื้นเอเชียแปซิฟิกเฉลี่ยร้อยละ ๑
 - ๒) จำนวนผู้ประกอบการผลิตชิ้นส่วนอากาศยานระดับ Tier ๓

๒.๕ แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- แนวทางการพัฒนา
 - ๑) สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยให้มีกลไกการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าและมีมาตรการสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยง ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ และจัดให้มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรม
 - ๒) กำหนดให้มีการทำการคาดการณ์เทคโนโลยีในอนาคต ทั้งในภาพรวมและรายสาขาสำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาภาคเกษตรอุตสาหกรรม และบริการของประเทศ ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และเป็นแนวทางในการวางแผนการทำงานของ ทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจ
 - ๓) วางแนวทางการผลิตและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยเชื่อมโยงภาคการศึกษาภาคอุตสาหกรรมและบริการ ให้ตอบสนองความต้องการของแต่ละสาขาของ อุตสาหกรรมและบริการ และจัดให้มีแผนพัฒนากำลังแรงงานทั้งประเทศในทุกกระดับ ทั้งแรงงานในประเทศ ที่เป็นแรงงานฝีมือ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ประกอบการ และแรงงานต่างด้าว ตลอดจนส่งเสริมการนำเข้าบุคลากร ที่ขาดแคลนจากต่างประเทศหรือบุคลากรที่มีทักษะในอุตสาหกรรมใหม่
 - ๔) ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลที่สอดคล้องกับการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศสนับสนุนให้มีข้อมูลเปิด เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ส่งเสริมให้เกิดธรรมาภิบาลข้อมูลขึ้นในองค์กรต่าง ๆ ในสังคม และส่งเสริมให้มีการจัดเก็บข้อมูลของภาครัฐอย่างบูรณาการ
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ๑) แรงงานไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ๒) ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อม ในอนาคตดีขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ๑) อันดับความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงาน อันดับที่ ๕๕
 - ๒) อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อม ในอนาคต อันดับที่ ๔๐

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ

๑ เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย ๑ : การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจ พิเศษทั้งหมดเพิ่มขึ้น
- เป้าหมาย ๒ : การลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดได้รับการยกระดับ
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - ๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจ พิเศษ ทั้งหมด ขยายตัวอย่างน้อยเฉลี่ยร้อยละ
 - ๒) มูลค่าการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมด ในช่วง ๕ ปีแรก จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๒.๑ แผนย่อยการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้

- แนวทางการพัฒนา
 - ๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคให้สามารถเชื่อมโยงโครงข่าย และใช้ประโยชน์ในการเป็นประตูส่งออกสินค้าผงด่วนตากไปยังท่าเรือหลักในกลุ่มประเทศความริเริ่ม แห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ และประตูส่งออกสินค้า ผงด่วนตากไปยังท่าเรือหลักในประเทศจีน เพื่อตอบสนองการขยายตัวของเศรษฐกิจในอนาคต
 - ๒) พัฒนาศูนย์กลางการแปรรูปการเกษตรและการประมงในภาคใตรรวมถึง ผลิตภัณฑ์ทางทะเล เช่น การพัฒนาการเพาะพันธุ์และการเลี้ยงกุ้งมังกร กุ้งทะเล และหอยมุก โดยยกระดับ เกษตรกรรายย่อยให้มีความสามารถในการผลิตและแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
 - ๓) พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและพัฒนาอุตสาหกรรมต่อยอด จากการผลิตน้ำมันปาล์มในพื้นที่ให้เป็นสินค้าที่มีมูลค่าสูง
 - ๔) พัฒนาเมืองในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ให้เป็นเมืองนาอยู่และเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการลงทุนและเศรษฐกิจ สอดคล้องกับนโยบายขับเคลื่อนระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ๑) การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้
 - ๒) การลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เพิ่มขึ้น
 - ๓) เมืองในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ มากขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ อย่างน้อยร้อยละ ๕ ต่อปี ๒) มูลค่าการลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

๒.๒ แผนย่อยการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

• แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการลงทุน เพื่อดึงดูดการลงทุน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยให้สิทธิประโยชน์ทั้งทางด้านภาษี และมีไซภาษีเพื่อจูงใจให้เกิดการลงทุน เพิ่มประสิทธิภาพของศูนย์บริการเบ็ดเสร็จโดยเฉพาะการใหม่อำนาจในการอนุมัติอนุญาตแบบเบ็ดเสร็จในพื้นที่ และพัฒนาด่านเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการอำนวยความสะดวกในการผ่านแดน
- ๒) ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ตามศักยภาพ โดยพัฒนาต่อยอดจากฐานทรัพยากรและกิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่ที่มีอยู่เดิม รวมทั้งยกระดับ ความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่ให้เอื้อต่อการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว และเป็นพื้นที่หลัก ในการขับเคลื่อนการสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจ และสังคมในสวนภูมิภาค ตลอดจนพัฒนาพื้นที่บริเวณ ชายแดนใหม่ มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งจะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งส่งเสริม ความสามารถในการแข่งขันของประเทศในภาพรวม
- ๓) ใช้ประโยชน์และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม อาทิ โครงสร้างพื้นฐานคมนาคม พลังงาน ระบบน้ำประปา ที่อยู่ อาศัย โรงพยาบาล และสถานศึกษา ที่สอดคล้อง กับความต้องการของพื้นที่ และมีกลไกที่สามารถรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติ การเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุม โรคติดต่อ ในพื้นที่และเมือง รวมทั้งรองรับการพัฒนาพื้นที่และเมืองนาอยู่
- ๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการพื้นที่พิเศษ โดยศึกษากฎหมาย และ กฎระเบียบที่มีอยู่เพื่อปรับปรุงและจัดทำข้อเสนอกฎหมายและ กฎระเบียบ และจัดทำระบบฐานข้อมูล เพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ การพัฒนาธุรกิจรูปแบบใหม่ และการส่งเสริมการลงทุนรวม ระหว่างรัฐและ เอกชน รวมทั้งส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการ ลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย และ นำเทคโนโลยี สมัยใหม่มาใช้ ตลอดจนการจัดตั้งกลไกการบริหารจัดการที่มี ประสิทธิภาพ
- ๕) พัฒนาเมืองในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนให้เป็นเมือง นาอยู่ ที่สามารถรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการลงทุนทั้งจาก ในและต่างประเทศ ซึ่งจะสนับสนุนการขับเคลื่อน พื้นที่เขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษชายแดนให้เป็นฐานเศรษฐกิจใหม่ของประเทศ โดย เน้นการจัดทำแผนพัฒนาเมือง ตามแนวคิดตามแผนผังภูมินิเวศ และ การพัฒนาเมืองรูปแบบต่าง ๆ อาทิ การเติบโตของเมืองแบบกระชับ

เมืองที่ปรับตัวได้ตามการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นเมืองที่ประชาชน มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการขั้นพื้นฐานที่สามารถส่งเสริมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนได้ โดยในช่วงปีที่ ๑ - ๕ เน้นการพัฒนาพื้นที่ เมืองสงขลา ช่วงปีที่ ๖ - ๑๐ เน้นการพัฒนาพื้นที่เมืองตาก สระแก้ว เชียงราย กาญจนบุรี หนองคาย และ มุกดาหาร และช่วงปีที่ ๑๖ - ๒๐ เน้นการพัฒนาพื้นที่เมืองนครพนม นราธิวาส และตราด

๖) พัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมและการรักษาพื้นที่สีเขียวที่มีประสิทธิภาพ เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาควบคู่กับการรักษาสภาพแวดล้อมและพื้นที่สีเขียวในเมือง ๗) เสริมสร้างความสามารถของวิสาหกิจชุมชน และภาคเอกชนในพื้นที่ เพื่อผลักดันให้เกิดการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการผลิต

- เป้าหมายของแผนย่อย

๑) การลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพิ่มขึ้น

๒) เมืองในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองนาอยู่มากขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

๒) จำนวนเมืองในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมือง นาอยู่ ๖ เมือง (ตาก สระแก้ว เชียงราย กาญจนบุรี หนองคาย มุกดาหาร)

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น ๑๖ เศรษฐกิจฐานราก

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๒.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ ให้การสนับสนุนช่วยเหลือทางวิชาการต่าง ๆ เพื่อยกระดับองค์ความรู้และทักษะที่สำคัญและจำเป็นในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า เพื่อยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและก่อให้เกิดการสร้างรายได้ได้ด้วยตนเอง รวมถึงการบริหารจัดการหนี้สิน เพื่อการแก้ไขปัญหาหนี้สินอย่างยั่งยืน และการใช้ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมายกระดับห่วงโซ่อุปทานให้เป็นห่วงโซ่คุณค่าที่สามารถก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนได้อย่างเป็นธรรม

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๒.๑) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

- แนวทางการพัฒนา เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อย เพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ
- เป้าหมายของแผนย่อย ศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ ส่งเสริมและสนับสนุนการให้ความรู้ ทั้งทางด้านเทคโนโลยี การจัดการ การบริหารจัดการความเสี่ยง และการตลาด ให้มีทักษะต่าง ๆ ที่สอดคล้องและจำเป็นต่อการยกระดับเป็นผู้ประกอบการ

- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๒.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีการปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ เพื่อสามารถขับเคลื่อนและเสริมสร้างศักยภาพการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศได้อย่างยั่งยืน

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๒.๑ แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

- แนวทางการพัฒนาลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- เป้าหมายของแผนย่อย การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ ส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้ใส่ใจในกระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน และปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรมแบบปล่อยคาร์บอนต่ำ ลดการเกิดของเสีย เป็นต้น

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป

กิจกรรมปฏิรูปที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ

กิจกรรมปฏิรูปที่ ๑ การสร้างเกษตรมูลค่าสูง (High Value Added)

๑) เป้าหมาย ยกระดับรายได้ภาคการเกษตร อาหารแปรรูป และผลิตภัณฑ์ชีวภาพ

๒) ตัวชี้วัด

๒.๑ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๓.๘

๒.๒ มูลค่าของสินค้าเกษตรแปรรูป เกษตรชีวภาพ และเกษตรที่ได้จากเทคโนโลยี สมัยใหม่คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๐ ของ GDP ภาคเกษตร ภายใน ๕ ปี

๒.๓ รายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

กิจกรรมปฏิรูปที่ ๒ การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง

๑) เป้าหมาย ความสามารถในการแข่งขันด้านท่องเที่ยวสูงขึ้นและสามารถกลับมาเป็นกลไกหลัก ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๒) ตัวชี้วัด

๒.๑ ค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี ๕-๒๐

๒.๒ รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรอง เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี ๒.๓) อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของไทย ในด้านสุขภาพ และอนามัย ด้านความมั่นคงปลอดภัย และความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม โดย World Economic Forum (WEF) อยู่ในกลุ่ม ๕๐ อันดับแรกของประเทศที่ได้รับการจัดอันดับ

กิจกรรมปฏิรูปที่ ๓ การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กในอุตสาหกรรมและ บริการเป้าหมาย

๑) เป้าหมาย

๑.๑ SMEs มีความสามารถในการแข่งขันและมีผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศทั้งประเทศเพิ่มสูงขึ้น

๑.๒ ส่งเสริมการปรับตัวและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อแข่งขันในยุคดิจิทัลของ SMEs

๑.๓ จำนวนวิสาหกิจเริ่มต้น (Startup) ที่มีศักยภาพเพิ่มสูงขึ้น

๒) ตัวชี้วัด

๒.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศทั้งประเทศ คิดเป็นร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๖๕

๒.๒ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัล อยู่ในกลุ่มอันดับ ๑ ใน ๓๖ ในปี ๒๕๖๕ โดยสถาบันการจัดการนานาชาติ (International Institute for Management Development: IMD)

๒.๓ อัตราการขยายตัวของมูลค่าเชิงพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของ SMEs เพิ่มขึ้น ๑ เท่า ในปี ๒๕๖๕ ๕-๒๔ ๒.๔) จำนวนสตาร์ทอัพที่ได้รับการร่วมลงทุนในวงเงินมากกว่า ๓๐ ล้านบาทขึ้นไป เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ต่อปี

กิจกรรมปฏิรูปที่ ๔ การเป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการลงทุนของไทยในภูมิภาค (Regional Trading/Investment Center)

๑) เป้าหมาย ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการลงทุนในภูมิภาค

๒) ตัวชี้วัด

๒.๑) อันดับด้านความยากง่ายในการประกอบธุรกิจ (Ease of Doing Business Index) ของประเทศไทยอยู่ใน ๒๐ อันดับแรกของประเทศที่ได้รับการจัดอันดับ โดย ธนาคารโลก

๒.๒) จำนวนกิจการศูนย์กลางธุรกิจระหว่างประเทศ (International Business Center) ในประเทศไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ต่อปี

๒.๓) อันดับของมูลค่าการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยอยู่ในอันดับ ๑ ใน ๓ ของอาเซียน

กิจกรรมปฏิรูปที่ ๕ การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๑) เป้าหมาย สร้างและพัฒนากำลังคนที่มีทักษะและความพร้อมเพื่อเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ๕-๓๑

๒) ตัวชี้วัด คะแนนความสามารถในการแข่งขันการพัฒนาทุนมนุษย์ด้านทักษะ (Skill) ของ World Economic Forum (WEF) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๖๕

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

๑) วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา การวางกรอบการพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ มีความมุ่งหมายที่จะเร่ง เพิ่มศักยภาพของประเทศ ในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อฐานและเสริมสร้างความสามารถในการ สร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วทั้งการกำหนด ทิศทางการพัฒนา ประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพลิก โฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้าง การเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้าง สังคมที่ก้าวทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนา ตนเองได้อย่างเต็ม ศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืน ด้านสิ่งแวดล้อม

๒) เป้าหมายหลักจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

(๒.๑) การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีด ความสามารถในการ แข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบ โจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคม ยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยง เศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของ ภาคการผลิตและบริการ เป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

(๒.๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและ คุณลักษณะที่เหมาะสมกับ โลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม เตรียมพร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้อง กับความต้องการของตลาดแรงงาน เอื้อต่อการปรับโครงสร้าง เศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิต และบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาหลักประกันและ ความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

(๒.๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้ง ในเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ สนับสนุนช่วยเหลือกลุ่ม เปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มี โอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

(๒.๔) การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยปรับปรุงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติใน การผลิตและบริการ ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของ ระบบนิเวศ แก้ไขปัญหามลพิษสำคัญ ด้วยวิธีการที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศ ขยะ และมลพิษทางน้ำ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon neutrality) ภายในครึ่งแรกของศตวรรษนี้

(๒.๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง และความเสียหาย ภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหา โอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัย คุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ กลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลง สู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของ ภาครัฐให้สามารถ

ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่าง
ทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

๓) หมายเหตุการพัฒนาแบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ หมายเหตุการพัฒนา จำนวน ๑๓
ประการดังนี้

(๓.๑) มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมายเหตุที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมายเหตุที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมายเหตุที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญ ของภูมิภาค

หมายเหตุที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

(๓.๒) มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้

หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิบโตได้อย่างยั่งยืน

หมายเหตุที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคม ที่เพียงพอ เหมาะสม

(๓.๓) มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมายเหตุที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมายเหตุที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๓.๔) มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

หมายเหตุที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๗๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ สาขากระบวนการ อุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดนพ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ โดย สำนักงานสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐
- แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
- แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
- แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
- แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทย ด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐

๒.๔ ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ

(๑) เป้าหมายที่ (Goal) เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนา อุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

(๒)เป้าหมายย่อย (Target)

๒.๑ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ ให้เพิ่มสวน แบนของภาคอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามบริบทของ ประเทศ และให้เพิ่มสวน แบนขึ้นเป็น ๒ เท่า ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๒.๒ ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่ม ประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทาง อุตสาหกรรมที่สะอาด และเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศ ดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มุ่งเน้นการสนับสนุน การพัฒนาการลงทุนภาคอุตสาหกรรม ในสวนภูมิภาคที่จะส่งผลต่อการขยายตัว ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม และผลิตภาพ การผลิตของ ภาคอุตสาหกรรม ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ที่มีเป้าหมายเพื่อเพิ่ม ศักยภาพและเน้น สร้างความเข้มแข็งจากภายใน ลดความเหลื่อมล้ำ นำประเทศ หลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้ วิทยาศาสตร์และนวัตกรรม รวมถึงนโยบาย ๑๐ อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ ที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engine) ของประเทศ โดยการ ส่งเสริมสถานประกอบการ ใหม่นำระบบอัตโนมัติหรือหุ่นยนต์มาใช้ในสถาน ประกอบการ การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมอาหาร แห่งอนาคต อุตสาหกรรมยานยนต์ และเครื่องมือแพทย์ รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่ม และเชื่อมโยง อุตสาหกรรมดังกล่าว

๒.๕ นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม MIND

กระทรวงอุตสาหกรรม พร้อมสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับภาคอุตสาหกรรมไทย เดินหน้าทำงานภายใต้แนวคิด “MIND: ปรับอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่” ให้มีความสำคัญในการยกระดับทุกองค์ประกอบของภาคอุตสาหกรรม ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งและกระจายรายได้สู่ชุมชน ด้วย “หัว” และ “ใจ” ของคนกระทรวงอุตสาหกรรมสร้างภาพลักษณ์และคุณค่าใหม่ของ อุตสาหกรรมในหลักการของ “อุตสาหกรรมดี ชุมชนดี หน่วยงานดี” ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ เพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ ๔ มิติและให้รางวัลกับคนทำดี ได้แก่

มิติที่ ๑ ความสำเร็จทางธุรกิจ

มิติที่ ๒ การดูแลสังคมโดยรอบโรงงานอุตสาหกรรม

มิติที่ ๓ การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมที่ตบโจทย์ไทยและประชาคมโลก

มิติที่ ๔ การกระจายรายได้ให้กับประชาชนและชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวนประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกรอบทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน โดยมีแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ แผนปฏิรูปประเทศ แผนระดับกระทรวง และแผนปฏิบัติการด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป และมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่แท้จริง ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม จากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัดและแนวทางการพัฒนา ซึ่งการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ นอกจากการนำแผนหรือนโยบายระดับบนมาประกอบการจัดทำแผนแล้ว จะต้องอาศัยข้อมูลบริบท ศักยภาพ และสิ่งแวดล้อมของพื้นที่มาประกอบการจัดทำแผนเพื่อให้ทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมมีความสมดุล มั่นคง และยั่งยืนต่อไป

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไป

(๑) ความเป็นมา

ตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ประกอบมติคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงได้จัดตั้งกลุ่มจังหวัดจำนวน ๑๘ กลุ่มจังหวัด ๖ ภาค โดยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา มีจังหวัดยะลา ๐ เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน และผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา ทำหน้าที่หัวหน้ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

(๒) ลักษณะทางกายภาพ

(๒.๑) ที่ตั้งและอาณาเขต

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนประกอบด้วย จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา ตั้งอยู่ใต้สุดของประเทศไทยมีพื้นที่ด้านใต้ติดกับประเทศมาเลเซีย รวมระยะทางพรมแดนไทย – มาเลเซีย ๒๕๘ กิโลเมตร พื้นที่ด้านเหนือและตะวันตกติดกับจังหวัดสงขลาโดยมีเทือกเขาสนกาลาศรีเป็นแนวกั้นพื้นที่ด้านตะวันออกติดทะเลอ่าวไทย ระยะทาง ๑๗๒.๓๑ กิโลเมตร มีเนื้อที่รวมประมาณ ๑๐,๙๓๖.๘๖๔ ตารางกิโลเมตร โดยจังหวัดยะลามีพื้นที่มากที่สุด และจังหวัดปัตตานีมีพื้นที่น้อยที่สุด มีรายละเอียด ดังนี้

ภาพที่ ๑ แผนที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ตารางที่ ๑ แสดงขนาดพื้นที่และอาณาเขตติดต่อของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

จังหวัด	ขนาดพื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)	ทิศเหนือ	ทิศใต้	ทิศตะวันออก	ทิศตะวันตก
นราธิวาส	๔,๔๗๕.๔๓๐	จ. ปัตตานี และอ่าวไทย	รัฐกลันตัน มาเลเซีย	อ่าวไทย รัฐกลันตัน มาเลเซีย	จ. ยะลา
ปัตตานี	๑,๙๔๐.๓๕๖	อ่าวไทย	อ. เมืองยะลา อ. รามัน จ. ยะลา, อ. บาเจาะ จ. นราธิวาส	อ่าวไทย	อ. เทพา อ. สะบ้าย้อย จ. สงขลา
ยะลา	๔,๕๒๑.๐๗๘	อ. สะบ้าย้อย จ. สงขลา, อ. โคกโพธิ์ จ. ปัตตานี	รัฐเปรัก มาเลเซีย	อ. บาเจาะ อ. รือเสาะ จ. นราธิวาส, รัฐเปอร์ลิส มาเลเซีย	จ. สงขลา รัฐเคดาห์ มาเลเซีย
รวม	๑๐,๙๓๖.๘๖๔				

(๒.๒) ลักษณะภูมิอากาศ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนตั้งอยู่ใกล้เส้นศูนย์สูตรจึงมีภูมิอากาศแบบร้อนชื้น (Tropical Wet or Tropical Rainforest) มีฝนตลอดปีไม่เว้นฤดูแล้ง โดยเฉพาะในช่วงเดือนตุลาคม – กุมภาพันธ์ ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือทำให้มีฝนตกมากบริเวณด้านตะวันออกของภาคใต้ และในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - พฤษภาคม เป็นช่วงเปลี่ยนจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือเป็นมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ทำให้มีฝนตกน้อยกว่าช่วงอื่นๆ และมีอุณหภูมิสูงมากที่สุดของปี

(๓) การปกครองส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีเขตการปกครองส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย ๓๓ อำเภอ, ๒๕๐ ตำบล, ๑,๖๑๕ หมู่บ้าน และการปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย ๓ องค์การบริหารส่วนจังหวัด, ๑ เทศบาลนคร, ๗ เทศบาลเมือง, ๔๑ เทศบาลตำบล, ๒๑๕ องค์การบริหารส่วนตำบล

ตารางที่ ๒ แสดงข้อมูลการปกครองส่วนภูมิภาค/การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

จังหวัด	การปกครองส่วนภูมิภาค (แห่ง)			การปกครองส่วนท้องถิ่น (แห่ง)				
	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	องค์การบริหารส่วนจังหวัด	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	องค์การบริหารส่วนตำบล
นราธิวาส	๑๓	๗๗	๕๙๓	๑	-	๓	๑๓	๗๒
ปัตตานี	๑๒	๑๑๕	๖๔๒	๑	-	๒	๑๕	๙๖
ยะลา	๘	๕๘	๓๘๐	๑	๑	๒	๑๓	๔๗
รวม	๓๓	๒๕๐	๑,๖๑๕	๓	๑	๗	๔๑	๒๑๕

(๔) โครงสร้างพื้นฐาน

(๔.๑) การคมนาคม

โครงสร้างพื้นฐานของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนด้านการคมนาคมได้มีการพัฒนาให้มีความเชื่อมโยงทั้งภายในกลุ่มจังหวัด ระหว่างกลุ่มจังหวัด อีกทั้งสามารถเชื่อมโยงสู่ต่างประเทศได้อย่างสะดวกทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ดังนี้

(๔.๑.๑) การขนส่งทางบก

(๔.๑.๑.๑) ระบบคมนาคมขนส่งทางถนน

ภาพที่ ๒ ระบบคมนาคมทางถนนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

๑) ทางหลวงสายหลักทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างกลุ่มจังหวัดกับจังหวัดอื่น มี ๒ เส้นทางหลัก คือ

๑.๑) ทางหลวงหมายเลข ๔๒ หรือ ถนนเพชรเกษมสายปัตตานี-นราธิวาส เป็นถนนสายหลักของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนที่เชื่อมต่อจังหวัดสงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส โดยมีจุดเริ่มต้นบนถนนกาญจนาภิเษย์ (ทางหลวงหมายเลข ๔) อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา และสิ้นสุดที่จุดผ่านแดนถาวรสุโข-ลก อำเภอสุโข-ลก จังหวัดนราธิวาส ระยะทางรวม ๒๖๒.๓๑๒ กิโลเมตร

๑.๒) ทางหลวงหมายเลข ๔๓ เป็นทางหลวงเส้นใหม่ที่ตัดขึ้นเพื่อลดระยะทางการเดินทางจากจังหวัดสงขลาไปยังจังหวัดปัตตานี แทนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๒ โดยเป็นทางหลวงขนาด ๔ ช่องจราจรตลอดสาย โดยมีจุดเริ่มต้นที่บ้านคลองหะ อำเภอกาบัง จังหวัดสงขลา และไปบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๘ ในเขตพื้นที่จังหวัดปัตตานี รวมระยะทาง ๙๔.๙๕๒ กิโลเมตร

๒) ทางหลวงสายรอง เป็นทางหลวงที่เชื่อมโยงภายในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ทางหลวงหมายเลข ๔๐๖, ๔๐๗, ๔๐๘, ๔๐๙, ๔๑๐, ๔๑๔, ๔๑๖, ๔๑๘ เป็นต้น

๓) สถานีขนส่งผู้โดยสาร ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีสถานีขนส่งผู้โดยสาร ดังนี้

ตารางที่ ๓ แสดงสถานีขนส่งผู้โดยสารในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ลำดับ	จังหวัด	ชื่อสถานี
๑	ปัตตานี	- สถานีขนส่งผู้โดยสาร จ.ปัตตานี
๒	ยะลา	- สถานีขนส่งผู้โดยสาร จ.ยะลา
๓	นราธิวาส	- สถานีขนส่งผู้โดยสาร จ.นราธิวาส - สถานีขนส่งผู้โดยสาร อ.ตากใบ - สถานีขนส่งผู้โดยสาร อ.สุโข-ลก

ที่มา : บริษัท ขนส่ง จำกัด

(๔.๑.๒) ระบบคมนาคมขนส่งทางราง

ในปัจจุบันเส้นทางของการขนส่งทางรางของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนเป็นเส้นทางสายใต้ โดยมีต้นทางที่กรุงเทพฯ (สถานีรถไฟหัวลำโพง) ผ่านจังหวัดนครปฐม, ราชบุรี, เพชรบุรี, ประจวบคีรีขันธ์, ชุมพร, สุราษฎร์ธานี, นครศรีธรรมราช, พัทลุง, สงขลา, ปัตตานี, ยะลา และไปสุดปลายทางที่สถานีรถไฟสุโข-ลก จังหวัดนราธิวาส

ภาพที่ ๓ แสดงเส้นทางเดินรถไฟของประเทศไทย

ที่มา : สถาบันการขนส่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(๔.๑.๒) การขนส่งทางน้ำ

เนื่องจากพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ติดทะเลจึงมีการคมนาคมขนส่งทางน้ำค่อนข้างมาก เพื่อการประกอบอาชีพ (การประมง) การขนส่งสินค้า การขนส่งผู้โดยสาร และการท่องเที่ยว โดยพบว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ กลุ่มภาคใต้ชายแดนมีปริมาณสินค้า ๓๕๗,๓๗๔.๒๖๘ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๑.๒๑ ของภาคใต้ และร้อยละ ๐.๑๒ ของประเทศ ซึ่งมีท่าเรือ จำนวน ๓ แห่ง คือ

(๑) ท่าเทียบเรือชายฝั่งปัตตานี ต.บานา อ.เมือง จ. ปัตตานี สร้างแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๒๗ สามารถรองรับเรือส่งสินค้าชายฝั่งขนาดไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตันกรอสได้ เข้าจอดเทียบท่าได้พร้อมกัน ๒ ลำ มีศักยภาพรับสินค้าได้ประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ เมตริกตัน/ปี

(๒) ท่าเทียบเรือชายฝั่งนราธิวาส บ้านหินแดง อ.เมือง จ.นราธิวาส สร้างแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๓๗ สามารถรองรับเรือลำเลียงสินค้าได้ ใช้สำหรับขนส่งสินค้าประมง

(๓) ท่าเรือตากใบ อ.ตากใบ จ.นราธิวาส เป็นท่าเรือแม่ลู่ข้ามฝาก ระหว่างตากใบ จ.นราธิวาส ประเทศไทย กับตุมปัต รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย

ตารางที่ ๔ ข้อมูลจำนวนเรือและสินค้าของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ปี พ.ศ.	๒๕๕๙		๒๕๖๐		๒๕๖๑	
	จำนวนเรือ	ปริมาณสินค้า (ตัน)	จำนวนเรือ	ปริมาณสินค้า (ตัน)	จำนวนเรือ	ปริมาณสินค้า (ตัน)
ทั้งประเทศ	๑๖๑,๒๘๑	๒๖๒,๗๘๘,๙๔๕.๙๐๒	๑๖๖,๐๕๙	๒๗๖,๗๑๙,๕๓๒.๐๓๐	๑๕๙,๑๐๒	๒๙๓,๖๘๑,๘๖๒.๒๘๑
ภาคใต้ (๑๔ จังหวัด)	๖๐,๓๙๕	๒๘,๒๖๘,๑๙๓.๙๑๗	๕๙,๐๗๓	๒๘,๐๑๑,๒๕๒.๙๘๐	๕๖,๕๙๗	๒๙,๕๗๒,๙๐๘.๑๗๒
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๑,๙๓๘	๑๒๑,๘๖๒.๗๒๕	๒,๒๓๘	๕๖๒,๐๓๐.๐๐๐	๑,๗๕๘	๓๕๗,๓๗๔.๒๖๘
จ.ปัตตานี	๓๑๓	๗,๕๒๕.๐๐๐	๖๗๘	๒๑,๗๕๙.๐๐๐	๔๕๓	๑๐,๘๖๔.๒๖๘
จ.นราธิวาส	๑,๖๒๕	๑๑๔,๓๓๗.๗๒๕	๑,๕๖๐	๕๔๐,๒๗๑.๐๐๐	๑,๓๐๕	๓๔๖,๕๑๐.๐๐๐

(๔.๑.๓) การขนส่งทางอากาศ

พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

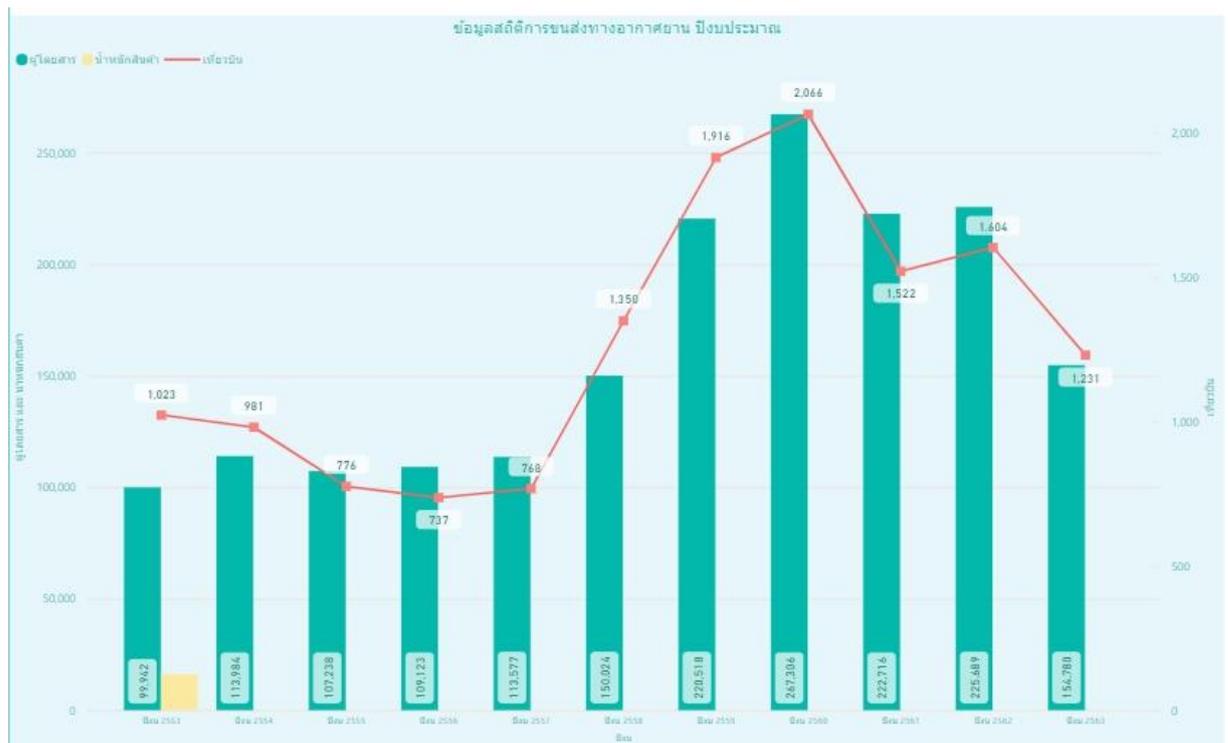
ปีพ.ศ. ๒๕๖๒ พบว่า มีจำนวนเที่ยวบินทั้งสิ้น ๑,๖๐๔ เที่ยวบิน (เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ ๕.๓๙) และมีจำนวนผู้โดยสารทั้งสิ้น ๒๒๕,๖๘๙ คน (เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ ๑.๓๓) ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ พบว่า มีจำนวนเที่ยวบินทั้งสิ้น ๑,๒๓๑ เที่ยวบิน และมีจำนวนผู้โดยสารทั้งสิ้น ๑๕๔,๗๘๐ คน ซึ่งลดลงจากปีที่ผ่านมา

โดยปัจจุบันมีสนามบิน ๒ แห่ง คือ

(๑) ท่าอากาศยานนราธิวาส เดินทางระหว่างกรุงเทพฯ (ดอนเมือง) กับจังหวัดนราธิวาส แต่มีการขนส่งเฉพาะผู้โดยสารเท่านั้น โดยมีสายการบินที่ทำการอยู่ ๒ บริษัท คือ บริษัทไทยแอร์เอเชีย จำกัด และบริษัทไทยสมายล์แอร์เวย์จำกัด

(๒) ท่าอากาศยานเบตง ขณะนี้อาคารสนามบินได้ก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว อยู่ระหว่างการเจรจา กับสายการบิน เพื่อเปิดเส้นทางการบิน จำกัด

ภาพที่ ๔ กราฟการเปรียบเทียบปริมาณจำนวนผู้โดยสารและเที่ยวบินในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน
ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๖๓

ที่มา: กรมท่าอากาศยาน

(๔.๒) ระบบสาธารณูปโภค

ระบบสาธารณูปโภค ประกอบด้วยระบบไฟฟ้า ระบบน้ำประปา ระบบสื่อสารและโทรคมนาคม พลังงานต่าง ๆ ข้อเสียและกากของเสีย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

(๔.๒.๑) ระบบไฟฟ้า

ในปีพ.ศ. ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีผู้ใช้ไฟฟ้า จำนวน ๕๔๐,๘๔๓ ราย ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ๑๔,๑๒๙ ราย ส่งผลให้มีการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าและใช้ไฟฟ้าเพิ่มสูงขึ้นจากปีก่อนหน้า จำนวน ๓๓,๓๘๑,๐๖๑ กิโลวัตต์/ชั่วโมง

ตารางที่ ๕ แสดงข้อมูลระบบไฟฟ้าของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ปี พ.ศ.	กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	จำนวน ผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	พลังงานไฟฟ้าที่ จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์/ชั่วโมง)	บ้านที่อยู่อาศัย (กิโลวัตต์/ชั่วโมง)	ภาคธุรกิจ (กิโลวัตต์/ชั่วโมง)	อื่น ๆ (กิโลวัตต์/ชั่วโมง)
๒๕๕๙	ทั่วประเทศ	๑๘,๖๖๙,๑๖๙	๑๒๗,๒๑๙,๖๑๗,๒๒๑	๓๐,๙๓๔,๑๓๕,๗๐๑	๑๑๙,๕๓๙,๓๑๓,๘๙๗	๗,๖๔๐,๓๐๓,๓๒๔
	ภาคใต้ (๑๔ จังหวัด)	๓,๐๔๓,๔๔๐	๑๖,๑๒๓,๔๑๓,๑๐๖	๕,๓๖๗,๕๕๙,๔๗๔	๘,๙๓๒,๗๔๑,๘๙๐	๑,๘๒๓,๑๑๑,๗๔๒
	กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ชายแดน	๔๙๖,๖๓๒	๑,๒๙๘,๙๙๙,๕๖๗	๕๘๐,๐๖๖,๓๗๘	๕๙๒,๖๙๓,๗๘๖	๑๑๐,๙๔๖,๖๑๑
	ปัตตานี	๑๗๑,๑๔๒	๔๙๖,๒๘๗,๐๒๕	๑๙๙,๐๗๙,๙๐๔	๑๙๙,๙๗๐,๐๓๔	๘,๓๑๔,๘๖๑
	ยะลา	๑๗๗,๙๘๒	๓๖๙,๙๔๐,๙๘๓	๑๙๕,๕๒๐,๖๕๖	๑๖๑,๐๐๔,๒๗๔	๑๓,๔๑๖,๐๕๓
	นราธิวาส	๑๘๑,๕๓๒	๓๙๘,๕๒๐,๗๓๕	๒๑๑,๒๐๖,๒๕๙	๑๗๑,๐๑๖,๖๑๗	๑๓,๒๗๗,๘๕๙
๒๕๖๐	ทั่วประเทศ	๑๙,๑๒๔,๐๖๑	๑๓๐,๑๓๓,๕๗๗,๖๕๐	๓๑,๖๘๔,๐๔๙,๗๗๕	๑๒๒,๖๐๔,๖๕๘,๙๓๒	๗,๕๒๘,๙๑๘,๗๑๘
	ภาคใต้ (๑๔ จังหวัด)	๓,๐๙๙,๒๕๘	๑๖,๓๖๑,๓๒๗,๑๐๐	๕,๔๐๘,๖๑๖,๑๔๘	๙,๑๒๙,๔๘๓,๐๗๐	๑,๘๒๓,๒๒๗,๘๘๒
	กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ชายแดน	๕๐๗,๕๖๓	๑,๒๙๒,๕๒๓,๙๙๐	๕๙๕,๓๑๓,๗๕๕	๖๖๑,๘๖๘,๔๓๘	๓๕,๓๔๑,๗๙๗
	ปัตตานี	๑๗๕,๐๘๕	๔๘๗,๒๓๑,๙๖๖	๒๐๔,๒๖๒,๐๒๐	๒๗๔,๔๐๒,๔๗๐	๘,๕๖๗,๔๗๖
	ยะลา	๑๘๗,๐๖๗	๔๐๑,๙๓๐,๘๕๖	๘๐,๔๓๕,๑๓๕	๒๑๔,๙๙๓,๙๕๕	๑๔,๕๕๗,๖๙๐
	นราธิวาส	๑๘๕,๔๑๑	๔๐๓,๓๖๑,๑๖๘	๘๓,๖๙๙,๙๔๔	๑๗๒,๔๗๒,๐๑๓	๑๒,๑๘๖,๖๓๑
๒๕๖๑	ทั่วประเทศ	๑๙,๕๒๕,๔๗๕	๑๓๑,๙๓๔,๖๒๖,๔๒๒	๓๒,๐๗๘,๓๓๙,๔๑๖	๑๒๔,๑๙๙,๓๘๐,๑๖๕	๗,๗๓๕,๒๔๖,๒๕๗
	ภาคใต้ (๑๔ จังหวัด)	๓,๑๕๓,๕๕๒	๑๖,๘๕๓,๒๕๕,๕๑๕	๕,๖๐๒,๕๗๖,๘๙๑	๙,๓๔๘,๒๔๗,๘๕๑	๑,๙๐๒,๔๓๐,๗๗๓
	กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ชายแดน	๕๑๗,๑๒๙	๑,๓๑๘,๓๐๐,๒๔๓	๖๑๕,๒๗๗,๙๓๔	๖๖๗,๐๙๒,๔๔๙	๓๕,๙๓๐,๘๖๐
	ปัตตานี	๑๗๙,๐๕๑	๔๙๗,๗๙๐,๓๗๖	๒๑๑,๒๔๔,๓๘๔	๒๗๗,๗๗๖,๐๘๖	๘,๗๖๙,๙๐๖
	ยะลา	๑๘๙,๒๓๔	๔๐๗,๒๒๙,๗๐๓	๘๓,๐๕๔,๓๔๘	๒๑๓,๙๓๘,๕๕๑	๑๔,๙๖๒,๙๕๔
	นราธิวาส	๑๘๘,๘๔๔	๔๐๓,๒๘๑,๑๖๔	๘๕,๒๗๗,๙๑๗	๑๗๕,๓๗๗,๗๘๒	๑๒,๑๙๘,๐๐๐
๒๕๖๒	ทั่วประเทศ	๑๙,๙๔๒,๗๖๗	๑๓๕,๓๐๘,๗๘๑,๖๙๔	๓๔,๙๐๕,๕๕๔,๑๒๘	๑๒๗,๕๓๙,๗๑๓,๖๘๘	๗,๗๖๙,๐๖๗,๙๙๖
	ภาคใต้ (๑๔ จังหวัด)	๓,๒๐๘,๖๘๓	๑๗,๒๓๓,๘๗๗,๑๔๕	๕,๘๕๒,๘๒๗,๘๐๕	๙,๔๔๓,๗๖๕,๕๘๓	๑,๙๔๗,๒๘๓,๗๕๗
	กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ชายแดน	๕๒๖,๗๑๔	๑,๓๔๒,๗๓๘,๔๓๒	๖๓๗,๑๑๗,๘๒๗	๖๖๘,๖๒๘,๑๙๗	๓๖,๙๙๒,๔๐๘
	ปัตตานี	๑๘๒,๑๕๑	๕๐๑,๗๒๘,๔๐๑	๒๑๙,๗๙๓,๓๖๖	๒๗๒,๙๒๕,๖๑๓	๙,๐๐๙,๔๒๒
	ยะลา	๑๕๒,๕๐๓	๔๑๗,๕๖๐,๓๓๓	๑๘๕,๔๒๔,๔๐๖	๒๑๖,๑๖๕,๐๖๘	๑๖,๑๖๖,๕๕๙
	นราธิวาส	๑๙๒,๐๖๐	๔๒๓,๒๕๓,๙๙๘	๒๓๑,๙๐๐,๐๕๕	๑๗๙,๕๓๗,๕๑๖	๑๑,๘๑๖,๔๒๗
๒๕๖๓	ทั่วประเทศ	๒๐,๔๗๒,๓๙๐	๑๓๑,๘๘๘,๘๙๑,๒๗๗	๓๗,๑๖๖,๖๓๑,๐๓๕	๑๒๕,๗๔๖,๕๕๙,๕๕๑	๖,๑๐๒,๓๔๑,๖๙๖
	ภาคใต้ (๑๔ จังหวัด)	๓,๒๘๑,๔๒๓	๑๖,๒๖๕,๗๕๐,๐๐๘	๖,๐๔๑,๓๗๙,๕๓๓	๙,๐๘๓,๖๔๓,๐๔๕	๑,๑๔๐,๗๒๗,๔๓๐
	กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ชายแดน	๕๔๐,๘๔๓	๑,๓๗๖,๑๑๑,๔๙๓	๖๘๓,๑๘๘,๔๔๓	๖๖๘,๖๙๔,๙๕๓	๓๐,๗๐๕,๓๓๔
	ปัตตานี	๑๘๗,๑๕๔	๕๑๖,๖๓๐,๘๐๕	๒๓๗,๑๘๒,๘๐๐	๒๖๙,๑๗๘,๐๒๔	๑๐,๒๖๘,๔๙๑
	ยะลา	๑๕๖,๗๙๑	๔๒๓,๒๕๓,๙๙๘	๑๙๙,๘๓๑,๗๒๑	๒๑๖,๘๔๐,๙๓๑	๑๓,๐๕๐,๕๕๓
	นราธิวาส	๑๙๖,๘๙๘	๔๓๖,๒๓๔,๖๙๐	๒๔๖,๑๗๕,๔๓๒	๑๘๖,๖๗๕,๙๙๘	๗,๓๘๖,๒๖๐

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/๑๓.aspx>

(๔.๒.๒) ระบบประปา

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีจำนวนผู้ใช้น้ำ ๕๙,๗๐๕ ราย เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ๑๐,๓๙๒ ราย ซึ่งสอดคล้องกับแนวโน้มการใช้น้ำที่เพิ่มสูงขึ้น โดยปี พ.ศ.๒๕๖๓ มีปริมาณการจำหน่ายน้ำเท่ากับ ๑๒.๓ ล้านลูกบาศก์เมตร

ตารางที่ ๖ แสดงข้อมูลระบบประปาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ปี พ.ศ.	กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	ข้อมูลระบบประปา (ลูกบาศก์เมตร)			
		จำนวนผู้ใช้น้ำ (ราย)	ปริมาณการผลิต	ปริมาณการจำหน่าย (ล้าน ลบ.ม.)	เฉลี่ยการใช้น้ำ ลบ.ม./ราย/เดือน
๒๕๖๐	ทั่วประเทศ	๔,๒๙๗,๐๗๑	๑,๘๔๑.๔	๑,๒๓๔.๒	๒๓.๙
	ภาคใต้ (๑๔ จังหวัด)	๖๖๒,๘๒๘	๒๙๑.๒	๑๗๕.๖	๒๒.๑
	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๔๗,๐๔๘	๑๙	๑๑.๕	๑๘.๔
	ปัตตานี	๒,๗๐๐	๐.๗	๐.๕	๑๔.๖
	ยะลา	๑๓,๑๔๔	๔.๒	๓.๐	๑๘.๘
	นราธิวาส	๓๑,๒๐๔	๑๓.๘	๘.๐	๒๑.๔
๒๕๖๑	ทั่วประเทศ	๔,๔๔๕,๒๔๖	๑,๙๒๒.๕	๑,๒๖๐.๕	๒๓.๖
	ภาคใต้ (๑๔ จังหวัด)	๖๘๒,๐๐๐	๓๐๒.๑	๑๘๒.๑	๒๒.๓
	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๔๘,๒๘๔	๑๙	๑๑.๙	๑๘.๔
	ปัตตานี	๒,๗๘๗	๐.๗	๐.๕	๑๔.๕
	ยะลา	๑๓,๓๗๒	๔.๒	๓.๑	๑๙.๓
	นราธิวาส	๓๒,๑๒๕	๑๔.๕	๘.๓	๒๑.๕
๒๕๖๒	ทั่วประเทศ	๔,๖๑๐,๙๒๔	๒,๐๖๓.๗	๑,๓๒๔.๖	๒๓.๙
	ภาคใต้ (๑๔ จังหวัด)	๗๐๘,๗๐๘	๓๑๖.๖	๑๘๘.๔	๒๒.๒
	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๔๙,๓๑๓	๒๐	๑๒.๑	๑๘.๔
	ปัตตานี	๒,๘๓๘	๐.๗	๐.๕	๑๔.๔
	ยะลา	๑๓,๕๖๔	๔.๕	๓.๒	๑๙.๕
	นราธิวาส	๓๒,๙๑๑	๑๕.๑	๘.๔	๒๑.๔
๒๕๖๓	ทั่วประเทศ	๔,๗๖๕,๙๙๓	๒,๐๘๑.๔	๑,๓๔๐.๒	๒๓.๔
	ภาคใต้ (๑๔ จังหวัด)	๗๐๖,๔๔๘	๒๙๙.๑	๑๗๙.๙	๒๑.๒
	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๕๙,๗๐๕	๒๐.๙	๑๒.๓	๕๔.๘
	ปัตตานี	๒,๘๘๖	๐.๘	๐.๕	๑๔.๗
	ยะลา	๑๓,๘๙๙	๔.๔	๓.๒	๑๙.๑
	นราธิวาส	๓๓,๙๒๐	๑๕.๗	๘.๖	๒๑

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำหรับแหล่งน้ำที่ใช้ในการอุปโภคบริโภคนอกพื้นที่การบริการของการประปาส่วนภูมิภาคจะเป็นระบบประปาหมู่บ้านซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบล หรือองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ใช้แหล่งน้ำดิบสำหรับผลิตน้ำประปาประกอบด้วยแหล่งน้ำผิวดิน เช่น แม่น้ำ คลอง ห้วย บึง สระ และแหล่งน้ำบาดาลซึ่งในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีการใช้แหล่งน้ำบาดาลเป็นแหล่งน้ำดิบในการผลิตคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของปริมาณการผลิตน้ำประปา โดยมีบ่อน้ำบาดาล รวมทั้งสิ้น ๒,๓๖๗ บ่อ ปริมาณการผลิตน้ำ ๑๘,๐๑๗.๒ ลบ.ม./ชม.

ตารางที่ ๗ แสดงจำนวนบ่อน้ำบาดาลและปริมาณการผลิตน้ำ

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	จำนวนบ่อน้ำบาดาล	ปริมาณการผลิตน้ำ (ลบ.ม.)
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๒,๓๖๗	๑๘,๐๑๗.๒
ปัตตานี	๙๘๑	๑๑,๑๒๕.๗๓
ยะลา	๕๗๐	๓,๓๐๘.๖๕
นราธิวาส	๘๑๖	๓,๕๘๒.๘๒

ที่มา : กรมทรัพยากรน้ำบาดาล

(๔.๒.๓) ระบบอินเทอร์เน็ต

ในปี.พ.ศ.๒๕๖๑ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ต จำนวน ๓๙๓,๗๔๖ คน โดยจังหวัดที่มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสูงที่สุด คือ จังหวัดปัตตานี มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ๒๖๗,๙๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๑๗ ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั้งหมด

ตารางที่ ๘ แสดงจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต (คน)		
	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๕๔๓,๗๒๒	๖๖๗,๐๕๑	๗๑๔,๓๐๖
ปัตตานี	๒๑๒,๐๕๙	๒๖๗,๙๔๕	๒๗๗,๓๗๔
ยะลา	๑๖๑,๙๑๑	๑๙๘,๖๙๖	๒๓๐,๓๖๗
นราธิวาส	๑๖๙,๗๕๒	๑๙๘,๖๙๖	๒๓๐,๓๖๗

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

(๕) ด้านเศรษฐกิจ

(๕.๑) ภาพรวมเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ณ ราคาประจำปี ปี ๒๕๖๔ มีมูลค่า ๑๖,๑๖๖,๕๙๘ ล้านบาท -หดตัวร้อยละ ๓.๓๙ เมื่อเทียบกับปีก่อน โดยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีผลิตภัณฑ์มวลรวมมูลค่า ๑๔๖,๒๗๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๐.๙๐ ของประเทศ และร้อยละ ๑๑.๔๗ ของภาคใต้ ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับปีก่อน โดยจังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงที่สุดมีมูลค่า ๕๐,๖๐๐ ล้านบาท รองลงมา คือ จังหวัดยะลา มีมูลค่า ๕๐,๓๘๗ ล้านบาท และจังหวัดนราธิวาสมีมูลค่า ๔๕,๒๘๘ ล้านบาท

ตารางที่ ๙ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) จังหวัด /ภาคใต้ชายแดน/ภาคใต้/ประเทศ ณ ราคาประจำปี

หน่วย : ล้านบาท

จังหวัด	ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔	
	มูลค่า	%	มูลค่า	%	มูลค่า	%	มูลค่า	%	มูลค่า	%
ปัตตานี	๔๖,๑๗๔	-๑๕.๐๔	๔๘,๓๖๐	๔.๗๓	๔๙,๕๕๕	๒.๔๗	๔๘,๙๒๙	-๑.๙๒	๕๐,๖๐๐	๓.๔๒
ยะลา	๔๓,๓๖๐	๑.๔๔	๔๔,๗๙๘	๓.๓๒	๔๖,๔๕๖	๓.๗๐	๔๘,๘๑๖	๓.๓๖	๕๐,๓๘๗	๓.๒๒
นราธิวาส	๔๐,๗๔๓	-๑.๗๗	๔๓,๘๐๒	๗.๕๑	๔๓,๑๖๒	-๑.๔๖	๔๐,๔๑๕	-๕.๙๒	๔๕,๒๘๘	๑๒.๐๖
สงขลา	๒๔๒,๙๕๒	๐.๐๖	๒๔๙,๕๘๗	๒.๗๓	๒๔๕,๗๗๑	-๑.๕๓	๒๓๓,๗๓๓	-๔.๐๖	๒๔๓,๒๒๙	๔.๐๖
สตูล	๓๑,๘๒๙	-๒.๙๖	๓๐,๖๗๖	-๓.๖๒	๓๐,๙๕๕	๐.๙๑	๓๒,๙๐๒	๖.๔๐	๓๓,๖๖๓	๒.๓๑
ภูเก็ต	๒๑๒,๘๕๐	๙.๒๐	๒๓๖,๔๒๗	๑๑.๐๘	๒๕๑,๘๑๓	๖.๕๑	๑๓๔,๖๑๖	-๔๕.๘๘	๙๙,๕๕๕	-๒๖.๐๕
สุราษฎร์ธานี	๒๑๐,๒๑๑	๘.๕๙	๒๐๕,๐๑๗	-๒.๔๗	๒๑๐,๓๙๖	๒.๖๒	๑๗๘,๓๘๕	-๑๕.๑๑	๑๗๙,๑๕๕	๐.๕๓
ระนอง	๒๗,๙๓๖	๙.๔๗	๒๙,๒๓๔	๔.๖๕	๒๗,๙๑๘	-๔.๕๐	๓๐,๗๓๘	๑๐.๓๖	๒๙,๘๒๔	-๒.๙๗
พังงา	๗๔,๖๖๕	๑๔.๓๘	๗๗,๙๘๖	๔.๗๓	๘๓,๑๘๗	๖.๖๗	๕๕,๘๕๙	-๓๒.๐๑	๔๘,๔๐๙	-๑๑.๗๖
กระบี่	๘๖,๖๔๓	๕.๗๕	๘๖,๒๑๒	-๐.๕๐	๘๕,๘๐๗	-๐.๔๗	๖๙,๒๐๘	-๑๖.๓๓	๗๒,๐๖๑	๔.๑๒
ชุมพร	๘๖,๐๘๒	๓.๙๑	๙๑,๘๒๔	๖.๖๗	๑๑๖,๑๖๔	๒๖.๕๑	๑๒๕,๓๖๔	๗.๘๕	๑๓๐,๐๗๔	๓.๗๖
นครศรีธรรมราช	๑๕๘,๘๐๒	๕.๔๘	๑๖๓,๔๔๑	๒.๙๒	๑๘๐,๗๒๗	๑๐.๕๘	๑๗๘,๕๐๔	๑.๔๓	๑๘๔,๐๔๕	๓.๑๐
ตรัง	๗๐,๘๙๑	๕.๑๑	๖๔,๐๔๒	-๙.๖๖	๖๔,๔๖๓	๐.๖๖	๖๖,๖๐๑	๓.๗๐	๖๙,๓๕๒	๔.๑๓
พัทลุง	๓๖,๕๒๙	๐.๒๖	๓๕,๙๕๕	-๑.๕๗	๓๗,๒๔๗	๓.๕๙	๓๘,๑๒๖	๑.๔๓	๔๐,๐๙๓	๕.๑๖
ภาคใต้ชายแดน	๑๓๐,๒๗๘	-๕.๙๘	๑๓๖,๙๖๑	๕.๑๓	๑๓๗,๑๗๓	๐.๖๒	๑๓๘,๑๖๐	-๑.๓๗	๑๔๖,๒๗๕	๕.๘๗
ภาคใต้	๑,๓๖๙,๔๖๙	๔.๓๔	๑,๔๐๗,๓๖๐	๒.๗๗	๑,๔๗๓,๖๒๓	๔.๗๑	๑,๒๘๑,๑๙๖	-๑๒.๑๗	๑,๒๗๕,๗๒๕	-๐.๔๓
ประเทศ	๑๕,๔๘๘,๖๖๔	๑.๔๔	๑๖,๓๖๘,๗๑๑	๕.๖๘	๑๖,๘๙๘,๐๘๖	๓.๒๓	๑๕,๖๓๖,๘๙๑	-๗.๔๓	๑๖,๑๖๖,๕๙๘	๓.๓๙

ที่มา : ประมวลข้อมูลโดยใช้ฐานข้อมูล GPP ของสำนักบัญชีประชาชาติ สศช. และสำนักงานคลังจังหวัดปัตตานี

ส่วนข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน เฉลี่ยต่อหัว (GRP Per Capita) ๗๘,๗๐๙ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๓๘ เมื่อเทียบกับปีก่อน ในขณะที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศเฉลี่ยต่อหัว (GDP Per Capita) มีมูลค่า ๒๒๓,๗๑๕ ล้านบาท หดตัวร้อยละ -๐.๕๕ เมื่อเทียบกับปีก่อน ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้เฉลี่ยต่อหัว (GRP Per Capita) มีค่าเฉลี่ย ๑๓๑,๘๐๗ ล้านบาท หดตัวร้อยละ -๐.๗๙ เมื่อเทียบกับปีก่อน

ตารางที่ ๑๐ รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี (Per capita GRP และ GPP) ณ ราคาประจำปี

หน่วย : บาท/คน/ปี

จังหวัด	ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔	
	มูลค่า	%	มูลค่า	%	มูลค่า	%	มูลค่า	%	มูลค่า	%
ปัตตานี	๗๒,๒๖๑	-๑๕.๕๘	๗๕,๔๐๓	๔.๓๕	๗๖,๙๙๗	๒.๑๑	๗๕,๗๗๙	-๒.๒๔	๗๘,๑๓๑	๓.๑๐
ยะลา	๙๓,๒๓๒	๐.๗๑	๙๕,๖๔๑	๒.๕๘	๙๘,๕๑๑	๒.๙๙	๑๐๒,๘๒๑	๒.๖๘	๑๐๕,๔๕๓	๒.๕๖
นราธิวาส	๕๖,๗๙๙	-๒.๒๘	๖๐,๗๑๔	๖.๘๙	๕๙,๔๙๘	-๒.๐๐	๕๕,๔๑๗	-๖.๔๑	๖๑,๗๘๗	๑๑.๔๙
สงขลา	๑๔๙,๙๓๗	-๐.๗๖	๑๕๒,๖๕๒	๑.๘๑	๑๔๙,๐๒๗	-๒.๓๗	๑๔๐,๕๖๒	-๕.๘๕	๑๔๕,๑๒๓	๓.๖๔
สตูล	๑๑๐,๕๒๓	-๓.๗๕	๑๐๕,๖๔๙	-๔.๔๑	๑๐๕,๘๒๗	๐.๑๗	๑๑๑,๖๘๒	๕.๖๕	๑๑๓,๔๘๑	๑.๖๑
ภูเก็ต	๓๗๑,๖๓๒	๗.๘๔	๔๐๗,๖๗๑	๙.๗๐	๔๒๘,๓๕๑	๕.๐๗	๒๒๖,๑๕๘	-๔๖.๕๕	๑๖๕,๓๔๓	๒๖.๘๙
สุราษฎร์ธานี	๑๘๖,๖๓๓	๘.๗๕	๑๘๐,๗๓๘	-๓.๑๖	๑๘๘,๒๑๔	๓.๙๒	๑๘๕,๑๕๖	-๑.๖๗	๑๕๕,๘๓๕	-๑๖.๒๑
ระนอง	๑๐๔,๗๕๗	๘.๓๔	๑๐๘,๔๙๔	๓.๕๗	๑๐๑,๘๒๒	-๖.๑๕	๑๑๐,๒๔๐	๘.๕๓	๑๐๕,๒๕๖	-๔.๕๒
พังงา	๒๙๖,๖๓๓	๑๔.๘๓	๓๑๑,๘๙๒	๕.๑๔	๓๓๓,๐๑๕	๖.๗๗	๒๑๙,๘๖๗	-๓๑.๙๓	๑๙๔,๒๘๒	-๑๑.๖๔
กระบี่	๒๐๘,๙๙๑	๔.๖๖	๒๐๖,๒๘๕	-๑.๒๙	๒๐๓,๗๑๙	-๑.๒๔	๑๖๓,๐๗๐	-๑๖.๙๖	๑๖๘,๕๕๒	๓.๓๖
ชุมพร	๑๗๔,๒๔๕	๓.๐๘	๑๘๔,๓๘๘	๕.๘๒	๒๓๒,๘๑๗	๒๖.๒๖	๒๕๐,๘๒๓	๗.๖๖	๒๕๙,๘๕๓	๓.๖๐
นครศรีธรรมราช	๑๐๕,๘๖๘	๔.๙๗	๑๐๘,๔๓๐	๒.๔๒	๑๑๙,๕๘๙	๑๐.๒๙	๑๑๗,๘๐๑	๑.๑๖	๑๒๒,๔๙๔	๓.๙๘
ตรัง	๑๑๒,๘๑๖	๔.๕๘	๑๐๑,๗๒๕	-๙.๘๓	๑๐๒,๒๒๑	๐.๕๙	๑๐๕,๔๔๙	๓.๕๔	๑๐๙,๖๕๖	๓.๙๙
พัทลุง	๗๔,๔๘๘	-๐.๐๓	๗๓,๑๐๙	-๑.๘๕	๗๕,๗๒๖	๓.๕๘	๗๗,๔๑๖	๑.๔๔	๘๑,๕๒๙	๕.๓๑
ภาคใต้ชายแดน	๗๑,๕๒๖	-๖.๕๖	๗๔,๗๙๒	๔.๕๗	๗๕,๖๑๐	๑.๐๙	๗๔,๖๙๒	-๑.๘๕	๗๘,๗๐๙	๕.๓๘
ภาคใต้	๑๔๔,๕๕๑	๓.๗๔	๑๔๗,๖๐๐	๒.๑๑	๑๕๓,๖๕๙	๔.๑๑	๑๓๒,๘๕๗	-๑๒.๖๖	๑๓๑,๘๐๗	-๐.๗๙
ประเทศ	๒๒๕,๑๒๖	๕.๔๒	๒๓๖,๘๖๐	๕.๒๑	๒๔๓,๗๘๗	๒.๙๒	๒๒๔,๙๖๒	-๗.๖๙	๒๒๓,๗๑๕	-๐.๕๕

ที่มา : ประมวลข้อมูลโดยใช้ฐานข้อมูล GPP ของสำนักบัญชีประชาชาติ สศช. และสำนักงานคลังจังหวัดปัตตานี

(๕.๒) ด้านการเกษตร

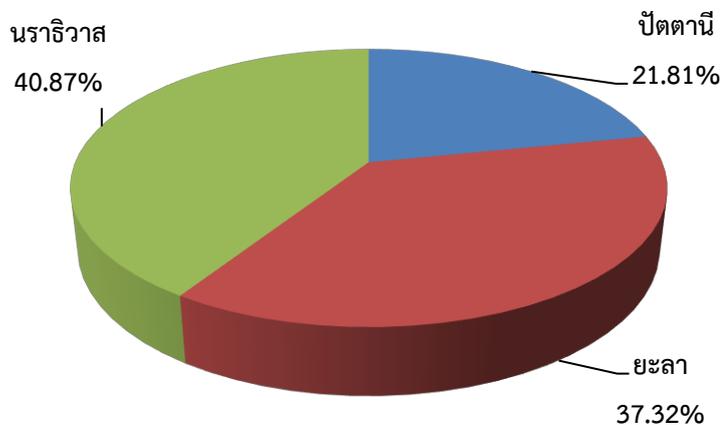
(๕.๒.๑) การใช้ประโยชน์พื้นที่

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่เกษตรกรรม จำนวน ๕,๕๑๐.๘๐ ตร.กม. คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๓๘ ของพื้นที่ทั้งหมด โดยจังหวัดนราธิวาสมีพื้นที่เกษตรกรรมมากที่สุด จำนวน ๒,๒๕๒.๕๓ ตร.กม. รองลงมา คือ จังหวัดยะลา ๒,๐๕๖.๕๘ ตร.กม. และจังหวัดปัตตานี ๑,๒๐๑.๗๐ ตร.กม.

ตารางที่ ๑๑ ข้อมูลพื้นที่เกษตรกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	พื้นที่เกษตรกรรม (ตร.กม.)		
	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
รวมทั้งประเทศ	๒๓๘,๘๐๕.๙๕	๒๓๘,๗๙๐.๘๔	๒๓๘,๘๐๓.๙๒
ภาคใต้ (๑๔ จังหวัด)	๓๔,๗๙๖.๗๗	๓๔,๗๙๘.๘๙	๓๔,๗๙๗.๙๖
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้	๕,๕๑๒.๕๒	๕,๕๑๑.๙๗	๕,๕๑๐.๘๐
นราธิวาส	๒,๒๕๓.๑๘	๒,๒๕๒.๙๖	๒,๒๕๒.๕๓
ปัตตานี	๑,๒๐๒.๒๕	๑,๒๐๒.๑๓	๑,๒๐๑.๗๐
ยะลา	๒,๐๕๗.๑๐	๒,๐๕๖.๘๘	๒,๐๕๖.๕๘

เว็บไซต์สำนักงานสถิติแห่งชาติ http://statbi.inso.go.th/staticreport/Page/sector/TH/report/sector_๑๑_๑๘_TH_xls

ภาพที่ ๕ สัดส่วนพื้นที่เกษตรกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ในปี ๒๕๖๒

(๕.๒.๑) ปริมาณน้ำฝน

น้ำฝนเป็นปัจจัยสำคัญในการทำเกษตรของภาคใต้ จากข้อมูลพบว่า ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยในปี ๒๕๖๓ มากกว่าในปี ๒๕๖๒ และจำนวนวันฝนตกเฉลี่ยมีแนวโน้มสูงขึ้น ทั้ง ๓ จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน นั้น โดยในปี ๒๕๖๓ จังหวัดยะลามีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยและจำนวนวันฝนตกเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ นราธิวาส และปัตตานี ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๒ ปริมาณน้ำฝนและจำนวนวันฝนตกเฉลี่ยของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย (mm)			จำนวนวันฝนตกเฉลี่ย (วัน)		
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
นราธิวาส	๒,๗๘๔	๒,๐๘๙	๓,๐๑๙	๑๔๑	๑๔๘	๑๖๓
ปัตตานี	๑,๙๙๓	๑,๔๖๔	๒,๓๕๘	๑๓๑	๑๔๖	๑๕๙
ยะลา	๒,๒๔๐	๒,๐๙๗	๓,๑๗๘	๑๔๙	๑๗๓	๑๘๐

(๕.๒.๓) พืชเศรษฐกิจ

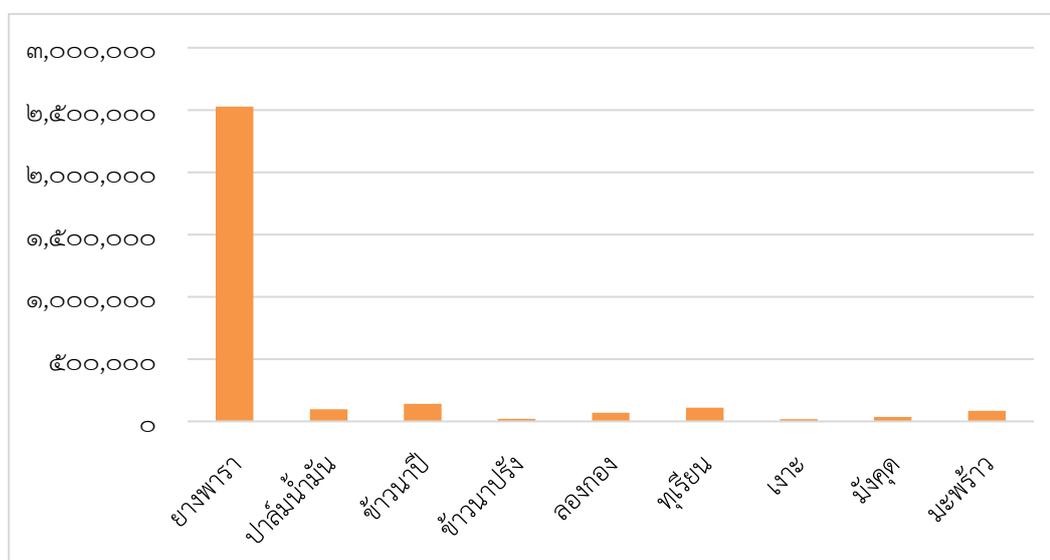
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ลองกองทุเรียน เงาะ มังคุด เป็นต้น โดยจากข้อมูลในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ สรุปได้ ดังนี้

ตารางที่ ๑๓ สรุปภาพรวมจำนวนพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจและปริมาณผลผลิต ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

พืชเศรษฐกิจ	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ปริมาณผลผลิต (ตัน)
ยางพารา	๒,๕๒๘,๖๕๐	๔๗๖,๙๘๓
ปาล์มน้ำมัน	๙๘,๕๖๕	๑๙๕,๘๗๐
ข้าวนาปี	๑๔๐,๓๖๐	๕๙,๘๕๑
ข้าวนาปรัง	๒๐,๘๑๐	๑๑,๓๕๒
ลองกอง	๗๐,๔๔๔	๙,๑๔๓
ทุเรียน	๑๑๐,๗๒๓	๖๖,๓๖๐
เงาะ	๑๘,๙๓๘	๖๙๔๙
มังคุด	๓๖,๐๑๐	๗,๓๘๑
มะพร้าว	๘๕,๗๓๐	๕๕,๐๕๗

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ภาพที่ ๖ เปรียบเทียบพื้นที่ปลูก (ไร่) พืชเศรษฐกิจในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

(๕.๒.๓.๑) ยางพารา

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกยางพารา จำนวน ๒,๕๒๘,๖๕๐ ไร่ จังหวัดยะลาที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุด จำนวน ๑,๒๒๙,๑๒๘ ไร่ รองลงมา คือ จังหวัดนราธิวาส ๙๓๘,๓๘๑ ไร่ และจังหวัดปัตตานีมีพื้นที่ปลูกน้อยที่สุด จำนวน ๓๖๑,๑๔๑ ไร่ โดยมีผลผลิตยางพารารวมทั้งสิ้น ๔๗๖,๙๘๓ ตัน

ตารางที่ ๑๔ แสดงข้อมูลพื้นที่ปลูกยางพาราและผลผลิตต่อไร่

จังหวัด	พื้นที่ปลูกยางพารา (ไร่)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)		
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓
กลุ่มจชต.	๒,๖๐๗,๙๑๓	๒,๖๐๓,๑๖๖	๒,๕๒๘,๖๕๐	๗๔๗	๖๙๐	๖๒๕
ปัตตานี	๓๖๖,๖๙๔	๓๖๖,๗๒๒	๓๖๑,๑๔๑	๒๕๕	๒๕๒	๒๔๑
ยะลา	๑,๒๔๔,๑๔๑	๑,๒๓๙,๘๖๑	๑,๒๒๙,๑๒๘	๒๔๗	๒๓๘	๒๒๕
นราธิวาส	๙๙๗,๐๗๘	๙๙๖,๕๘๓	๙๓๘,๓๘๑	๒๔๕	๒๐๐	๑๕๙

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ตารางที่ ๑๕ แสดงปริมาณผลผลิตยางพาราและราคาผลผลิต

ปี	จังหวัดปัตตานี (ตัน)	จังหวัดยะลา (ตัน)	จังหวัดนราธิวาส (ตัน)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ราคาผลผลิต ยางพารา ต่อ กก.
พ.ศ. ๒๕๖๑	๘๗,๕๓๒	๒๗๒,๖๖๘	๒๐๘,๖๓๒	๕๖๘,๘๓๒	๔๐.๙๖
พ.ศ. ๒๕๖๒	๘๕,๓๕๒	๒๖๗,๕๖๖	๑๗๖,๖๑๑	๕๒๙,๕๒๙	๔๑.๐๔
พ.ศ. ๒๕๖๓	๘๐,๔๓๓	๒๕๘,๖๑๓	๑๓๗,๙๓๗	๔๗๖,๙๘๓	๔๔.๘๕

(๕.๒.๓.๒) ปาล์มน้ำมัน

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ๙๘,๕๖๕ ไร่ จังหวัดนราธิวาสมีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันมากที่สุดจำนวน ๖๖,๒๐๘ ไร่รองลงมา คือ จังหวัดปัตตานี ๒๓,๘๐๗ ไร่ และจังหวัดยะลา ๘,๕๕๐ ไร่ โดยมีปริมาณผลผลิตรวมทั้งสิ้น ๑๙๕,๘๗๐ ตัน

ตารางที่ ๑๖ แสดงพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันและปริมาณผลผลิต

ระดับของข้อมูล	พื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมัน (ไร่)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)		
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓
กลุ่มจชต.	๙๖,๒๗๑	๙๗,๗๒๙	๙๘,๕๖๕	๖,๑๐๑	๖,๑๙๑	๕,๙๔๐
ปัตตานี	๒๔,๖๑๒	๒๓,๒๐๓	๒๓,๘๐๗	๒,๕๐๕	๒,๕๗๖	๒,๔๕๕
ยะลา	๗,๔๒๕	๘,๔๖๘	๘,๕๕๐	๑,๕๗๒	๑,๕๐๙	๑,๔๓๘
นราธิวาส	๖๔,๒๓๔	๖๖,๐๕๘	๖๖,๒๐๘	๒,๐๒๔	๒,๑๐๖	๒,๐๔๗

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ตารางที่ ๑๗ แสดงปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมันและราคาผลผลิต

ปี	จังหวัดปัตตานี (ตัน)	จังหวัดยะลา (ตัน)	จังหวัดนราธิวาส (ตัน)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ราคาผลผลิต ปาล์มทั้ง ทะลาย (บาท/ กิโลกรัม)
พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๕,๗๗๒	๑๐,๕๗๔	๑๐๘,๔๒๖	๑๖๔,๗๗๒	๓.๑๑
พ.ศ. ๒๕๖๒	๕๕,๘๕๓	๑๐,๖๖๖	๑๒๙,๐๙๔	๑๙๕,๖๑๓	๒.๖๐
พ.ศ. ๒๕๖๓	๕๖,๗๒๘	๑๐,๓๙๒	๑๒๘,๗๕๐	๑๙๕,๘๗๐	๔.๒๗

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

(๕.๒.๓.๓) ทูเรียน

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกทุเรียน จำนวน ๑๑๐,๗๒๓ ไร่ โดยจังหวัดยะลามีพื้นที่ปลูกทุเรียนมากที่สุด ๗๓,๘๙๐ ไร่ รองลงมา คือ จังหวัดนราธิวาส ๓๐,๑๕๕ ไร่ และจังหวัดปัตตานี ๖,๖๗๘ ไร่ มีผลผลิตรวมทั้งสิ้น ๖๖,๓๖๐ ตัน

ตารางที่ ๑๘ แสดงพื้นที่เพาะปลูกทุเรียนและปริมาณผลผลิตต่อไร่

ระดับของข้อมูล	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)		
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓
กลุ่มจังหวัด.	๑๐๖,๗๗๗	๑๐๕,๖๑๒	๑๑๐,๗๒๓	๒,๐๔๑	๒,๓๘๘	๒,๑๒๔
ปัตตานี	๗,๓๐๘	๗,๐๗๗	๖,๖๗๘	๗๐๑	๙๔๖	๗๓๙
ยะลา	๖๖,๑๐๔	๖๗,๑๖๔	๗๓,๘๙๐	๗๗๘	๘๗๖	๙๘๙
นราธิวาส	๓๓,๓๖๕	๓๑,๓๗๑	๓๐,๑๕๕	๕๖๒	๕๖๖	๓๙๖

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตารางที่ ๑๙ แสดงปริมาณผลผลิตทุเรียนและราคาผลผลิต

ปี	จังหวัดปัตตานี (ตัน)	จังหวัดยะลา (ตัน)	จังหวัดนราธิวาส (ตัน)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ราคาทุเรียน (บาท/กิโลกรัม)
พ.ศ.๒๕๖๑	๓,๘๐๗	๓๗,๖๕๓	๑๕,๙๔๗	๕๗,๔๐๗	๗๘.๑๖
พ.ศ. ๒๕๖๒	๔,๖๔๒	๔๒,๐๕๓	๑๔,๐๒๓	๖๐,๗๑๘	๙๙.๘๖
พ.ศ. ๒๕๖๓	๓,๙๙๓	๕๓,๐๒๓	๙,๓๔๔	๖๖,๓๖๐	๑๐๒.๑๕

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

(๕.๒.๓.๔) ข้าวนาปี

ในปี พ.ศ.๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกข้าวนาปี จำนวน ๑๔๐,๓๖๐ ไร่ โดยจังหวัดปัตตานีมีพื้นที่ปลูกข้าวนาปีมากที่สุด จำนวน ๗๕,๘๕๐ ไร่ รองลงมา คือ จังหวัดนราธิวาส ๔๐,๑๒๐ ไร่ และจังหวัดยะลา ๒๔,๓๙๐ ไร่ มีผลผลิตรวมทั้งสิ้น ๕๙,๘๕๑ ตัน

ตารางที่ ๒๐ แสดงพื้นที่เพาะปลูกข้าวนาปีและปริมาณผลผลิตต่อไร่

ระดับของข้อมูล	พื้นที่เพาะปลูกข้าวนาปี (ไร่)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)		
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓
กลุ่มจังหวัด.	๑๔๓,๒๖๘	๑๓๒,๓๓๑	๑๔๐,๓๖๐	๑,๒๒๕	๑,๒๑๖	๑,๒๒๗
ปัตตานี	๗๖,๐๕๐	๗๔,๒๖๓	๗๕,๘๕๐	๔๕๘	๔๔๒	๔๔๗
ยะลา	๒๕,๒๖๒	๒๓,๑๙๕	๒๔,๓๙๐	๓๓๙	๓๓๖	๓๔๐
นราธิวาส	๔๑,๙๕๖	๓๔,๘๗๓	๔๐,๑๒๐	๔๒๘	๔๓๘	๔๔๐

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตารางที่ ๒๑ ปริมาณผลผลิตข้าวนาปีและราคาผลผลิต

ปี	จังหวัดปัตตานี(ตัน)	จังหวัดยะลา(ตัน)	จังหวัดนราธิวาส(ตัน)	รวมผลผลิต(ตัน)	ราคาข้าวเปลือกเจ้าความชื้น ๑๕% (บาท/เมตริกตัน)
พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๔,๘๒๑	๘,๔๙๐	๑๗,๙๕๑	๖๑,๒๖๒	๙,๗๑๑
พ.ศ. ๒๕๖๒	๓๒,๘๑๓	๗,๗๒๖	๑๕,๒๔๒	๕๕,๗๘๑	๑๐,๐๙๙
พ.ศ. ๒๕๖๓	๓๓,๙๐๕	๘,๒๙๓	๑๗,๖๕๓	๕๙,๘๕๑	๙,๑๘๙

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

(๕.๒.๓.๕) ข้าวนาปรัง

ในปี พ.ศ.๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกข้าวนาปรัง จำนวน ๒๐,๘๑๐ ไร่ โดยจังหวัดปัตตานีมีพื้นที่ปลูกข้าวนาปรังมากที่สุด จำนวน ๒๐,๒๑๐ ไร่ รองลงมา คือ จังหวัดนราธิวาส ๕๐๐ ไร่ และจังหวัดยะลา ๑๐๐ ไร่ มีผลผลิตรวมทั้งสิ้น ๑๑,๓๕๒ ตัน

ตารางที่ ๒๒ แสดงพื้นที่เพาะปลูกข้าวนาปรังและปริมาณผลผลิตต่อไร่

ระดับของข้อมูล	พื้นที่เพาะปลูกข้าวนาปรัง (ไร่)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)		
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓
กลุ่มจังหวัด.	๑๙,๒๘๕	๒๐,๗๑๓	๒๐,๘๑๐	๑,๐๒๘	๑,๓๓๗	๑,๓๖๗
ปัตตานี	๑๙,๑๐๕	๒๐,๑๖๓	๒๐,๒๑๐	๕๗๘	๕๔๑	๕๕๑
ยะลา	๑๘๐	๕๐	๑๐๐	๔๕๐	๔๒๐	๔๓๐
นราธิวาส	...	๕๐๐	๕๐๐	...	๓๗๖	๓๘๖

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตารางที่ ๒๓ แสดงปริมาณผลผลิตข้าวนาปรังและราคาผลผลิต

ปี	จังหวัดปัตตานี(ตัน)	จังหวัดยะลา(ตัน)	จังหวัดนราธิวาส(ตัน)	รวมผลผลิต(ตัน)	ราคาข้าวเปลือกเจ้าความชื้น ๑๕% (บาท/เมตริกตัน)
พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๑,๐๓๗ ๑	๘๑	...	๑๑,๔๕๒	๗,๘๑๒
พ.ศ. ๒๕๖๒	๑๐,๙๐๕	๒๑	๑๘๘	๑๑,๑๑๔	๗,๗๙๐
พ.ศ. ๒๕๖๓	๑๑,๑๑๖	๔๓	๑๙๓	๑๑,๓๕๒	๙,๑๗๐

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

(๕.๒.๓.๖) ลองกอง

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกลองกองจำนวน ๗๐,๔๔๔ ไร่ โดยพื้นที่ที่ปลูกมากที่สุด คือ จังหวัดนราธิวาส ๓๖,๐๔๗ ไร่ รองลงมา คือ จังหวัดยะลา ๒๓,๔๕๘ ไร่ และจังหวัดปัตตานี ๑๐,๙๓๙ ไร่ มีผลผลิตรวมทั้งสิ้น ๙,๑๔๓ ตัน

ตารางที่ ๒๔ แสดงพื้นที่เพาะปลูกลองกองและปริมาณผลผลิตต่อไร่

ระดับของข้อมูล	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)		
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓
กลุ่มจังหวัด	๘๖,๑๒๐	๗๔,๐๐๒	๗๐,๔๔๔	๕๑๖	๑,๕๘๖	๕๑๗
ปัตตานี	๑๒,๒๔๖	๑๑,๕๙๓	๑๐,๙๓๙	๓๓๖	๗๐๒	๓๔๘
ยะลา	๒๖,๔๕๔	๒๕,๑๕๗	๒๓,๔๕๘	๑๕๗	๕๑๐	๔๗
นราธิวาส	๔๗,๔๒๐	๓๗,๒๕๒	๓๖,๐๔๗	๒๓	๓๗๔	๑๒๒

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตารางที่ ๒๕ แสดงปริมาณผลผลิตลองกองและราคาผลผลิต

ปี	จังหวัดปัตตานี(ตัน)	จังหวัดยะลา(ตัน)	จังหวัดนราธิวาส(ตัน)	ผลผลิต(ตัน)	ราคาเฉลี่ยลองกอง (บาท/กิโลกรัม)
พ.ศ. ๒๕๖๑	๓,๙๘๒	๔,๐๔๕	๑,๐๕๘	๙,๐๘๕	๓๖.๘๗
พ.ศ. ๒๕๖๒	๗,๘๒๘	๑๒,๕๑๗	๑๓,๖๖๗	๓๔,๐๑๒	๓๕.๓๔
พ.ศ. ๒๕๖๓	๓,๗๐๒	๑,๐๘๖	๔,๓๕๕	๙,๑๔๓	๓๘.๖๙

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และสำนักงานสถิติแห่งชาติ

(๕.๒.๓.๗) เงาะ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกเงาะ จำนวน ๑๘,๙๓๘ ไร่ โดยจังหวัดนราธิวาสมีพื้นที่ปลูกเงาะมากที่สุด จำนวน ๑๔,๖๙๗ ไร่ รองลงมา คือ จังหวัดยะลา ๒,๖๒๔ ไร่ และจังหวัดปัตตานี ๑,๖๑๗ ไร่ มีผลผลิตรวมทั้งสิ้น ๖,๙๔๙ ตัน

ตารางที่ ๒๖ แสดงพื้นที่เพาะปลูกเงาะและปริมาณผลผลิต

ระดับของข้อมูล	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)		
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓
กลุ่มจังหวัด.	๓๘,๐๙๓	๒๑,๘๕๗	๑๘,๙๓๘	๑,๕๐๘	๑,๗๒๔	๑,๑๒๘
ปัตตานี	๑,๕๙๓	๑,๕๘๖	๑,๖๑๗	๔๐๕	๔๘๒	๔๓๒
ยะลา	๑๔,๖๙๗	๒,๖๒๔	๒,๖๒๔	๕๐๑	๕๔๘	๓๑๙
นราธิวาส	๒๑,๘๐๓	๑๗,๖๔๗	๑๔,๖๙๗	๖๐๒	๖๙๔	๓๗๗

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตารางที่ ๒๗ แสดงปริมาณผลผลิตเงาะและราคาผลผลิต

ปี พ.ศ.	จังหวัดปัตตานี (ตัน)	จังหวัดยะลา (ตัน)	จังหวัดนราธิวาส (ตัน)	ผลผลิต (ตัน)	ราคาเงาะ (บาท/กิโลกรัม)
พ.ศ. ๒๕๖๑	๖๐๗	๑,๖๓๘	๑๒,๙๙๑	๑๕,๒๓๖	๒๓.๑๔
พ.ศ. ๒๕๖๒	๗๒๔	๑,๓๗๑	๑๒,๑๘๕	๑๔,๒๘๐	๒๕.๘๒
พ.ศ. ๒๕๖๓	๖๔๒	๘๐๐	๕,๕๐๗	๖,๙๔๙	๒๓.๔๘

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

(๕.๒.๓.๘) มังคุด

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกมังคุด จำนวน ๓๖,๐๑๐ ไร่ โดยจังหวัดนราธิวาส มีพื้นที่ปลูกมังคุดมากที่สุดจำนวน ๒๖,๑๒๖ ไร่ รองลงมา คือ จังหวัดยะลา ๗,๐๐๘ ไร่ และจังหวัดปัตตานี ๒,๘๗๖ ไร่ มีผลผลิตรวมทั้งสิ้น ๗,๓๘๑ ตัน

ตารางที่ ๒๘ แสดงพื้นที่เพาะปลูกมังคุดและพื้นที่ให้ผลผลิต

ระดับของข้อมูล	พื้นที่เพาะปลูกมังคุด (ไร่)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)		
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ชายแดน	๓๖,๔๑๓	๓๕,๔๙๓	๓๖,๐๑๐	๑,๔๗๖	๑,๖๖๒	๙๕๙
ปัตตานี	๒,๗๙๗	๒,๘๔๖	๒,๘๗๖	๔๓๕	๕๒๕	๔๙๗
ยะลา	๘,๐๔๕	๗,๐๐๘	๗,๐๐๘	๔๘๒	๕๘๓	๒๕๔
นราธิวาส	๒๕,๕๗๑	๒๕,๖๓๙	๒๖,๑๒๖	๕๕๙	๕๕๔	๒๐๘

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตารางที่ ๒๙ แสดงปริมาณผลผลิตมังคุดและราคาผลผลิต

ปี	จังหวัดปัตตานี (ตัน)	จังหวัดยะลา (ตัน)	จังหวัดนราธิวาส (ตัน)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ราคามังคุด (บาท/กิโลกรัม)
พ.ศ. ๒๕๖๑	๑,๑๐๔	๓,๓๐๗	๑๑,๓๙๙	๑๕,๘๑๐	๔๓.๕๗
พ.ศ. ๒๕๖๒	๑,๓๓๓	๔,๐๔๓	๑๑,๓๔๖	๑๖,๗๒๒	๒๙.๐๒
พ.ศ. ๒๕๖๓	๑,๒๙๑	๑,๗๖๒	๔,๓๒๘	๗,๓๘๑	๓๙.๖๓

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและ และกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

(๕.๒.๓.๙) มะพร้าว

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกมะพร้าว จำนวน ๘๕,๗๓๐ ไร่ โดยจังหวัดปัตตานีมีพื้นที่ปลูกมะพร้าวมากที่สุดจำนวน ๔๐,๗๒๕ ไร่ รองลงมา คือ จังหวัดนราธิวาส ๓๙,๒๒๖ ไร่ และจังหวัดยะลา ๕,๗๗๙ ไร่ มีผลผลิตรวมทั้งสิ้น ๕๕,๐๕๗ ตัน

ตารางที่ ๓๐ แสดงพื้นที่เพาะปลูกมะพร้าวและพื้นที่ให้ผลผลิต

ระดับของข้อมูล	พื้นที่เพาะปลูกมะพร้าว (ไร่)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)		
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓
กลุ่มเขต.	๘๓,๔๑๓	๘๕,๕๗๘	๘๕,๗๓๐	๒,๒๓๗	๑,๙๕๓	๑,๙๑๒
ปัตตานี	๓๘,๕๖๐	๔๐,๗๒๕	๔๐,๗๒๕	๗๕๒	๗๑๐	๖๙๐
ยะลา	๕,๗๗๙	๕,๗๗๙	๕,๗๗๙	๕๒๙	๓๙๒	๓๙๕
นราธิวาส	๓๙,๐๗๔	๓๙,๐๗๔	๓๙,๒๒๖	๙๕๖	๘๕๑	๘๒๗

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและ และกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

ตารางที่ ๓๑ แสดงปริมาณผลผลิตมะพร้าวและราคาผลผลิต

ปี	จังหวัด ปัตตานี(ตัน)	จังหวัดยะลา (ตัน)	จังหวัด นราธิวาส (ตัน)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ราคามะพร้าว (บาท/กิโลกรัม)
พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๓,๓๒๗	๒,๘๒๔	๓๗,๐๘๐	๖๓,๒๓๑	๘.๔๑
พ.ศ. ๒๕๖๒	๒๑,๐๓๒	๒,๐๙๔	๓๓,๐๑๒	๕๖,๑๓๘	๗.๗๖
พ.ศ. ๒๕๖๓	๒๐,๘๐๗	๒,๑๓๓	๓๒,๑๑๗	๕๕,๐๕๗	๑๔.๓๖

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและ และกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

(๕.๒.๔) ปศุสัตว์

ในการกำหนดแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเลี้ยงปศุสัตว์จำเป็นต้องทราบปริมาณสัตว์และจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ ซึ่งจำนวนปศุสัตว์ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีจำนวนเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยและบางปีลดลง โดยมีสาเหตุจากการเคลื่อนย้ายสัตว์ออกนอกพื้นที่และการฆ่าเพื่อบริโภคในท้องถิ่น ซึ่งมีตัวเลขแสดงปริมาณการเลี้ยงปศุสัตว์แต่ละชนิด มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ ๓๒ แสดงปริมาณการเลี้ยงปศุสัตว์แต่ละชนิดในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนจำนวนปศุสัตว์ ณ วันที่ ๑ มกราคม ปี ๒๕๖๓

ชนิดของปศุสัตว์	ปริมาณการเลี้ยงทั่วประเทศ (๑,๐๐๐ ตัว)	ปริมาณการเลี้ยง ในพื้นที่กลุ่มจังหวัด (๑,๐๐๐ ตัว)	ร้อยละ
โคเนื้อ	๕,๖๑๐	๑๖๑	๒.๘๗
กระบือ	๑,๒๘๓	๕	๐.๓๙
สุกร	๗,๔๖๐	๑๗	๐.๒๓
ไก่เนื้อ	๓๒๗,๐๔๗	๕๙๙	๐.๑๘
ไก่ไข่	๕๕,๕๙๗	๑๐	๐.๐๒
ไก่พื้นเมือง	๖๓,๕๖๙	๑,๑๓๖	๑.๗๙
เป็ดเนื้อ	๑๑,๑๐๑	๓๑๐	๒.๗๙
เป็ดไข่	๑๑,๑๐๒	๒๒	๐.๒๐

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

(๕.๒.๔.๑) โคเนื้อ

ตารางที่ ๓๓ แสดงปริมาณการเลี้ยงโคเนื้อในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

จังหวัด	จำนวนโคเนื้อ ณ วันที่ ๑ มกราคม (ตัว)			ปริมาณการผลิต (ตัว)		
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓
ปัตตานี	๕๒,๐๓๓	๕๗,๒๘๕	๕๘,๔๒๕	๑๒,๖๖๗	๑๓,๒๖๕	๑๓,๖๘๑
ยะลา	๓๕,๑๐๑	๓๗,๓๙๙	๔๑,๒๕๗	๘,๐๕๕	๑๐,๒๕๒	๙,๔๖๑
นราธิวาส	๕๔,๖๙๔	๖๐,๖๔๒	๖๑,๘๕๔	๑๒,๙๗๓	๑๔,๒๙๕	๑๔,๖๗๘
รวม	๑๔๑,๘๒๘	๑๕๕,๓๒๖	๑๖๑,๕๓๖	๓๓,๖๙๕	๓๗,๘๑๒	๓๗,๘๒๐

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

(๕.๒.๔.๒) กระบือ

ตารางที่ ๓๔ แสดงปริมาณการเลี้ยงกระบือในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

จังหวัด	จำนวนกระบือ ณ วันที่ ๑ มกราคม (ตัว)			ปริมาณการผลิต (ตัว)		
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓
ปัตตานี	๗๗๕	๙๕๙	๑,๐๐๖	๑๕๔	๑๕๗	๑๕๒
ยะลา	๙๑๕	๑,๑๔๖	๑,๒๑๔	๑๗๓	๑๘๐	๑๗๒
นราธิวาส	๒,๔๘๗	๒,๗๙๙	๒,๘๕๑	๕๐๖	๕๒๖	๕๓๙
รวม	๔,๑๗๗	๔,๙๐๔	๕,๐๗๑	๘๓๓	๘๖๓	๘๖๓

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

(๕.๒.๔.๓) สุกกร

ตารางที่ ๓๕ แสดงปริมาณการเลี้ยงสุกรในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

จังหวัด	จำนวนสุกร ณ วันที่ ๑ มกราคม (ตัว)			ปริมาณการผลิต (ตัว)		
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓
ปัตตานี	๓,๑๕๘	๓,๓๔๑	๓,๒๗๔	๓,๕๔๗	๓,๗๕๓	๓,๖๗๗
ยะลา	๑๐,๒๔๗	๙,๓๖๑	๘,๐๗๒	๓,๒๕๖	๒,๙๗๔	๒,๕๖๕
นราธิวาส	๕,๙๓๑	๖,๑๓๗	๖,๑๑๔	๙,๒๑๕	๙,๕๓๕	๙,๔๙๙
รวม	๑๙,๓๒๖	๑๘,๘๓๙	๑๗,๔๖๐	๑๖,๐๑๘	๑๖,๒๖๒	๑๕,๗๔๑

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

(๕.๒.๔.๔) ไก่เนื้อ

ตารางที่ ๓๖ แสดงปริมาณการเลี้ยงไก่เนื้อในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

จังหวัด	จำนวนไก่เนื้อ ณ วันที่ ๑ มกราคม (ตัว)			ปริมาณการผลิต (ตัว)		
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓
ปัตตานี	๓๕๙,๒๘๘	๓๗๐,๐๖๗	๓๗๐,๖๙๔	๑,๔๗๐,๘๙๔	๑,๗๓๑,๑๕๘	๑,๗๓๔,๐๙๑
ยะลา	๑๑๓,๑๒๙	๑๕๗,๒๔๙	๑๒๗,๑๗๘	๔๙๑,๒๙๘	๕๗๙,๗๓๑	๔๖๘,๘๖๘
นราธิวาส	๘๔,๙๐๘	๑๑๓,๗๗๗	๑๐๑,๕๒๐	๓๕๖,๗๐๐	๔๓๑,๖๐๗	๓๘๕,๑๑๑
รวม	๕๕๗,๓๒๕	๖๔๑,๐๙๓	๕๙๙,๓๙๒	๒,๓๑๘,๘๙๒	๒,๗๔๒,๔๙๖	๒,๕๘๘,๐๗๐

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

(๕.๒.๔.๕) ไก่ไข่

ตารางที่ ๓๗ แสดงปริมาณการเลี้ยงไก่ไข่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

จังหวัด	จำนวนไก่ไข่ ณ วันที่ ๑ มกราคม (ตัว)			ปริมาณไข่ไก่ (ฟอง)		
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓
ปัตตานี	๕๓,๒๒๕	๗๔,๙๒๖	๑๐๕,๔๗๕	๗,๙๐๑,๐๓๖	๑๑,๐๘๓,๖๕๐	๑๓,๓๘๕,๘๘๐
ยะลา	๖๐,๕๑๓	๗๙,๑๘๓	๑๐๓,๖๑๓	๑๑,๐๗๖,๒๐๘	๑๔,๔๔๒,๙๔๕	๑๖,๐๑๐,๔๔๕
นราธิวาส	๙,๒๕๖	๙,๗๙๐	๑๐,๓๕๕	๒,๑๙๔,๔๗๘	๒,๓๑๓,๐๖๐	๒,๔๔๖,๔๔๐
รวม						

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

(๕.๒.๔.๕) ไก่พื้นเมือง

ตารางที่ ๓๘ แสดงปริมาณการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

จังหวัด	จำนวนไก่พื้นเมือง ณ วันที่ ๑ มกราคม (ตัว)			ปริมาณการผลิต (ตัว)		
	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓
ปัตตานี	๔๐๙,๓๗๓	๔๒๕,๘๖๗	๔๒๔,๗๘๓	๔๓๓,๒๖๔	๔๕๘,๓๘๖	๔๖๐,๖๙๕
ยะลา	๓๘๐,๒๕๒	๓๙๖,๙๖๕	๔๐๕,๘๑๗	๓๒๒,๕๗๑	๓๒๙,๗๕๘	๔๗๕,๑๕๐
นราธิวาส	๒๘๗,๖๐๗	๓๐๕,๖๑๒	๓๐๕,๕๑๒	๒๗๙,๑๒๑	๒๙๐,๐๓๗	๓๐๕,๕๔๖
รวม	๑,๐๗๗,๒๓๒	๑,๑๒๘,๔๔๔	๑,๑๓๖,๑๑๒	๑,๐๓๔,๙๕๖	๑,๐๗๘,๑๘๑	๑,๒๔๑,๓๙๑

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

(๕.๒.๔.๕) เปิดเนื้อ

ตารางที่ ๓๙ แสดงปริมาณการเลี้ยงเปิดเนื้อในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

จังหวัด	จำนวนเปิดเนื้อ ณ วันที่ ๑ มกราคม (ตัว)			ปริมาณการผลิต (ตัว)		
	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑
ปัตตานี	๑๒๗,๕๓๘	๑๓๓,๘๑๘	๑๓๑,๑๔๐	๑๕๙,๑๕๗	๑๕๕,๕๕๑	๑๖๓,๒๑๐
ยะลา	๙๔,๐๒๙	๑๐๒,๙๘๒	๑๐๐,๗๖๕	๑๑๔,๒๔๙	๑๑๒,๑๗๘	๑๑๕,๘๔๓
นราธิวาส	๖๕,๓๖๓	๗๗,๓๕๙	๗๘,๙๙๕	๙๗,๖๒๒	๑๐๐,๕๔๙	๑๐๒,๙๖๒
รวม	๒๘๖,๙๓๐	๓๑๔,๑๕๙	๓๑๐,๙๐๐	๓๗๑,๐๒๘	๓๖๘,๒๗๘	๓๘๒,๐๑๕

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

(๕.๒.๔.๖) เปิดไข่

ตารางที่ ๔๐ แสดงปริมาณการเลี้ยงเปิดไข่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

จังหวัด	จำนวนเปิดไข่ ณ วันที่ ๑ มกราคม (ตัว)			ปริมาณไข่เปิด (ฟอง)		
	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑
ปัตตานี	๑๘,๖๔๐	๑๘,๖๗๐	๑๘,๓๔๐	๓,๗๑๘,๙๘๙	๓,๗๒๔,๗๓๑	๓,๖๙๗,๙๗๗
ยะลา	๖๙๙	๗๐๑	๖๘๔	๑๒๕,๙๙๕	๑๒๖,๔๔๑	๑๒๕,๑๔๖
นราธิวาส	๓,๐๕๗	๓,๑๐๗	๒,๙๘๓	๖๖๗,๑๖๑	๖๗๘,๐๔๐	๖๗๘,๓๓๓
รวม	๒๒,๓๙๖	๒๒,๔๗๘	๒๒,๐๐๗	๔,๕๑๒,๑๔๕	๔,๕๒๙,๒๑๒	๔,๕๐๑,๔๕๖

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

(๕.๒.๕) สัตว์น้ำทะเล

ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมี ๒ ท่าเทียบเรือประมงคือ ท่าเทียบเรือประมงปัตตานีซึ่งเป็นท่าเทียบเรือหลัก (ขึ้นปริมาณสัตว์น้ำเกือบทั้งหมดกว่าร้อยละ ๙๘ เมื่อเทียบในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน) ส่วนอีกแห่งหนึ่งคือท่าเทียบเรือนราธิวาส สำหรับท่าเทียบเรือประมงปัตตานี เป็นท่าเทียบเรือที่เป็นศูนย์กลางจึงมีการนำสินค้าสัตว์น้ำจากท่าเทียบเรือย่อยในบริเวณโดยรอบมาทำการซื้อขายภายในด้วย รวมถึงเรือประมงที่ขึ้นท่าในจังหวัดปัตตานีเป็นเรือประมงน้ำลึก สามารถจับสัตว์น้ำได้ในปริมาณมากในแต่ละครั้ง ส่วนการทำประมงในจังหวัดนราธิวาสส่วนใหญ่เป็นการประมงพื้นบ้านหรือการประมงชายฝั่งขนาดเล็ก เรือประมงมีประสิทธิภาพไม่สูง จึงมีการจับสัตว์น้ำในปริมาณไม่มากนัก

ปี ๒๕๖๓ ปริมาณสัตว์น้ำ ณ ท่าเทียบเรือประมงปัตตานี มีจำนวน ๘๔,๗๖๒ ตัน หดตัวจากปีก่อนร้อยละ ๒๐.๗ จากปีก่อน มีมูลค่า ๔,๑๓๕,๔๐๓,๗๖๙ บาท หดตัวจากปีก่อนร้อยละ ๑๕.๕ โดยในภาพรวมปริมาณการจับสัตว์น้ำลดลงตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ จากมาตรการ IUU (การทำประมงผิดกฎหมาย)

ปี ๒๕๖๓ ปริมาณสัตว์น้ำ ณ ท่าเทียบเรือประมงนราธิวาส มีจำนวน ๑,๓๕๔ ตัน ขยายตัวจากปีก่อนร้อยละ ๑๗.๗ จากปีก่อน มีมูลค่า ๓๔,๔๘๙,๒๕๕ บาท หดตัวจากปีก่อนร้อยละ ๑๔.๓ โดยในภาพรวมปริมาณการจับสัตว์น้ำลดลงตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ จากมาตรการ IUU (การทำประมงผิดกฎหมาย)

ตารางที่ ๔๑ ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำทะเล ณ ท่าเทียบเรือประมงปัตตานี ปี ๒๕๕๓ - ๒๕๖๓

ปี	ปริมาณสัตว์น้ำทะเล (เมตริกตัน)	ร้อยละการเปลี่ยนแปลง	มูลค่า (บาท)	ร้อยละการเปลี่ยนแปลง	การขนส่ง (เที่ยว)		
		% YoY		% YoY	นำเข้า		รถยนต์นำออก
					เรือ	รถยนต์	
๒๕๕๓	๑๑๑,๓๖๘	-	๓,๙๘๗,๙๑๐,๒๓๘	-	๕,๙๙๗	๔,๒๙๙	๑๖,๒๔๕
๒๕๕๔	๙๖,๗๔๔	-๑๓.๑	๔,๖๕๓,๖๓๘,๙๔๙	๑๖.๗	๖,๔๑๕	๓,๙๗๗	๑๒,๒๕๓
๒๕๕๕	๑๒๕,๐๑๐	๒๙.๒	๖,๘๕๔,๒๔๐,๑๘๐	๔๗.๓	๙,๘๙๒	๕,๙๘๙	๑๓,๒๐๑
๒๕๕๖	๑๔๑,๙๙๓	๑๓.๖	๗,๕๕๕,๔๙๑,๑๒๖	๑๐.๒	๖,๕๔๒	๗,๔๙๔	๑๒,๑๓๕
๒๕๕๗	๑๒๘,๑๖๔	-๙.๗	๘,๖๗๖,๒๕๑,๔๔๙	๑๔.๘	๖,๔๔๓	๗,๘๖๙	๑๑,๓๗๙
๒๕๕๘	๑๑๗,๓๑๗	-๘.๕	๑๐,๐๓๖,๕๐๗,๙๔๖	๑๕.๗	๖,๖๐๑	๔,๗๙๗	๕,๕๙๙
๒๕๕๙	๘๙,๐๔๙	-๒๔.๑	๘,๔๑๕,๕๗๑,๒๘๑	-๑๖.๒	๗,๕๕๗	๓,๔๐๗	๓,๔๖๖
๒๕๖๐	๗๙,๕๘๔	-๑๐.๖	๘,๕๔๐,๙๑๔,๔๑๓	๑.๕	๗,๖๗๒	๗,๗๓๒	๗,๙๙๗
๒๕๖๑	๑๐๙,๐๔๓	๓๗.๐	๔,๙๔๒,๑๘๐,๘๗๔	-๔๒.๑	๘,๙๖๒	๓,๘๔๐	๓,๗๗๖
๒๕๖๒	๑๐๖,๙๕๕	-๑.๙	๔,๘๙๒,๑๔๓,๖๑๒	-๑.๐	๗,๙๙๒	๒,๒๕๐	๒,๓๕๐
๒๕๖๓	๘๔,๗๖๒	-๒๐.๗	๔,๑๓๕,๔๐๓,๗๖๙	-๑๕.๕	๗,๐๑๕	๑,๗๙๔	๑,๘๕๒

ตารางที่ ๔๒ ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำทะเล ณ ท่าเทียบเรือประมงนราธิวาส ปี ๒๕๕๓ - ๒๕๖๓

ปี	ปริมาณสัตว์น้ำทะเล (เมตริกตัน)	ร้อยละการเปลี่ยนแปลง	มูลค่า (บาท)	ร้อยละการเปลี่ยนแปลง	การขนส่ง (เที่ยว)		
		% YoY		% YoY	นำเข้า		รถยนต์นำออก
					เรือ	รถยนต์	
๒๕๕๓	๗,๘๓๑	-	๓๒๘,๕๗๖,๓๐๐	-	๕๑๘	-	๑,๔๙๘
๒๕๕๔	๖,๑๓๓	-๒๑.๗	๒๙๒,๐๐๖,๒๐๐	-๑๑.๑	๔๗๘	-	๑,๐๕๖
๒๕๕๕	๗,๑๕๙	๑๖.๗	๓๒๘,๘๘๔,๓๖๐	๑๒.๖	๔๖๗	-	๙๘๙
๒๕๕๖	๓,๙๙๖	-๔๔.๒	๒๐๐,๐๒๓,๖๐๐	-๓๙.๒	๓๙๓	-	๖๙๖
๒๕๕๗	๔,๕๒๐	๑๓.๑	๒๓๙,๖๖๙,๔๕๐	๑๙.๘	๔๓๒	-	๗๒๙
๒๕๕๘	๕,๑๘๓	๑๔.๗	๒๓๓,๗๖๒,๗๓๕	-๒.๕	๕๒๓	-	๙๑๗
๒๕๕๙	๒,๐๓๓	-๖๐.๘	๘๔,๔๓๘,๖๒๕	-๖๓.๙	๗๗๙	-	๘๙๓
๒๕๖๐	๑,๓๙๕	-๓๑.๔	๕๓,๙๗๘,๕๓๐	-๓๖.๑	๖๗๕	-	๔๒๔
๒๕๖๑	๑,๘๙๑	๓๕.๖	๖๘,๐๐๒,๖๑๐	๒๖.๐	๖๐๒	-	๖๙๕
๒๕๖๒	๑,๑๕๐	-๓๙.๒	๔๐,๒๕๑,๙๒๕	-๔๐.๘	๕๗๘	-	๔๒๑
๒๕๖๓	๑,๓๕๔	๑๗.๗	๓๔,๔๘๙,๒๕๕	-๑๔.๓	๖๑๗	-	๔๖๑

(๕.๓) ด้านการท่องเที่ยว

(๕.๓.๑) รายได้จากการท่องเที่ยว

รายได้การท่องเที่ยว และอัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศทุกปี อย่างไรก็ตาม รายได้ท่องเที่ยวของกลุ่มเพิ่มขึ้นทุกปีเช่นกัน ในปี ๒๕๖๒ รายได้การท่องเที่ยวต่ำที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับ ๑๘ กลุ่มจังหวัดทั่วประเทศ

ในปี ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีรายได้จากการท่องเที่ยว ๒,๕๓๕.๘๗ ล้านบาทหดตัวจากปีก่อนร้อยละ ๖๖.๔๔ เนื่องจากได้รับผลกระทบจากแพร่ระบาดของ COVID-๑๙ การปิดเมืองและมาตรการจำกัดการเดินทางระหว่างประเทศของไทย

ตารางที่ ๔๓ รายได้จากการท่องเที่ยวและอัตราการขยายตัวรายได้จากการท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๓

	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
รายได้การท่องเที่ยว (ล้านบาท)						
ค่ากลางของประเทศ	๒๔,๓๓๕	๒๖,๔๖๕	๓๐,๒๓๙	๓๔,๒๙๕	๓๔,๘๘๑	รอข้อมูล
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๖,๑๒๐	๖,๔๖๙	๗,๐๓๐	๗,๕๔๐	๗,๕๕๗	๒,๕๓๕.๘๗
อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว (ร้อยละ)						
ค่ากลางของประเทศ	๑๒.๑๙	๘.๐๕	๑๒.๙๕	๙.๓๘	๒.๑๖	รอข้อมูล
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๘.๕๕	๕.๗๐	๘.๖๘	๗.๒๕	๐.๒๓	-๖๖.๔๔

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ปี ๒๕๖๓ รายได้การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ส่วนใหญ่เกิดจากนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีมูลค่า ๑,๗๘๐.๐๔ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๐.๑๙ อย่างไรก็ตามรายได้นักท่องเที่ยวชาวไทยของจังหวัดยะลาเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ ๘๐.๗๗

ตารางที่ ๔๔ รายได้จากการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๓ (ล้านบาท)

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	ประเภท	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
กลุ่มจังหวัดชายแดนใต้	รวม	๖,๔๖๙.๓๔	๗,๐๓๐.๒๖	๗,๕๔๐.๑๖	๗,๘๘๙.๙๘	๒,๕๓๕.๘๗
	ชาวไทย	๒,๒๒๒.๕๔	๒,๔๑๓.๐๖	๒,๕๖๐.๘๔	๒,๖๔๑.๙๙	๑,๗๘๐.๐๔
	ชาว ตปท.	๔,๒๔๖.๘๐	๔,๖๑๗.๒๐	๔,๙๗๙.๓๒	๕,๒๔๗.๙๙	๗๕๕.๘๓
นราธิวาส	รวม	๒,๖๗๔.๑๕	๒,๘๘๘.๕๓	๓,๑๔๓.๔๔	๓,๒๕๖.๐๑	๗๘๐.๑๑
	ชาวไทย	๘๕๕.๐๔	๙๒๒.๖๙	๙๗๒.๐๓	๙๙๓.๗๐	๔๒๒.๑๓
	ชาว ตปท.	๑,๘๑๙.๑๑	๑,๙๖๕.๘๔	๒,๑๗๑.๔๑	๒,๒๕๒.๓๑	๓๕๗.๙๘
ปัตตานี	รวม	๗๒๖.๖๔	๙๙๖.๑๖	๑,๐๖๓.๑๖	๑,๑๐๗.๒๒	๔๑๔.๔๗
	ชาวไทย	๙๐๐.๑๒	๙๘๖.๙๙	๑,๐๕๒.๗๙	๑,๐๙๖.๓๖	๔๐๙.๙๒
	ชาว ตปท.	๘๒๖.๕๒	๙๐๙.๑๗	๑๐.๓๗	๑๐.๘๖	๔.๕๕
ยะลา	รวม	๒,๘๘๖.๒๙	๓,๑๔๕.๕๗	๓,๓๓๓.๕๖	๓,๔๘๖.๗๕	๑,๓๔๑.๒๙
	ชาวไทย	๔๖๗.๓๘	๕๐๓.๓๘	๕๓๖.๐๒	๕๕๑.๙๓	๙๔๗.๙๙
	ชาว ตปท.	๒,๔๑๘.๙๑	๒,๖๔๒.๑๙	๒,๗๙๗.๕๔	๒,๙๓๔.๘๒	๓๙๓.๓๐

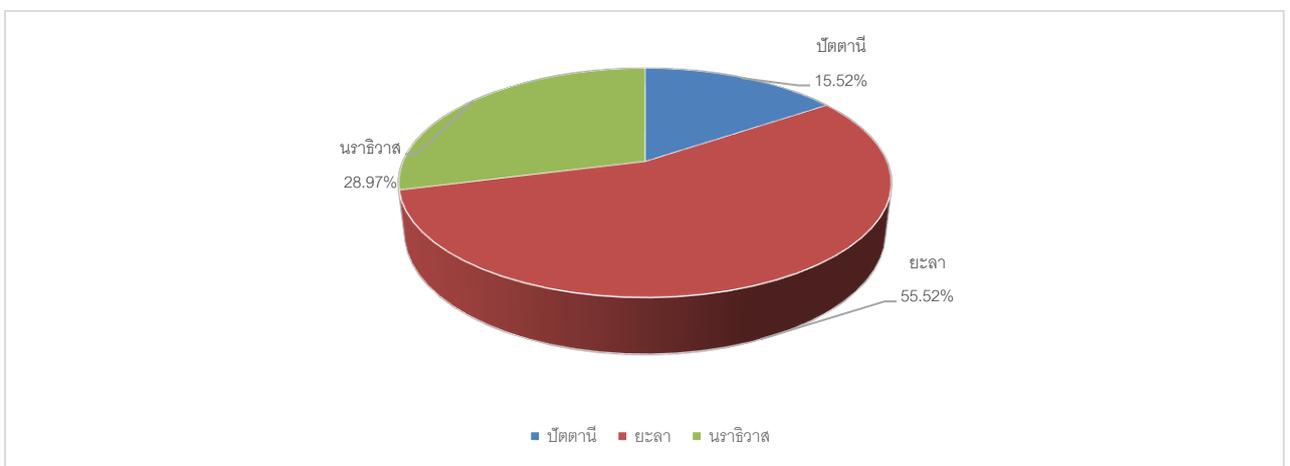
ที่มา : กรมการท่องเที่ยว

(๕.๓.๒) จำนวนผู้เยี่ยมเยือนไทย - ต่างประเทศ

ในปี ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีผู้เยี่ยมเยือนลดลงอย่างมากจากผลกระทบของสถานการณ์ COVID-๑๙ โดยจากเดิมมีจำนวน ๑,๖๖๕,๓๑๘ คน ในปี ๒๕๖๒ ลดลงเป็น ๗๔๖,๑๑๓ คน ในปี ๒๕๖๓ โดยเป็นการลดลงของจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติที่ลดลงอย่างมากจาก ๙๗๙,๒๒๒ คน ในปี ๒๕๖๒ เหลือเพียง ๑๖๔,๕๕๔ คน ในปี ๒๕๖๓ ส่วนจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยลดลงจากเดิม ๖๘๖,๐๙๖ คน ในปี ๒๕๖๒ เป็น ๕๘๑,๕๕๙ คน ในปี ๒๕๖๓ นอกจากนี้ จังหวัดที่มีผู้เยี่ยมเยือนสูงที่สุดในปี ๒๕๖๓ คือ จังหวัดยะลา คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕๒ รองลงมา คือ จังหวัดนราธิวาส คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๙๗ และน้อยที่สุด คือ จังหวัดปัตตานี คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕๒

ตารางที่ ๔๕ จำนวนผู้เยี่ยมเยือนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	จำนวนผู้เยี่ยมเยือน (คน)			
	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๑,๕๙๕,๗๖๖	๑,๖๕๔,๐๖๓	๑,๖๖๕,๓๑๘	๗๔๖,๑๑๓
- ชาวไทย	๖๖๕,๐๖๙	๖๘๕,๗๑๘	๖๘๖,๐๙๖	๕๘๑,๕๕๙
- ชาวต่างประเทศ	๙๓๐,๖๙๗	๙๖๘,๓๔๕	๙๗๙,๒๒๒	๑๖๔,๕๕๔
นราธิวาส	๖๖๕,๗๑๐	๖๙๒,๐๕๗	๖๙๓,๕๐๓	๒๑๖,๑๒๑
- ชาวไทย	๒๕๓,๔๘๒	๒๕๙,๘๕๓	๒๖๐,๒๐๓	๑๓๕,๓๔๓
- ชาวต่างประเทศ	๔๑๒,๒๒๘	๔๓๒,๒๐๔	๔๓๓,๓๐๐	๘๐,๗๗๘
ปัตตานี	๒๗๒,๗๓๙	๒๘๑,๙๘๘	๒๘๒,๓๐๔	๑๑๕,๗๖๔
- ชาวไทย	๒๗๐,๕๗๕	๒๗๙,๖๔๓	๒๗๙,๙๒๓	๑๑๕,๑๖๔
- ชาวต่างประเทศ	๒,๑๖๔	๒,๓๔๕	๒,๓๘๑	๖๐๐
ยะลา	๖๕๗,๓๑๗	๖๘๐,๐๑๘	๖๘๙,๕๑๑	๔๑๔,๒๒๘
- ชาวไทย	๑๔๑,๐๑๒	๑๔๖,๒๒๒	๑๔๕,๙๗๐	๓๓๑,๐๕๒
- ชาวต่างประเทศ	๕๑๖,๓๐๕	๕๓๓,๗๙๖	๕๔๓,๕๔๑	๘๓,๑๗๖

ภาพที่ ๗ เปรียบเทียบจำนวนผู้เยี่ยมเยือนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๓

(๕.๓.๓) จำนวนโรงแรมและห้องพัก

ในปี ๒๕๖๑ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีจำนวนโรงแรมทั้งสิ้น ๑๔๐ แห่ง ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๐ ที่มีจำนวน ๑๓๕ แห่ง เมื่อพิจารณาจำนวนห้องพักพบว่า ในปี ๒๕๖๐ มีจำนวนห้องพัก ๖,๖๓๒ ห้อง ลดลงจากปี ๒๕๖๐ ซึ่งมีจำนวน ๖,๕๙๓ ห้อง

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีจำนวนโรงแรมทั้งสิ้น ๑๕๖ แห่ง ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๖๑ ที่มีจำนวน ๑๔๐ แห่ง เมื่อพิจารณาจำนวนห้องพักพบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีจำนวนห้องพัก ๖,๘๔๕ ห้อง เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมีจำนวน ๖,๖๓๒ ห้อง เนื่องจากภาคการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น จึงส่งผลให้มีโรงแรมและโรงแรมที่เปิดใหม่เพิ่มขึ้น

ตารางที่ ๔๖ จำนวนโรงแรมและห้องพักในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๒

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	จำนวนโรงแรม/ห้องพัก (แห่ง/ห้อง)					
	พ.ศ. ๒๕๖๐		พ.ศ. ๒๕๖๑		พ.ศ. ๒๕๖๒	
	โรงแรม	ห้องพัก	โรงแรม	ห้องพัก	โรงแรม	ห้องพัก
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๑๓๕	๖,๕๙๓	๑๔๐	๖,๖๓๒	๑๕๖	๖,๘๔๕
นราธิวาส	๕๑	๒,๔๑๓	๕๕	๒,๔๕๖	๖๔	๒,๕๖๑
ปัตตานี	๒๕	๑,๐๒๗	๒๕	๑,๐๑๙	๒๖	๑,๐๔๙
ยะลา	๕๙	๓,๑๕๓	๖๐	๓,๑๕๗	๖๖	๓,๒๓๕

เนื่องจากสถานการณ์ COVID-๑๙ ทำให้ภาคการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนถูกกระทบอย่างมาก โรงแรมในอำเภอสุไหงโกทิง ปิดชั่วคราว ๗ แห่ง และอำเภอเบตงปิดตัวชั่วคราว ๕ แห่งเช่นกัน รวมทั้งอัตราการเข้าพักของนักท่องเที่ยวในปี ๒๕๖๓ มีอัตราการเข้าพักอยู่ในช่วงร้อยละ ๑๖.๗๕ - ๒๖.๔๑ ลดลงจากเดิมมากเมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๒ ที่อยู่ในช่วงร้อยละ ๕๑.๘๙ - ๕๖.๑๖

ตารางที่ ๔๗ อัตราเฉลี่ยการเข้าพักในโรงแรมและห้องพักกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๓

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	อัตราเฉลี่ยการเข้าพักในโรงแรมและห้องพัก (ร้อยละ)			
	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
นราธิวาส	๔๗.๘๘	๕๐.๘๗	๕๖.๑๖	๑๖.๗๕
ปัตตานี	๕๐.๘๐	๕๒.๓๗	๕๑.๘๙	๒๐.๐๗
ยะลา	๕๐.๐๓	๕๑.๕๑	๕๑.๘๓	๒๖.๔๑

ที่มา กรมการท่องเที่ยว

(๕.๓.๔) แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

(๕.๓.๔.๑) แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ได้แก่ ประเภทชายหาด ทะเล เกาะถ้ำ น้ำตก และแหล่งธรรมชาติประเภทภูเขา ป่าไม้ อุทยานแห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ฯลฯ กระจายกระจายทั่วทั้งกลุ่มจังหวัดดังนี้

๑) จังหวัดปัตตานี

๑.๑) อุทยานแห่งชาติน้ำตก

ทรายขาว ตั้งอยู่ในพื้นที่เทือกเขาสำคัญคือ เทือกเขาสันกาลาคีรีภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นเทือกเขา สลับซับซ้อนติดต่อทอดตัวกันเป็นแนวยาวแผ่ขยายออกไปทางทิศใต้ทิศตะวันตกและทิศตะวันออก มียอดเขาที่สูงที่สุด เรียกว่า ยอดเขาสันกาลาคีรี(ยอดเขานางจันทร์)โดยมีความสูงประมาณ ๑,๐๐๐ ม. จากระดับน้ำทะเลพื้นที่บางส่วนเป็นที่ลาดเชิงเขาและที่ราบเนินเขามีสันเขาเป็นแนวยาวเป็นเส้นแบ่งเขตจังหวัดปัตตานี และยะลาเป็นแหล่งต้นน้ำที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำปัตตานี และแม่น้ำเทพา

ภาพที่ ๘

๑.๒) ศูนย์ศึกษาธรรมชาติป่าชายเลนยะหริ่งในอาณาบริเวณที่มีพื้นที่มากถึง ๕๐๐ ไร่

คุณจะได้สัมผัสประสบการณ์ของการเดินศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน บนสะพานที่สร้างด้วยไม้ตะเคียนทอง (Hopea Odorata) ระยะทางยาวโดยรอบ ๑,๒๕๐ ม. และตลอดเส้นทางเดินจะได้สนุกไปกับกลุ่มไม้ในสังคมป่าชายเลน ทั้งไม้ยืนต้น ไม้พุ่ม ไม้เถาและไม้พื้นล่างซึ่งพันธุ์ไม้แต่ละชนิดมีความสามารถขึ้นอยู่กับลักษณะ

ภาพที่ ๙

แตกต่างกัน โดยเฉพาะบริเวณที่อยู่ระหว่างระดับน้ำทะเลต่ำสุดและระดับน้ำทะเลสูงสุด เช่น กลุ่มไม้ถั่วขาว กลุ่มไม้ตะบูนดำ กลุ่มไม้ตาตุ่มทะเล ฝาดดอกขาว เหงือกปลาหมอดอกขาว เป็นต้น เส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติแห่งนี้ บางจุดมีระเบียงสำหรับนั่งพัก และมีซุ้มสื่อความหมายเพื่ออธิบายเรื่องราวของป่าชายเลนพร้อมภาพประกอบ นอกจากนี้ยังมีศาลาพักผ่อนและหอชมนกสำหรับชมทัศนียภาพเหนือยอดไม้บนความสูง ๑๓ ม. สามารถเลือกบริการล่องเรือชมป่าชายเลน ซึ่งนักท่องเที่ยว

สามารถล่องเรือชมธรรมชาติป่าชายเลนตามลำคลองน้อยใหญ่ที่แบ่งเป็น ๓ สาย ได้แก่ คลองบางปู คลองกลาง คลองกอ โดยตลอดสองฝั่งคลองนั้นจะเห็นป่าชายเลนที่สมบูรณ์ ชุกชุมด้วยสัตว์น้ำและนกนานาชนิด สอดประสานไปกับวิถีชีวิตของชาวบ้านและความสวยงามของป่าโกงกางที่น่าประทับใจ

๒) จังหวัดยะลา

๒.๑) เขื่อนบางลางเป็นเขื่อนกั้นแม่น้ำปัตตานี ที่บริเวณบ้านบางลาง ตำบลเขื่อนบางลาง

ภาพที่ ๑๐

อำเภอบันนังสตาจังหวัดยะลา ห่างจากตัวเมือง ๕๘ กม. ตัวเขื่อนเป็นเขื่อนหินถม แกนดินเหนียว มีความสูง ๘๕ ม. สันเขื่อนยาว ๔๓๐ ม. กว้าง ๑๐ ม.อ่างเก็บน้ำมีความจุ ๑,๔๐๐ ล้านลบ.ม. พื้นที่รับน้ำเหนือเขื่อน ๒,๐๘๐ ตร.ม. โครงการโรงไฟฟ้าเขื่อนบางลางนับเป็นโครงการอเนกประสงค์แห่งหนึ่งตามแผนพัฒนาลุ่มน้ำปัตตานี โครงการนี้ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้เข้ามาดำเนินการสำรวจและรวบรวมข้อมูลต่างๆ เพิ่มเติม เพื่อใช้ประกอบการออกแบบงานด้าน

วิศวกรรมศาสตร์เรื่อยมา โดยให้สอดคล้องกับความต้องการใช้ไฟฟ้าในภูมิภาคส่วนนี้ ต่อมา คณะรัฐมนตรีได้มีอนุมัติให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ดำเนินการก่อสร้างงานโครงการโรงไฟฟ้าเขื่อนบางลาง เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๑๖ เป็นเขื่อนอเนกประสงค์แห่งแรกของภาคใต้ การก่อสร้างได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ก็ด้วยความเสียสละ ร่วมมือ ร่วมใจ จากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ ๙ และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง เสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วยสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงประกอบพิธีเปิดเขื่อน เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๒๔

๒.๒) บ่อน้ำร้อนเบตงบ่อน้ำร้อนเบตงจังหวัดชายแดนใต้สุดในสยามที่อ.เบตงเส้นทางคดโค้งตัด

ผ่านขุนเขาและป่าทึบ ตัวเมืองซ่อนตัวอยู่ในอ้อมกอดของหุบเขาและอากาศเย็นฉ่ำ จนเป็นที่มาของสมญานาม"เมืองในหมอกและดอกไม้" ก่อนถึงเบตง อุทยานแห่งชาติบางลาง ครอบคลุมพื้นที่ป่าเหนืออ่างเก็บน้ำเขื่อนบางลางเนื้อที่กว่าสองแสนไร่ มีจุดเด่น เช่น ทะเลสาบธารโตหรืออ่างเก็บน้ำเหนือเขื่อนบางลาง และน้ำตกต่างๆบ่อน้ำ

ร้อนเบตงได้เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติอย่างหนึ่งของเบตงที่มีน้ำพุเดือดขึ้นมาจากพื้นดินในหมู่บ้านจะเราะปะไร ตำบลตานะแมเราะ ก่อนถึงอำเภอเบตง ๕กม.บนทางหลวงหมายเลข ๔๑๐มีทางแยกขวาไปอีก ๘ กม. ตรงจุดบริเวณที่น้ำเดือดสามารถ ต้มไข่สุกภายใน ๗ นาที มีบริการห้องอาบน้ำแร่ ซึ่งเชื่อกันว่าน้ำแร่จากบ่อน้ำร้อนสามารถบรรเทาอาการปวดเมื่อยและรักษาโรคผิวหนังลักษณะน้ำร้อนเบตงเดิมเป็นบ่อน้ำร้อนธรรมชาติขนาดใหญ่ เป็นบ่อน้ำร้อนที่

ภาพที่ ๑๑

ประกอบไปด้วยแร่ธาตุมากมายมีอาณาบริเวณประมาณ ๓ ไร่ ตั้งอยู่ในหมู่บ้านบ่อน้ำร้อน ตำบลตานะแมเราะ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ห่างจากตัวเมืองเบตงไปทางเส้นทางหมายเลข ๔๑๐ (ยะลา-เบตง) ประมาณกิโลเมตรที่ ๔ และแยกเข้าไปตามเส้นทางแอลพีลท์คอนกรีตอีกเกือบ ๗ กม. รวมระยะทางประมาณ ๑๐ กม.เป็นเส้นทางสัญจรที่มีความสะดวกและปลอดภัยเป็นอย่างมาก บ่อน้ำพุร้อนจะมีน้ำร้อนผุดขึ้นมาจากใต้ดิน อุณหภูมิของน้ำประมาณ ๘๐ องศาเซลเซียส สามารถวกไข่ให้สุกภายใน ๑๐ นาที และมีสระน้ำขนาดใหญ่ไว้กักน้ำจากน้ำพุร้อนเพื่อให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวได้ใช้อาบและแช่เท้า ซึ่งเชื่อกันว่าน้ำแร่ในน้ำพุร้อนสามารถรักษาโรคภัยได้เป็นอย่างดี เช่น โรคผิวหนัง โรคปวดเมื่อย โรคเหน็บชา

๒.๓) ทะเลหมอกอัยเยอร์เวงและสกายวอล์ค ตั้งอยู่ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา รายล้อมด้วยผืนป่า ขนาดใหญ่ ในเขตพื้นที่ของเขาไมโครเวฟ กิโลเมตรที่ ๓๒ มีความสูงกว่าระดับน้ำทะเล ๒,๐๓๘ ฟุต ที่ผู้มาเยือนสามารถชื่นชมความงามของธรรมชาติได้แบบเต็มตา ซึ่งเวลาที่เหมาะสมที่สุดก็คือช่วงเช้า มีดก่อนพระอาทิตย์ขึ้น และอีกหนึ่งจุดชมวิวซึ่งเป็นไฮไลท์ของที่นี่คือ บริเวณยอดเขาชุนงซาลีปัด (ชุนงซาลี) ที่ต้องเดินป่าขึ้นไปบนยอดเขาเพื่อชมทะเลหมอก ในมุมมองกว้าง ๓๖๐ องศา เป็นอีกหนึ่ง Unseen Thailand ที่ผู้มาเยือนพูดเป็นเสียงเดียวกันว่าสวยงามสุดๆ

ภาพที่ ๑๒

“สกายวอล์ค ทะเลหมอกอัยเยอร์เวง” แลนด์มาร์คใหม่ อ.เบตง จ.ยะลา โดยเปิดให้ชื่นชม เวลา ๐๕.๓๐-๐๙.๓๐ ทุกวัน จำกัดจำนวนขึ้นได้สูงสุดไม่เกิน ๓๖๐ คน “สกายวอล์ค ทะเลหมอกอัยเยอร์เวง” แลนด์มาร์คใหม่ อ.เบตง ที่ผ่านมา ในระหว่างเวลา ๐๕.๓๐-๐๙.๓๐ ทุกวัน โดยจำกัดจำนวนขึ้นได้สูงสุดไม่เกิน ๓๖๐ คน และนักท่องเที่ยวต้องปฏิบัติตามกฎขั้นต้นที่วางไว้ โดยเบื้องต้นคาดว่าตะเก็บค่าบริการ คนไทย ๕๐ บาท ต่างชาติ ๑๐๐ บาท พร้อมถุงหมวกเพื่อป้องกันพื้นกระจกที่ระเบียงชมวิวเสียหาย โดยถุงเท้าดังกล่าวจะให้ชุมชนในพื้นที่ผลิต เพื่อสร้างรายได้ให้กับชาวบ้าน

๓) จังหวัดนราธิวาส

๓.๑) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฮาลา-บาลาเป็นพื้นที่อนุรักษ์แห่งใหม่ของประเทศไทย ได้รับ

ภาพที่ ๑๓

การประกาศจัดตั้งอย่างเป็นทางการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ อันเป็นแนวชายแดนไทย-มาเลเซีย มีพื้นที่ประมาณ ๓๙๑,๖๘๙ ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ที่ภูเขาสันกาลาคีรีป่าฮาลาและป่าบาลาเป็นผืนป่าดงดิบที่ไม่ต่อเนื่องกัน แต่ได้รับการประกาศเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเดียวกัน คือ ป่าฮาลา ในเขตอำเภอเบตง จังหวัดยะลา และ อำเภอจะนะ จังหวัดนราธิวาส แต่ส่วนที่เปิดให้ประชาชน เข้าไปศึกษาธรรมชาติได้จะเป็นป่าบาลาเท่านั้น เป็นป่าดิบชื้นหรือป่าฝนเมืองร้อนที่อุดมสมบูรณ์มาก และมีความหลากหลายทาง

ชีวภาพสูง มีความชื้นสูงตลอดทั้งปี มีลำน้ำไหลผ่าน เป็นถิ่นที่อยู่อาศัยของนกเงือกจำนวน ๑๐ ชนิด จากทั้งสิ้น ๑๓ ชนิดที่พบได้ในประเทศไทยนอกจากนี้ภายในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฮาลา-บาลา เป็นที่ตั้งของ ต้นกะพงขนาดใหญ่ที่มีความสูง ๔ เมตร แต่มีเส้นรอบวงถึง ๒๕ เมตร ในพื้นที่อำเภอสุคิริน ที่โอบอุ้มป้องกันทางพังทลาย ของหน้าดิน ซึ่งเป็นการป้องกันอุทกภัยให้กับผู้คนที่อาศัยอยู่รอบผืนป่าได้และชาวการค้นพบร่องรอยกระซู่และสัตว์ป่าหายากอีกหลายชนิด

๒) อุทยานแห่งชาติอ่าวมะนาว - เขาตันหยงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดนราธิวาสทางกรมป่าไม้ได้ ขึ้นทะเบียนให้เป็น วนอุทยานอ่าวมะนาว เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๖กับเนื้อที่ประมาณ ๗๒๐ ไร่ และต่อมาทางกรมป่าไม้ ได้ส่งมอบ ให้อุทยานแห่งชาติทางทะเล

ทำการสำรวจ พื้นที่บริเวณใกล้เคียงเพิ่มเติมพบว่าสภาพพื้นที่ ตามธรรมชาติ มีความอุดมสมบูรณ์ทั้งทางบกและทางน้ำ จึงได้มีการเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น “อุทยานแห่งชาติอ่าวมะนาว - เขาตันหยง” ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยว ทางธรรมชาติ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว คือ จะเป็นหาดทรายขาว สลับกับโขดหินกระจัดกระจาย อยู่ทั่วบริเวณ ที่ทำการอุทยานแห่งชาติอ่าวมะนาว - เขาตันหยง และโอบล้อม ด้วยเนินเขาสูง ตลอดแนว ซึ่งมองดูแล้วมีความสวยงามเป็นอย่างมาก ที่สำคัญ ในเขตที่เป็นป่าติดกับหาดทรายนั้น ยังมีน้ำตก ที่นักท่องเที่ยว สามารถลงเล่นน้ำได้ อีกด้วย น้ำตกแห่งนี้ ทาง อุทยาน

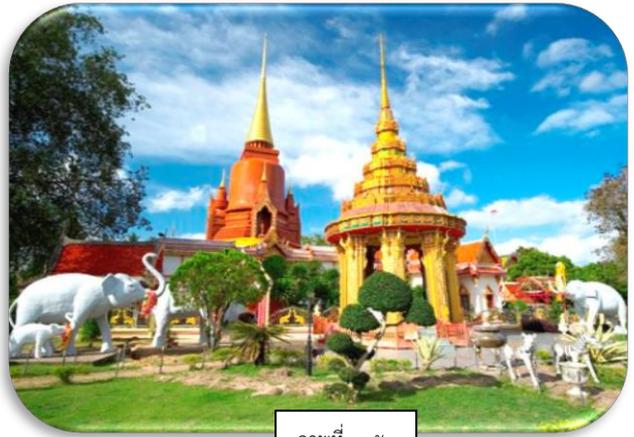
ภาพที่ ๑๔

แห่งชาติอ่าวมะนาว - เขาตันหยง ตั้งชื่อว่า “น้ำตกธาราสวรรค์” แต่น้ำตกแห่งนี้จะพบในช่วงฤดูฝนเท่านั้น เป็นน้ำตกที่มีต้นกำเนิดมาจาก ภูเขาสูงในเขตพระราชฐาน และได้ไหลลงสู่อ่าวไทยในเขตของ อุทยานฯ

(๕.๓.๔.๒) แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ โบราณสถาน และศาสนสถาน เป็นแหล่งประวัติศาสตร์ และโบราณสถานที่สำคัญและมีคุณค่า ความหลากหลายตามความเชื่อ ความศรัทธาในจังหวัดภาคใต้ชายแดน ได้แก่

๑) จังหวัดปัตตานี

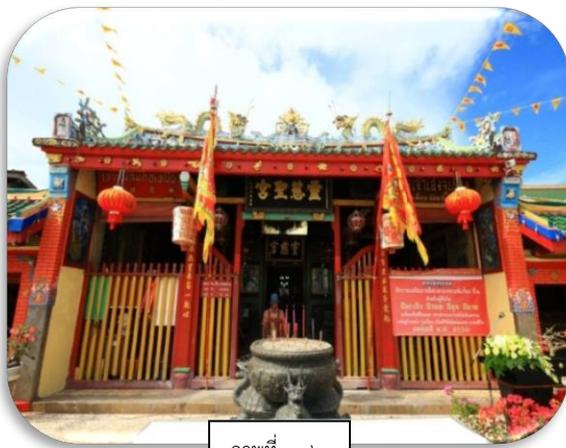
๑.๑) วัดช้างให้ เป็นวัดเก่าแก่สร้างมาแล้วกว่า ๓๐๐ ปีตามตำนานกล่าวว่า พระยาแก้วดำเจ้าเมืองไทรบุรี ต้องการหาชัยภูมิสำหรับสร้างเมืองใหม่ให้กับน้องสาว จึงได้เสียดิถีฐานปล่อยช้างให้ออกเดินทางไปโนปาโดยมีเจ้าเมืองและไพร่พลเดินติดตามไปจนมาถึงวันหนึ่ง ช้างได้หยุดอยู่ ณ ที่แห่งหนึ่ง แล้วร้องขึ้นสามครั้ง พระยาแก้วดำจึงได้ถือเป็นนิมิตที่ดี จะใช้บริเวณนั้นสร้างเมือง แต่น้องสาวไม่ชอบ พระยาแก้วดำจึงให้สร้างวัด ณ บริเวณดังกล่าวแทนแล้วให้ชื่อว่าวัดช้างให้แล้ว

ภาพที่ ๑๕

นิมนต์พระภิกษุรูปหนึ่ง ที่ชาวบ้านเรียกว่า ท่านลิงกา หรือ สมเด็จพะโคะ หรือ หลวงพ่อทวดเหยียบน้ำทะเลจืด คำปรารภของ พระครูวิสัยโสภณ(พระอาจารย์ทิม ธมฺมธโร) วัดช้างให้ มีชื่อเต็ม ๆ ว่า วัดราษฎร์บูรณะ อยู่ที่ ตำบลควนโนรี อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ห่างจากปัตตานี ประมาณ ๒๖ กิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ ๑,๐๓๒ กิโลเมตร ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๐ ตามพระราชกฤษฎีกาเบกษาเล่ม ๗๔ ตอน ๑๕ หน้า ๔๕๑ - ๒๕๒ เขตวิสุงคามสีมายาว ๘๐ เมตร กว้าง ๔๐ เมตร ทำพิธีผูกพัทธสีมา เมื่อ วันเสาร์ที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ ตรงกับวันขึ้น ๑๓ ค่ำ มีที่ดินที่ตั้งวัดเป็นเนื้อที่จำนวน ๑๒ ไร่ ตามหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดิน ส.ค. ๑เลขที่ ๓๓๔/๒๔๘๘

๑.๒) ศาลเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว ศาลเจ้าเล่งจูเกียง หรือ ศาลเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยวเป็นศาลที่ประดิษฐานรูปแกะสลัก ของเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยวพระหมอม เจ้าแม่ทับทิม ตั้งอยู่ที่ถนนอาเนาะรู อำเภอเมืองปัตตานี ศาลเจ้าแห่งนี้เป็นที่เคารพสักการะของชาวจีนและ ชาวไทยโดยทั่วไปมาก ประวัติการสร้างหรือความเป็นมาของศาลเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยวมีการเล่าสืบต่อๆ กันมาเป็นตำนานที่เกี่ยวกับประวัติเมืองปัตตานี จากการศึกษาจากการบันทึกในสมัยราชวงศ์หมิง (พ.ศ. ๒๐๖๔-๒๑๐๙) เมื่อประมาณกว่า ๔๐๐ ปี กล่าวว่าลิ้มกอเหนี่ยวและพี่ชายชื่อลิ้มโต๊ะเคี่ยมเป็นชาวเมืองฮุ่ยไต้ แขวงเมืองแต้จิ๋วเดิมลิ้มโต๊ะเคี่ยมรับราชการอยู่ที่เมืองดังกล่าว ครั้นเมื่อสิ้นบิดาแล้วจึงมารับราชการที่เมืองจัวจิว ในช่วงที่โจรสลัดญี่ปุ่นกำเริบหนัก ทางเมืองหลวง ได้แต่งตั้งขุนพล เช็กกี๊กวง เป็นแม่ทัพเรือปราบสลัดญี่ปุ่น จึงเป็นโอกาสดีของคู่อริที่จะใส่ความลิ้มโต๊ะเคี่ยม ลิ้มโต๊ะเคี่ยมจึงหนีไปยังเกาะก๊อ

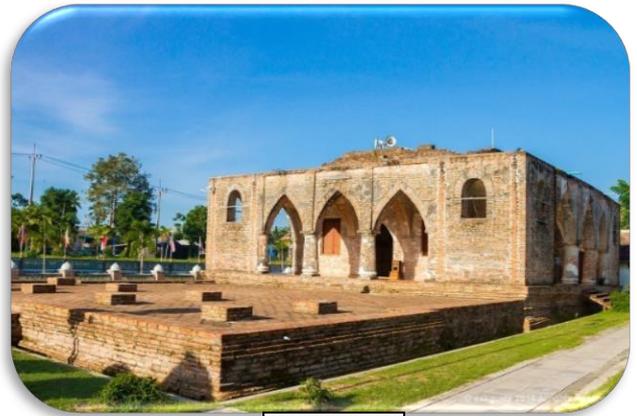

ภาพที่ ๑๖

(เกาะไต้หวัน) และหนีต่อไปยังเกาะลูวอน (ฟิลิปปินส์) แต่ต้องปะทะกับ กองเรือของสเปนที่ยึดครองอยู่ หลังจากนั้นลิ้มโต๊ะเคี่ยมจึงเดินทางมายังปัตตานีได้ทำงานเป็นนายด่านเก็บภาษี ต่อมาจึงได้สร้างท่าเรือพาณิชย์แห่งหนึ่งชื่อ “โต๊ะเคี่ยม” ภายหลังลิ้มโต๊ะเคี่ยมได้เข้านับถือศาสนาอิสลามมีภรรยาเป็นเชื้อพระวงศ์ของเจ้าเมืองปัตตานีเป็นที่โปรดปรานของเจ้าเมืองปัตตานีจนได้รับบรรดาศักดิ์เป็นหัวหน้าด่านเก็บส่วยอากรต่างๆทางเมืองจินมาร์ดาและน้องสาวสืบเสาะข่าวก็ไม่ทราบ ลิ้มกอเหนี่ยวน้องสาวจึงขออนุญาตมารดาออกติดตามพี่ชายและนำกองเรือมาถึงเมืองปัตตานี ได้พบพี่ชายและขอร้องให้พี่ชายเดินทางกลับเมืองจีน

พี่ชายได้รับปากกับเจ้าเมืองปัตตานีไว้ว่าจะสร้างมัสยิดประจำเมืองให้แล้วเสร็จลี้มกอเหนี่ยวไม่ละความพยายามจึงขอพักอยู่ที่เมืองปัตตานีต่อไป เพื่อหาโอกาสอันควรชักชวนให้พี่ชายกลับ ต่อมาเมืองปัตตานีเกิดการกบฏแย่งชิงกันเป็นใหญ่ ภายหลังเจ้าเมืองถึงแก่อนิจกรรม ลี้มโต๊ะเคี่ยมจึงเข้าร่วมต่อสู้กับกบฏลี้มกอเหนี่ยวเข้าช่วยพี่ชายแต่พิจารณาเห็นว่าสู้เข้าศึกไม่ได้ จึงฆ่าตัวตายไม่ยอมตายด้วยอาวุธของศัตรู จากการกระทำอย่างอาจหาญและเด็ดเดี่ยวเยี่ยงชายชาติตรีของลี้มกอเหนี่ยว ได้ก่อให้เกิดชาวจีนในปัตตานีมีความศรัทธาในตัวนางจึงแกะสลักรูปลี้มกอเหนี่ยวประดิษฐานไว้ที่ศาลเจ้าไกล้มสยิดหรือเซะที่ลี้มโต๊ะเคี่ยมสร้างไว้ไม่สำเร็จต่อมาภายหลังปรากฏว่ามีความศักดิ์สิทธิ์จนเป็นที่เลื่องลือทั่วไป ชาวจีนในเมืองปัตตานีก็ย้ายชุมชนจากกรือเซะไปสร้างชุมชนชาวจีนที่ตำบลอาเนาะรู และสร้างศาลเจ้าแม่ลี้มกอเหนี่ยวนำรูปแกะสลักเจ้าแม่มาประทับ ณ ศาลเจ้าแม่แห่งนี้เพื่อสักการะจนถึงปัจจุบันนี้ ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓ ของทุกปี จะมีงานประเพณีแห่เจ้าแม่ลี้มกอเหนี่ยวไปตามถนนสายต่างๆ ภายในตัวเมืองฯ ทำพิธีลุยไฟบริเวณหน้าศาลเจ้าเล่งจูเกียง ว่ายน้ำข้ามแม่น้ำตานีบริเวณสะพานเดชาอนุชิต ในงานนี้มีผู้ที่เคารพศรัทธาเป็นมาร่วมงานเป็นจำนวนมากทุกปี

๑.๓) มัสยิดกรือเซะหรือมัสยิดสุลต่านมุฮัมมัดฟาร์ซาค์ เป็นมัสยิดเก่าแก่อายุกว่า ๒๐๐ ปีในจังหวัดปัตตานี ตั้งอยู่ในอำเภอเมืองปัตตานี ห่างจากตัวเมืองประมาณ ๖ กม. สันนิษฐานได้ว่าเป็นศาสนสถานที่สร้างขึ้นในพุทธศตวรรษที่ ๒๒ ร่วมสมัยกรุงศรีอยุธยา มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า มัสยิดปิตุกรือบัน ซื่อนี้เรียกตามรูปทรงของประตูมัสยิด ซึ่งมีลักษณะเป็นวงโค้งแหลมแบบโกธิคของชาวยุโรป และแบบสถาปัตยกรรมของชาวตะวันออกกลาง รูปลักษณะเป็นอาคารก่ออิฐถือปูน สาทรงกลมเลียนรูปลักษณะแบบเสาโกธิคของยุโรป ช่องประตูหน้าต่างมีทั้งแบบโค้งแหลม และโค้งมนแบบโกธิคโดมและหลังคาที่ยังก่อสร้างไม่เสร็จ อิฐที่ใช้ก่อมีรูปลักษณะเป็นอิฐสมัยอยุธยา ตรงฐานมัสยิดมีอิฐรูปแบบคล้ายอิฐสมัยทวารวดีปะปนอยู่บ้าง

ภาพที่ ๑๗

๑.๔) เมืองโบราณยะรัง มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ และโบราณคดีเป็นอย่างมาก เนื่องจากเคยเป็นศูนย์กลางพุทธศาสนาฝ่ายมหายานแห่งอาณาจักรลังกาสุกะ เป็นเมืองท่าที่สำคัญตั้งอยู่ใกล้ทะเล และเป็นดินแดนที่มีบทบาททางเศรษฐกิจ การติดต่อค้าขายกับ ชาวต่างประเทศอย่างกว้างขวาง มาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ ๑๒ มีแหล่งโบราณคดีที่สำคัญ ได้แก่ เมืองโบราณบ้านวัด ซึ่งมีอายุเก่าแก่ที่สุดของเมืองโบราณบ้านจาและ สถานที่พบสลูปนในพุทธศาสนาฝ่ายมหายานที่เก่าแก่ที่สุด ที่พบในประเทศไทยและเมืองโบราณบ้านประแวซึ่งสันนิษฐานว่าเป็นอาณาจักรลังกาสุกะตอนปลายก่อนย้ายไปสร้างเมืองปัตตานีที่กรือเซะ

ภาพที่ ๑๘

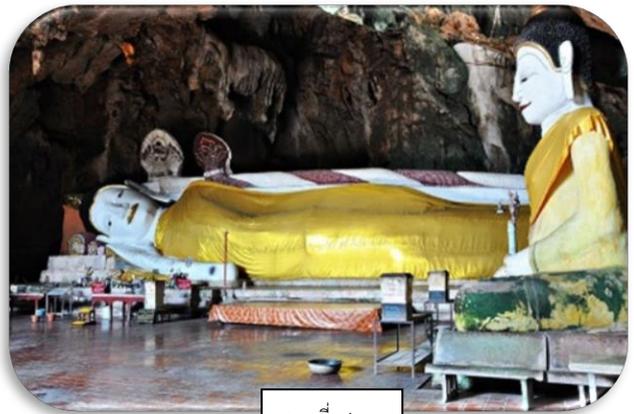
๑.๕) มัสยิดกลางจังหวัดปัตตานี ตั้งอยู่ถนนยะรัง ตำบลอาเนาะรู อำเภอเมืองปัตตานี เลขทะเบียนที่ ๒๔๙ ในปีพุทธศักราช ๒๔๙๗ รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของศาสนาอิสลาม ว่าเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวปัตตานีส่วนใหญ่ นับถืออย่างเคร่งครัดอันจะนำมาซึ่งสันติสุข ประกอบกับในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ชายแดน มีประชากรนับถือศาสนาอิสลาม (มุสลิม) เป็นจำนวนมาก สมควรสร้างมัสยิดกลางที่มีขนาดใหญ่ และสวยงามขึ้นเพื่อเป็นศรีสง่าแก่ชาวไทยผู้นับถือศาสนาอิสลามทั่วประเทศตลอดจนเป็นสถานที่ประกอบศาสนกิจของชาวไทยมุสลิมจึงได้พิจารณาพื้นที่บริเวณริมถนนหลวงสายปัตตานี-ยะลา ตำบลอาเนาะรู อำเภอเมืองปัตตานี เนื้อที่ประมาณ ๓ ไร่ ๕๕ ตารางวา คณะรัฐมนตรีจึงได้อนุมัติงบประมาณสำหรับการก่อสร้างมัสยิดกลางปัตตานีขึ้น โดย ฯพณฯ พลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในสมัยนั้นได้เดินทางมาวางศิลาฤกษ์ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๐๐ เวลา ๑๐.๐๐ น.มัสยิดกลางจังหวัดปัตตานีสร้างเป็นตึกคอนกรีตเสริมเหล็กสองชั้น รูปทรงคล้ายกับ“ทัชมาฮาล” ประเทศอินเดีย ตรงกลางเป็นอาคารมียอดโดมขนาดใหญ่และมีโดมบริวาร ๔ ทิศ มีหอคอยอยู่สองข้างสูงเด่นเป็นสง่า บริเวณด้านหน้ามัสยิดมีสระน้ำสี่เหลี่ยมขนาดใหญ่ภายในมัสยิดมีลักษณะเป็นห้องโถง มีระเบียงสองข้าง ภายในห้องโถงมีบัลลังก์ทรงสูงและแคบเป็นที่สำหรับ “คอฎิบ” ยืนอ่านคฺฎบะฮ์ในการละหมาดวันศุกร์หอคอยสองข้างนี้เดิมใช้เป็นหอกกลางสำหรับตีกลอง เป็นสัญญาณเรียกให้มุสลิมมาร่วมปฏิบัติศาสนกิจ ต่อมาใช้เป็นที่ติดตั้งลำโพง เครื่องขยายเสียงแทนเสียงกลอง ปัจจุบันขยายด้านข้างออกไปทั้ง ๒ ข้าง และสร้างหอบัง (อะซาน)พร้อมขยายสระน้ำและที่อาบน้ำละหมาดให้ดูสง่างามยิ่งขึ้นภายในมัสยิดประดับด้วยหินอ่อนอย่างสวยงาม

ภาพที่ ๑๙

๒) จังหวัดยะลา

(๒.๑) พระพุทธไสยาสน์วัดคูหาภิมุข(วัดถ้ำ)หรือ“วัดหน้าถ้ำ” ตั้งอยู่เลขที่ ๑๓๖ หมู่ ๑ บ้านหน้าถ้ำ ตำบลหน้าถ้ำ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ทราบว่า พ.ศ.๒๓๙๐ ผู้ใหญ่บ้านอาศัยอยู่ที่บ้านหน้าถ้ำ ได้สร้างวัดคูหาภิมุข เพื่อประกอบพิธีบำเพ็ญกุศลในหมู่บ้าน ภายในวัดคูหาภิมุขมีถ้ำใหญ่ประดิษฐานพระพุทธไสยาสน์ขนาดใหญ่ นอกจากนี้ภายในถ้ำยังมีหินงอกหินย้อย และน้ำใสสะอาดไหลรินจากโขดหินพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ ให้พระยาเยะหริ่งมาสร้างเมืองยะลา ตั้งที่ว่าการ ณ บ้านท่าสาป ตำบลท่าสาป และสร้างวัดขึ้นที่ริมเขาหน้าถ้ำที่มี พระพุทธไสยาสน์ ภายในถ้ำ พ.ศ. ๒๔๗๒ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จมาประทับแรมที่วัดแห่งนี้ มีพระปรมาภิไธย ย่อ ป.ปร. ที่ฝาหินภายในวัดคูหาภิมุข”

ภาพที่ ๒๐

๓) จังหวัดนราธิวาส

๓.๑) **วัดเขากง** ตั้งอยู่ที่ตำบลลำภูซึ่งชมพระพุทธรูปกลางแจ้งที่งดงามและใหญ่ที่สุดในภาคใต้โดยพระพุทธรูปทักษิณมิ่งมงคลสีทององค์นี้ ประดิษฐานในปางปฐมเทศนาขัดสมาธิเพชรอยู่บนยอดเขา มีพุทธลักษณะตามแบบศิลปะสกุลช่างอินเดียตอนใต้ เริ่มสร้างเมื่อปีพ.ศ. ๒๕๐๙ แล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ องค์พระเป็นคอนกรีตเสริมเหล็กประดับด้วยโมเสกสีทองหน้าตักกว้าง ๑๗ เมตร ความสูงวัดจากพระเศวตุมถึงบัวใต้พระเพลา ๒๔ เมตรส่วนที่เนินเขาถูกถัดไป คุณจะพบเจดีย์สิริมหายา ทรงระฆัง เหนือซุ้มประตูทั้ง ๔ ทิศมีเจดีย์รายประดับอยู่ ภายในประดิษฐานพระพรหม บนยอดสุดบรรจุพระบรมสารีริกธาตุอันศักดิ์สิทธิ์สำหรับพระอุโบสถนั้นตั้งอยู่บนเนินเขาอีกลูกหนึ่ง อุโบสถหลังนี้มีผนังด้านนอกประดับด้วยกระเบื้องดินเผาแกะสลักทั้งสิ้น ด้าน โดยเฉพาะด้านหลังเป็นรูปช้างหมอบถวายดอกบัว หน้าบันเป็นรูปนักรบมีเทวดาถือคนโทถวาย ดุจดงามยิ่งนัก

ภาพที่ ๒๑

๓.๒) **วัดชลธาราสিংเหหรือวัดพิทักษ์แผ่นดินไทย** เป็นวัดเก่าแก่ ตั้งอยู่หมู่ ๓ ตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ จาก สี่แยกตลาดอำเภอตากใบแยกซ้ายประมาณ ๑๐๐ เมตรเมื่อครั้งอังกฤษได้มลายูเป็นเมืองขึ้นนั้น อังกฤษพยายามจะรวมเมืองนราธิวาสไว้ในเขตมลายูด้วยแต่พบว่าทางไทยเราได้อ้างว่าหัวเมืองนี้เป็นของไทยมานาน โดยยกเอาวัดชลธาราสিংเห ที่อำเภอตากใบ ซึ่งเป็น วัดไทยมาเป็นข้ออ้างอังกฤษจึงยอมให้นราธิวาส รวมอยู่ในเขตของไทยภายในบริเวณวัดชลธาราสিংเห มีสิ่งก่อสร้างทางพุทธศาสนาศิลปะฝีมือแบบไทยปักษ์ใต้ เป็นจุดเด่นและงดงาม หลายชิ้น ในโบสถ์เก่าซึ่งสร้างขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมีภาพจิตรกรรมฝาผนังซึ่งเขียนโดยฝีมือพระภิกษุชาวสงขลา งดงามมาก และถ่ายทอดรูปแบบชีวิตวัฒนธรรมความเป็นอยู่ที่ท้องถิ่นปักษ์ใต้ไว้เด่นน่าสนใจเป็นพิเศษ เปิดให้ชมทุกวันระหว่างเวลา ๐๘.๐๐ น. - ๑๗.๐๐ น. โดยต้องขอ อนุญาตจากท่านเจ้าอาวาสก่อน

ภาพที่ ๒๒

๓.๓) **มัสยิด ๓๐๐ ปี** หรือมัสยิดวาดีอัลฮูเซ็น เป็นมัสยิดเก่าแก่แห่งหมู่บ้านตะโละมาเนาะที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นแหล่งผลิตคัมภีร์อัลกุรอานที่เขียนด้วยมือ ทั้งนี้ ตามประวัติกล่าวว่านายวันฮูเซ็นฮัส-ซานาวีผู้อพยพมาจากบ้านสะนอยานยา จังหวัดปัตตานี เป็นผู้สร้างมัสยิดแห่งนี้ขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๑๖๗ โดยแรกสร้างนั้นเป็นหลังคามุงใบลาน ต่อมาเปลี่ยนเป็นกระเบื้องดินเผา ซึ่งปัจจุบันชาวบ้านตะโละมาเนาะยังคงใช้มัสยิดนี้เป็นสถานที่ประกอบพิธีศาสนกิจอยู่เป็นประจำสิ่งที่น่าชมที่สุดของมัสยิด ๓๐๐ปีคือลักษณะสถาปัตยกรรมที่แตกต่างจากมัสยิดทั่วไป กล่าวคือเป็นอาคาร ๒ หลังติดต่อกัน สร้างด้วยไม้ตะเคียน ทั้งหลัง ใช้ไม้สลักแทนตะปู รูปทรงของอาคารเป็น

ภาพที่ ๒๓

แบบไทยพื้นเมืองประยุกต์เข้ากับศิลปะจีน และมลายูที่ได้รับการออกแบบมาอย่างลงตัว ส่วนเด่นที่สุดของอาคารคือ เหนือหลังคาจะมีฐานมารองรับจั่วบนหลังคาอยู่ชั้นหนึ่ง ส่วนหออาซานซึ่งมีลักษณะเป็นกังจิ้น ก็ตั้งอยู่บนหลังคาส่วนหลังผาเรือนใช้ไม้ทั้งแผ่นแล้วเจาะหน้าต่าง ส่วนช่องลมแกะเป็นลวดลาย ใบไม้ ดอกไม้สลัปลายจีน โดยทั่วไปเข้าชมได้บริเวณภายนอกเท่านั้น หากต้องการเข้าชมภายในต้องได้รับอนุญาตจากโต๊ะอิหม่ามประจำหมู่บ้าน

(๕.๓.๔.๓) การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีประเพณีวัฒนธรรมที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมหรือร่วมกิจกรรมได้อย่างมาก ได้แก่

๑) จังหวัดปัตตานี

๑.๑) งานสมโภชน์เจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยวในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓ ของทุกปี จะมีงานสมโภชเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยวโดยจังหวัดปัตตานีจะให้ความสำคัญกับงานนี้ เป็นพิเศษ งานสมโภชนี้จะมีคามยิ่งใหญ่ภูมิโหฬารมีประชาชนจากต่างจังหวัดของไทยและจากประเทศเพื่อนบ้านเดินทางล้งไหลมาชมงานนมัสการเจ้าแม่กันอย่างเนืองแน่นปกติจะมีการจัดงานประมาณ ๗ วัน ๗ คืน นับตั้งแต่วันขึ้น ๘ ค่ำ เดือน ๓ บรรดาร้านค้ามาเปิดขายของคล้ายๆ กับงานประจำปีทุกๆ ไปมหรสพ ๒ อย่างที่จะขาดเสียมิได้ คือ จั๊ว และมโนห์ราจั๊วและมโนราห์จะจัดให้แสดงบนโรงถาวรหน้าศาลเจ้า เพราะถือว่าเจ้าแม่ชอบดูศิลปะการแสดงทั้ง ๒ อย่างนี้มาก นอกจากนี้ยังมีการเชิดสิงโตหนังกลางแปลง จอยักษ์และอื่นๆอีกมากมาย

ภาพที่ ๒๔

๒) จังหวัดยะลา

๒.๑) มหกรรมแข่งขันนกเขาชาวเสียงอาเซียนเป็นที่สนใจของผู้นิยมเลี้ยงนกมากที่สุด คือการแข่งขันนกเขาชาวเสียงซึ่งถว้พระราชทานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งจัดขึ้นเป็นประจำในช่วงต้นเดือนธันวาคมของทุกปี ณ สนามโรงพิธีช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดยะลาในปี พ.ศ.๒๕๒๙ เทศบาลเมืองยะลา ร่วมกับจังหวัดยะลา ชมรมผู้เลี้ยงนกเขาชาวเสียงจังหวัดยะลา และชมรมผู้เลี้ยงนกเขาชาวเสียงภาคใต้ โดยการสนับสนุนของศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้ร่วมกันพัฒนาสนามแข่งขันและกติกาการแข่งขันให้มีมาตรฐานเพิ่มขึ้นตลอดจนความคิดที่จะพัฒนาเสริมสร้างประโยชน์ให้กับท้องถิ่นในด้านเศรษฐกิจจึงได้กำหนดให้มีการแข่งขันนกเขาชาวเสียงชิงชนะเลิศในระดับอาเซียนขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ.๒๕๒๙ ณ สนามโรงพิธีช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดยะลา โดยการใช้ชื่อในการจัดการแข่งขันว่า "การจัดการแข่งขันนกเขาชาวเสียงชิงแชมป์กลุ่มประเทศอาเซียนครั้งที่ ๑" สาเหตุที่ใช้คำว่า "อาเซียน" เพราะมีประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงเข้าร่วมแข่งขันด้วย คือ มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และบรูไน ซึ่งประเทศดังกล่าวนี้มีวิถีชีวิตวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกับประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย ได้มีการแลกเปลี่ยน สนับสนุนเกื้อกูลกันในเรื่องต่างๆ งามาตลอดที่สำคัญคือ มีความชื่นชอบและนิยมเลี้ยงนกเขาชาวเสียงเหมือนกัน จึงเกิดเป็นความสัมพันธ์ทางสังคม คือ สังคมนกเขาชาวเสียงตลอดมา

ภาพที่ ๒๕

๓) จังหวัดนราธิวาส

๓.๑) งานประเพณีเจ้าแม่โต๊ะโม๊ะ

อำเภอสุไหงโกลก จังหวัดนราธิวาสจัดเป็นงานที่ยิ่งใหญ่ไม่แพ้งานประเพณีอื่นๆในประเทศไทยด้วย บุญญาบารมีของเจ้าแม่โต๊ะโม๊ะที่ชาวสุไหงโกลก อำเภอใกล้เคียงและผู้คนทั่วทุกภาครวมไปถึงชาวจีนที่อยู่ในมาเลเซีย สิงคโปร์ต่างเคารพและศรัทธา งานฉลองคล้ายวันเกิดของเจ้าแม่โต๊ะโม๊ะจึงจัดอย่างยิ่งใหญ่เป็นประจำทุกปีโดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๕

ภาพที่ ๒๖

๓.๒) ประเพณีแข่งเรือหน้าพระที่นั่ง และงานของดีเมืองนราช่วงเวลา ประเพณีการแข่งขันแข่งเรือ

กอกและและเรือยาวด้วยฝีพายหน้าพระที่นั่ง ได้จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ในระหว่างวันที่ ๒๑-๒๕ กันยายน ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ พร้อมด้วย พระบรมวงศานุวงศ์ ได้เสด็จแปรพระราชฐานมาประทับแรม ณ พระตำหนักทักษิณราชินีเวศน์ การแข่งขันใช้เรือกอกและระยะทาง ๖๕๐ เมตร ผู้ควบคุมลำละ ๑ คน จำนวนฝีพายรวมทั้งนายท้ายไม่เกินลำละ ๒๓ คน และมีฝีพายสำรองไม่เกินลำละ ๕ คน การเปลี่ยนตัวในแต่ละเที่ยวทำได้เที่ยวละไม่เกิน ๕ คน ทั้งนี้ให้ผู้ควบคุมทีมประจำเรือแจ้งให้คณะกรรมการปล่อยเรือทราบ เรือที่เข้าแข่งขันทุกลำต้องถึงจุดเริ่มต้น (จุดปล่อยเรือ) ก่อนเวลาที่กำหนดแข่งขันในรอบนั้น หากไปช้ากว่ากำหนดเกิน ๑๕ นาทีถือว่าสละสิทธิ์จะปรับแพ้ในรอบนั้นได้ ก่อนการได้ยื่นสัญญาณ ณ จุดเริ่มต้นฝีพายทุกคนยกพายให้พ้นผิวน้ำ ยกเว้นนายท้ายเรือให้ใช้พายคัดท้ายเรือบังคับเรือให้หยุดนิ่ง และจะต้องวิ่งในลู่วิ่งของตน หากวิ่งผิดลู่วิ่งหรือสายน้ำถือว่าผิดกติกาให้ปรับเป็นแพ้ในเที่ยวนั้นเรือที่เข้าถึงเส้นชัยก่อนลำอื่นโดยถือหัวเรือสุดเป็นการชนะการแข่งขันในเที่ยวนั้น การแข่งขันแบ่งเป็น ๔ รอบ รอบที่ ๑ และรอบที่ ๒ เป็นรอบคัดเลือก รอบที่ ๓ เป็นรอบรองชนะเลิศและรอบที่ ๔ เป็นรอบชิงชนะเลิศ

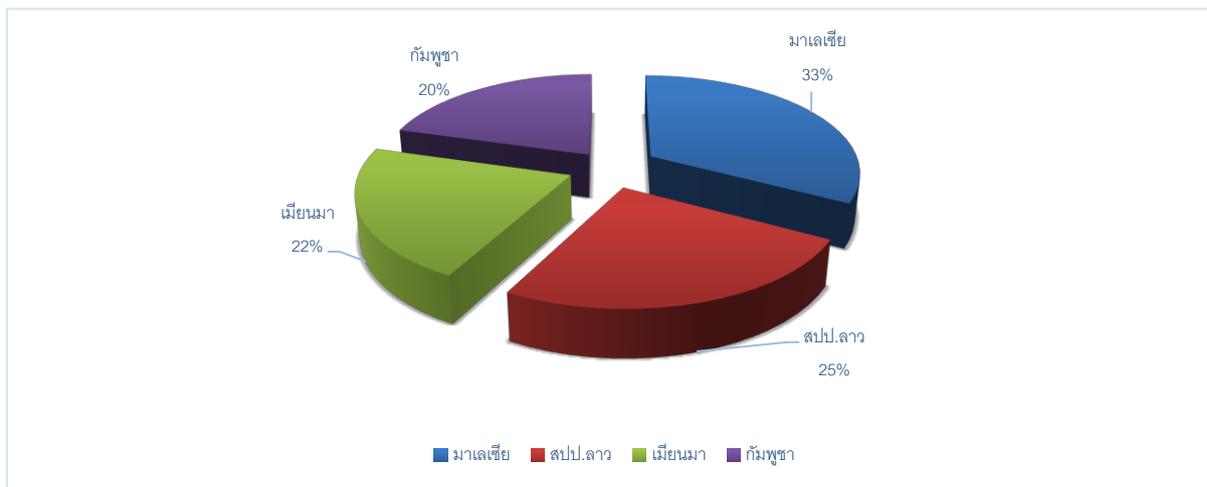
ภาพที่ ๒๗

(๕.๔) ด้านการค้าชายแดน

(๕.๔.๑) ภาพรวมการค้าชายแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน

การค้าชายแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน (ได้แก่ มาเลเซีย เมียนมา สปป.ลาว และ กัมพูชา) ในปี ๒๕๖๓ มีมูลค่ารวมทั้งสิ้น ๑,๒๑๘,๓๒๑.๙๖ ล้านบาท หดตัวจากปีก่อนร้อยละ ๑๖.๐๒ เนื่องจากได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การระบาดของ COVID-19 ทำให้ความต้องการซื้อสินค้าของผู้บริโภคลดลง ส่งผลไปยังมูลค่าการส่งออกที่หดตัวลง โดยมีมูลค่าการส่งออก ๖๘๐,๕๐๖.๔๖ ล้านบาท หดตัวจากปีก่อนร้อยละ ๑๔.๕๔ และมีมูลค่าการนำเข้า ๕๓๗,๘๑๕.๕๐ ล้านบาท หดตัวจากปีก่อนร้อยละ ๑๗.๘๑ มีดุลการค้าคิดเป็นมูลค่ารวมทั้งสิ้น ๑๔๒,๖๙๐.๙๕ ล้านบาท

การค้าชายแดนกับประเทศมาเลเซียมีมูลค่าสูงสุดเป็นอันดับหนึ่ง มีมูลค่า ๒๔๙,๔๙๘.๘๕ ล้านบาท

คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๘๒ ของมูลค่าการค้าชายแดนรวมทั้งรวมทั้งหมด รองลงมาได้แก่ สปป.ลาว มูลค่า ๑๘๘,๘๑๖.๔๖ ล้านบาท (ร้อยละ ๒๔.๙๗) เมียนมา มูลค่า ๑๖๔,๗๗๘.๘๖ ล้านบาท (ร้อยละ ๒๑.๖๗) และกัมพูชา มูลค่า ๑๕๖,๒๑๗.๒๖ ล้านบาท (ร้อยละ ๒๐.๕๔)

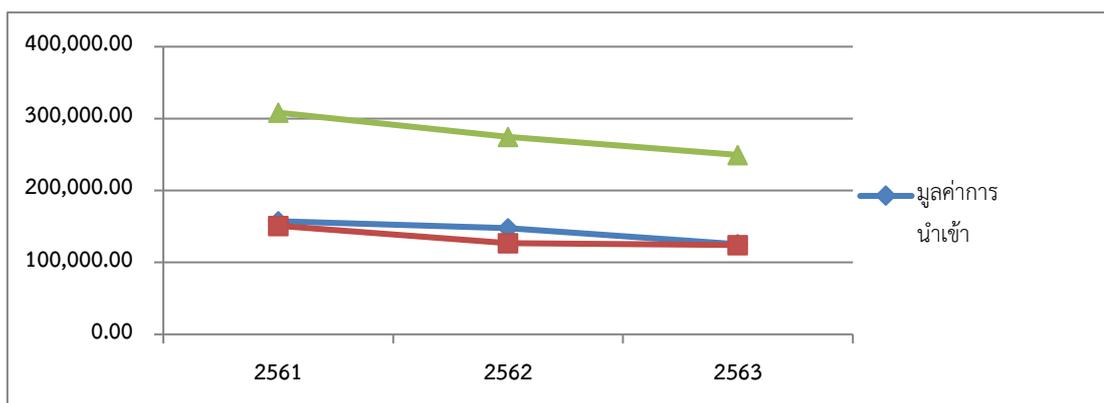
ภาพที่ ๒๘ สัดส่วนมูลค่าการค้าชายแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านปี ๒๕๖๓

(๕.๔.๒) การค้าชายแดนไทย - มาเลเซีย

การค้าชายแดนไทยกับประเทศมาเลเซีย ในปี ๒๕๖๓ มีมูลค่ารวมทั้งสิ้น ๒๔๙,๔๙๘.๘๕ ล้านบาท คิดเป็นมูลค่าการส่งออก ๑๒๔,๑๙๓.๑๑ ล้านบาท และมูลค่าการนำเข้า ๑๒๕,๓๐๕.๗๔ ล้านบาท โดยการส่งออกไปยังมาเลเซียกว่าร้อยละ ๙๕ ถูกส่งออกผ่านสองด่านศุลกากรหลักคือ ด่านศุลกากรสะเตาร์ร้อยละ ๘๓.๖๔ และด่านศุลกากรปางดงเบซาร์ร้อยละ ๑๒.๗๐

ตารางที่ ๔๘ มูลค่าการค้าชายแดนไทย- มาเลเซีย ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๓

การค้า	มูลค่าการค้าผ่านด่านศุลกากรชายแดนไทย – มาเลเซีย (ล้านบาท)			ร้อยละการเปลี่ยนแปลง ๒๕๖๓/๒๕๖๒
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	
ส่งออก	๑๕๐,๙๓๘.๔๑	๑๒๖,๗๖๓.๑๔	๑๒๔,๑๙๓.๑๑	- ๒.๐๓
นำเข้า	๑๕๗,๓๑๐.๐๒	๑๔๗,๗๒๗.๖๙	๑๒๕,๓๐๕.๗๔	- ๑๕.๑๘
รวม	๓๐๘,๒๔๘.๔๓	๒๗๔,๔๙๐.๘๓	๒๔๙,๔๙๘.๘๕	- ๙.๑๐

ภาพที่ ๒๙ มูลค่าการค้าชายแดนไทย- มาเลเซีย ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๓

(๕.๔.๓) มูลค่าการค้าชายแดนไทย – มาเลเซีย ผ่านด่านกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีด่านศุลกากร จำนวน ๔ ด่าน ได้แก่ ด่านศุลกากรเบตง จังหวัดยะลา ด่านบูเก๊ะตา ด่านศุลกากร สุโงโกลก และด่านศุลกากรตากใบ จังหวัดนราธิวาส โดยทั้ง ๔ ด่านจะมีบทบาทการพัฒนาในพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนในฐานะเป็นจุดเชื่อมโยงพื้นที่ (Connectivity) เข้าสู่การเป็นกลุ่มประชาคมอาเซียน (AEC) โดยจะมีบทบาทแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ดังนี้

(๑) ด่านศุลกากรเบตง จ.ยะลา : เป็นประตูเชื่อมโยงเศรษฐกิจเมืองเบตงด้านการท่องเที่ยว การบริการ และการค้ากับประเทศมาเลเซีย

(๒) ด่านบูเก๊ะตา จ.นราธิวาส: เป็นประตูเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งทางถนนและจะมีบทบาทเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนด้านตะวันออกของไทยและมาเลเซีย

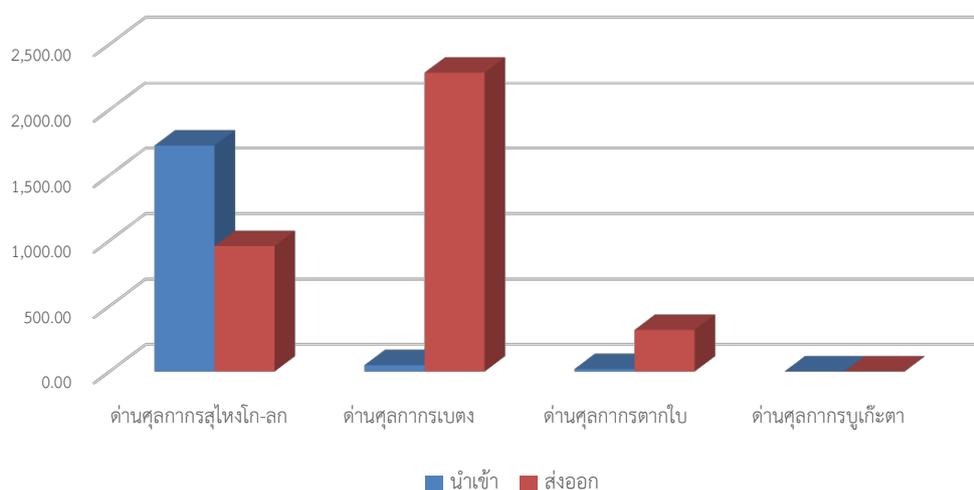
(๓) ด่านศุลกากรตากใบ จ.นราธิวาส : เป็นประตูเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าและการเดินทางทางน้ำระหว่างเมืองชายแดน ซึ่งอยู่ระหว่างการพัฒนาให้เป็นการเชื่อมโยงทางถนนโดยก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลก

(๔) ด่านศุลกากรสุโงโกลก จ.นราธิวาส : เป็นประตูเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งทางถนนและรถไฟ และการเดินทางของนักท่องเที่ยวระหว่างเมืองชายแดน

โดยในปี ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีมูลค่าการค้าชายแดนรวมทั้งสิ้น ๕,๓๕๐.๒๖ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒.๑ ของมูลค่าการค้าชายแดนไทย – มาเลเซีย โดยเป็นมูลค่าการส่งออก ๓,๕๕๗.๗๓ ล้านบาท มูลค่าการนำเข้า ๑,๗๙๒.๕๑ ล้านบาท

ตาราง ที่ ๔๙ มูลค่าการค้าชายแดนไทย – มาเลเซีย ผ่านด่านกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๓

ด้านศุลกากร	มูลค่าการค้าชายแดนไทย – มาเลเซีย (ล้านบาท)								
	๒๕๖๑			๒๕๖๒			๒๕๖๓		
	รวม	ส่งออก	นำเข้า	รวม	ส่งออก	นำเข้า	รวม	ส่งออก	นำเข้า
สุโข-ลก	๒,๘๗๐.๗๔	๔๓๐.๘๕	๒,๔๓๙.๘๙	๒,๙๑๓.๕๙	๕๕๒.๘๓	๒,๓๖๐.๗๕	๒,๖๘๓.๕๖	๙๕๗.๙๓	๑,๗๒๕.๖๓
เบตง	๒๕๐๖.๒๗	๒,๔๒๕.๘๓	๘๐.๔๔	๒๒๒๗.๙	๒,๑๕๓.๒๑	๗๔.๖๙	๒๓๓๐.๖๔	๒,๒๘๒.๔๖	๔๘.๑๙
ตากใบ	๖๐๓.๓๖	๕๓๔.๗๘	๖๘.๕๘	๑๖๘๐.๒๕	๑๖๐๗.๔๗	๗๒.๗๘	๓๓๕.๘๙	๓๑๗.๓๔	๑๘.๕๒
บูเก๊ะตา	๙.๓๓	๙.๐๘	๐.๒๕	๖.๖๒	๕.๕	๑.๑๒	๐.๑๗	๐	๐.๑๗
รวม	๕,๙๘๙.๗๐	๓,๔๐๐.๕๔	๒,๕๘๙.๑๖	๖,๘๒๘.๓๖	๔,๓๑๙.๐๑	๒,๕๐๙.๓๔	๕,๓๕๐.๒๖	๓,๕๕๗.๗๓	๑,๗๙๒.๕๑

ภาพที่ ๓๐ เปรียบเทียบมูลค่าการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ปี ๒๕๖๓

(๕.๔.๔) เขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษระยะที่ ๒ ถูกจัดตั้งขึ้น เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘ มีพื้นที่ครอบคลุม ๕ ตำบล ใน ๕ อำเภอ ได้แก่ ตำบลละหาร อำเภอยี่งอ ตำบลโคกเคียน จังหวัดนราธิวาส ตำบลสุโข-ลก อำเภอสุโข-ลก ตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ และตำบลโล๊ะจูด อำเภอยี่งอ มีเป้าหมาย “การค้าชายแดน อุตสาหกรรมอาหาร และการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ”^๑

¹ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2558. คู่มือการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ. https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=5198

มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐในการขับเคลื่อนเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส

ตารางที่ ๕๐ มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐเพื่อการขับเคลื่อนเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาส^๒

มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ	ความคืบหน้า/สถานะ
๑. สิทธิประโยชน์ด้านการส่งเสริมการลงทุน	๑. มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (สกท.) - สิทธิประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน - สิทธิประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่ลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ๒. มาตรการภาษีของกรมสรรพากร ๓. มาตรการส่งเสริมการลงทุนของกรมศุลกากร
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและศุลกากร	
๒.๑ การพัฒนาท่าอากาศยานนราธิวาส	อยู่ระหว่างดำเนินการ
๒.๒ การพัฒนาด่านศุลกากรสุโหงโกลก	อยู่ระหว่างดำเนินการ
๒.๓ การพัฒนาด่านศุลกากรบูเกะตา	ดำเนินการเสร็จสิ้น
๒.๔ การก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลกแห่งที่สองที่สุโหงโกลก ต.สุโหงโกลก อําเภอสุโหงโกลก - เมืองรันเตาปันยัง รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย	อยู่ระหว่างดำเนินการ
๒.๕ การก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลก ที่อําเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส พร้อมอาคารด่านศุลกากรชายแดน	อยู่ระหว่างดำเนินการ
๒.๖ การปรับปรุงเส้นทางรถไฟสุโหงโกลก-รันเตาปันยัง-ตุมปัต	อยู่ระหว่างดำเนินการ
๒.๗ การขยายทางหลวง การสร้างถนน	-
๒.๘ การสร้างระบบป้องกันน้ำท่วมและระบายน้ำ	-
๒.๙ การปรับปรุงระบบประปา ระบบไฟฟ้า	-
๓. การจัดหาที่ดินเพื่อใช้ประโยชน์ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (พื้นที่จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม)	ศอ.บต. จังหวัดนราธิวาส และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างจัดเตรียมข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดซื้อที่ดินเอกชน
๔. ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุนและแรงงาน	ตั้งอยู่ที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส
๕. การสนับสนุนด้านแรงงาน	อนุญาตให้แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงาน

² ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุนจังหวัดนราธิวาส, มปป. <https://www.narathiwatoss.go.th/project>

กิจการเป้าหมายที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ๒/๒๕๕๗ ครอบคลุมทั้งหมด ๗ หมวด (๒๓๑ ประเภทกิจการย่อย) และกิจการเป้าหมายในนิคมอุตสาหกรรมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษราวีวาส มี ๗ กลุ่ม ดังแสดงในตาราง ๒

ตารางที่ ๕๑ กิจการเป้าหมายที่ได้รับการสนับสนุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษราวีวาส

กิจการเป้าหมายที่ได้รับการสนับสนุนจาก BOI	กิจการเป้าหมายในนิคมอุตสาหกรรม
หมวด ๑ เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร	๑. อุตสาหกรรมใช้แรงงานเข้มข้น ได้แก่ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น
หมวด ๒ แร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน	๒. อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ เครื่องเรือนจากไม้แปรรูป
หมวด ๓ อุตสาหกรรมเบา	๓. อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรและอาหารแปรรูป
หมวด ๔ ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง	๔. อุตสาหกรรมฮาลาล
หมวด ๕ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	๕. อุตสาหกรรมแปรรูปยางขั้นต้นและขั้นกลาง
หมวด ๖ เคมีภัณฑ์ พลาสติก และกระดาษ	๖. อุตสาหกรรมที่มีฐานลูกค้าอยู่ที่ประเทศมาเลเซีย หรือมีวัตถุดิบจากประเทศมาเลเซีย
หมวด ๗ กิจการบริการและสาธารณูปโภค	๗. อุตสาหกรรมและกิจการบริการอื่น ๆ ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(๕.๔.๕) ความก้าวหน้าการดำเนินงานเขตเศรษฐกิจพิเศษราวีวาส

ความก้าวหน้าในการดำเนินงานเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษราวีวาส พบว่า ในด้านธุรกิจ แนวโน้มของธุรกิจจัดตั้งใหม่และมูลค่าการจดทะเบียนในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษราวีวาส ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๕๙ จนถึงช่วง ๖ เดือนแรกของปี ๒๕๖๔ มีแนวโน้มลดลง โดยธุรกิจจัดตั้งใหม่มีจำนวน ๓๘ ๒๙ ๓๓ ๒๙ ๒๖ และ ๑๘ ราย ตามลำดับ ในขณะที่มูลค่าการจดทะเบียนมีแนวโน้มลดลงตามจำนวนธุรกิจจัดตั้งใหม่เช่นกัน โดยมูลค่าการจดทะเบียนตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๕๙ จนถึงช่วง ๖ เดือนแรกของปี ๒๕๖๔ ได้แก่ ๖๙.๖๔ ๕๓.๖๐ ๖๒.๐๘ ๔๑.๖๐ ๒๗.๐๕ และ ๓๖.๐๕ ล้านบาท ดังแสดงในตาราง ๓ ธุรกิจจัดตั้งใหม่ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจก่อสร้างถนนสะพานและอุโมงค์ ก่อสร้างทั่วไป และการขนส่งและขนถ่ายสินค้ารวมถึงคนโดยสาร

ตารางที่ ๕๒ จำนวนธุรกิจจัดตั้งใหม่และมูลค่าการจดทะเบียนในเขตพื้นที่พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษราธิวาส ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๔^{๓ ๔}

ข้อมูลธุรกิจจัดตั้งใหม่	พ.ศ.					
	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔ (ม.ค.-มิ.ย.๖๔)
จำนวนธุรกิจจัดตั้งใหม่ (ราย)	๓๘	๒๙	๓๓	๒๙	๒๖	๑๘
มูลค่าการจดทะเบียน (ล้านบาท)	๖๙.๖๔	๕๓.๖๐	๖๒.๐๘	๔๑.๖๐	๒๗.๐๕	๓๖.๐๕

ที่มา: กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, ๒๕๖๓; กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, ๒๕๖๔

เมื่อพิจารณาธุรกิจคงอยู่ในพื้นที่ และนอกพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษราธิวาส พบว่า ธุรกิจที่คงอยู่ส่วนใหญ่จะอยู่นอกพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษราธิวาส โดยในปี ๒๕๖๓ มีจำนวน ๑,๐๓๖ ราย (๗๓.๖๓%) และช่วง ๖ เดือนแรกของปี ๒๕๖๔ มีจำนวน ๑,๐๙๗ ราย (๗๔.๑๒%) เนื่องจากจังหวัดนราธิวาสเป็นพื้นที่ที่ได้สิทธิประโยชน์ในการส่งเสริมการลงทุนทั้งจากมาตรการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และเมืองต้นแบบสามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ดังนั้นนักลงทุนจึงได้สิทธิประโยชน์จากมาตรการดังกล่าว แม้ไม่ได้ลงทุนในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษราธิวาส

เมื่อพิจารณาการลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ๕ ตำบล พบว่า พื้นที่ตำบลสุโหงโกลก มีจำนวนธุรกิจคงอยู่ และมีมูลค่าการจดทะเบียนมากกว่าพื้นที่อื่น ๆ เนื่องจากอำเภอสุโหงโกลกเป็นเมืองต้นแบบภายใต้โครงการสามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ซึ่งทำให้นักลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์เพิ่มมากขึ้น

ตารางที่ ๕๓ จำนวนธุรกิจคงอยู่และมูลค่าการจดทะเบียน เปรียบเทียบในและนอกเขตพื้นที่พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษราธิวาส ปี พ.ศ.๒๕๖๓-๒๕๖๔

พื้นที่ตั้ง	พ.ศ.๒๕๖๓ (ม.ค.-ธ.ค.๖๓)		พ.ศ.๒๕๖๔ (ม.ค.-มิ.ย.๖๔)	
	จำนวน (ราย)	ทุนจดทะเบียน (ลบ.)	จำนวน (ราย)	ทุนจดทะเบียน (ลบ.)
ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ	๓๗๑ (๒๖.๓๗%)	๒,๓๗๐.๕๕ (๓๔.๓%)	๓๘๓ (๒๕.๘๘%)	๒,๔๐๙.๒๙ (๓๓.๖๓%)
ต.สุโหงโกลก	๒๔๓ (๑๗.๒๗%)	๑,๘๐๖.๒๐ (๒๖.๑๓%)	๒๔๖ (๑๖.๖๒%)	๑,๘๓๔.๐๙ (๒๕.๖%)
ต.โคกเคียน	๖๒ (๔.๔๑%)	๑๕๓.๗๕ (๒.๒๒%)	๗๑ (๔.๘%)	๑๖๕.๑๐ (๒.๓%)
ต.เจ๊ะเห	๔๗ (๓.๓๔%)	๓๗๓.๑๐ (๕.๔%)	๔๗ (๓.๑๘%)	๓๗๓.๑๐ (๕.๒๒%)
ต.ละหาร	๑๔ (๑%)	๒๕.๕๐ (๐.๓๗%)	๑๕ (๑.๐๑%)	๓๐.๐๐ (๐.๔๒%)
ต.โล๊ะจูด	๕ (๐.๓๖%)	๑๒.๐๐ (๐.๑๗%)	๔ (๐.๒๗%)	๗.๐๐ (๐.๑%)
นอกเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ	๑,๐๓๖ (๗๓.๖๓%)	๔,๕๔๐.๙๔ (๖๕.๗%)	๑,๐๙๗ (๗๔.๑๒%)	๔,๗๕๕.๑๘ (๖๖.๓๗%)
รวม	๑,๔๐๗ (๑๐๐%)	๖,๙๑๑.๕๐ (๑๐๐%)	๑,๔๘๐ (๑๐๐%)	๗,๑๖๔.๔๘ (๑๐๐%)

สำหรับขนาดธุรกิจที่คงอยู่ในเขตพื้นที่พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษราธิวาส ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจ SMEs โดยในปี ๒๕๖๓ มีธุรกิจ SMEs จำนวน ๓๗๐ ราย (๙๙.๗๓%) แบ่งเป็นธุรกิจขนาดเล็ก ๓๔๘ ราย (๙๓.๘๐%)

³ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2563. ข้อมูลธุรกิจเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษราธิวาส

https://www.dbd.go.th/download/document_file/Statistic/2563/ECONOMICZONE/Q4_63_Narathivas.pdf

⁴ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2564. ข้อมูลธุรกิจเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษราธิวาส

https://www.dbd.go.th/download/document_file/Statistic/2564/ECONOMICZONE/Narathivas.pdf

ขนาดกลาง ๒๒ ราย (๕.๙๓%) ในขณะที่ปี ๒๕๖๔ มีธุรกิจ SMEs จำนวน ๓๘๑ ราย (๙๙.๔๘%) แบ่งเป็นธุรกิจขนาดเล็ก ๓๖๖ ราย (๙๕.๕๖%) ขนาดกลาง ๑๕ ราย (๓.๙๒%) ธุรกิจส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขายปลีก/ขายส่ง รองลงมาเป็นธุรกิจบริการ โดยในปี ๒๕๖๓ ธุรกิจขายปลีก/ขายส่งมีจำนวน ๑๖๙ ราย (๕๐.๔๐%) และธุรกิจบริการจำนวน ๑๕๓ ราย (๔๒.๐๕%) และในช่วง ๖ เดือนแรกของปี ๒๕๖๔ ธุรกิจขายปลีก/ขายส่งมีจำนวน ๑๗๔ ราย (๔๘.๓๐%) และธุรกิจบริการจำนวน ๑๖๒ ราย (๔๓.๐๘%)

ตารางที่ ๕๔ ขนาดธุรกิจในเขตพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาส

ธุรกิจ	๒๕๖๓					๒๕๖๔ (ม.ค.-มิ.ย.๖๔)				
	S	M	L	รวม (ราย)	สัดส่วน (%)	S	M	L	รวม (ราย)	สัดส่วน (%)
การผลิต	๒๖	๒	๐	๒๘	๗.๕๕	๓๐	๒	๑	๓๓	๘.๖๒
ขายปลีก/ขายส่ง	๑๖๙	๑๘	๐	๑๘๗	๕๐.๔๐	๑๗๔	๑๑	๐	๑๘๕	๔๘.๓๐
บริการ	๑๕๓	๒	๑	๑๕๖	๔๒.๐๕	๑๖๒	๒	๑	๑๖๕	๔๓.๐๘
รวม	๓๔๘	๒๒	๑	๓๗๑		๓๖๖	๑๕	๒	๓๘๓	
สัดส่วน (%)	๙๓.๘๐	๕.๙๓	๐.๒๗			๙๕.๕๖	๓.๙๒	๐.๕๒		

นอกจากนี้ ในกลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังมีโครงการพัฒนาเศรษฐกิจในลักษณะพื้นที่พัฒนาพิเศษ เฉพาะ ภายใต้โครงการเมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ซึ่งดำเนินการในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ดังจะกล่าวต่อไป

(๕.๔.๖) โครงการเมืองต้นแบบ "สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน"

โครงการเมืองต้นแบบ "สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน" คือ การพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่ ๓ อำเภอ ใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้ ได้แก่ อ.หนองจิก จ.ปัตตานี อ.สุไหงโก-ลก จ.นราธิวาส และ อ.เบตง จ.ยะลา ให้เป็นเมืองต้นแบบที่มีการพัฒนาในลักษณะพื้นที่พัฒนาพิเศษเฉพาะ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการลงทุนจากภาคเอกชนที่สามารถสร้างงานและสร้างรายได้ไปยังพื้นที่ใกล้เคียง และเพิ่มพื้นที่ปลอดภัยได้มากยิ่งขึ้น นำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ และพื้นที่ใกล้เคียง เริ่มดำเนินการปี ๒๕๖๐ โดยมีเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้

๑. อ.หนองจิก จ.ปัตตานี เป็นเมืองต้นแบบการพัฒนา "เกษตรอุตสาหกรรมก้าวหน้าผสมผสาน" (Agricultural Industry City)

๒. อ.สุไหงโก-ลก จ.นราธิวาส เป็นเมืองต้นแบบ "การค้าชายแดนระหว่างประเทศ" (International Border City)

๓. อ.เบตง จ.ยะลา เป็นเมืองต้นแบบ "การพัฒนาที่พึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน" (Sustainable Development City)

และในปี ๒๕๖๔ ได้ขยายผลโครงการเมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” สู่มืองต้นแบบที่ ๔ ที่อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา โดยมีเป้าหมายเป็น "เมืองต้นแบบอุตสาหกรรมก้าวหน้าแห่งอนาคต"

แนวทางการพัฒนาโครงการเมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

การพัฒนาโครงการเมืองต้นแบบ แบ่งเป็น ๓ ระยะ

ตารางที่ ๕๕ แนวทางการพัฒนาเมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”^๕

ระยะการพัฒนา	แนวทางการดำเนินงาน
ระยะที่ ๑ การเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุน	๑. การออกมาตรการด้านสิทธิประโยชน์การลงทุน โดยให้เพิ่มสิทธิประโยชน์สำหรับโครงการลงทุนใหม่ใน ๓ พื้นที่ ให้สูงกว่าสิทธิประโยชน์ของมาตรการส่งเสริมการลงทุนใน ๔ จังหวัดภาคใต้ และ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา ๒. การจัดตั้งกองทุนส่งเสริมธุรกิจรุ่นใหม่ของแต่ละอำเภอ
ระยะที่ ๒ การสนับสนุนการลงทุนระยะแรก	๑. อ.หนองจิก - ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตการเกษตรเป็นสินค้า OTOP - ปรับปรุงท่าเรือปัตตานีและถนน ๒. อ.สุไหงโก-ลก - จัดตั้ง Free Trade Zone - ก่อสร้างสะพานโก-ลกแห่งที่ ๒ - ศึกษาความเหมาะสมศูนย์กระจายสินค้า คลังสินค้า โรงงาน ศูนย์นิทรรศการ ฯลฯ ๓. อ.เบตง - พัฒนาการท่องเที่ยวครบวงจรและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ - พัฒนาคุณภาพระบบไฟฟ้าและระบบโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ
ระยะที่ ๓ การเชื่อมโยงระบบขนส่ง	การเชื่อมโยงระบบขนส่งทั้งหมดไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

การพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่เมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จะมุ่งเน้นการพัฒนาระบบอุตสาหกรรมเกษตรแนวใหม่ที่ให้ความสำคัญกับการผลิตทางการเกษตรทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มีประเภทเกษตรอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับจังหวัดชายแดนภาคใต้ในลักษณะของการเป็นต้นทุนการผลิตอาหารเพื่อสุขภาพและอาหารฮาลาลเพื่อการส่งจำหน่ายในเวทีฮาลาลโลก นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาล อุตสาหกรรมยางพารา อุตสาหกรรมพลังงานเพื่อการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืนผ่านโรงงานแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรอย่างครบวงจร การจัดทำตลาดกลางสินค้าทางการเกษตรและการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ที่เชื่อมโยงการพัฒนาในทุกมิติเกี่ยวเนื่อง ซึ่งเป็นแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีความสอดคล้องกับศักยภาพอัตลักษณ์ และโครงสร้างอุตสาหกรรมในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งส่วนใหญ่มีการประกอบกิจการเป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (เรวดี แก้วมณี, มปป.)

⁵ บัลลังก์ โรหิตเสถียร, 2559. ข่าวสำนักงานรัฐมนตรี 513/2559 <https://www.moe.go.th/websm/2016/dec/513.html>

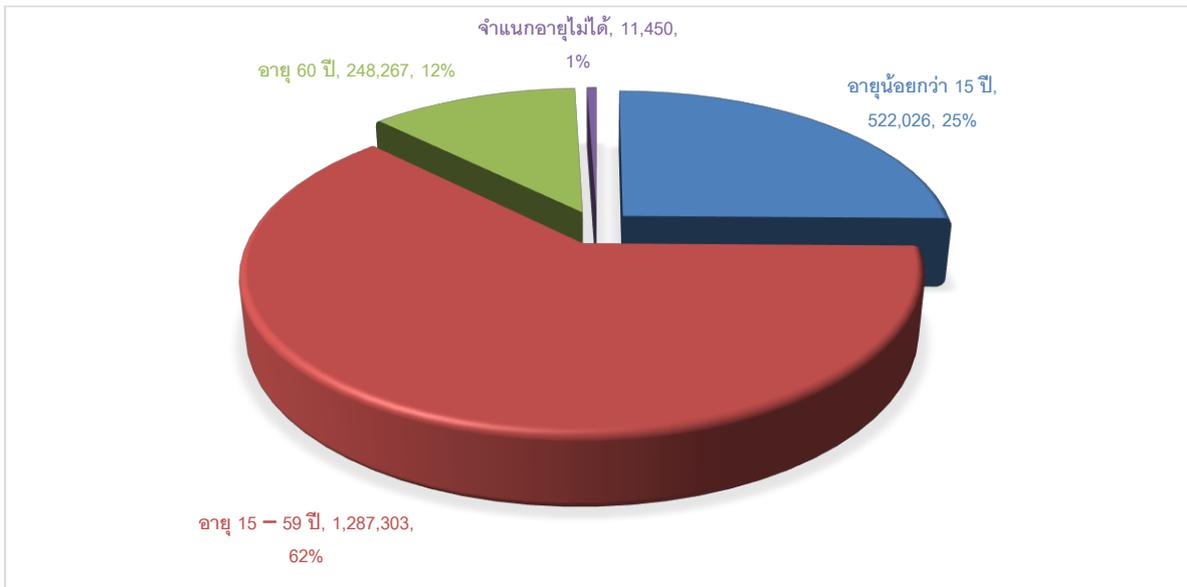
(บ) ด้านสังคมและความมั่นคง

(บ.๑) ประชากร

(บ.๑.๑) โครงสร้างประชากร

๑) จำนวนประชากร

ประชากรกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีจำนวนทั้งหมด ๒,๐๖๙,๐๔๖ คน สัดส่วนของชาย หญิง
ใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่ ร้อยละ ๖๒ เป็นกลุ่มวัยทำงานอายุระหว่าง ๑๕-๕๙ ปี มีผู้สูงอายุเพียงร้อยละ ๑๒
ของวัยทำงานต่อวัยพึ่งพิงอยู่ที่ ๑: ๐.๖

แผนภาพที่ ๓๑ ประชากรกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน จำแนกตามช่วงอายุ^๖

ตารางที่ ๕๖ จำนวนประชากรจังหวัดชายแดนใต้ จำแนกตามจังหวัด เพศ และช่วงอายุ^๗

ข้อมูล	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนประชากร (คน)					
		เพศชาย	เพศหญิง	น้อยกว่า ๑๕ ปี (วัยเด็ก)	๑๕ - ๕๙ ปี (วัยทำงาน)	๖๐ ปี ขึ้นไป (วัยสูงอายุ)	จำแนกอายุไม่ได้
ปัตตานี	๗๒๖,๐๑๕	๓๕๘,๖๑๑	๓๖๗,๔๐๔	๑๘๖,๔๘๕	๔๔๗,๓๖๒	๘๘,๕๕๒	๓,๖๑๖
ยะลา	๕๓๘,๖๐๒	๒๖๗,๙๑๙	๒๗๐,๖๘๓	๑๓๖,๓๒๔	๓๓๒,๗๑๓	๖๕,๕๔๖	๔,๐๑๙
นราธิวาส	๘๐๔,๔๒๙	๓๙๗,๗๐๐	๔๐๖,๗๒๙	๑๙๙,๒๑๗	๕๐๗,๒๒๘	๙๔,๑๖๙	๓,๘๑๕
รวม	๒,๐๖๙,๐๔๖	๑,๐๒๔,๒๓๐	๑,๐๔๔,๘๑๖	๕๒๒,๐๒๖	๑,๒๘๗,๓๐๓	๒๔๘,๒๖๗	๑๑,๔๕๐

⁶ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

⁷ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

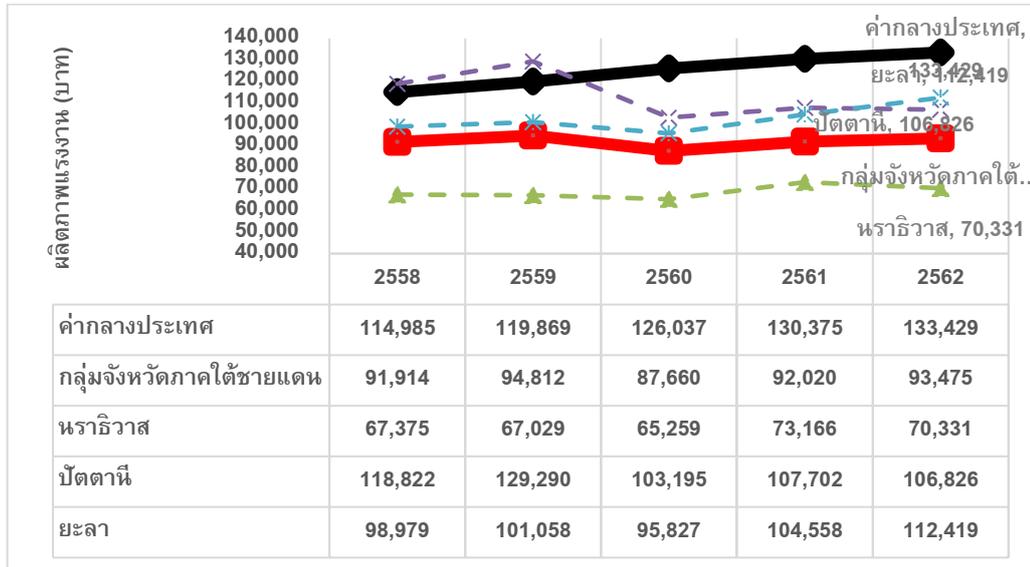
๒) ประชากรวัยแรงงาน

ประชากรวัยแรงงานทั่วประเทศมีแนวโน้มลดลง แต่สำหรับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนกลับมีแนวโน้มของวัยแรงงานเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๖๑.๖๕ ในปี ๒๕๖๑ เป็นร้อยละ ๖๒.๑๕ ในปี ๒๕๖๒ หรือเพิ่มขึ้น ๗,๐๐๑ คน ภายในเวลา ๓ ปี

ตารางที่ ๕๗ ประชากรวัยแรงงานกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๓

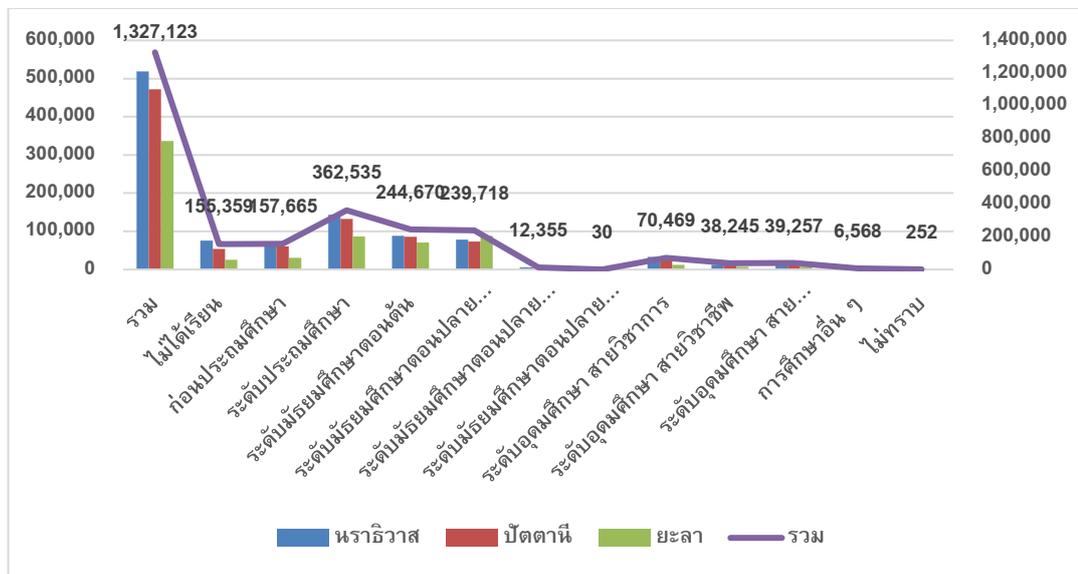
ข้อมูล	๒๕๖๑		๒๕๖๒		๒๕๖๓	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ทั่วประเทศ	๔๒,๙๙๖,๖๒๕	๖๔.๗๔	๔๒,๘๔๕,๙๑๕	๖๔.๓๗	๔๒,๖๕๒,๔๗๕	๖๔.๔๔
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๔๒๒,๑๐๐	๖๑.๖๕	๔๒๕,๗๕๒	๖๑.๖๘	๔๒๙,๑๐๑	๖๒.๑๕
ปัตตานี	๔๓๘,๑๗๒	๖๑.๐๒	๔๔๓,๐๐๘	๖๑.๑๐	๔๔๗,๓๖๒	๖๑.๖๒
ยะลา	๓๒๗,๕๗๔	๖๑.๕๔	๓๒๙,๙๘๔	๖๑.๕๓	๓๓๒,๗๑๓	๖๑.๗๗
นราธิวาส	๕๐๐,๕๕๓	๖๒.๓๘	๕๐๔,๒๖๓	๖๒.๔๑	๕๐๗,๒๒๘	๖๓.๐๕

เมื่อพิจารณาผลิตภาพแรงงานหรือความสามารถในการทำงานของแรงงานกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พบว่าในช่วงปี ๒๕๕๘-๒๕๖๒ มีแนวโน้มการพัฒนาค่อนข้างช้า โดยเพิ่มจาก ๙๑,๙๑๔ บาท/คน เป็น ๙๓,๔๗๕ บาท/คน หรือภายใน ๕ ปี ผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้นเพียง ๔,๕๖๑ บาท/คน เฉลี่ยปีละ ๙๑๒.๒ บาท/คน เท่านั้น ขณะที่ความต่างของความสามารถในการทำงานของแรงงานกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนเทียบกับค่ากลางประเทศมีแนวโน้มห่างออกไปเรื่อย ๆ จากปี ๒๕๕๘ จนถึงปี ๒๕๖๒ อยู่ที่ ๒๓,๐๗๑ ๒๕,๐๕๗ ๓๘,๓๗๗ ๓๘,๓๕๕ และ ๓๙,๙๕๔ บาท/คน ตามลำดับ หากพิจารณาความสามารถในการทำงานของแรงงานประเทศเฉลี่ยใน ๕ ปี เพิ่มขึ้นปีละ ๓,๖๘๘ บาท/คน และความต่างความสามารถในการทำงานของแรงงานกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยนราธิวาส และปัตตานีมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับต่ำ ขณะที่เพียงจังหวัดยะลาที่มีแนวโน้มดีขึ้นในช่วง ๓ ปี หลัง คือ ๒๕๖๐-๒๕๖๒

ภาพที่ ๓๒ ผลผลิตภาพแรงงานกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๒

ปี ๒๕๖๓ ภาพรวมของกลุ่มแรงงาน พบว่าส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า มีมากถึง ร้อยละ ๖๙.๓๔ จากจำนวนแรงงานทั้งสิ้น ๑,๓๒๗,๑๒๓ คน โดยส่วนใหญ่เป็นแรงงานระดับประถมศึกษา รองลงมาเป็นแรงงานระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๓๖๒,๕๓๕ คน (ร้อยละ ๒๗.๓๒), ๒๔๔,๖๗๐ คน (ร้อยละ ๑๘.๔๔) และ ๒๕๒,๑๐๓ คน (ร้อยละ ๑๘.๙๙) ขณะที่แรงงานระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีวศึกษาซึ่งเป็นแรงงานที่เป็นที่ต้องการ มีเพียง ๑๒,๓๕๕ คน (ร้อยละ ๐.๙๓) เท่านั้น

ภาพที่ ๓๓ จำนวนประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป กลุ่มจังหวัดชายแดนใต้ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อมูลการสำรวจความต้องการพัฒนาขีดความสามารถของประชากร พ.ศ. ๒๕๖๓ ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบข้อเท็จจริงสำคัญว่า วัยแรงงานร้อยละ ๗.๙ เท่านั้นที่ต้องการพัฒนาทักษะ โดยประชากรที่อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป มีความต้องการพัฒนาทักษะ ๔.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๗.๙) ของประชากรอายุ ๑๕ ปี ขึ้นไปทั้งหมด โดยผู้ว่างงานมีความต้องการพัฒนาทักษะสูงสุด (ร้อยละ ๒๔.๙) รองลงมาเป็นกลุ่มผู้มีงานทำ (ร้อยละ ๙.๑) ขณะที่ผู้นอกกำลังแรงงานมีความต้องการพัฒนาทักษะเพียงร้อยละ ๕.๐ ทั้งนี้เหตุผลที่วัยแรงงานไม่ต้องการพัฒนาทักษะเนื่องจากไม่มีเวลาว่าง (ร้อยละ ๔๔.๑) รองลงมาไม่มีหลักสูตรที่ต้องการ (ร้อยละ ๙.๐) ไม่รู้สถานที่/หน่วยงานที่ให้การพัฒนาฯ (ร้อยละ ๓.๑) และไม่มีค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการพัฒนา (ร้อยละ ๒.๙)

ส่วนในเรื่องหลักสูตรและทักษะที่เปิดสอน พบว่า หลักสูตรและทักษะที่เปิดสอนยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน โดยหลักสูตรที่ประชาชนให้ความสนใจพัฒนาทักษะ ได้แก่ ด้านอาหารและโภชนาการ ๖.๖ แสนคน ด้านการเพาะปลูกและขยายพันธุ์พืช ๖.๑ แสนคน เสริมสวย ๔.๐ แสนคน ช่างยนต์และการบำรุงรักษา ๓.๔ แสนคน ตัดเย็บเสื้อผ้า ๓.๓ แสนคน โดยเฉพาะในกลุ่มผู้มีงานทำที่มีความต้องการพัฒนาทักษะในด้านคหกรรม และเกษตรกรรมและการเลี้ยงสัตว์ มากกว่าร้อยละ ๕๒.๗ แต่สาขาที่รัฐเปิดสอนส่วนใหญ่เป็นสาขาด้านช่างด้านภาษา และด้านคอมพิวเตอร์ ซึ่งเน้นไปในด้านที่ประเทศมีความต้องการเป็นหลัก

ขณะที่หลักสูตรการฝึกอบรมของภาครัฐขาดความหลากหลาย และยังไม่เพียงพอ โดยในปี ๒๕๖๓ มีการพัฒนาทักษะฝีมือให้กับกำลังแรงงานที่ดำเนินการโดยกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเพียง ๑๓๓,๔๐๑ คน ขณะเดียวกันหลักสูตรการฝึกอบรมที่หน่วยงานของรัฐดำเนินการเองในสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานและสำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานระดับจังหวัดจำนวน ๘๓ แห่ง โดยจำนวนของหลักสูตรที่ทำการอบรมเฉลี่ยคือ ๔๖ หลักสูตรในการเปิดฝึกอบรมของแต่ละสถาบันพัฒนาฯ ในแต่ละจังหวัด แม้จะรวมหลักสูตรในช่วงการระบาดของ COVID-๑๙ ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานที่มีหลักสูตรการฝึกอบรมทักษะรูปแบบออนไลน์ ๑๗ หลักสูตร และโครงการพัฒนาทักษะกำลังคนของประเทศ (Reskill/Upskill/Newskill) ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมจำนวน ๔๒ หลักสูตร ซึ่งยังถือว่ามียังมีจำนวนหลักสูตรน้อย ไม่รองรับกับวัยแรงงานที่จะเข้าฝึกอบรม เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว

๓) การว่างงาน

ตารางที่ ๕๘ อัตราการว่างงานกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒

ข้อมูล	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
ค่ากลางประเทศ	๐.๘๔	๐.๙๙	๑.๐๙	๐.๙๖	๐.๙๔
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๑.๗๓	๑.๖๓	๒.๗๐	๓.๑๔	๒.๔๗
ปัตตานี	๒.๐๒	๑.๙๘	๑.๗๖	๒.๐๒	๒.๐๐
ยะลา	๑.๔๘	๑.๐๓	๐.๖๖	๐.๔๓	๐.๖๕
นราธิวาส	๑.๖๔	๑.๗๔	๕.๐๑	๖.๐๐	๔.๑๑

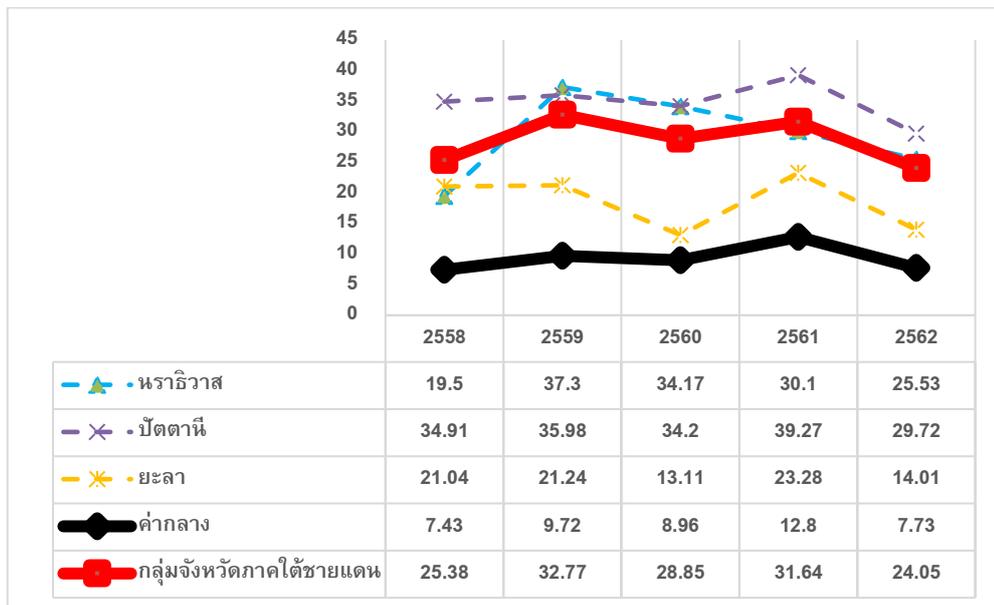
สภาพพัฒนาการเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ วิเคราะห์การว่างงานระดับประเทศเพิ่มขึ้น สะท้อนว่าแรงงานมีรายได้ลดลงอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ผู้ว่างงานจากผลกระทบของ COVID-๑๙ มีแนวโน้มเป็นผู้ว่างงานระยะยาวมากขึ้น โดยจำนวนผู้ว่างงานนานกว่า ๑๒ เดือนเพิ่มขึ้นจากประมาณ ๕ หมื่นคน ในปี ๒๕๖๒ เพิ่มขึ้นเป็นประมาณ ๙ หมื่นคน ในไตรมาสหนึ่ง ปี ๒๕๖๔ การว่างงานเป็นเวลานานจะส่งผลกระทบต่อรายได้ และทำให้ทักษะแรงงานลดลง นอกจากนี้ แรงงานในระบบที่ถูกเลิกจ้างจำนวนมากได้กลายเป็นแรงงานนอกระบบตั้งแต่การระบาดรุนแรงในปี ๒๕๖๓ ดังจะเห็นได้จากจำนวนผู้ประกันตนมาตรา ๓๓ ที่มีจำนวนลดลงประมาณ ๕ แสนคน จากปี ๒๕๖๒ ซึ่งไม่ได้รับการคุ้มครอง และขาดหลักประกันทางสังคม (สภาพพัฒนาการเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๔)

(๖.๑.๒) ความยากจน และความเหลื่อมล้ำ

๑) ประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน

ความยากจนของกลุ่มจังหวัดชายแดนใต้ ยังคงเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ แม้ว่าสถานการณ์ความยากจนของประเทศไทยในภาพรวมมีแนวโน้มดีขึ้นมาตลอด ในหลายทศวรรษที่ผ่านมา โดยสัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๖๕.๒ ในปี ๒๕๓๑ มาอยู่ที่ร้อยละ ๖.๒ หรือประมาณ ๔.๓ ล้านคน ในปี ๒๕๖๒ จนสามารถบรรลุเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งตั้งเป้าให้ สัดส่วนคนจนลดลงเหลือน้อยกว่าร้อยละ ๖.๕

แนวโน้มสถานการณ์ความยากจนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนจะดีขึ้น แต่ภาพรวมความยากจนของประชากรยังอยู่ในระดับสูงมาก ในปี ๒๕๖๒ ประชากรกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนร้อยละ ๒๔.๐๕ หรือประชากร ๑ คน ในทุก ๔ ยังอยู่ภายใต้เส้นความยากจน โดยสถานการณ์ความยากจนในจังหวัดนราธิวาสและปัตตานียังเป็นปัญหาสำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ภาพที่ ๓๔ ประชากรกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนที่อยู่ใต้เส้นความยากจน พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒^๘

ความยากจนเป็นผลมาจากกระแสการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญต่าง ๆ โดยมีการคาดการณ์ว่าการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ จะส่งผลให้ความยากจนเพิ่มสูงขึ้นมากในปี ๒๕๖๓ ต่อเนื่องถึงปี ๒๕๖๔ เนื่องจากผลกระทบด้านรายได้และการว่างงาน ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมสูงวัยจะส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงในครัวเรือน (จำนวนเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี และผู้สูงอายุ ต่อวัยแรงงาน) โดยเฉพาะครัวเรือนยากจนซึ่งมีอัตราการพึ่งพิงสูงยิ่งเพิ่มสูงขึ้นอีก คนจนในวัยแรงงานจึงต้องรับภาระการดูแลผู้สูงอายุมากขึ้น และมีโอกาสน้อยลงในการหลุดพ้นจากกับดักความยากจน เช่นเดียวกับกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งอาจส่งผลให้ความยากจนเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากคนจนส่วนใหญ่เป็นแรงงานสูงอายุในภาคการเกษตรที่มีรายได้ขึ้นอยู่กับราคาสินค้าเกษตรเป็นหลัก รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างพลิกผัน ซึ่งจะทำให้คนจนที่ไม่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตหรือเทคโนโลยีที่จำเป็น และไม่มีทักษะความรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมสำหรับการทำงานในรูปแบบเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป มีโอกาสน้อยลงในการขยับสถานะให้พ้นจากกับดักความยากจนจนกระทั่งเกิดการส่งต่อความยากจนไปสู่รุ่นลูกหลาน และเพิ่มปัญหาความเหลื่อมล้ำในที่สุด (สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๔)

⁸ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564

๒) ประชาชนยากจน^๙

ข้อมูลจากระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (Thai People Map and Analytics Platform) หรือ TPMA ในปี ๒๕๖๑-๒๕๖๒ ความยากจนของประชากร เพิ่มขึ้นมาก โดยสัดส่วนคนจนเป้าหมาย เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๖.๗๘ เป็น ร้อยละ ๑๙.๘๘ และสัดส่วนคนจนจากการสำรวจของ จปฐ.เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๙.๕๒ เป็น ร้อยละ ๒๘.๓๕ แต่สัดส่วนของครัวเรือนยากจนกลับลดลงจากร้อยละ ๑๖.๖๙ เป็นร้อยละ ๑๑.๐๑ ตารางที่ ๕๙ คนจนเป้าหมาย คนจน จปฐ. และ ครัวเรือนยากจน พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๒

	๒๕๖๑			๒๕๖๒		
	คนจน เป้าหมาย	คนยากจน จปฐ. (จำนวน ที่สำรวจ)	ครัวเรือน ยากจน (จำนวนที่ สำรวจ)	คนจน เป้าหมาย (สัดส่วน (ร้อย ละ))	คนยากจน จปฐ. (จำนวน ที่สำรวจ)	ครัวเรือน ยากจน (จำนวนที่ สำรวจ)
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน สัดส่วน (ร้อยละ)	๘๕,๗๙๐ (๑,๒๖๕,๑๒๑)	๒๕๒,๐๒๒ (๑,๒๖๕,๑๒๑)	๖๑,๙๘๗ (๓๗๑,๓๐๖)	๑๘๔,๐๗๙ (๙๒๕,๙๔๗)	๒๖๒,๕๔๔ (๙๒๕,๙๔๗)	๔๑,๒๒๙ (๓๗๔,๖๑๕)
นราธิวาส	๒๘,๑๘๓ (๕.๖๖%)	๗๓,๘๐๑ (๔๙๘,๓๓๓)	๑๘,๔๗๑ (๑๔๔,๒๒๓)	๑๔๕,๖๔๔ (๓.๔๓%)	๑๔๕,๖๔๔ (๑๔๕,๖๔๔)	๑๐,๙๓๙ (๑๔๕,๖๔๔)
ปัตตานี	๓๓,๑๔๕ (๗.๓๕%)	๙๙,๒๗๖ (๔๕๑,๒๔๙)	๒๑,๘๒๓ (๑๒๗,๓๔๗)	๑๘,๑๓๗ (๓.๙๓%)	๔๙,๔๘๔ (๕๖๑,๔๐๘)	๑๑,๕๐๐ (๑๒๘,๘๘๐)
ยะลา	๒๔,๔๖๒ (๗.๗๕%)	๗๘,๙๔๕ (๓๑๕,๕๓๙)	๒๑,๖๙๓ (๙๙,๗๓๖)	๒๐,๒๙๘ (๖.๓๗%)	๖๗,๔๑๖ (๓๑๘,๘๙๕)	๑๘,๗๙๐ (๑๐๐,๐๙๑)

๓) รายได้ รายจ่าย หนี้สิน ครัวเรือน

๓.๑ รายได้ครัวเรือน

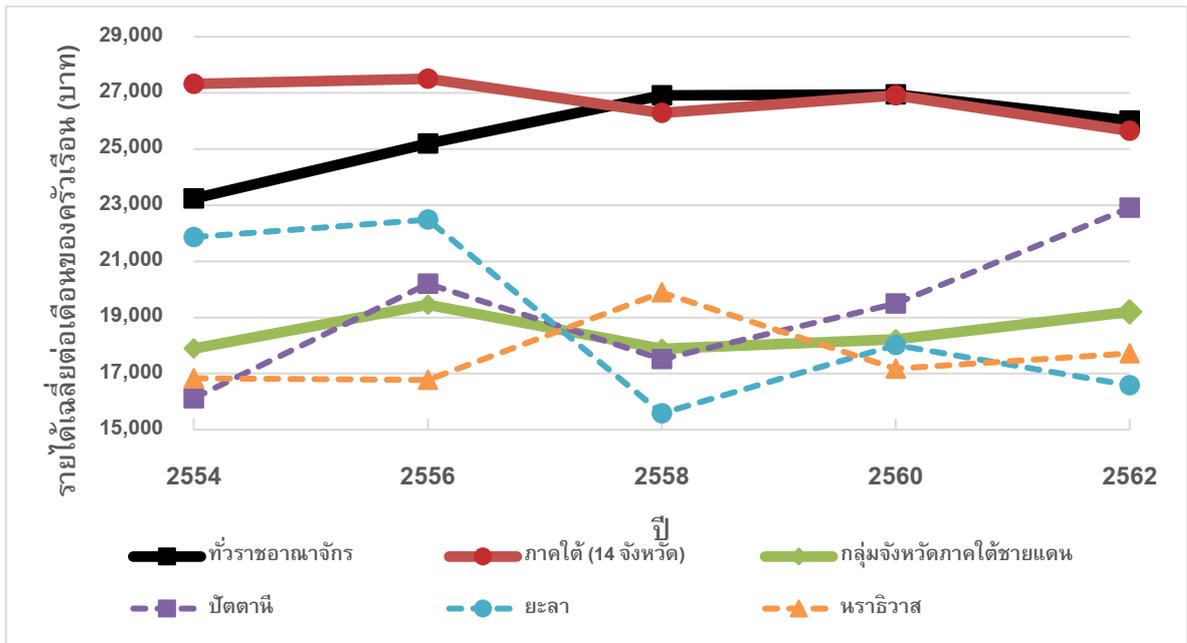
ตารางที่ ๖๐ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๕๔ -๒๕๖๒^{๑๐}

ข้อมูล	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน (บาท)				
	๒๕๕๔	๒๕๕๖	๒๕๕๘	๒๕๖๐	๒๕๖๒
ทั่วราชอาณาจักร	๒๓,๒๓๖.๐๐	๒๕,๑๙๔.๐๐	๒๖,๙๑๕.๐๐	๒๖,๙๔๖.๔๓	๒๖,๐๑๘.๔๒
ภาคใต้ (๑๔ จังหวัด)	๒๗,๓๒๖.๐๐	๒๗,๕๐๔.๐๐	๒๖,๒๘๖.๐๐	๒๖,๙๑๓.๐๙	๒๕,๖๔๗.๔๗
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ชายแดน	๑๗,๘๙๕.๒๓	๑๙,๔๕๑.๙๒	๑๗,๘๘๓.๔๐	๑๘,๒๒๓.๖๙	๑๙,๑๙๘.๓๙
ปัตตานี	๑๖,๑๒๑.๕๐	๒๐,๑๙๙.๑๐	๑๗,๕๑๓.๐๐	๑๙,๔๙๕.๕๑	๒๒,๙๐๓.๘๔
ยะลา	๒๑,๘๕๘.๘๐	๒๒,๔๘๓.๑๐	๑๕,๕๘๓.๘๐	๑๘,๐๑๘.๒๑	๑๖,๕๘๘.๑๕
นราธิวาส	๑๖,๘๓๔.๔๐	๑๖,๗๗๒.๘๐	๑๙,๘๘๙.๖๐	๑๗,๑๗๙.๖๑	๑๗,๗๑๖.๕๐

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ยของกลุ่มจังหวัดคำนวณโดยการถ่วงน้ำหนักด้วยจำนวนครัวเรือนของแต่ละจังหวัด

⁹ <https://www.tpmap.in.th/>

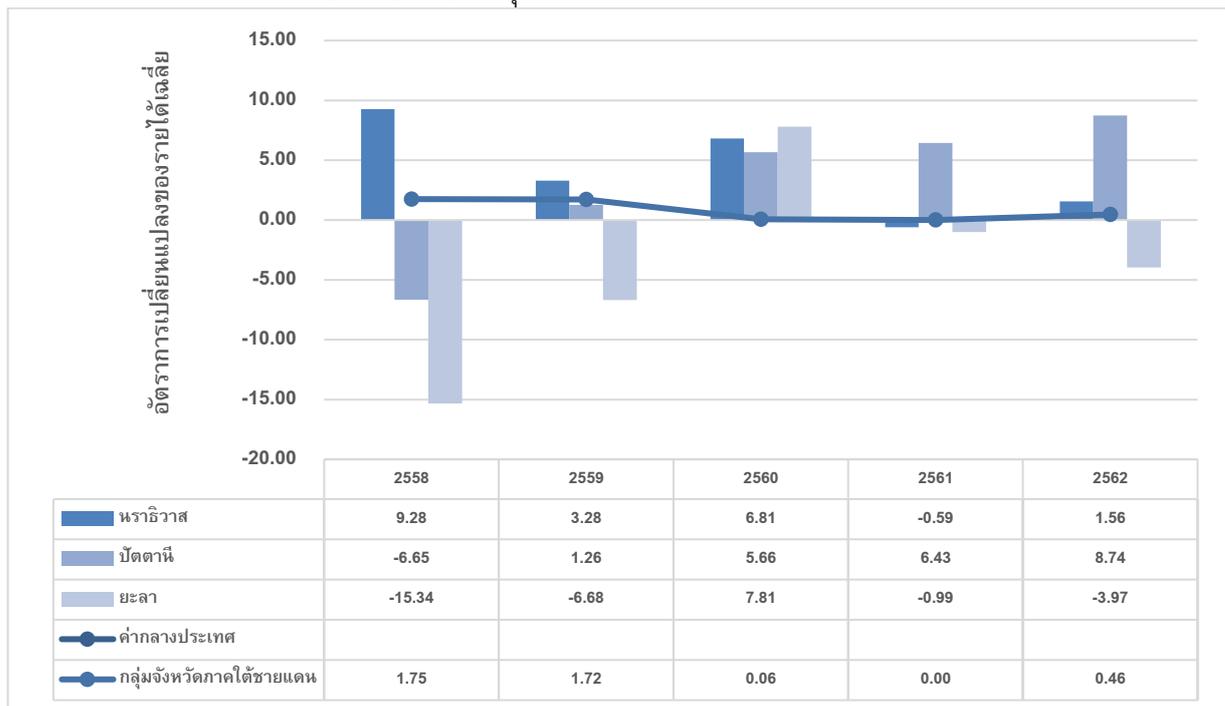
¹⁰ ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/08.aspx>

ภาพที่ ๓๕ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครีวเรื่อนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๖๒

๓.๒ อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ย

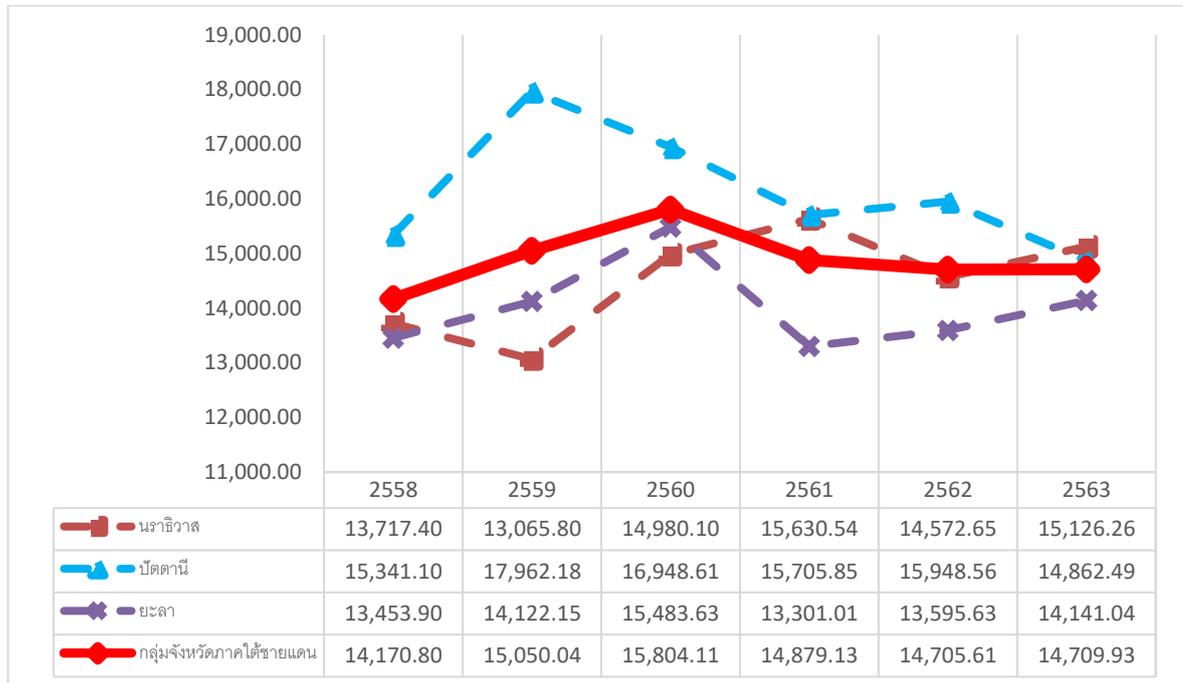
การเปลี่ยนแปลงของรายได้กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ภาพที่ ๓๗ อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ย กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒

๓.๓ รายจ่ายโดยเฉลี่ยของครัวเรือน

รายจ่ายเฉลี่ยของครัวเรือนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนเพิ่มขึ้นในช่วงปี ๒๕๕๘-๒๕๖๐ และลดลงในปี ๒๕๖๒ และ ๒๕๖๓ เหลือ ๑๔,๗๐๕.๖๑ และ ๑๔,๗๐๙.๙๓ ตามลำดับ

ภาพที่ ๓๖ รายจ่ายเฉลี่ยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒

(๖.๑.๓) หนี้สินของครัวเรือน

๑) หนี้สินเฉลี่ยของครัวเรือน

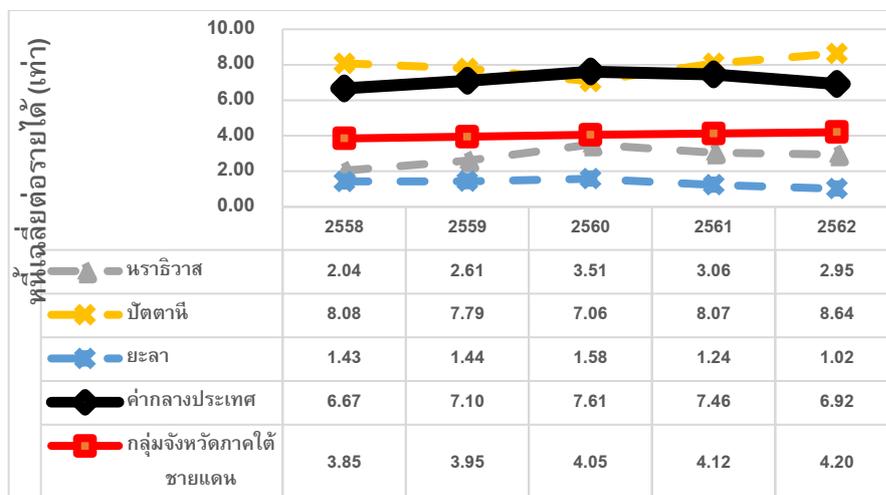
หนี้สินเฉลี่ยของครัวเรือนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๒ อยู่ที่ ๖๘,๑๒๖.๔๗, ๗๕,๔๓๗.๔๘ และ ๘๙,๐๑๒.๔๕ บาท ตามลำดับ หนี้สินส่วนใหญ่ใช้ไปเพื่อใช้จ่ายในครัวเรือน เพื่อใช้ซื้อ/เช่าซื้อบ้านและที่ดิน และเพื่อใช้ทำธุรกิจที่ไม่ใช่การเกษตร ส่วนหนี้สินเพื่อใช้ในการทำการเกษตรน้อยมากในปี ๒๕๕๘-๒๕๖๐ ที่ ๒๐๘.๕๓ และ ๘๐๗.๗๙ บาท ตามลำดับ และเพิ่มมากขึ้นอย่างมากในปี ๒๕๖๒ เป็น ๗,๑๘๑.๑๗ บาท

ตารางที่ ๖๑ หนี้สินเฉลี่ยของครัวเรือนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒

ข้อมูล	วัตถุประสงค์ของการกู้ยืม	หนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน(บาท)		
		๒๕๕๘	๒๕๖๐	๒๕๖๒
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	หนี้สินทั้งสิ้น	๖๘,๑๒๖.๔๗	๗๕,๔๓๗.๔๘	๘๙,๐๑๒.๔๕
	เพื่อใช้จ่ายในครัวเรือน	๓๑,๕๓๕.๑๗	๔๓,๘๙๖.๑๕	๓๘,๒๖๖.๘๙
	เพื่อใช้ทำธุรกิจที่ไม่ใช่การเกษตร	๑๑,๙๐๕.๓๐	๑๐,๙๐๙.๘๖	๓,๔๔๐.๗๗
	เพื่อใช้ทำการเกษตร	๒๐๘.๕๓	๘๐๗.๗๙	๗,๑๘๑.๑๗
	เพื่อใช้ในการศึกษา	๓,๗๘๖.๙๓	๓,๗๖๔.๗๖	๕,๐๒๓.๙๑
	เพื่อใช้ซื้อ/เช่าซื้อบ้านและที่ดิน	๒๐,๕๐๖.๕๐	๑๕,๒๘๙.๒๔	๓๔,๔๙๗.๑๓
	อื่น ๆ	๑๔๓.๙๗	๗๖๙.๖๘	๖๐๒.๕๘
ปัตตานี	หนี้สินทั้งสิ้น	๑๔๑,๕๔๐.๑๐	๑๓๗,๕๙๑.๘๔	๑๙๗,๘๙๓.๘๔
	เพื่อใช้จ่ายในครัวเรือน	๕๗,๓๖๘.๓๐	๗๓,๙๖๖.๒๕	๗๑,๐๗๔.๐๑
	เพื่อใช้ทำธุรกิจที่ไม่ใช่การเกษตร	๓๒,๐๓๔.๓๐	๒๓,๙๓๑.๔๖	๘,๕๓๕.๓๐
	เพื่อใช้ทำการเกษตร	๕๘๙.๕๐	๙๗๑.๓๘	๒๑,๓๐๕.๗๔
	เพื่อใช้ในการศึกษา	๑๐,๘๒๖.๕๐	๗,๔๒๕.๒๓	๑๑,๒๗๕.๔๐
	เพื่อใช้ซื้อ/เช่าซื้อบ้านและที่ดิน	๔๐,๒๘๙.๕๐	๒๘,๙๘๘.๕๐	๘๓,๙๘๓.๗๗
	อื่น ๆ	๔๓๑.๙๐	๒,๓๐๙.๐๔	๑,๗๑๙.๖๑
ยะลา	หนี้สินทั้งสิ้น	๒๒,๒๗๒.๔๐	๒๘,๔๓๗.๘๔	๑๖,๘๙๔.๕๖
	เพื่อใช้จ่ายในครัวเรือน	๑๐,๑๓๗.๑๐	๑๔,๐๑๒.๖๔	๘,๖๘๓.๓๐
	เพื่อใช้ทำธุรกิจที่ไม่ใช่การเกษตร	๑,๖๗๗.๑๐	๔,๙๙๔.๓๑	๑,๓๓๔.๗๐
	เพื่อใช้ทำการเกษตร	๓๖.๑๐	๖๘๓.๕๓	๒๓๗.๗๖
	เพื่อใช้ในการศึกษา	-	๓,๗๕๔.๒๙	๒,๘๐๗.๔๔
	เพื่อใช้ซื้อ/เช่าซื้อบ้านและที่ดิน	๑๐,๔๒๒.๑๐	๔,๙๙๓.๐๗	๓,๗๔๓.๒๔
	อื่น ๆ	-	-	๘๘.๑๒
นราธิวาส	หนี้สินทั้งสิ้น	๔๐,๕๖๖.๙๐	๖๐,๒๘๒.๗๕	๕๒,๒๔๘.๙๔
	เพื่อใช้จ่ายในครัวเรือน	๒๗,๒๒๐.๑๐	๔๓,๗๐๙.๕๗	๓๕,๐๔๓.๓๖
	เพื่อใช้ทำธุรกิจที่ไม่ใช่การเกษตร	๒,๐๐๔.๕๐	๓,๘๐๓.๘๑	๔๕๒.๓๒
	เพื่อใช้ทำการเกษตร	-	๗๖๘.๔๖	-
	เพื่อใช้ในการศึกษา	๕๓๔.๓๐	๑๑๔.๗๖	๙๘๘.๘๘
	เพื่อใช้ซื้อ/เช่าซื้อบ้านและที่ดิน	๑๐,๘๐๗.๙๐	๑๑,๘๘๖.๑๕	๑๕,๗๖๔.๓๙
	อื่น ๆ	-	-	-

๒) หนี้เฉลี่ยต่อรายได้

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีหนี้เฉลี่ยต่อรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศมาตลอด และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ตั้งแต่ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๒ อยู่ที่ ๓.๘๕-๔.๒๐ เท่า โดยปีต๋านี้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ

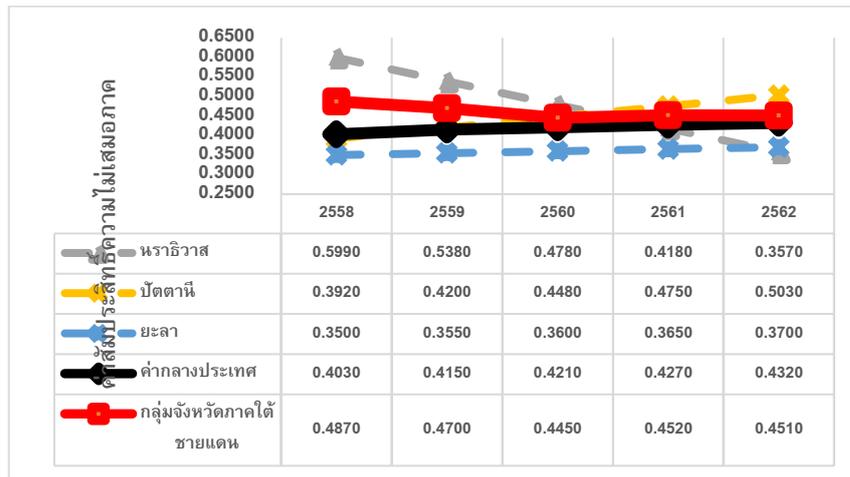
ภาพที่ ๓๗ หนี้เฉลี่ยต่อรายได้กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๒

การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนไทยในช่วงครึ่งปี ๒๕๖๓ พบว่า สัดส่วนภาระหนี้ต่อรายได้ของกลุ่มครัวเรือนรายได้ที่เป็นหนี้ (Decile ๑) อยู่ในระดับสูงสุดเมื่อเทียบกับครัวเรือนกลุ่มอื่น ซึ่งการลดลงของรายได้ อาจส่งผลกระทบต่อภาระหนี้สินและการดำรงชีพ เพราะเดิมมีภาระหนี้สินและขาดทุนด้านการเงินอยู่แล้ว

สถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-๑๙ ระลอกใหม่ จะส่งผลกระทบต่อรายได้และความสามารถในการชำระหนี้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้น แนวโน้มการก่อหนี้ของครัวเรือนในปี ๒๕๖๔ คาดว่าหนี้ครัวเรือนจะเพิ่มขึ้นความสามารถในการชำระหนี้ของครัวเรือนอาจด้อยลงจากผลกระทบของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ระลอกใหม่ที่กระทบการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยให้ล่าช้าออกไป และเพิ่มความเสี่ยงทางการเงินต่อครัวเรือนโดยเฉพาะครัวเรือนที่มีปัญหาสภาพคล่อง ในช่วงที่ผ่านมารัฐบาลได้ดำเนินมาตรการแก้ปัญหาหนี้สินในวงกว้างและเชิงรุกที่สอดคล้องกับสถานการณ์ลูกหนี้แต่ละราย เพื่อบรรเทาปัญหาหนี้สินของครัวเรือนและเสริมสภาพคล่อง ผ่านความร่วมมือระหว่างธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) และสถาบันทางการเงินอื่นๆ (สภาพัฒนาฯ, ๒๕๖๔)

(๖.๑.๔) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนยังคงเผชิญกับปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลากหลายมิติ ทั้งในส่วนของความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ที่วัดจากสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่มจังหวัดชายแดนใต้มีแนวโน้มดีขึ้นจากปี ๒๕๕๘-๒๕๖๒ จาก ๐.๔๘๗๐ เหลือ ๐.๔๕๑๐ แต่อย่างไรก็ตามยังมีค่าสูงกว่าค่ากลางของประเทศ ความเหลื่อมล้ำเชิงรายได้สะท้อนถึงโอกาสที่คนทั้งสังคม จะมีความอยู่ดีมีสุขที่เหมือนกัน

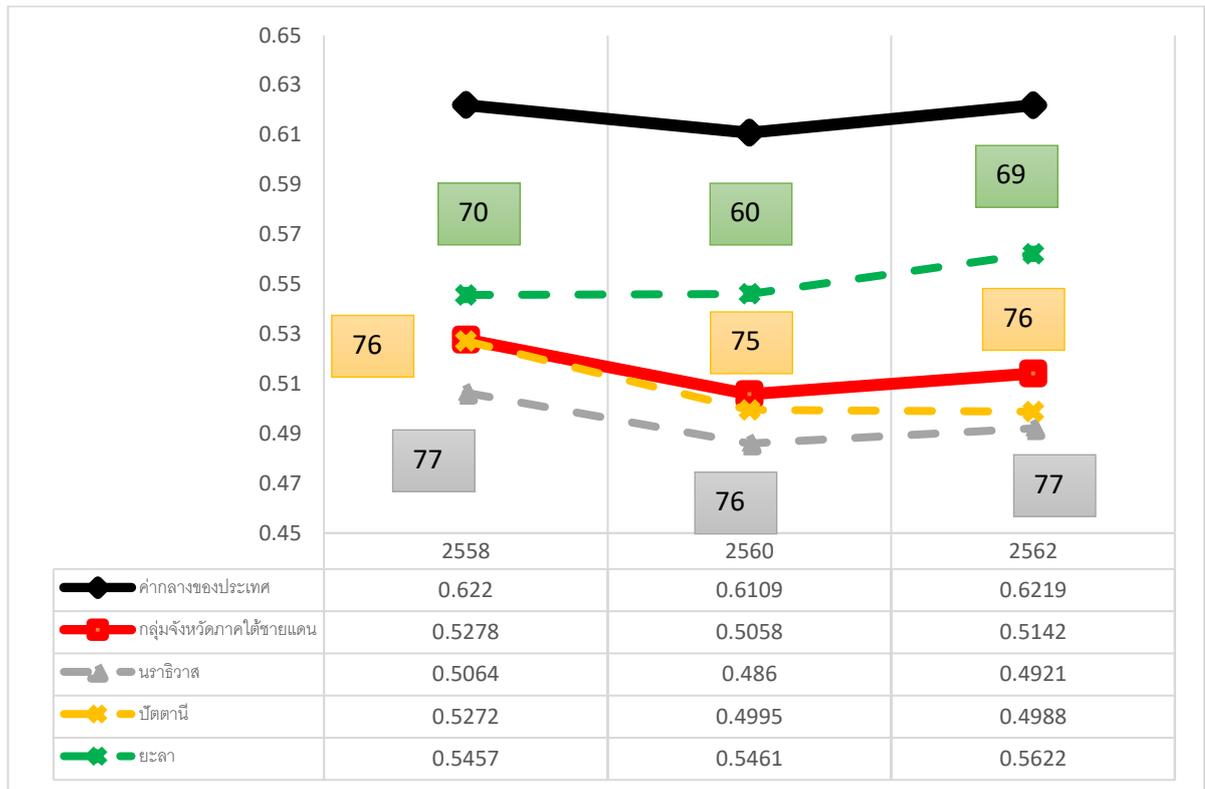
ภาพที่ ๓๘ ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคกลุ่มภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒

(๖.๒) การศึกษา

๖.๒.๑ ดัชนีความก้าวหน้าของคน

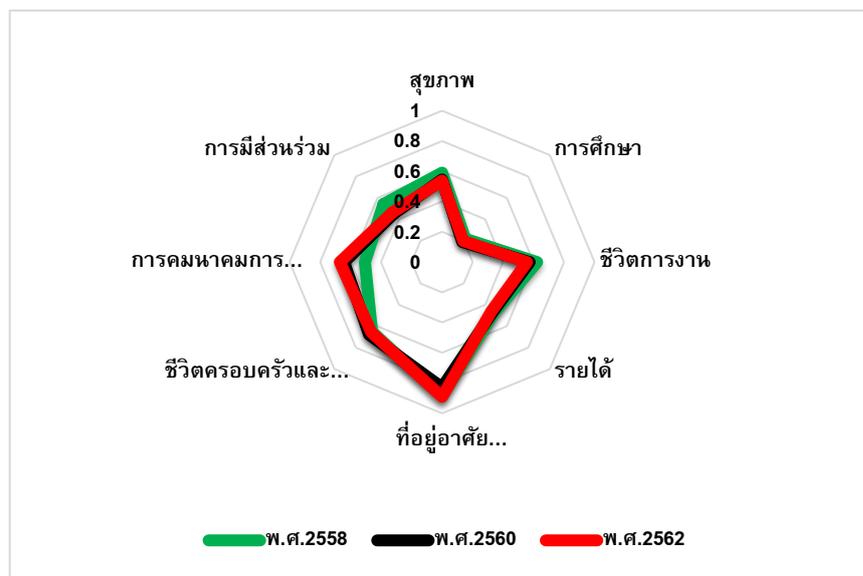
ดัชนีการพัฒนามนุษย์ (Human Development Index: HDI) ของประเทศไทย ปี ๒๕๖๒ ตามโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๐ แต่ยังคงต่ำกว่าปี ๒๕๕๘ เล็กน้อย เป็น ๐.๖๒๑๙ สำหรับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีทิศทางของความก้าวหน้าคนเป็นไปในรูปแบบเดียวกับของประเทศ แต่มีค่าดัชนีความก้าวหน้าการพัฒนาคนน้อยกว่าระดับประเทศมาก และตลอดระยะเวลาตั้งแต่ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีความก้าวหน้าในการพัฒนาคนน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับภาคอื่น ๆ ล่าสุดปี ๒๕๖๒ ค่าดัชนี HAI อยู่ที่ ๐.๕๑๔๒ ต่างกับระดับประเทศและกลุ่ม ๑๑ จังหวัดภาคใต้ที่ ๐.๑๐๗๗ และ ๐.๐๙๘๑ ตามลำดับ

ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน จังหวัดนราธิวาสมีค่าดัชนีต่ำสุด รองลงมาคือ ปัตตานี ซึ่ง ๒ จังหวัดนี้อยู่ในลำดับสุดท้ายหรือรองสุดท้ายของประเทศมาตั้งแต่ ปี ๒๕๕๘ ส่วนยะลามีพัฒนาการของค่าดัชนีความก้าวหน้าของคนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อพิจารณาแนวโน้มพบว่าจังหวัดปัตตานีมีแนวโน้มที่ดัชนีความก้าวหน้าการพัฒนาคนจะลดลง ขณะที่นราธิวาสและยะลามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

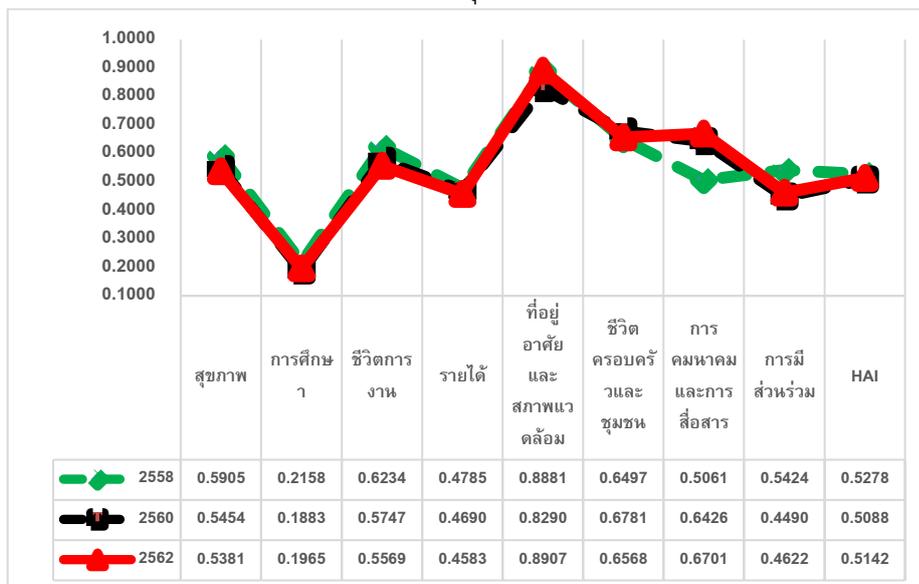
ภาพที่ ๓๙ ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index – HAI) และลำดับดัชนีของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๐ - พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยความก้าวหน้าการพัฒนาคนน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับภาคอื่น ๔ ด้าน คือ ด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านชีวิตการงาน และด้านรายได้ โดยจังหวัดน่านมีความก้าวหน้าน้อยที่สุดด้านการศึกษา และด้านชีวิตการงาน ขณะที่จังหวัดปัตตานีมีความก้าวหน้าน้อยที่สุดด้านการศึกษา ด้านชีวิตการงาน และด้านรายได้

ภาพที่ ๔๐ ดัชนีความก้าวหน้าของคนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน จำแนกตามดัชนีย่อย พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๒

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีความก้าวหน้าด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมมากที่สุด แต่มีความก้าวหน้าด้านการศึกษา และรายได้น้อยที่สุด

ภาพที่ ๔๑ ดัชนีย่อยความก้าวหน้าของคนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒

๖.๒.๒ ผลสัมฤทธิ์การศึกษา

ผลสัมฤทธิ์การศึกษากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนอยู่ในระดับต่ำ ดูได้จากคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมปลายก่อนข้างต่ำ ภาคใต้ ๓ จังหวัดชายแดนมีคะแนนเฉลี่ยเพียง ๒๗.๘๕ (ค่าเฉลี่ยประเทศ = ๓๕.๐๒)

๑) ระดับไอคิว

ข้อมูลปี พ.ศ. ๒๕๕๙ พบว่าคะแนนเฉลี่ยระดับสติปัญญา (IQ) เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ในกลุ่มจังหวัดกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน คือ ๙๑.๔๓ ซึ่งอยู่ในระดับปกติค่อนข้างต่ำ (คะแนนเฉลี่ยของประเทศ คือ ๙๘.๑๐) จัดอยู่ในอันดับที่ ๑๗ จาก ๑๘ กลุ่มจังหวัดโดยจังหวัดนราธิวาส มีคะแนนเฉลี่ย ๘๔.๙๙ (อันดับที่ ๖๙ ของประเทศ) จังหวัดปัตตานี มีคะแนนเฉลี่ย ๘๘.๓๒ (อันดับที่ ๗๖ ของประเทศ) จังหวัดยะลา มีคะแนนเฉลี่ย ๙๓.๕๑ (อันดับที่ ๖๖ ของประเทศ)

ตารางที่ ๖๒ คะแนนเฉลี่ยระดับสติปัญญาเด็กกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๙

ข้อมูล	คะแนนเฉลี่ยระดับสติปัญญา	
	๒๕๕๔	๒๕๕๙
ค่ากลางประเทศ	๙๘.๕๙	๙๘.๒๓
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๙๑.๘๔	๙๑.๓๒
นราธิวาส	๘๘.๐๗	๙๒.๔๖
ปัตตานี	๙๑.๐๖	๘๘.๓๒
ยะลา	๙๖.๕๒	๙๓.๕๑

ระดับสติปัญญานอกจากมีความสัมพันธ์กับการขาดธาตุเหล็ก ไอโอดีน แล้วยังสัมพันธ์กับการขาดโอกาสในการเรียนรู้และสัมพันธภาพที่ดีระหว่างเด็กและผู้ดูแล การเผชิญกับความรุนแรงในชุมชนและสังคม (<https://doc.dmh.go.th/report/compare/iqeq.pdf>)

ในส่วนของฉลาดทางอารมณ์ (EQ) เด็กนักเรียนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน จำนวนร้อยละ ๗๑.๖๒ มีคะแนน EQ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (เท่ากับ ๗๐) โดยจังหวัดปัตตานีมีจำนวนเด็กนักเรียนที่มีคะแนน EQ

ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ๗๗.๙๙ (อันดับที่ ๔๑ ของประเทศ) จังหวัดยะลามี ร้อยละ ๗๔.๖๒ (อันดับที่ ๕๒ ของประเทศ) จังหวัดนราธิวาส ร้อยละ ๖๐.๑๗ (อันดับที่ ๗๖ ของประเทศ)

๒) การเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา

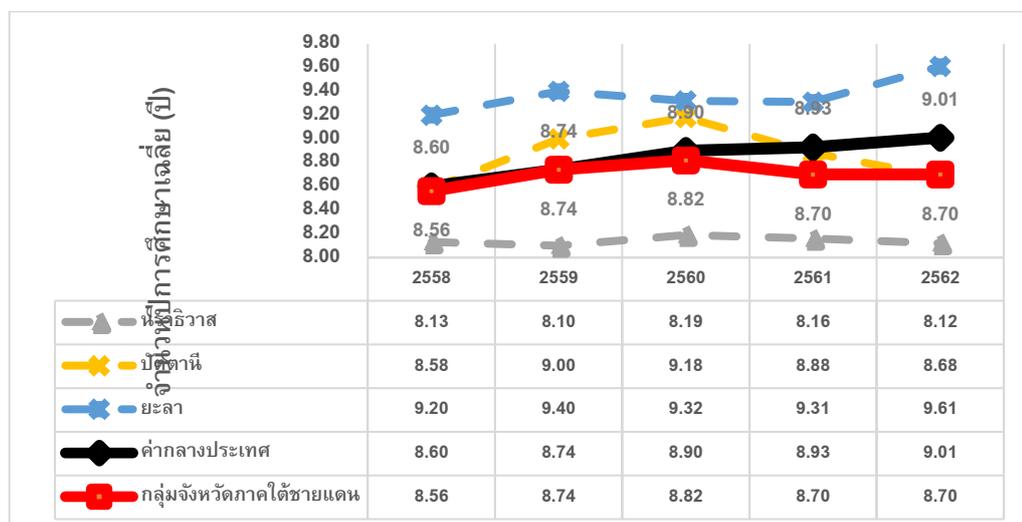
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีแนวโน้มของอัตราการเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒ อยู่ที่ในระดับที่ค่อนข้างคงที่ ที่ร้อยละ ๖๐.๕๖, ๕๙.๐๙, ๕๙.๗๔, ๕๘.๖๒, และ ๖๐.๖๕ ตามลำดับ โดยจังหวัดนราธิวาสอยู่ในระดับที่ต่ำที่สุด ที่ประมาณครึ่งหนึ่งของเด็กเท่านั้นที่ตารางที่ ๖๓ อัตรา และลำดับการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา

ข้อมูล	อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา				
	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
ค่ากลางของประเทศ	๗๒.๘๗	๗๕.๐๖	๗๔.๗๘	๗๖.๕๑	๗๓.๗๐
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๖๐.๕๖	๕๙.๐๙	๕๙.๗๔	๕๘.๖๒	๖๐.๖๕
นราธิวาส	๕๐.๕๓ (๗๖)	๔๘.๗๘ (๗๖)	๔๙.๙๐ (๗๖)	๔๘.๘๐ (๗๖)	๕๐.๘๕ (๗๕)
ปัตตานี	๖๘.๙๖ (๕๒)	๖๗.๗๑ (๕๗)	๖๗.๖๕ (๖๐)	๖๔.๖๔ (๖๖)	๖๗.๖๙ (๕๖)
ยะลา	๖๒.๒๐ (๖๘)	๖๐.๗๙ (๖๘)	๖๑.๖๗ (๖๘)	๖๒.๔๓ (๗๐)	๖๓.๔๐ (๖๖)

ระบบการศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน จึงมีข้อจำกัดในการผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะสูงตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน

๓) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากร อายุ ๑๕-๕๙ ปี (ปี)

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยมีแนวโน้มลดลงตั้งแต่ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๒ เท่ากับ ๘.๘๒, ๘.๗๐ และ ๘.๗๐ ปี ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศตลอด โดยจังหวัดนราธิวาสมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดของกลุ่มจังหวัด และมีแนวโน้มลดลง ร่องลงมาคือปัตตานี ทั้งสองจังหวัดมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่ากลางของประเทศมาตลอด มีเพียงจังหวัดยะลาที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่ากลางของประเทศ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จาก ๘.๓๒ ปี เป็น ๘.๓๑ และ ๘.๖๑ ปี ตามลำดับ

ภาพที่ ๔๒ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน อายุ ๑๕-๕๙ ปี (ปี)

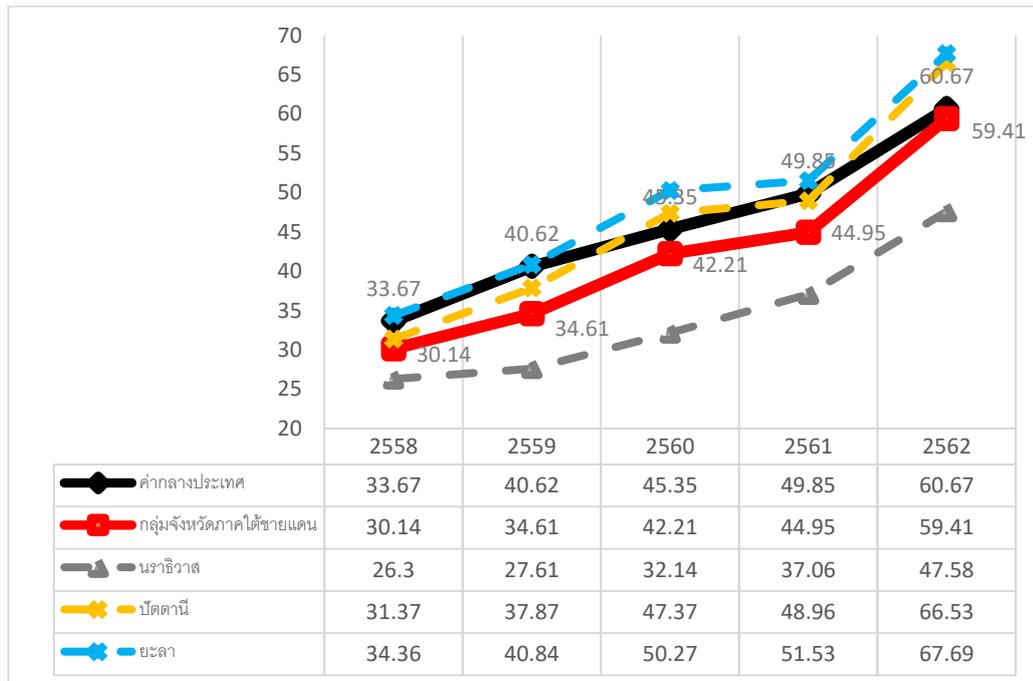
การขาดแคลนแรงงาน โดยเฉพาะกลุ่มทักษะด้านเทคโนโลยี และดิจิทัล จากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ สถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและดิจิทัลมีการขยายตัวของการทำงานอย่างมาก เนื่องจากการเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจโดยใช้เทคโนโลยีมากขึ้น ทั้งหุ่นยนต์ ระบบปัญญาประดิษฐ์ และอินเทอร์เน็ต ขณะที่การผลิต การยก/เปลี่ยนระดับทักษะแรงงานด้านเทคโนโลยี ยังไม่ตอบสนองต่อความต้องการดังกล่าว (<http://social.nesdc.go.th/>)

ขณะเดียวกัน แรงงานไทยส่วนมากยังมีระดับการศึกษาต่ำ โดยพบว่า แรงงานร้อยละ ๔๒.๑ ไม่มีการศึกษาหรือสำเร็จการศึกษาไม่เกินระดับประถมศึกษา ขณะที่อีกร้อยละ ๓๔.๕ สำเร็จการศึกษาเพียงระดับมัธยมศึกษา และมีแรงงานสำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา เพียงร้อยละ ๒๒.๕๖๗ นำมาซึ่งปัญหาการขาดแคลนทักษะแรงงานที่สอดคล้องกับภาคการผลิตเป้าหมายและบริบทการเปลี่ยนแปลงในตลาดแรงงาน โดยเมื่อพิจารณาจากดัชนีความสามารถในการแข่งขันระดับโลก (Global Competitiveness Index: GCI) ของ World Economic Forum (WEF) ในส่วนของตัวชี้วัดด้านทักษะ พบว่า อันดับความสามารถปรับตัวลดลงจากอันดับที่ ๖๖ ในปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ เป็นอันดับที่ ๗๓ จาก ๑๔๑ ประเทศทั่วโลก หรืออันดับที่ ๖ ของภูมิภาคอาเซียน ในปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓ อีกทั้ง ยังมีเด็กและเยาวชนอีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่ได้เรียนหรือไม่ได้ทำงานใด ๆ (Not in Education, Employment or Training) ซึ่งแนวโน้มของเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ได้เพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๖๒ มีสัดส่วนอยู่ร้อยละ ๑๒.๘๗ ทำให้ศักยภาพของเยาวชนกลุ่มนี้ไม่ได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์และไม่ได้รับการพัฒนา

นอกจากปัญหาคุณภาพในมิติของการศึกษาและทักษะแล้ว ประเทศไทยยังเผชิญกับมิติคุณภาพในเชิงโครงสร้างที่เป็นรากของปัญหาอีกหลายส่วน โดยจุดเริ่มต้นของความท้าทายมาจากครอบครัวที่มีความเปราะบางจากความยากจน และคุณภาพการเลี้ยงดูที่สามารถเกิดได้กับครอบครัวทุกสถานะ กล่าวคือ ครัวเรือนยากจนมีข้อจำกัดในการจัดหาทรัพยากรที่มีคุณภาพให้บุตร ขณะที่ครัวเรือนที่มีฐานะหรือฐานะดีมีปัญหาในเรื่องการเลี้ยงดูแบบเอาใจมากเกินไป (Over-protected) และการใช้เทคโนโลยีที่มากเกินไปนอกจากนี้ภาพสะท้อนสังคมในมิติโลกออนไลน์ยังแสดงให้เห็นถึงภาวะของความตึงเครียด การโต้ตอบแบบรุนแรง หยาบคาย เกลียดชัง ก้าวร้าว และการไม่เปิดใจรับฟังกันและกันอย่างแท้จริง

๒.๒. การเข้าถึงเข้าถึงอินเทอร์เน็ต

ตั้งแต่ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนประเทศไทยมีแนวโน้มจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นมาตลอด จนเข้าใกล้ค่ากลางของประเทศในปี ๒๕๖๒ อย่างไรก็ตามข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ปี ๒๕๖๒ พบว่า มีครัวเรือนที่เข้าไม่ถึงคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ๑๐ ล้านครัวเรือนทั่วประเทศ โดยเฉพาะครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่อปีน้อยกว่า ๒ แสนบาท ครัวเรือนยากจนที่สุดในกลุ่มร้อยละ ๑๐ (decile ที่ ๑) สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้เพียงร้อยละ ๔๑.๓๙ สะท้อนถึงโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ในการพัฒนาทักษะต่าง ๆ และโอกาสทางอาชีพที่น้อยกว่ากลุ่มครัวเรือนที่มีฐานะดี (สำนักงานสภาพัฒฯ, ๒๕๖๓) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเหล่านี้จึงอาจนำมาซึ่งความเหลื่อมล้ำที่เพิ่มมากขึ้นในด้านการเข้าถึงการศึกษา และการพัฒนาทักษะสำหรับกลุ่มคนที่ไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยี

ภาพที่ ๔๓ การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒

การใช้อินเทอร์เน็ตของคนไทยยังเน้นไปเพื่อการสื่อสารและความบันเทิง ข้อมูลการสำรวจการใช้อินเทอร์เน็ต ปี ๒๕๖๒ โดยกระทรวงดิจิทัลเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม พบว่าภาคใต้มีการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยรวม ๑๐ ชั่วโมง ๑๗ นาที กิจกรรมออนไลน์ที่นิยมเพื่อการสื่อสารและความบันเทิง ได้แก่ ใช้ Social Media (ร้อยละ ๙๑.๐) และดูหนัง/ฟังเพลงออนไลน์ (ร้อยละ ๖๖.๘) และ ร้อยละ ๖๘.๐ ใช้เพื่อค้นหาข้อมูลออนไลน์

ภายหลังการระบาดของโควิด-๑๙ ข้อมูลการสำรวจการใช้อินเทอร์เน็ต ปี ๒๕๖๓ คนไทยใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น ๑ ชั่วโมง ๓๑ นาที เป็น ๑๑ ชั่วโมง ๒๕ นาที กลุ่ม Gen Y อายุ ๒๐-๓๙ ปี และกลุ่ม Gen Z อายุต่ำกว่า ๒๐ ปี โดยกลุ่มอาชีพนักเรียน นักศึกษา มีการใช้งานมากที่สุดในแต่ละวัน ขณะที่กิจกรรมที่นิยม คือ ใช้ Social Media (ร้อยละ ๙๕.๓) ดูหนัง/ฟังเพลงออนไลน์ (ร้อยละ ๘๕.๐) ค้นหาข้อมูล (ร้อยละ ๘๒.๒) พุดคุย (ร้อยละ ๗๗.๘) ซื้อสินค้า (ร้อยละ ๖๗.๓) อ่านข่าว บทความ หนังสือ (ร้อยละ ๖๔.๒) เรียนออนไลน์ (ร้อยละ ๕๗.๕) และทำธุรกรรมการเงิน (ร้อยละ ๕๖.๕)

ส่วนปัญหาการใช้งานอินเทอร์เน็ตที่พบบ่อย ได้แก่ ปริมาณโฆษณาออนไลน์ที่มารบกวน (ร้อยละ ๗๗.๔) ความล่าช้าในการเชื่อมต่อ/ใช้งานอินเทอร์เน็ต (๖๗.๔) และการให้บริการอินเทอร์เน็ตยังไม่ทั่วถึง (ร้อยละ ๓๒.๒) (รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ในประเทศไทย ปี ๒๕๖๒, ๒๕๖๓)

การวิเคราะห์ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมมองว่าตัวเลขการใช้หรือการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตไม่ได้แปลไปสู่ทักษะด้านเทคโนโลยีของคนไทยแต่ประการใด และยังห่างไกลกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างนวัตกรรมต่าง ๆ ทักษะด้านดิจิทัลของประชาชนยังคงต่ำและยังไม่เกิดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจน ส่วนกำลังคนด้านดิจิทัลนั้นขาดแคลนเป็นอย่างมากในเชิงคุณภาพ

ขณะที่ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและทัศนคติการทำงานของคนรุ่นใหม่ โดยเฉพาะคน Gen Y Gen อัลฟ่า รวมถึงรุ่นหลัง Gen อัลฟ่า ซึ่งกำลังทยอยเข้าสู่ระบบการศึกษาและตลาดแรงงานอย่างต่อเนื่อง รูปแบบการทำงานและการใช้ชีวิตจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อรองรับกับแนวโน้มความต้องการการศึกษาและการทำงานรูปแบบใหม่ การผลิตและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในอนาคต

๒.๓. การสาธารณสุข

การทบทวนสถานการณ์สุขภาพและปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระบบสุขภาพ ที่สำคัญเพื่อที่จะได้เห็นภาพของสถานการณ์สุขภาพของประชาชนไทยในจังหวัดชายแดนใต้ รวมถึงปัจจัยต่างๆที่อาจจะส่งผลกระทบต่อระบบสุขภาพ เพื่อนำมาวางแผนยุทธศาสตร์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถิติชีพที่สำคัญ คือ การเกิด การตาย และสาเหตุการตาย

๒.๓.๑. สุขภาพประชาชน

๑) สุขภาวะแม่และเด็ก

(๑) อัตราเกิดมีชีพ

ข้อมูลย้อนหลัง ๓ ปีของประเทศ การเกิดมีชีพ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙, ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ คิดเป็นอัตรา ๑๐.๒, ๑๐.๑ และ ๙.๖ ตามลำดับ ข้อมูลย้อนหลัง ๓ ปี ในระดับภาคใต้การเกิดมีชีพ พ.ศ. ๒๕๕๙, ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ คิดเป็นอัตรา ๑๓.๐, ๑๒.๘ และ ๑๒.๓ ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าในระดับประเทศ การเกิดมีชีพในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๕๙, ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ คิดเป็นอัตรา ๑๓.๐, ๑๒.๘ และ ๑๒.๓

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีจำนวนเด็กเกิดมีชีพทั้งประเทศ ๕๙๖,๗๓๖ คน ชาย ๓๐๖,๗๑๔ คน หญิง ๒๘๙,๐๒๒ คน ทุกภาคและ กทม. มีจำนวนการเกิดมีชีพของเด็กชายมากกว่าเด็กหญิง ในระดับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีจำนวน ๓๒,๗๔๗ คน คิดเป็นอัตรา ๑๕.๘๒ (ต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน) เพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๑ แต่ยังคงมีอัตราการเกิดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ การที่อัตราการเกิดมีชีพในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนสูงกว่าระดับประเทศเกือบเท่าตัว เป็นความเกี่ยวเนื่องกับลักษณะของศาสนาที่พบว่าในจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีประชากรนับถือศาสนาอิสลามซึ่งอาจจะมีแนวคิดของการวางแผนการมีบุตรแตกต่างไปจากกลุ่มประชากรที่นับถือศาสนาอื่นๆ สอดคล้องกับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางประชากรในประเทศไทย^{๑๑} โดย ที่พบว่าในภาคอื่นๆ ลดลง แต่ภาคใต้มีภาวะเจริญพันธุ์ลดลงน้อยที่สุด โดยชาวไทยมุสลิมมีภาวะเจริญพันธุ์สูงกว่าประชากรทั่วไป และพบว่า^{๑๒} อิทธิพลของศาสนาอิสลามที่ทำให้ภาวะเจริญพันธุ์ เป็นการให้คุณค่าสูงในเรื่องการให้กำเนิดบุตร ด้วยความเชื่อการมีลูกมากกว่าเป็นของขวัญ หรือ ทรัพย์สินจากพระเจ้า และความเชื่อเรื่องพระเจ้า ที่ส่วนหนึ่งคิดว่าการตายเป็นเรื่องของธรรมชาติ แม้ในรายที่หญิงตั้งครรภ์มีโรคมีความเสี่ยงสูง ก็ยังต้องการมีลูกเพื่อสืบสกุลและเพราะอิสลามไม่อนุญาตให้ใช้เครื่องมือใดๆที่อาจทำให้บุคคลไม่สามารถกำเนิดได้ ตลอดจนทัศนคติที่คิดว่าการคุมกำเนิดนั้นผิดหลักการของศาสนาอิสลาม จากข้อมูลพบว่าจังหวัดยะลาอัตราการเกิดมีชีพของทารก สูงที่สุด คือ เท่ากับ ๑๙.๔๐ เป็นเท่าตัวกว่าของระดับประเทศ รองลงมา คือ จังหวัดปัตตานี อัตรา ๑๔.๘ และจังหวัดนราธิวาส อัตรา ๑๔.๔

¹¹ คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และกองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA) ประเทศไทย

¹² ศรีวิภา เลี้ยงพันธุ์สกุล นิรัชรา ลิลละฮ์กุล จามรี สอนบุตร พรชัย สิทธิศรีณย์กุล สถานการณ์และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จของงานอนามัยแม่และเด็ก ใน 3 จังหวัดชายแดนใต้

ตารางที่ ๖๔ จำนวนและอัตราเกิดมีชีพต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน^{๑๓}

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๕๙		พ.ศ. ๒๕๖๐		พ.ศ. ๒๕๖๑		พ.ศ. ๒๕๖๒	
	จำนวน	อัตรา	จำนวน	จำนวน	อัตรา	จำนวน	จำนวน	อัตรา
ทั่วประเทศ	๖๖๖,๒๐๗	๑๐.๒	๖๕๖,๕๗๐	๑๐.๑	๖๒๘,๔๕๐	๙.๖	๕๙๖,๗๓๖	๙.๑
ภาคใต้	๑๒๐,๐๐๑	๑๓.๐	๑๑๙,๑๐๙	๑๒.๘	๑๑๕,๕๕๓	๑๒.๓	๑๑๐,๒๙๙	๑๑.๗
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ชายแดน	๓๔,๓๓๖	๑๗.๐๖	๓๔,๘๕๘	๑๗.๑๔	๓๓,๙๓๖	๑๖.๕๓	๓๒,๗๔๗	๑๕.๘๒
ปัตตานี	๑๑,๓๖๙	๑๖.๒๒	๑๑,๕๓๕	๑๖.๒๕	๑๑,๐๖๕	๑๕.๔๑	๑๐,๖๓๙	๑๔.๘
ยะลา	๑๐,๕๒๔	๒๐.๑๕	๑๐,๗๓๘	๒๐.๓๖	๑๐,๖๗๑	๒๐.๐๕	๑๐,๓๓๗	๑๙.๔
นราธิวาส	๑๒,๔๔๓	๑๕.๗๖	๑๒,๕๘๕	๑๕.๘๑	๑๒,๒๐๐	๑๕.๒๐	๑๑,๖๑๔	๑๔.๔

(๒) การตาย

ข้อมูลการตายมีความสำคัญในการนำไปใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในเชิงนโยบายเพื่อการวางแผนพัฒนาด้านสุขภาพและพัฒนางานสาธารณสุขของพื้นที่เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หลัก คือสุขภาพของคนไทยที่ดีขึ้น ข้อมูลสาเหตุการตายเป็นข้อมูลที่บ่งชี้ปัญหาสำคัญที่ทำให้ประชากร เสียชีวิตโดยเฉพาะการเสียชีวิตที่เกิดจากสาเหตุมาที่ป้องกันได้และการเสียชีวิตที่เกิดก่อนวัยอันควร อัตราตายของมารดาและทารก เป็นหนึ่งในดัชนีชี้วัดระดับนานาชาติ ที่สะท้อนปัญหาด้านสุขภาพของแต่ละประเทศ สถิติที่รวบรวมโดยกองยุทธศาสตร์และแผนงานพบว่า อัตราตายของมารดาลดลงจาก ๒๔.๖ ต่อการเกิดมีชีพแสนคน ใน พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็น ๒๒.๕ ต่อการเกิดมีชีพแสนคน ใน พ.ศ. ๒๕๖๒ และอัตราตายของทารกลดลงจาก ๖.๒ ต่อการเกิดมีชีพพันคนใน พ.ศ. ๒๕๕๘ เหลือเพียง ๕.๗ ต่อการเกิดมีชีพพันคน ใน พ.ศ. ๒๕๖๒

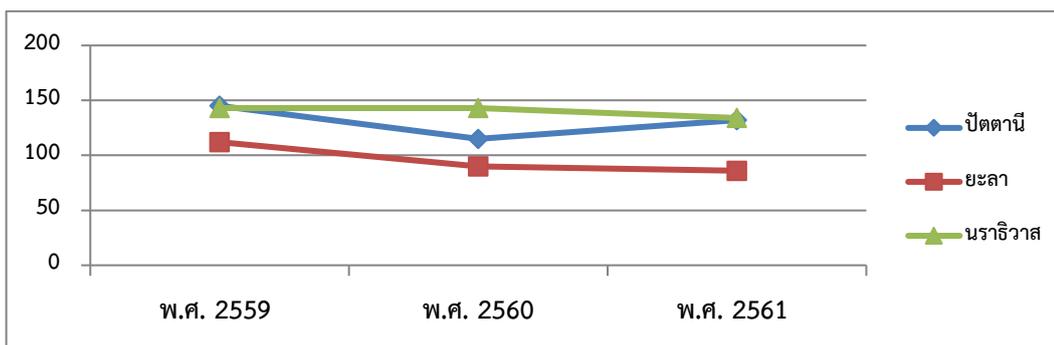
จำนวนตายในทารกต่ำกว่า ๑ ปี แม้จะมีแนวโน้มลดลง จาก ๓,๘๖๑ คน ใน พ.ศ.๒๕๖๐ ๓,๘๐๐ คนใน พ.ศ. ๒๕๖๑ และ ๓,๓๙๓ คนใน พ.ศ. ๒๕๖๒ แต่ยังคงเป็นปัญหาที่ต้องหาแนวทางแก้ไข เนื่องจากจำนวนทารกตายไม่เพียงบ่งบอกปัญหาทางสาธารณสุขเท่านั้น หากยังเป็นปัจจัยสะท้อนถึงปัญหาด้านสังคมและเศรษฐกิจ

ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีอัตราการตายของทารกอายุต่ำกว่า ๑ ปี จำนวน ๒๗๖ คน คิดเป็น ๑๐.๖ ต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน ซึ่งเป็นอัตราที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ที่กำหนดไว้ว่าอัตราการตายของทารกอายุต่ำกว่า ๑ ปีไม่ควรเกิน ร้อยละ ๙ ต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน โดยพบว่าจังหวัดปัตตานีมีอัตราการตายของทารกอายุต่ำกว่า ๑ ปี สูงที่สุด คือ ๘.๖ ต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน รองลงมา คือ จังหวัดยะลา อัตรา ๕.๙ ต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน และจังหวัดนราธิวาส ๔.๘๘ ต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน

¹³ <https://stat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statPMOC/#/detailContractRegion>

ตารางที่ ๖๕ อัตราการตายของทารกอายุต่ำกว่า ๑ ปี ต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน^{๑๔}

จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๕๙		พ.ศ. ๒๕๖๐		พ.ศ. ๒๕๖๑		พ.ศ. ๒๕๖๒	
	จำนวน	อัตรา	จำนวน	อัตรา	จำนวน	อัตรา	จำนวน	อัตรา
ประเทศ	๔,๒๓๓	๖.๔	๓๘๖๑	๕.๙	๓๘๐๐	๖.๐	๓๓๙๓	๕.๗
ภาคใต้	๙๔๘	๗.๙	๘๕๔	๗.๒	๘๗๘	๗.๖	๗๗๖	๗.๐
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๔๐๐	๑๑.๗	๓๔๘	๑๐.๑	๓๕๒	๑๐.๔	๒๗๖	๘.๓๖
ปัตตานี	๑๔๕	๑๒.๙	๑๑๕	๑๐.๒	๑๓๒	๑๒.๐	๙๒	๘.๖
ยะลา	๑๑๒	๑๐.๗	๙๐	๘.๖	๘๖	๘.๑	๖๑	๕.๙
นราธิวาส	๑๔๓	๑๑.๖	๑๔๓	๑๑.๕	๑๓๔	๑๑.๑	๑๒๓	๑๐.๖

ภาพที่ ๔๔ เปรียบเทียบอัตราการตายของทารกอายุต่ำกว่า ๑ ปี ต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน

(๓) อัตราตายมารดา

การตายมารดาไทย หมายถึง การตายของมารดาตั้งแต่ขณะตั้งครรภ์ คลอดและหลังคลอด ภายใน ๔๒ วัน ไม่ว่าจะอายุครรภ์จะเป็นเท่าใดหรือการตั้งครรภ์ที่ตำแหน่งใด จากสาเหตุที่เกี่ยวข้องหรือก่อให้เกิดความรุนแรงขึ้นจากการตั้งครรภ์และหรือการดูแลรักษาขณะตั้งครรภ์ และคลอด แต่ไม่ใช่จากอุบัติเหตุต่อการเกิดมีชีพแสนคน

ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา อัตราตายมารดาของประเทศไทยมีแนวโน้มลดลง โดยอัตราตายมารดาลดลงจาก ๓๗๔.๓ ต่อเกิดมีชีพแสนคน ในปี พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็น ๒๓.๓ ต่อเกิดมีชีพ แสนคน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ แต่ก็ยังสูงกว่าเป้าหมายการพัฒนาที่สหัสวรรษ (MDGs) ที่กำหนดไว้เท่ากับ ๑๘ ต่อ การเกิดมีชีพแสนคน สาเหตุการเสียชีวิตของมารดาส่วนใหญ่เกิดจากการแท้งและการคลอด อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบอัตราตายมารดาในกลุ่มประเทศอาเซียน พบว่าประเทศไทยมีอัตราตายมารดาน้อยกว่าประเทศอื่นๆ เป็นอันดับ ๒ รองจากประเทศสิงคโปร์

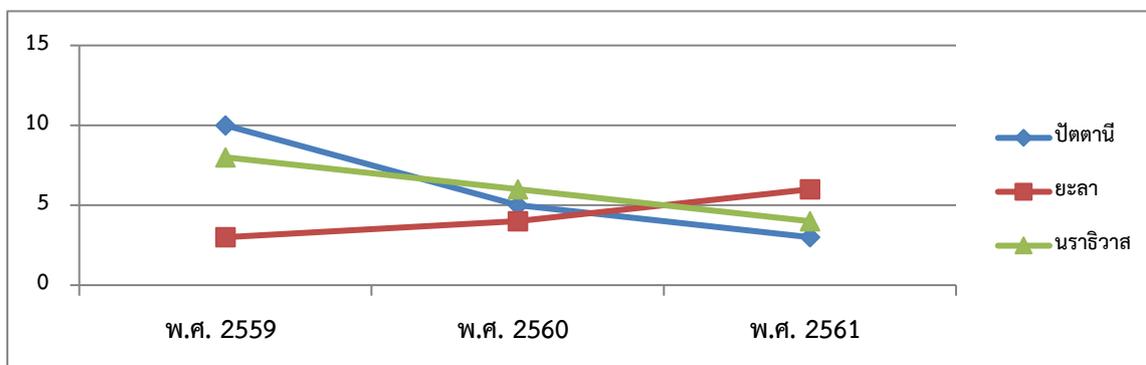
เมื่อพิจารณาอัตราการตายของมารดาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นมา พบว่าในภาพรวมอัตราการตายของมารดาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนยังไม่มีแนวโน้มการลดลง โดยพบว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีอัตราการตายของมารดา ๖๐.๗๒ ต่อการเกิดมีชีพ ๑๐๐,๐๐๐ คน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ ที่พบอัตราตาย ๓๘.๙ และในปี ๒๕๖๓ อัตราการตายของมารดา ๔๖.๐๑ ต่อการเกิดมีชีพ ๑๐๐,๐๐๐ คน โดยจังหวัดยะลามีอัตราการตายของมารดาสูงที่สุด อัตรา ๖๘.๗๕ รองลงมา คือ จังหวัดนราธิวาส อัตรา ๔๑.๘๒ และจังหวัดปัตตานี อัตรา ๒๗.๔๗ อัตราการตายของมารดาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนยังคงสูงกว่าค่า

¹⁴ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข http://bps.moph.go.th/new_bps/สถิติสาธารณสุข

มาตรฐานที่กำหนดไว้ให้ ในปี ๒๕๖๒ กำหนดอัตราการตายของมารดาต่อการเกิดมีชีพ ๑๐๐,๐๐๐ คน ไม่เกิน ๑๗ คน ปัญหาการตายของมารดา ยังคงเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องได้รับการแก้ไข ทั้งนี้สาเหตุการตายของมารดา เนื่องจากสาเหตุทางตรงทางสูติศาสตร์ คือ การตกเลือดหลังคลอด ภาวะน้ำคร่ำอุดตันในกระแสเลือด ความดันโลหิตสูงขณะตั้งครรภ์ และสาเหตุทางอ้อมที่ส่งผลให้มารดาตั้งครรภ์มีภาวะเสี่ยงมากขึ้น เช่น โรคหัวใจ วัณโรค ปอดอักเสบ โรคไทรอยด์ ทั้งนี้ สาเหตุการตายส่วนใหญ่เกิดจากสตรีมีครรภ์ขาดความรู้ความเข้าใจในการดูแลตนเองในภาวะเสี่ยงขณะตั้งครรภ์ ขาดการวางแผนครอบครัว สตรีที่ตั้งครรภ์ไม่ทราบว่าผู้ที่ เป็นโรคที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงไม่ควรตั้งครรภ์ หรือหากตั้งครรภ์แล้วต้องอยู่ในความดูแลอย่างใกล้ชิดจากบุคลากรทางการแพทย์ และสาธารณสุขการให้ความสำคัญกับการฝากครรภ์เร็ว ฝากครรภ์เมื่ออายุครรภ์น้อยกว่า ๑๒ สัปดาห์และมาพบแพทย์ตามนัดทุกครั้ง เพื่อเป็นการเฝ้าระวังและคัดกรองมารดาที่มีภาวะเสี่ยงได้เร็วขึ้น นอกจากนี้ บุคลากรสาธารณสุขบางส่วนยังขาดทักษะในการประเมินภาวะเสี่ยงสตรีตั้งครรภ์และมารดาขณะคลอด ขาดทักษะการวินิจฉัย การตรวจรักษา และระบบการส่งต่อที่ล่าช้า

ตารางที่ ๖๖ อัตราการตายของมารดาต่อการเกิดมีชีพ ๑๐๐,๐๐๐ คน^{๑๕}

จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๕๙		พ.ศ. ๒๕๖๐		พ.ศ. ๒๕๖๑		พ.ศ. ๒๕๖๒	
	จำนวน	อัตรา	จำนวน	อัตรา	จำนวน	อัตรา	จำนวน	อัตรา
ประเทศ	๑๗๗	๒๖.๖	๑๔๓	๒๑.๘	๑๒๕	๑๙.๙	๑๓๔	๒๒.๕
ภาคใต้	๕๓	๔๔.๒	๔๑	๓๔.๔	๓๒	๒๗.๗	๓๔	๓๐.๘
กลุ่มจังหวัดชายแดนใต้	๒๑	๖๐.๙	๑๕.๐	๔๓.๖	๑๓.๐	๓๘.๙	๑๗	๕๒.๔
ปัตตานี	๑๐	๘๘.๙	๕	๔๔.๒	๓	๒๗.๓	๗	๖๕.๘
ยะลา	๓	๒๘.๗	๔	๓๘.๒	๖	๕๖.๕	๕	๔๘.๔
นราธิวาส	๘	๖๕.๑	๖	๔๘.๓	๔	๓๓.๐	๕	๔๓.๑

ภาพที่ ๔๕ เปรียบเทียบจำนวนการตายของมารดาต่อการเกิดมีชีพ ๑๐๐,๐๐๐ คน

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าสถานการณ์อนามัยแม่และเด็กในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ยังเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

¹⁵ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข http://bps.moph.go.th/new_bps/สถิติสาธารณสุข

(๔) อัตราความครอบคลุมของวัคซีนในเด็ก

อัตราป่วยกลุ่มอาการออกผื่น (ต่อประชากรแสนคน) ปี ๒๕๖๓ พบว่า ในพื้นที่เขตสุขภาพที่ ๑๒ จังหวัดนราธิวาสมีอัตราป่วยสูงสุด (อัตรา ๑๒.๕) รองลงมาคือจังหวัดปัตตานี (อัตรา ๒.๘๔) และยะลา (อัตรา ๒.๑๒) โดยปัตตานีและยะลา มีอัตราป่วยสูงเป็นลำดับ ๓ และ ๔ ของเขตสุขภาพที่ ๑๒ และเกินค่าเป้าหมายตามพันธสัญญานานาชาติ ที่กำหนดให้เป้าหมายในปี ๒๕๖๓ มีอุบัติการณ์ไม่เกิน ๐.๑ ต่อประชากรแสนคน

ความครอบคลุมของการได้รับวัคซีนคางทูม หัด หัดเยอรมัน ซึ่งวัคซีนนี้เด็กจะต้องได้รับ ๒ ครั้ง เข็มที่ ๑ (MMR๑) ในปี ๒๕๖๓ ของจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ต่ำกว่าเกณฑ์ความครอบคลุมที่กำหนด (ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕) โดยความครอบคลุมเท่ากับร้อยละ ๘๕.๙๕, ๘๑.๖๔ และ ๘๔.๗๓ ตามลำดับ ทั้งนี้ความครอบคลุมของเขต ๑๒ พบร้อยละ ๙๐.๐๗ และความครอบคลุมของประเทศอยู่ที่ระดับ ๙๐.๐๑

ความครอบคลุมของการได้รับวัคซีนคางทูม หัด หัดเยอรมันเข็มที่ ๒ (MMR๒) ในปี ๒๕๖๓ ของจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ต่ำกว่าเกณฑ์ความครอบคลุมที่กำหนด (ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕) โดยความครอบคลุมเท่ากับร้อยละ ๘๒.๔๓, ๗๙.๙๓ และ ๗๗.๙ ตามลำดับ โดยพบว่า ความครอบคลุมของการได้รับวัคซีนคางทูม หัด หัดเยอรมันเข็มที่ ๒ (MMR๒) ต่ำกว่าเข็มที่ ๑ และต่ำกว่าทุกจังหวัดในเขต ๑๒ ทั้งนี้ความครอบคลุมของเขต ๑๒ พบร้อยละ ๘๖.๖๓ และความครอบคลุมของประเทศอยู่ที่ระดับ ๘๘.๔๙ ปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๕๕.๐๒, ๖๖.๘๘, ๖๖.๘๔ ระดับเขต ๗๖.๑ ระดับประเทศ ร้อยละ ๘๒.๙๓

ความครอบคลุมของการได้รับวัคซีนคอตีบ บาดทะยัก และไอกรน เข็มที่ ๓ (DPT๓) ในปี ๒๕๖๓ ของจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ต่ำกว่าเกณฑ์ความครอบคลุมที่กำหนด (ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐) โดยความครอบคลุมเท่ากับร้อยละ ๗๑.๒๑, ๗๒.๔๕ และ ๗๓.๙๗ ตามลำดับ ทั้งนี้ความครอบคลุมของเขต ๑๒ พบร้อยละ ๘๑.๘๔ และความครอบคลุมของประเทศอยู่ที่ระดับ ๘๔.๑๔

ปี ๖๔ ร้อยละ ๗๑.๖๑, ๗๕.๗๙ และร้อยละ ๗๒.๐๗ ระดับเขต ๑๒ ร้อยละ ๘๒.๕๗ ประเทศร้อยละ ๘๘.๔๒

เมื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้มีการระบาดของโรค พบดังนี้

๑. ความครอบคลุมวัคซีน MMR๑, MMR๒ ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความครอบคลุมต่ำกว่าเกณฑ์ ทำให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นแหล่งรังโรค และมีการระบาดของโรคหัด

๒. ความครอบคลุมวัคซีน DTP๓ ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความครอบคลุมต่ำกว่าเกณฑ์ มีความเสี่ยงต่อการระบาดของโรคคอตีบ บาดทะยัก และไอกรน ควรมีการวิเคราะห์สาเหตุการไม่มารับวัคซีนของกลุ่มเปราะบางเฉพาะราย และเน้นให้เครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วม ควรเพิ่มและรักษาระดับความครอบคลุมของวัคซีนในกลุ่มประชากรที่มีการเคลื่อนย้ายถิ่นที่อยู่เป็นพิเศษ ควรรณรงค์วัคซีนอย่างต่อเนื่องในพื้นที่ที่มีความครอบคลุมต่ำกว่าเกณฑ์ คือ ในจังหวัดปัตตานี อำเภอยะลา ยะลา กะป้อ ไม้แก่น ยะหริ่ง จังหวัดยะลา อำเภอบันนังสตา ธารโต กรงปินัง เบตง จังหวัดนราธิวาส อำเภอศรีสาคร บาเจาะ รือเสาะ ตากใบ

(๕) การเจริญเติบโต และพัฒนาการเด็ก

การเจริญเติบโต ภาวะสูงตีสสมส่วนในเด็ก ๐-๕ ปี ในปีงบประมาณ ๒๕๖๓ และ ๒๕๖๔ (ไตรมาส ๓ : ข้อมูล ณ วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๔)

ภาวะสูงตีสสมส่วน ระดับประเทศร้อยละ ๖๓.๑ และ ๖๒.๘๗ ภาคใต้ตอนล่างพบน้อยกว่าระดับประเทศ ส่วนรายจังหวัด ในปี ๒๕๖๓ และ ๖๔ พบจังหวัดที่เด็กมีภาวะสูงตีสสมส่วนมากกว่าระดับประเทศ เพียงจังหวัดเดียว คือปัตตานี จังหวัดที่พบภาวะสูงตีสสมส่วน น้อยที่สุดคือ นราธิวาส

ส่วนสูงเฉลี่ยของเด็ก ๐-๕ ปี

ภาพรวมส่วนสูงของเด็กใต้เมื่อเทียบกับระดับประเทศ พบว่า ในปี ๒๕๖๓ เด็กใต้ทั้งหญิงและชาย มีส่วนสูงเฉลี่ย มากกว่าระดับประเทศเล็กน้อย ปี ๒๕๖๔ พบว่าส่วนสูงเฉลี่ย ต่ำกว่าระดับประเทศ เมื่อพิจารณารายจังหวัด ในปี ๒๕๖๓ พบว่า ทั้งเด็กชาย และเด็กหญิง ในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส มีส่วนสูง ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ

ภาวะเตี้ย อ้วน ผอม ของเด็ก ๐-๕ ปี

ในปี ๒๕๖๓ และ ๒๕๖๔ เด็กในทั้ง ๓ จังหวัด มีภาวะเตี้ย มากกว่าระดับประเทศ ปี ๒๕๖๔ พบเด็กมีภาวะเตี้ยในจังหวัดนราธิวาส ร้อยละ ๑๕.๓๗ ยะลา ร้อยละ ๑๓.๗๒ ปัตตานี ร้อยละ ๑๑.๙๓ ในขณะที่ระดับประเทศ พบร้อยละ ๑๐.๕๖ ภาวะผอม ภาวะผอมของเด็กทั้ง ๓ จังหวัด พบมากกว่าระดับประเทศ ทั้งปี ๒๕๖๓ และ ๒๕๖๔ โดยเขต ๑๑ พบว่า ปี ๒๕๖๓ มีจังหวัดเดียวที่เด็กผอมมากกว่าระดับประเทศ คือ สุราษฎร์ธานี (ร้อยละ ๕.๖๕) ในปี ๒๕๖๔ นราธิวาส ยะลา และ ปัตตานี พบเด็กผอมมากที่สุด เมื่อเทียบกับเด็กทั้งภาคใต้ ร้อยละ ๘.๐๔ , ๗.๘๔, ๖.๑๗ และ ๕.๔๙ ภาวะอ้วน เด็ก ๐-๕ ปี ที่ ในภาพรวมพบภาวะอ้วนต่ำกว่าระดับประเทศ ไม่มีจังหวัดใดที่มีเด็กอ้วนมากกว่าระดับประเทศ

ความชุกของการขาดวิตามินเอ ความชุกของการขาดวิตามินเอ พบมากในจังหวัดปัตตานี (ร้อยละ ๓๔.๐๙) รองลงมาคือ ยะลา นราธิวาส (ร้อยละ ๒๘.๔๒ และ ๒๕.๖๔ ตามลำดับ)

ความครอบคลุมของวัคซีน

ภาพรวมความครอบคลุมของวัคซีนคอตีบและไอกรน (DTP๓) ในภาพรวมภาคใต้ตอนล่าง ในปี ๒๕๖๔ ยังต่ำกว่าเป้าหมายประเทศ (ร้อยละ ๙๐) ทำได้ร้อยละ ๘๒.๕๗ โดย ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส เป็น ๓ จังหวัดที่ความครอบคลุมของวัคซีนคอตีบและไอกรน (DTP๓) ต่ำกว่าเป้าหมาย (ร้อยละ ๗๑.๖๑, ๗๕.๗๙, ๗๒.๐๗ ตามลำดับ) ความครอบคลุมของวัคซีนหัด คางทูม หัดเยอรมัน (MMR๒) ในภาพรวมภาคใต้ตอนล่างอยู่ที่ร้อยละ ๗๖.๑ ยังต่ำกว่าเป้าหมาย (ร้อยละ ๙๕) จังหวัดปัตตานี นราธิวาส และยา ยังพบครอบคลุมวัคซีนต่ำสุด (ร้อยละ ๕๕.๐๒, ๖๖.๘๔ และ ๖๖.๘๘ ตามลำดับ) ในปี ๒๕๖๔ เขต ๑๒ พบ โรคหัด ๕ ราย (๐.๑๐ ต่อแสนประชากร) โดยพบในจังหวัด ยะลา ๓ ราย, สงขลา ๑ ราย, ตรัง ๑ ราย

พัฒนาการเด็ก พัฒนาการสมวัย ทั้งปี ๒๕๖๓ และ ๖๔ ภาพรวมภาคใต้ เด็กมีพัฒนาการสมวัยต่ำกว่าระดับประเทศ (ระดับประเทศปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๙๑.๑๖ เขต ๑๑ ร้อยละ ๘๙.๖ เขต ๑๒ ร้อยละ ๘๙.๑๘ ปี ๖๔ ระดับประเทศร้อยละ ๗๓.๕๘ เขต ๑๑ ร้อยละ ๗๐.๘๒ เขต ๑๒ ร้อยละ ๗๑.๙๐) เมื่อพิจารณารายจังหวัด ทั้ง ๒ ปี พบว่ามี ๓ จังหวัดที่เด็กมีพัฒนาการสมวัยน้อยกว่าระดับประเทศ คือ ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

ไอคิวเด็ก ในปี ๒๕๕๔ ค่าเฉลี่ยไอคิวเด็กไทย ๙๘.๕๙ สูงสุดในกรุงเทพฯ (๑๐๔.๕) รองลงมาเป็นภาคกลาง (๑๐๑.๒๙) ภาคเหนือ ๑๐๐.๑๑ ภาคใต้ ๙๖.๘๕ และภาคอีสาน ๙๕.๕๕ ในปี ๒๕๕๙ ค่าเฉลี่ยไอคิวเด็กไทย ๙๘.๒๓ เขต ๑๑ ค่าเฉลี่ย ๙๗.๘๑ เขต ๑๒ ค่าเฉลี่ย ๙๔.๗๖ โดยพบว่าในภาคใต้ ค่าเฉลี่ยไอคิวเด็กส่วนใหญ่เพิ่มขึ้น แต่ยังคงมีไอคิวต่ำกว่า ๑๐๐ ในทั้ง ๓ จังหวัด

เด็ก ๖-๑๒ เดือนที่ตรวจพบภาวะซีด

ในปี ๒๕๖๓ ภาพรวมภาคใต้มีภาวะซีดสูงกว่าระดับประเทศ เมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่า ทั้ง ๓ จังหวัด มีภาวะซีดสูงกว่าระดับประเทศ

พันตสุขภาพ ปัญหาฟันผุในเด็ก ๑๘ เดือน ภาพรวมภาคใต้ตอนล่าง สูงกว่า ทั้งปี ๒๕๖๓ และ ๒๕๖๔ ปี ๒๕๖๓ ปัตตานี ที่มีฟันผุสูงกว่าระดับประเทศ เด็กอายุ ๓ ปี ทุกจังหวัดพบฟันผุมากกว่าระดับประเทศ

๒) สุขภาวะประชาชนทั่วไป

(๑) อัตราตาย

อัตราตายของประชากรตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๘ - พ.ศ. ๒๕๖๒ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น คือ ๗.๕ ต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน โดยเพศชายจะมีอัตราสูงกว่าเพศหญิงทุกปี ใน พ.ศ. ๒๕๖๒ อัตราตายของเพศชาย ๘.๗ เพศหญิง ๖.๔ ต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวนผู้เสียชีวิตในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีจำนวน ๑๒,๑๖๐ คน หรือคิดเป็นอัตราเท่ากับ ๖ ต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน มีอัตราการเสียชีวิตต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศและภาคใต้ โดยจากข้อมูลพบว่าจังหวัดปัตตานีมีอัตราการเสียชีวิตสูงสุด คือ อัตราเท่ากับ ๖.๑ รองลงมา คือ จังหวัดนราธิวาส อัตราเท่ากับ ๕.๙ และจังหวัดยะลา อัตราเท่ากับ ๕.๗

ตารางที่ ๖๗ อัตราการตายต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๕๙		พ.ศ. ๒๕๖๐		พ.ศ. ๒๕๖๑		พ.ศ. ๒๕๖๒	
	จำนวน	อัตรา	จำนวน	จำนวน	อัตรา	จำนวน	จำนวน	อัตรา
ทั่วประเทศ	๔๖๙,๐๘๕	๗.๒	๔๕๘,๐๑๐	๗.๐	๔๖๑,๘๑๘	๗.๑	๔๙๔,๓๓๙	๗.๕
ภาคใต้	๕๖,๖๕๔	๖.๑	๕๖,๘๕๘	๖.๑	๕๗,๒๖๙	๖.๑	๕๘,๘๙๙	๖.๓
กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ชายแดน	๑๑,๗๘๗	๕.๘๖	๑๑,๙๖๘	๕.๘๙	๑๒,๐๗๘	๕.๘๘	๑๒,๑๖๐	๕.๙
ปัตตานี	๔,๔๕๓	๖.๓๕	๔,๔๔๓	๖.๒๖	๔,๓๘๕	๖.๑๑	๔,๓๙๕	๖.๑
ยะลา	๒,๗๘๒	๕.๓๓	๒,๘๘๙	๕.๔๘	๓,๐๐๐	๕.๖๔	๓,๐๑๙	๕.๗
นราธิวาส	๔,๕๕๒	๕.๗๖	๔,๖๓๖	๕.๘๒	๔,๖๙๓	๕.๘๕	๔,๗๔๖	๕.๙

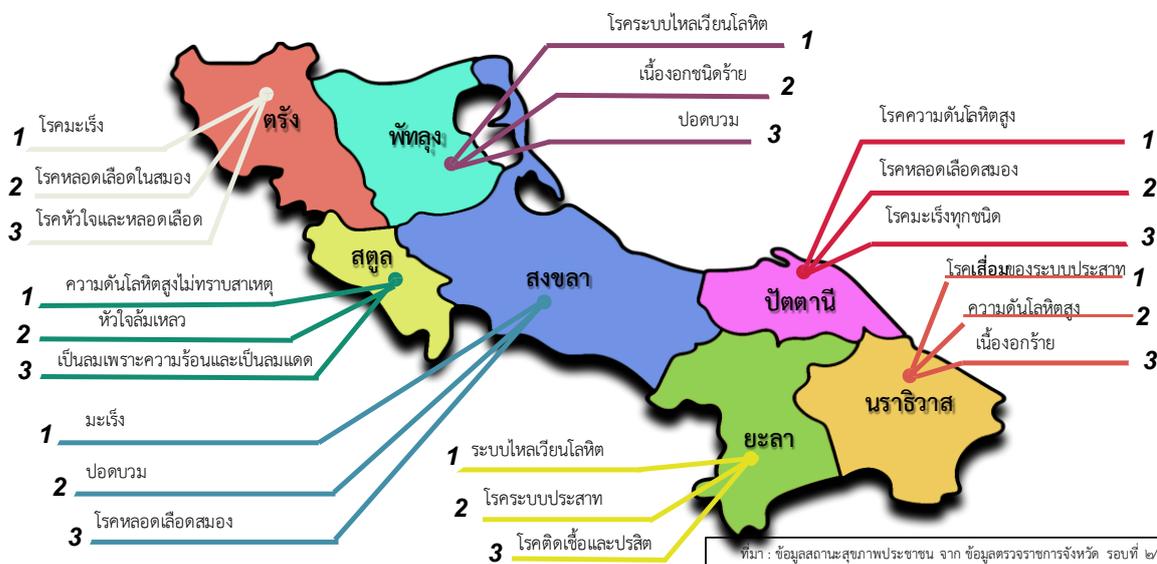
(๒) สาเหตุการตาย

รายงานการตายจำแนกตามสาเหตุจาก “บัญชีจำแนกโรคระหว่างประเทศ ฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๑๐” (ICD๑๐) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สาเหตุการตายยังไม่มีมีความครบถ้วนสมบูรณ์ในระดับประเทศ รายงานสาเหตุการตายในกลุ่ม “ไม่ทราบสาเหตุ” มีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ ๒๒.๗ เมื่อเทียบกับการตายทั้งหมด การให้สาเหตุการตายยังเป็น Mode of Death ไม่ใช่ Cause of Death เนื่องจากการให้ข้อมูลสาเหตุ

การตายไม่ใช่แพทย์กลุ่มเดียว ในปี ๒๕๖๒ ประเทศไทยพบสาเหตุการตายที่สำคัญ คือ มะเร็งทุกชนิด โรคหลอดเลือดในสมอง ปอดอักเสบ โรคหัวใจขาดเลือด และอุบัติเหตุทางถนน

สาเหตุการตาย ๓ อันดับแรกจําแนกรายโรค

ภาพที่ ๔๖ สาเหตุการตาย

ปี ๒๕๖๒ พบสาเหตุการตายที่สำคัญลำดับ ๑-๓ ของจังหวัดปัตตานี คือ โรคความดันโลหิตสูง โรคหลอดเลือดสมอง และมะเร็งทุกชนิด จังหวัดยะลา พบโรคมะเร็งปอด โรคมะเร็งระบบประสาท และ โรคติดเชื้อและปรสิต จังหวัดนราธิวาส พบโรคเสื่อมของระบบประสาท ความดันโลหิตสูง และเนื้องอกร้าย

สถานการณ์อัตราป่วยด้วยโรคเบาหวานและความดันโลหิตสูงในเขตสุขภาพที่ ๑๒ ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๖๐-๒๕๖๓ มีแนวโน้มสูงขึ้น ในปีงบประมาณ ๒๕๖๓ กองโรคไม่ติดต่อมีนโยบายให้มีการติดตามกลุ่มเสี่ยงป่วยโรคเบาหวานในเขตรับผิดชอบได้รับการตรวจยืนยันว่าเป็นเบาหวานหรือไม่ โดยการตรวจระดับพลาสมากลูโคสหลังอดอาหารมากกว่า ๘ ชั่วโมง (FPG) ทางห้องปฏิบัติการในสถานบริการสาธารณสุข ภายใน ๓-๖ เดือน และกลุ่มเสี่ยงโรคความดันโลหิตสูงในเขตรับผิดชอบได้รับการตรวจวัดความดันโลหิตที่บ้าน ตามแนวทางการวัดความดันโลหิตที่บ้าน ภายใน ๔ เดือน

ตั้งแต่ ต.ค. ๒๕๖๓ - ๓๑ มี.ค. ๒๕๖๔ พบความครอบคลุมของการคัดกรองโรคเบาหวานในประชากรอายุ ๓๕ ปี ขึ้นไปของเขตสุขภาพที่ ๑๒ ร้อยละ ๘๘ ซึ่งได้น้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนด (\geq ร้อยละ ๙๐) โดยในกลุ่มประชากรที่ได้รับการคัดกรองพบกลุ่มเสี่ยงป่วยโรคเบาหวาน ทั้งนี้กลุ่มเสี่ยงป่วยได้รับการติดตามตรวจ FPG ร้อยละ ๓๓ (เป้าหมายรอบ ๖ เดือน \geq ร้อยละ ๑๕)

ความครอบคลุมของการคัดกรองโรคความดันโลหิตสูงในประชากรอายุ ๓๕ ปี ขึ้นไปของเขตสุขภาพที่ ๑๒ พบร้อยละ ๙๐ ซึ่งได้ตามเป้าหมายที่กำหนด (\geq ร้อยละ ๙๐) โดยในกลุ่มประชากรที่ได้รับการคัดกรองพบกลุ่มเสี่ยงป่วยโรคความดันโลหิตสูง ทั้งนี้กลุ่มเสี่ยงป่วยได้รับการตรวจวัดความดันโลหิตที่บ้าน ร้อยละ ๖๕ (เป้าหมายรอบ ๖ เดือน \geq ร้อยละ ๕๐)

๒.๓.๒. จำนวนสถานบริการสาธารณสุข

การให้บริการด้านสาธารณสุขในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีจำนวนสถานพยาบาลรวมทั้งสิ้น ๖๐๖ แห่ง ประกอบด้วย

- จังหวัดปัตตานี มีจำนวนสถานพยาบาลรวม ๒๓๔ แห่ง จำนวนเตียง ๘๒๕ เตียง
- จังหวัดยะลา มีจำนวนสถานพยาบาลรวม ๑๘๓ แห่ง จำนวนเตียง ๙๖๗ เตียง
- จังหวัดนราธิวาส มีจำนวนสถานพยาบาลรวม ๑๘๙ แห่ง จำนวนเตียง ๗๖๐ เตียง

รวม ๖๐๖ แห่ง จำนวนเตียงรวม ๒,๕๕๒ เตียง

๒.๓.๓. จำนวนบุคลากรทางการแพทย์

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ บุคลากรทางการแพทย์ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย แพทย์ ๖๗๙ คน ทันตแพทย์ ๒๐๗ คน เภสัชกร ๓๓๑ คน พยาบาลวิชาชีพ ๕,๔๒๓ คน และพยาบาลเทคนิค ๓๐ คน โดยเมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้าจะพบว่าจำนวนบุคลากรทางการแพทย์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อยยกเว้น พยาบาลวิชาชีพ และพยาบาลเทคนิค ที่มีจำนวนลดลง การที่บุคลากรแพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกรเพิ่มขึ้น อาจจะเป็นเนื่องจากมาตรการจูงใจเรื่องค่าตอบแทนซึ่งสูงกว่าตำแหน่งอื่น ทั้งนี้ ในการประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๓ ณ จังหวัดนราธิวาส ได้เห็นชอบในหลักการการเพิ่มอัตรากำลังของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ : ซึ่งหากได้รับการจัดสรรอัตรากำลังดังกล่าวจะช่วยเพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพด้านสาธารณสุขของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ตารางที่ ๖๘ จำนวนและสัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน^{๑๖}

จังหวัด	ประเภทบุคลากรทางการแพทย์	จำนวนบุคลากรทางการแพทย์ (คน)			
		พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒
นราธิวาส	แพทย์	๑๘๘	๒๒๒	๒๓๕	๒๔๑
	ทันตแพทย์	๔๐	๕๑	๕๙	๖๒
	เภสัชกร	๑๐๑	๑๑๗	๑๑๗	๑๑๗
	พยาบาลวิชาชีพ	๒,๐๔๕	๒,๐๑๗	๒,๐๑๓	๑,๙๙๖
	พยาบาลเทคนิค	๑๔	๘	๕	๔
ปัตตานี	แพทย์	๑๖๙	๑๙๖	๒๐๐	๒๑๔
	ทันตแพทย์	๖๓	๗๕	๗๓	๗๘
	เภสัชกร	๙๔	๑๐๐	๑๐๖	๑๑๓
	พยาบาลวิชาชีพ	๑,๘๕๐	๑,๘๓๘	๑,๘๕๔	๑,๘๓๕
	พยาบาลเทคนิค	๑๕	๓	๓	๓
ยะลา	แพทย์	๑๗๘	๒๐๙	๒๐๗	๒๒๔
	ทันตแพทย์	๕๘	๗๒	๕๖	๖๗
	เภสัชกร	๙๔	๑๐๒	๙๔	๑๐๑
	พยาบาลวิชาชีพ	๑,๖๕๙	๑,๖๓๒	๑,๖๙๑	๑,๕๙๒
	พยาบาลเทคนิค	๔๒	๓๔	๒๘	๒๓

¹⁶ข้อมูลจากเว็บไซต์สำนักงานสถิติแห่งชาติ <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/05.aspx>

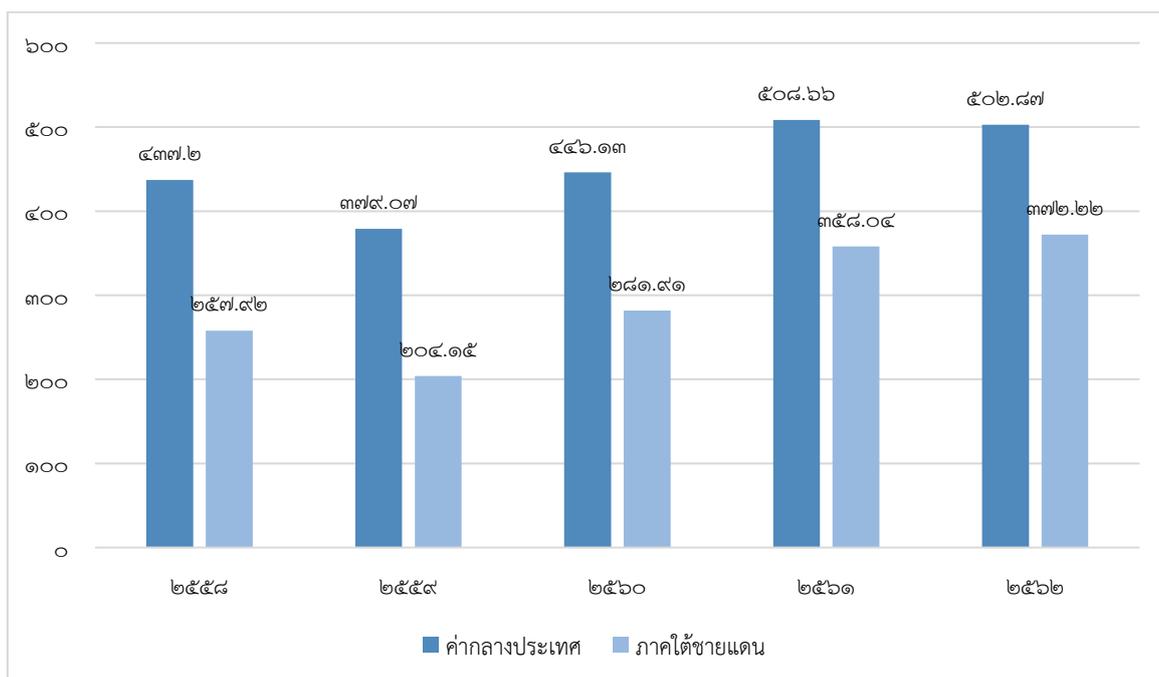
๒.๓.๔. การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้

ชายแดน

ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๓ สถิติของประเทศไทยมีผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) สะสม ๓,๔๐๓ ราย หายป่วยแล้ว ๓,๒๓๗ ราย รักษาอยู่ในโรงพยาบาล ๑๐๘ ราย และเสียชีวิต ๕๘ ราย ในส่วนของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน จังหวัดยะลามีผู้ติดเชื้อ จำนวน ๑๓๓ ราย เป็นอันดับที่ ๔ ของประเทศ จังหวัดปัตตานีมีผู้ติดเชื้อ ๙๑ ราย เป็นอันดับที่ ๘ ของประเทศ และจังหวัดนราธิวาสมีผู้ติดเชื้อ ๓๘ ราย เป็นอันดับอันดับที่ ๑๑ ของประเทศ ซึ่งสาเหตุสำคัญของการเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ในพื้นที่มาจากกลุ่มที่ไปตระเวนในประเทศอินโดนีเซียและมาเลเซีย การมีพื้นที่ติดกับชายแดนมาเลเซียทำให้ในช่วงการระบาดมีแรงงานชาวไทยเดินทางกลับเข้าประเทศเป็นจำนวนมากทั้งที่ผ่านด่านอย่างถูกต้องและลักลอบเข้าทางพรมแดนธรรมชาติ ประกอบกับโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณสุข เช่น จำนวนแพทย์และเภสัชกร อุปกรณ์ทางการแพทย์ยังคงน้อยกว่าภูมิภาคอื่นๆ และค่าเฉลี่ยของประเทศ จึงทำให้พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ในภาพรวมสูงกว่าพื้นที่อื่น แต่อย่างไรก็ตามจากมาตรการของภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ได้ดำเนินการในพื้นที่ทำให้สถานการณ์ในพื้นที่กลับเข้าสู่ภาวะปกติแล้ว แต่ยังคงต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง

๒.๔. ความปลอดภัยของประชาชนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

๒.๔.๑. ประชากรในเรือนจำ

ภาพที่ ๔๗ จำนวนของประชากรในเรือนจำ (ต่อแสนคน)*

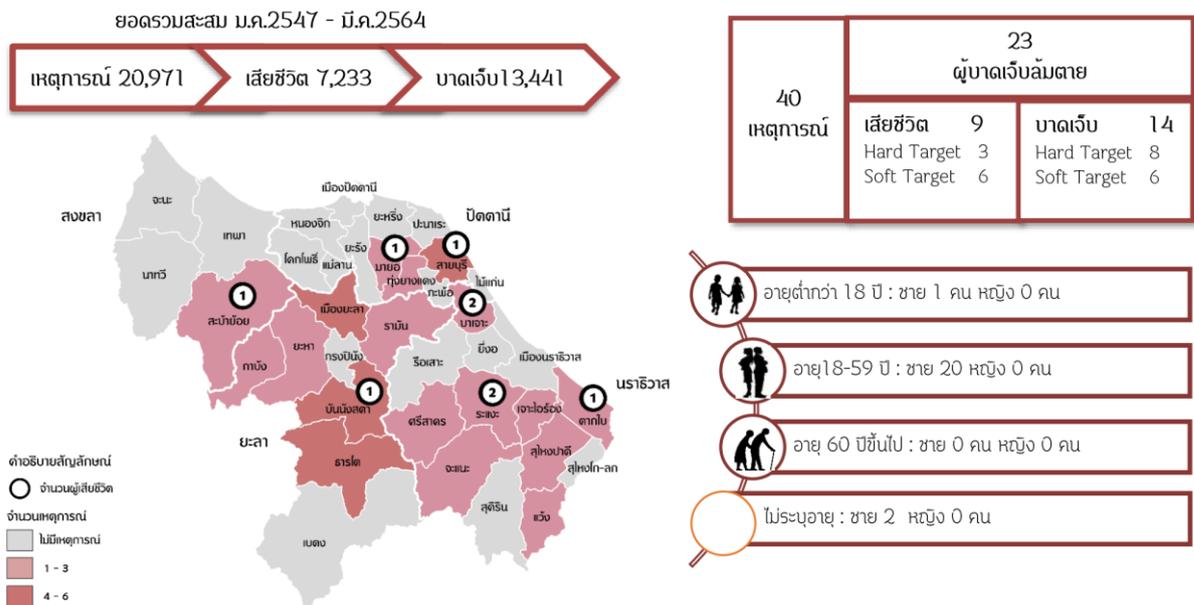
๒.๔.๒. ความไม่สงบในพื้นที่

ข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ พบว่าสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนยังคงมีความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง และเริ่มมีแนวโน้มดีขึ้นโดยมีจำนวนการเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบลดลงตามลำดับ จำนวนผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตมีแนวโน้มลดลงเช่นกัน อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ความไม่สงบยังคงเป็นปัญหาอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาและเป็นเหตุฉุดรั้งการพัฒนาในทุกด้าน และส่งผลกระทบต่อการลงทุนและการท่องเที่ยวในพื้นที่อีกด้วย

ตารางที่ ๖๙ จำนวนการเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน^{๑๗}

รายละเอียด	ปี พ.ศ.					
	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
จำนวนเหตุการณ์ความไม่สงบ (ครั้ง)	๑,๒๙๕	๘๓๗	๕๖๙	๔๘๐	๒๘๙	๑๙๐
จำนวนผู้ได้รับบาดเจ็บ (คน)	๑,๐๔๖	๖๖๔	๑๙๕	๔๘๖	๓๒๔	๒๐๔
จำนวนผู้เสียชีวิต (คน)	๒๕๖	๒๖๓	๘๒	๘๐	๙๘	๖๔

ปี ๒๕๖๒ จากรายงานเหตุการณ์ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ข้อมูลรวม ๔ อำเภอ จังหวัดสงขลา) โดยศูนย์เฝ้าระวังสถานการณ์ภาคใต้ (Deep South Watch) มีเหตุการณ์ทั้งหมด ๓๓๕ ครั้ง มีผู้เสียชีวิต ๑๑๖ ราย และมีผู้บาดเจ็บ ๑๖๑ คน และใน ๓ เดือนแรกของปี ๒๕๖๔ ตั้งแต่ มกราคม-มีนาคม มีเหตุการณ์ทั้งหมด ๑๒๔ ครั้ง มีผู้เสียชีวิต ๓๒ ราย และมีผู้บาดเจ็บ ๔๗ คน^{๑๘}

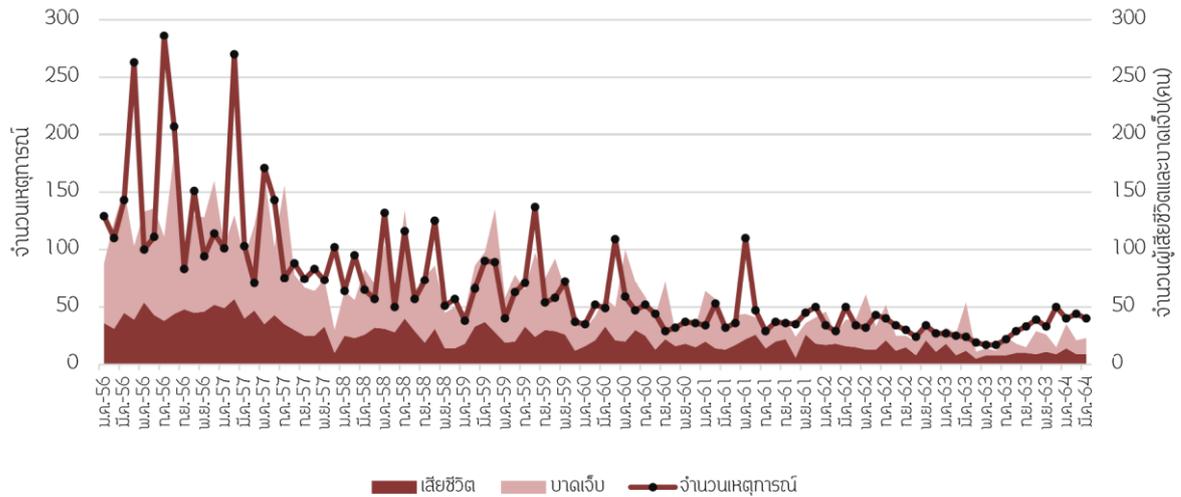

ภาพที่ ๔๘ สรุปเหตุการณ์ในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ชายแดน ประจำเดือน มีนาคม ๒๕๖๔

¹⁷ แผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดชายแดนใต้ 2561-2565

¹⁸ <https://deepsouthwatch.org/th>

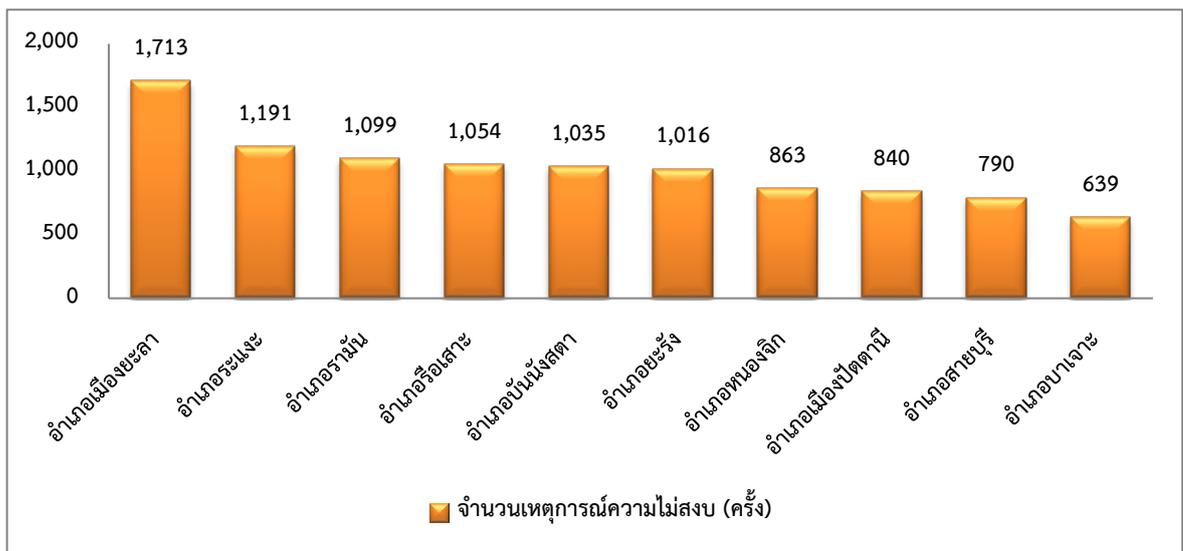
โดยแนวโน้มเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ชายแดน ช่วงกลางปี ๒๕๖๓ จนถึงต้นปี ๒๕๖๔ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ดังแผนภาพ

ภาพที่ ๔๙ แนวโน้มเหตุการณ์ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๖๔

๒.๔.๓. พื้นที่เสี่ยงภัยจากการเหตุการณ์ความไม่สงบ

เมื่อพิจารณาจำนวนเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ชายแดนในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๕๙ แยกเป็นรายอำเภอพบว่าพื้นที่ที่มีความรุนแรงมากที่สุดเรียงตามลำดับ ๑๐ อำเภอแรก ได้แก่ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา (๑,๗๑๓ ครั้ง) อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส (๑,๑๙๑) ครั้ง อำเภอรามัน จังหวัดยะลา (๑,๐๙๙ ครั้ง) อำเภอเรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส (๑,๐๕๔ ครั้ง) อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา (๑,๐๓๕ ครั้ง) อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี (๑,๐๑๖) ครั้ง อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี (๘๖๓ ครั้ง) อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี (๘๔๐ ครั้ง) อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี (๗๙๐ ครั้ง) และอำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส (๖๓๙ ครั้ง)

ภาพที่ ๕๐ เปรียบเทียบจำนวนเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่อำเภอภาคใต้ชายแดน ^{๑๙}

¹⁹ แผนพัฒนาภูมิภาคใต้ชายแดนปี 2561-2565

(๗) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๗.๑) ทรัพยากรดินและแร่ธาตุ

๗.๑.๑) ประเภทของดินส่วนใหญ่

ทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์และสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพเหมาะสมเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน อย่างไรก็ตาม การดำเนินกิจกรรมของมนุษย์ส่งผลให้เกิดการใช้ทรัพยากรมากเกินไป ก่อให้เกิดของเสียและมลพิษในระดับที่เกินกว่าความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศกำลังเป็นภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมมีแนวโน้มเสื่อมโทรม ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ได้แก่ จังหวัดปัตตานี ยะลาและนราธิวาส กำลังประสบปัญหาการเสื่อมโทรมของทรัพยากร ปัญหาการจัดการขยะ มลพิษ และความเสียหายต่อยุทธศาสตร์ที่กำลังเกิดขึ้น และมีผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ รายละเอียดข้อมูลสถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สรุปได้ดังต่อไปนี้

(๗.๒) ทรัพยากรดินและแร่ธาตุ

๗.๒.๑) ประเภทของดินส่วนใหญ่

จากลักษณะและคุณสมบัติของดินในกลุ่มชุดดินต่าง ๆ ที่พบแพร่กระจายอยู่ในพื้นที่อนุภาคสามารถจัดกลุ่มชุดดินตามลักษณะเด่น สภาพปัญหาหรือข้อจำกัดในการใช้ประโยชน์ทางการเกษตร และสภาพพื้นที่ที่พบได้ ดังตาราง

ตารางที่ ๗๐ กลุ่มชุดดินรายจังหวัดในพื้นที่

จังหวัด	ประเภทกลุ่มชุดดินในอนุภาค			
	ชุดดินในพื้นที่ลุ่มหรือพื้นที่น้ำขัง	ชุดดินในพื้นที่ตอนที่อยู่บนเขตดินแห้ง	ชุดดินในพื้นที่ตอนที่อยู่บนเขตดินชื้น	ชุดดินที่มีความลาดชันสูง
ปัตตานี	๒,๓,๕,๖,๗,๑๐,๑๑,๑๒,๑๓,๑๔,๑๖,๑๗,๑๘,๒๒,๕๙	๔๑,๖๐	๒๖,๓๒,๓๔,๓๙,๔๒,๔๓,๔๕,๕๐,๕๑	๖๒
ยะลา	๕,๖,๑๗,๒๒		๒๖,๓๒,๓๔,๓๙,๔๕,๕๐,๕๑,๕๓	๖๒
นราธิวาส	๖,๗,๑๐,๑๓,๑๔,๑๖,๑๗,๑๘,๕๗,๕๘		๒๖,๓๒,๓๔,๓๙,๔๒,๔๓,๔๕,๕๐,๕๑,๕๓	๖๒

จากข้อมูลดินที่มีปัญหาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส จะเห็นได้ว่าปัญหาดินที่มีข้อจำกัดทางการเกษตร มีดังนี้

๑) ดินอินทรีย์ เป็นชุดดินที่พบในพื้นที่ลุ่มต่ำหรือพื้นที่พรุ มีน้ำแช่ขังอยู่เป็นตลอดปีเวลานาน มีสารไฟโรต์เป็นองค์ประกอบอยู่มาก มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติต่ำ ดินเป็นกรดจัดมาก เมื่อดินแห้งจะติดไฟได้ง่าย ปัจจุบันพื้นที่บริเวณนี้จะดำรงสภาพเป็นป่าพรุ หน่วยแผนที่ ชุดดิน ๕๘ พบในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส จำนวน ๑๘๐,๐๗๘ ไร่

๒) พื้นที่ที่มีความลาดชันสูงมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ พบกระจายในพื้นที่ปัตตานี ยะลาและนราธิวาส หน่วยแผนที่ ชุดดิน ๖๒

๓) ดินเป็นทรายจัด พบกระจายในพื้นที่จังหวัดปัตตานีและนราธิวาส หน่วยแผนที่ดิน ชุดดิน ๔๓

๔) ดินเป็นทรายจัดมีชั้นดานอินทรีย์ หน่วยแผนที่ดิน ชุดดิน ๔๒ พบในพื้นที่จังหวัดปัตตานีและนราธิวาส

๕) ดินเปรี้ยวจัด หน่วยแผนที่ดิน ๒,๑๐,๑๑,๑๔ พบในจังหวัดปัตตานีและนราธิวาส

๖) ดินตื้นถึงชั้นหินพื้นและดินกรวดลูกรังและเศษหิน หน่วยแผนที่ดิน ๕๑ และ ๔๕ พบในพื้นที่ทั้งสามจังหวัด

๗.๒.๒ ทรัพยากรแหล่งแร่

พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพทางแร่หลายชนิด แหล่งแร่ที่สำคัญที่ตรวจพบในเขตพื้นที่อนุภาคใต้แก่ ดิบุก หินปูน บอลล์เคลย์ แมงกานีส หินอ่อน โดโลไมต์โครไมต์ ทรายแก้ว แกรนิตถ่านหิน แปร์ไรต์ พลวง กรวด ทราย เป็นต้น ซึ่งได้มีการสำรวจและศึกษาศักยภาพของพื้นที่โดยกรมทรัพยากรธรณีพบว่าทรัพยากรแร่ธาตุที่สำคัญกระจายตัวอยู่ทั่วไปในพื้นที่ทุกจังหวัดของกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ ๗๑ แสดงทรัพยากรแหล่งแร่ที่พบได้ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน^{๒๐}

ลำดับ	ชนิดแร่	ชนิดที่พบในจังหวัด		
		ปัตตานี	ยะลา	นราธิวาส
๑	บอลล์เคลย์	-	-	อ.สุไหงปาตี อ.เจาะไอร้อง อ.ระแงะ อ.ยี่งอ
๒	ดิบุก	อ.สายบุรี อ.กระพ้อ อ.โคกโพธิ์	อ.เบตง อ.บันนังสตา อ.ยะหา อ.รามัน อ.เมือง	อ.รีโอเสาะ อ.ระแงะ
๓	โครไมต์	-	-	อ.จะแนะ
๔	แมงกานีส	อ.โคกโพธิ์	อ.รามัน	อ.จะแนะ
๕	ทองคำ	-	อ.เบตง	อ.สุคีริน
๖	หินปูน	-	อ.บันนังสตา อ.กรงปินัง อ.เมือง อ.เบตง อ.ธารโต	-
๗	หินอ่อน	-	อ.บันนังสตา	-
๘	ทองคำ	-	อ.เบตง	-
๙	ทรายแก้ว	อ.มายอ อ.ยะหริ่ง	-	-
๑๐	โดโลไมต์	-	-	-
๑๑	ถ่านหิน	-	-	-
๑๒	แกรนิต	-	-	อ.เมือง
๑๓	แปร์ไรต์	-	-	-
๑๔	พลวง	-	-	-
๑๕	กรวด ทราย	-	-	-

^{๒๐} เว็บไซต์กรมทรัพยากรธรณี www.dmr.go.th/

๗.๓ ทรัพยากรน้ำ

๗.๓.๑ จำนวนอ่างเก็บน้ำขนาดกลางและขนาดใหญ่

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีจำนวนอ่างเก็บน้ำขนาดกลางและขนาดใหญ่จำนวน ๒ แห่ง คือเขื่อนบางลาง จังหวัดยะลา และอ่างเก็บน้ำไกล่บ้าน จังหวัดนราธิวาส โดยมีปริมาณความจุน้ำ รวม ๑,๔๕๗.๗๓๐ ล้านลบ.ม. ดังแสดงในตาราง

ตารางที่ ๗๒ แสดงอ่างเก็บน้ำขนาดกลางและขนาดใหญ่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน^{๒๑}

อ่างเก็บน้ำ	ความจุระดับเก็บกักน้ำของอ่างเก็บน้ำ (ล้านลบ.ม.)	ปี พ.ศ. ๒๕๖๑		ปี พ.ศ. ๒๕๖๒		ปี พ.ศ. ๒๕๖๓	
		ปริมาณที่เก็บกักได้สูงสุด-ต่ำสุด (ล้านลบ.ม.)	สัดส่วน (%) สูงสุด-ต่ำสุด	ปริมาณที่เก็บกักได้สูงสุด-ต่ำสุด (ล้านลบ.ม.)	สัดส่วน (%)	ปริมาณที่เก็บกักได้สูงสุด-ต่ำสุด (ล้านลบ.ม.)	สัดส่วน (%)
เขื่อนบางลาง	๑,๔๕๔	๑,๓๖๖-๖๖๘	๙๓.๙๔-๔๕.๙๔	๑,๑๔๑-๗๔๑	๗๘.๔๗-๕๐.๙๖	๑,๓๗๓-๘๓๙	๙๔.๔๒-๕๗.๗๐
อ่างเก็บน้ำไกล่บ้าน	๓.๗๓๐	๓.๒๓๒-๑.๘๘๐	๘๖.๖๕-๕๐.๔๐	๓.๑๔๐-๑.๖๒๐	๘๔.๑๘-๔๓.๔๓	๓.๒๕๐-๑.๔๙๐	๘๗.๑๓-๓๙.๙๔

ที่มา: กรมชลประทาน http://app.rid.go.th:๘๘/reservoir/rsvmiddle/dam_detail/๒๐๐๖๐๔

๗.๓.๒ ปริมาณน้ำฝนเป็นมิลลิเมตรในพื้นที่รายปี

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ยระหว่าง.พ.ศ..๒๕๖๐-๒๕๖๒ มีปริมาณน้ำฝน ๒,๓๘๒.๗๕ มิลลิเมตรต่อปี จัดอยู่ในเกณฑ์สูง ซึ่งจังหวัดยะลาที่มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยสูงสุดที่ ๒,๖๖๘.๑๗ มิลลิเมตรต่อปี และจังหวัดปัตตานีมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่ำสุดที่ ๒,๑๘๓.๗๓ มิลลิเมตรต่อปี โดยฤดูฝนของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีลักษณะแตกต่างจากพื้นที่อื่น ๆ โดยจะมีฝน ๒ ช่วง คือ ในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม จะมีฝนตกชุกทางฝั่งตะวันตก ส่วนในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือระหว่างกลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ มีฝนตกชุกทางฝั่งตะวันออก

ตารางที่ ๗๓ แสดงปริมาณน้ำฝนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒^{๒๒}

หน่วย : มิลลิเมตร

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒
นราธิวาส	๒,๐๖๙.๗	๒,๗๘๔.๔	๒,๐๘๙.๒	๒,๒๙๖.๓๗
ปัตตานี	๓,๐๙๓.๘	๑,๙๙๓.๔	๑,๔๖๔.๐	๒,๑๘๓.๗๓
ยะลา	๓,๖๖๗.๐	๒,๒๔๐.๓	๒,๐๙๗.๒	๒,๖๖๘.๑๗
รวมปริมาณฝนเฉลี่ย ๓ จขต.	๒,๙๔๓.๕๐	๒,๓๒๑.๓๐	๑,๘๘๓.๔๗	๒,๓๘๒.๗๕

^{๒๑} เว็บไซต์กรมชลประทาน <http://app.rid.go.th:88/reservoir/rsvmiddle>

^{๒๒} เว็บไซต์ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคใต้ฝั่งตะวันออก จังหวัดสงขลา <http://www.songkhla.tmd.go.th/>

๗.๔ พื้นที่ป่า

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ทั้งสิ้น ๖,๘๓๙,๘๒๑.๐๖ ไร่ โดยมีพื้นที่ป่าไม้ ๑,๗๒๓,๘๕๔.๙๙ ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๕.๒๐ จากพื้นที่ทั้งหมด จังหวัดยะลามีพื้นที่ป่าไม้มากที่สุด ร้อยละ ๓๒.๔๙ (๙๐๘,๙๗๓ ไร่) จากพื้นที่ป่าทั้งหมด รองลงมาคือจังหวัดนราธิวาส ร้อยละ ๒๖.๕๙ (๗๔๖,๓๒๕ ไร่) และปัตตานี ร้อยละ ๕.๕๕ (๖๘,๕๕๖ ไร่) ตามลำดับ (กรมป่าไม้, ๒๕๖๓)

ข้อมูลการรายงานของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) (๒๕๖๔) สรุปตัวชี้วัด อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส และเปรียบเทียบกับค่ากลางของประเทศ ระหว่างปี ๒๕๕๘-๒๕๖๒ สรุปได้ดังตาราง

ตารางที่ ๗๔ อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

	อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัด (ร้อยละ)				
	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
ค่ากลางประเทศ	๐.๐๑	๐.๐๓	๐.๑๒	๐.๔๒	๐.๑๐
นราธิวาส	๐.๓๕	๐.๓๓	๐.๐๓	๐.๔๗	๐.๐๕
ปัตตานี	-๑.๘๕	๔.๙๓	๑.๕๔	๔.๘๖	-๓.๒
ยะลา	-๑.๗๘	-๐.๕๑	๐.๑๙	-๐.๒๕	-๐.๗๕

จากข้อมูลการรายงานของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) (๒๕๖๔) บ่งชี้ให้เห็นว่าร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ในสามจังหวัดมีอัตราการลดลง โดยปี ๒๕๖๒ จังหวัดปัตตานีมีพื้นที่ป่าไม้ลดลงมากที่สุด ร้อยละ ๓.๒ และปัญหาที่สำคัญในพื้นที่ป่าไม้ คือ การบุกรุกป่าเพื่อทำการเกษตรและสิ่งปลูกสร้าง (กลุ่มยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน, ๒๕๖๑) ประเภทป่าไม้ในพื้นที่กลุ่มภาคใต้ชายแดน ได้แก่ ป่าดิบชื้น ป่าพรุ และป่าชายเลน

๗.๕ ขยะมูลฝอย

ขยะมูลฝอยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีปริมาณ ๒,๐๑๓.๓๔ ตัน/วัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๑ คิดเป็นร้อยละ ๒.๐๘ โดยจังหวัดนราธิวาสมีปริมาณขยะมูลฝอยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๐๘ ของกลุ่มจังหวัด รองลงมาคือจังหวัดปัตตานี คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๗๗ และจังหวัดยะลา คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๑๕ ตามลำดับ

ตารางที่ ๗๕ ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนรายจังหวัด ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๒^{๒๓}

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	ปริมาณขยะ (ตัน/วัน)		
	ปี พ.ศ. ๒๕๖๐	ปี พ.ศ. ๒๕๖๑	ปี พ.ศ. ๒๕๖๒
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๒,๐๓๐	๑,๙๗๒	๒,๐๑๓.๓๔
ปัตตานี	๖๖๖	๖๗๐	๖๗๙.๙๕
ยะลา	๖๑๑	๕๕๗	๕๖๖.๗๕
นราธิวาส	๗๕๓	๗๔๕	๗๖๖.๖๔

ที่มา: สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๖, ๒๕๖๓

²³ เว็บไซต์สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 15 www.reo15.go.th/

หากพิจารณาข้อมูลจาก สศช. (๒๕๖๔) ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ด้านตัวชี้วัดปริมาณขยะในกลุ่มจังหวัด (พื้นต้น) แสดงข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๓ ดังตาราง

ตารางที่ ๗๖ ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนกลุ่มจังหวัด ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๒^{๒๔}

ตัวชี้วัด	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
ปริมาณขยะในกลุ่มจังหวัด (พื้นต้น)	๗๔๕	๗๒๗	๗๔๑	๗๒๐	๗๑๘
ค่ากลางของประเทศ	๑,๑๓๓	๑,๑๖๑	๑,๑๕๒	๑,๑๙๖	๑,๑๙๖

ที่มา: สศช., ๒๕๖๔

ปริมาณขยะในกลุ่มจังหวัด (พื้นต้น) ระหว่างปี ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒ มีแนวโน้มลดลง นับจากปี ๒๕๖๐ ถึง ๒๕๖๒ และมีค่าต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ แต่หากพิจารณาอัตราส่วนปริมาณขยะที่ถูกกำจัดอย่างถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในรายจังหวัด กลับพบว่ามีย่อยละต่ำกว่าค่ากลางของประเทศในจังหวัดปัตตานีและนราธิวาส ส่วนจังหวัดยะลามีค่าสูงกว่าค่ากลางของประเทศ ดังแสดงในตาราง

ตารางที่ ๗๗ อัตราส่วนปริมาณขยะที่ถูกกำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น (ร้อยละ) ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๒^{๒๕}

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	อัตราส่วนปริมาณขยะที่ถูกกำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น (ร้อยละ)				
	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒
ค่ากลางของประเทศ	๒๐.๐๖	๒๐.๓๐	๒๙.๔๖	๒๒.๔๖	๑๘.๘๐
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน					
ปัตตานี	๒๐.๒๗	๑๒.๗๓	๑๑.๑๑	๑๐.๑๑	๑๑.๑
ยะลา	๓๓.๙๑	๔๒.๓	๔๑.๔๑	๓๒.๓๕	๓๐.๕
นราธิวาส	๑๔.๐๒	๑๑.๕๒	๑๔.๔๘	๑๔.๖	๑๒.๙

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.), ๒๕๖๔

ในปี พ.ศ.๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีขยะมูลฝอยตกค้างในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ดำเนินการไม่ถูกต้อง จำนวน ๕๗,๒๑๙.๗๖ ตัน ลดลงจากปี พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งมีปริมาณขยะตกค้าง ๗๙,๑๙๙ ตัน หรือร้อยละ ๑๓.๐๔ โดยจังหวัดที่มีปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างมากที่สุด คือ จังหวัดนราธิวาส จำนวน ๔๖,๘๖๘.๒๖ ตัน รองลงมา คือ จังหวัดปัตตานี จำนวน ๑๐,๓๕๑.๕๐ ตัน และจังหวัดยะลาเป็นจังหวัดที่ไม่มีขยะมูลฝอยตกค้าง ดังตาราง

²⁴ เว็บไซต์สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 15 www.reo15.go.th/

²⁵ เว็บไซต์สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 15 www.reo15.go.th/

ตารางที่ ๗๘ ระบบกำจัดขยะมูลฝอยและปริมาณขยะสะสม ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๒^{๒๖}

จังหวัด	สถานที่กำจัดมูลฝอย			ปริมาณขยะตกค้าง		
	กำจัดไม่ถูกต้อง	กำจัดถูกต้อง	รวม	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒
ปัตตานี	๔๘	๑	๔๙	๓๓,๖๓๒	๒๑,๒๑๔	๑๐,๓๕๑.๕๐
ยะลา	-	๒	๒	๑๒,๐๔๓	๐	๐
นราธิวาส	๒๑	๒	๒๓	๔๘,๑๐๕	๕๗,๙๘๕	๔๖,๘๖๘.๒๖
รวม	๖๙	๕	๗๔	๙๓,๗๘๐	๗๙,๑๙๙	๕๗,๒๑๙.๗๖

ที่มา: สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๖, ๒๕๖๓

ตารางที่ ๗๙ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอย^{๒๗}

จังหวัด	จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (แห่ง)		สถานที่กำจัดขยะมูลฝอย (แห่ง)	
	มีการเก็บขนขยะมูลฝอย	ไม่มีการเก็บขนขยะมูลฝอย	ดำเนินการกำจัดถูกต้อง	ดำเนินการกำจัดไม่ถูกต้อง
ปัตตานี	๘๐	๓๓	๑	๔๑
ยะลา	๔๗	๑๖	๒	-
นราธิวาส	๔๔	๔๔	๒	๒๑
รวม	๑๗๑	๙๓	๕	๖๒

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.), ๒๕๖๔

ในแก้ไขปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องมีการผลักดันเพื่อยกระดับสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยให้ดำเนินการกำจัดให้ถูกต้อง เป็นไปตามมาตรฐานสากล เพื่อลดการก่อกมลพิษที่เกิดอาจเกิดขึ้นจากขยะมูลฝอยตกค้าง อีกทั้ง ควรจัดตั้งสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยให้เพียงพอต่อความต้องการในพื้นที่

๗.๖ มลพิษ

๑) มลพิษทางอากาศ

จังหวัดยะลา สถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศอัตโนมัติของกรมควบคุมมลพิษในจังหวัดยะลา ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลสะเตง อำเภอเมือง มีการตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศ ๔ ชนิด ได้แก่ ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ก๊าซโอโซน และฝุ่นละออง (PM๑๐ และ PM๒.๕) ปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐ ไมครอน ปี ๒๕๖๒ มีค่าสูงขึ้นเล็กน้อยจากปี ๒๕๖๑ โดยในปี ๒๕๖๒ มีค่าเฉลี่ยรายปีเท่ากับ ๓๓ มคก./ลบ.ม. ขณะที่ปี ๒๕๖๑ มี ค่าเฉลี่ยรายปีเท่ากับ ๓๒ มคก./ลบ.ม. สำหรับค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมงตรวจวัดได้อยู่ในช่วง ๑๕ - ๘๓ มคก./ลบ.ม.

²⁶ เว็บไซต์สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 15 www.reo15.go.th/

²⁷ กรมควบคุมมลพิษ <http://infofile.pcd.go.th/Waste/Wst2018.pdf>

ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ปี ๒๕๖๒ มีค่าสูงขึ้นเล็กน้อยจากปี ๒๕๖๑ โดยในปี ๒๕๖๒ มีค่าเฉลี่ยรายปีเท่ากับ ๒๑ มกค./ลบ.ม. ขณะที่ปี ๒๕๖๑ มีค่าเฉลี่ยรายปีเท่ากับ ๒๐ มกค./ลบ.ม. สำหรับค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง ตรวจวัดได้อยู่ในช่วง ๘ - ๖๓ มกค./ลบ.ม. (รูปที่ ๒-๓ และ รูปที่ ๒-๔) โดยพบปริมาณ ฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอนเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง เกินค่ามาตรฐานในเดือนกันยายน ๒๕๖๒ จำนวน **๕ วัน** **เนื่องจากเกิดสถานการณ์ไฟป่า** บริเวณเกาะสุมาตรา ประเทศอินโดนีเซีย และอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ได้พัดพาฝุ่นควันมายังพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ผลจากการตรวจวัดพบว่าค่าเฉลี่ยของสารมลพิษอื่น ได้แก่ ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ก๊าซโอโซน (รูปที่ ๒-๗ และ รูปที่ ๒-๑๓) และฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานทั้งหมด

จังหวัดนราธิวาส สถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศอัตโนมัติของกรมควบคุมมลพิษ ในจังหวัดนราธิวาส ตั้งอยู่ในพื้นที่ ตำบลบางนาค อำเภอเมือง มีการตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศ ๔ ชนิด ได้แก่ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ก๊าซโอโซน และฝุ่นละออง (PM๑๐ และ PM๒.๕)

ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน มีค่าเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ โดยในปี ๒๕๖๒ มีค่าเฉลี่ยรายปี เท่ากับ ๓๓ มกค./ลบ.ม. ในขณะที่ปี ๒๕๖๑ มีค่าเฉลี่ยรายปีเท่ากับ ๒๘ มกค./ลบ.ม. สำหรับค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง ตรวจวัดได้อยู่ในช่วง ๑๒ - ๑๐๖ มกค./ลบ.ม. (รูปที่ ๒-๑ และ รูปที่ ๒-๒) ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ปี ๒๕๖๒ มีค่าเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปี ๒๕๖๑ โดยในปี ๒๕๖๒ มีค่าเฉลี่ยรายปีเท่ากับ ๑๗ มกค./ลบ.ม. ขณะที่ปี ๒๕๖๑ มีค่าเฉลี่ยรายปีเท่ากับ ๑๕ มกค./ลบ.ม. สำหรับค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง ตรวจวัดได้อยู่ในช่วง ๖ - ๘๔ มกค./ลบ.ม. โดยตรวจพบปริมาณฝุ่นละออง ขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน เกินค่ามาตรฐาน **ในเดือนกันยายน ๒๕๖๒ จำนวน ๑ วัน** **เนื่องจากเกิดสถานการณ์ไฟ ป่าบริเวณเกาะสุมาตรา ประเทศอินโดนีเซีย** และอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ได้พัดพาฝุ่นควันมายัง พื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ผลจากการตรวจวัดพบว่าค่าเฉลี่ยของสารมลพิษอื่น ได้แก่ ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ก๊าซโอโซน และฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน อยู่ใน เกณฑ์มาตรฐานทั้งหมด

๒) สถานการณ์กลุ่มควันข้ามแดน

จากการติดตามตรวจสอบคุณภาพอากาศโดยสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศแบบอัตโนมัติ ของกรมควบคุมมลพิษ ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายนถึงกันยายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นช่วงฤดูแล้งของกลุ่มประเทศ อาเซียน ตอนล่าง จะมีการแผ้วถางพื้นที่และเผาเตรียมพื้นที่เพื่อทำการเกษตร ประกอบกับช่วงเวลาดังกล่าว มีโอกาสเกิดไฟไหม้ป่าพรุได้ง่าย โดยปรากฏจุดความร้อน (Hotspot) บนเกาะสุมาตรา ประเทศอินโดนีเซีย สูงถึง ๒๒๙ จุด ในวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๒ อีกทั้งอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดพาฝุ่นควันดังกล่าว มายังภาคใต้ตอนล่างของประเทศไทย จึงส่งผลให้คุณภาพอากาศในพื้นที่ภาคใต้บางพื้นที่มีทัศนวิสัยไม่แจ่มชัด ตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๒ โดยตรวจพบฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM๒.๕) เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง เวลา ๐๙.๐๐ น. เกินค่ามาตรฐาน อยู่ในระดับเริ่มมีผลกระทบต่อสุขภาพ (เกณฑ์มาตรฐานไม่เกิน ๕๐ ไมโครกรัมต่อ ลูกบาศก์เมตร) และมีจำนวนสูงสุด ๕๓๐ จุด ในวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๒ ทำให้หลายจังหวัดในพื้นที่ภาคใต้ มีจำนวนวันที่พบปริมาณฝุ่น PM๒.๕ เกินเกณฑ์มาตรฐาน ตามตารางที่ ๒-๑ และจากการติดตามการเปลี่ยนแปลง ของปริมาณฝุ่น PM๒.๕ ในช่วงเดือนมิถุนายนถึงกันยายน ๒๕๖๒ พบปริมาณฝุ่น PM๒.๕ มีแนวโน้มสูงขึ้นจนเกิน เกณฑ์มาตรฐาน ในช่วงเดือนกันยายน ๒๕๖๒

ตารางที่ ๘๐ ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM๒.๕) เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง ณ เวลา ๐๙.๐๐ น. ช่วงเดือน มิถุนายน -กันยายน ๒๕๖๒^{๒๘}

จังหวัด	พื้นที่	ปริมาณ PM๒.๕ เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง (มคก./ลบ.ม)	จำนวนวันที่ PM๒.๕ เกินมาตรฐาน	วันที่ปริมาณ PM๒.๕ สูงสุด
ปัตตานี	ต.รูสะมิแล อ.เมือง	๕ - ๕๘	๑	๒๔ ก.ย. ๖๒
ยะลา	ต.สะเตง อ.เมือง	๙ - ๘๘	๕	๒๔ ก.ย. ๖๒
	ต.เบตง อ.เบตง	๔ - ๔๙	๐	๒๔ ก.ย. ๖๒
นราธิวาส	ต.บางนาค อ.เมือง	๗ - ๗๗	๒	๒๔ ก.ย. ๖๒

การดำเนินงานแก้ไขปัญหาหมอกพิษจากฝุ่นควันข้ามแดนในระดับภูมิภาคนี้ ประเทศไทย โดยกรมควบคุมมลพิษเป็นหน่วยงานกลางประสานการดำเนินงานตามข้อตกลงอาเซียนเรื่องมลพิษ จากหมอกควันข้ามแดน (ASEAN Agreement on Transboundary Haze Pollution, AATHP) สำหรับ ความร่วมมืออนุภูมิภาคอาเซียน ตอนล่างปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนได้ลงนามและให้สัตยาบันแล้ว ทั้ง ๑๐ ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย เมียนมา ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม และไทย ซึ่งประเทศสมาชิกมีการแลกเปลี่ยนและให้ความช่วยเหลือระหว่างกัน โดยเฉพาะบรูไน สิงคโปร์ และ มาเลเซีย ซึ่งมีศักยภาพทั้งด้านงบประมาณ บุคลากร อุปกรณ์ และเครื่องมือต่าง ๆ

๓) คุณภาพน้ำตามแหล่งน้ำธรรมชาติ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีแม่น้ำสำคัญ ๔ สาย คือ แม่น้ำปัตตานี แม่น้ำโก-ลก แม่น้ำบางนรา และแม่น้ำสายบุรี ซึ่งในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีคุณภาพน้ำอยู่ในระดับดี โดยมีรายละเอียดแยกสายแม่น้ำ ดังนี้

๑. แม่น้ำปัตตานี คุณภาพน้ำแม่น้ำปัตตานี ปี๒๕๖๒ โดยรวมอยู่ในเกณฑ์พอใช้ โดยอยู่ในเกณฑ์ดีร้อยละ ๒๐ เกณฑ์พอใช้ ร้อยละ ๖๐ และเกณฑ์เสื่อมโทรม ร้อยละ ๒๐ เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๑ พบว่าคุณภาพน้ำลดลงจากเกณฑ์ดีเป็นเกณฑ์พอใช้ พารามิเตอร์สำคัญที่บ่งชี้ถึงปัญหาคุณภาพน้ำ ได้แก่ แบคทีเรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม (FCB) ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ (BOD) และแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด (TCB) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๗๓, ๑๘ และ ๙ ตามลำดับ

ผลการตรวจวัดโลหะหนัก บริเวณโรงสูบน้ำแรงต่ำประปา เทศบาลนครยะลา (PT๐๓) จำนวน ๙ พารามิเตอร์ ได้แก่ แคดเมียม (Cd) โครเมียม (Cr) แมงกานีส (Mn) นิกเกิล (Ni) ตะกั่ว (Pb) สังกะสี (Zn) ทองแดง (Cu)ปรอท (Hg) และสารหนู (As) พบค่าตะกั่ว (Pb) และสารหนู (As) พบมีค่าไม่เกินเกณฑ์ มาตรฐาน ผลการตรวจวัดสารเคมีที่ใช้ในการป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่มีคลอรีน เป็นองค์ประกอบ จำนวน ๑๕ ชนิด ได้แก่ เฮปตาคลอร์ (Heptachlor) เฮปตาคลอร์อีพอกไซด์(Heptachlor Epoxide) อัลดริน (Aldrin) ดีลดริน (Dieldrin) บีเอชซีชนิดแอลฟา (alpha-BHC) บีเอชซีชนิดเบต้า (betaBHC) บีเอชซีชนิดแกมมา (gamma-BHC) บีเอชซีชนิดเดลต้า (delta-BHC) พาราดีดีที (p,p '-DDT) พาราดีดีดี (p,p '-DDD) พาราดีดีอี (p,p '-DDE) เอนโดซัลเฟน (Endosulfan) เอนโดซัลเฟนซัลเฟต (Endosulfan Sulfate) เอนดริน (Endrin) และเอนดริล อัลดีไฮด์ (Endrin Aldehyde) บริเวณโรงสูบน้ำแรงต่ำประปา เทศบาลนครยะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา (PT๐๓) โดยเก็บตัวอย่าง ๑ ครั้ง ในเดือนธันวาคม ๒๕๖๑ พบมีค่า ไม่เกินเกณฑ์มาตรฐาน

²⁸ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 16, 2563

๒. แม่น้ำโก-ลก ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดีและเกณฑ์พอใช้ ร้อยละ ๕๐ เท่ากัน เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๑ พบว่าคุณภาพน้ำลดลงจากเกณฑ์ดีเป็นพอใช้ พารามิเตอร์สำคัญที่บ่งชี้ถึง ปัญหาคุณภาพน้ำ คือ แบคทีเรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม (FCB)

๓. แม่น้ำบางนรา ปี พ.ศ. ๒๕๖๒.คุณภาพน้ำแม่น้ำบางนรา ปี ๒๕๖๒ โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี และเกณฑ์พอใช้ ร้อยละ ๕๐ เท่ากัน (ตารางที่ ๕) เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๑ พบว่าคุณภาพน้ำไม่เปลี่ยนแปลง พารามิเตอร์สำคัญที่บ่งชี้ถึง ปัญหาคุณภาพน้ำ คือ แบคทีเรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม (FCB)

๔. แม่น้ำสายบุรี คุณภาพน้ำแม่น้ำสายบุรี ปี๒๕๖๒ โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๑ พบว่าคุณภาพน้ำไม่เปลี่ยนแปลง พารามิเตอร์สำคัญที่บ่งชี้ถึงปัญหาคุณภาพน้ำ คือ แอมโมเนีย-ไนโตรเจน (NH₃ -N)

๓.๖ ภัยพิบัติ

อุทกภัย

จากข้อมูลตัวชี้วัดด้านอุทกภัยของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) (๒๕๖๔) รายงานตัวชี้วัดร้อยละของประชากรที่ประสบอุทกภัยในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนระหว่างปี ๒๕๕๘-๒๕๖๐ จะเห็นได้จังหวัดยะลามีประชากรได้รับผลกระทบสูงสุด ร้อยละ ๑๕.๐๓ รองลงมาคือ จังหวัดปัตตานี ร้อยละ ๑๑.๓๘ และนราธิวาสร้อยละ ๕.๘๒ และทั้งสามจังหวัดมีค่าสูงกว่าค่ากลางของประเทศ ดังตาราง

ตารางที่ ๘๑ ร้อยละของประชากรที่ประสบอุทกภัย^{๒๙}

จังหวัด	ร้อยละของประชากรที่ประสบอุทกภัย				
	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
ค่ากลางของประเทศ	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๗๘	๐.๑๘	๑.๕๑
นราธิวาส	๐.๐๐	๒.๔๘	๑๑.๖๔	๐.๐๐	๑๑.๓๘
ปัตตานี	๐.๐๐	๐.๐๐	๒๒.๗๖	๐.๐๐	๑๕.๐๓
ยะลา	๐.๐๐	๐.๐๐	๓๐.๐๖	๐.๐๐	๕.๘๒

^{๒๙} สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.), ๒๕๖๔

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

๓.๑.๒.๑ ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

ปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นแต่ละจังหวัดได้ดำเนินการสำรวจความต้องการของประชาชนผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) และกลุ่มจังหวัดนำมาประมวลเป็นภาพรวมความต้องการตามความสำคัญ ดังนี้

๑) สรุปภาพรวมปัญหาและความต้องการของประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

(๑) ด้านการเกษตรโครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนพึ่งพาการเกษตรแต่ประสบปัญหาราคาสินค้าทางการเกษตรตกต่ำ ต้นทุนการผลิตสูง เกษตรกรขาดความรู้ความเชี่ยวชาญในการพัฒนาคุณภาพผลผลิตและการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่า อีกทั้งขาดช่องทางการตลาดเพื่อรองรับผลผลิต

(๒) ด้านการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม ขาดการดูแล ปรับปรุง และพัฒนาให้ได้มาตรฐาน ขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ตลอดจนขาดการเสริมสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยว

(๓) ด้านสังคมปัญหาความยากจน อัตราการออมต่ำ ความเหลื่อมล้ำในการกระจายรายได้สูง ผลผลิตของแรงงานอยู่ในระดับต่ำ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาดำเนินการต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน อัตราการศึกษาต่่อน้อย บุคลากรทางการแพทย์ไม่เพียงพอ ประชาชนขาดความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพ การละเลยในการสืบสานประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น

(๔) ด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจทำให้นักลงทุนขาดความเชื่อมั่นในการลงทุนในพื้นที่ นอกจากนี้ ยังประสบการแพร่ระบาดของยาเสพติด ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

(๕) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการบุกรุกทำลายป่าเพื่อที่ดินทำกินและสิ่งปลูกสร้าง ปัญหาขยะมูลฝอยและคุณภาพของแหล่งน้ำโดยเฉพาะอย่างยิ่งในแหล่งชุมชนใกล้โรงงานอุตสาหกรรมปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งจากคลื่นทะเลอย่างรุนแรง ปัญหาภัยแล้งและอุทกภัยทั้งในเขตเมืองและชนบทเป็นประจำทุกปี

๒) ปัญหาและความต้องการของประชาชนระดับจังหวัด

(๑) จังหวัดยะลา

ตารางที่ ๘๒ ปัญหาและความต้องการของประชาชนระดับจังหวัดยะลา

ประเด็นปัญหา	ปัญหา/ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
๑. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	<ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น ความไม่สงบในพื้นที่ที่เกิดคดีอาชญากรรม/ยาเสพติด - ปัญหาระบบโครงสร้างพื้นฐานขาดประสิทธิภาพ เช่น ถนนชำรุด ไฟฟ้าส่องสว่างไม่เพียงพอ 	<ul style="list-style-type: none"> - จัดชุดกู้ชีพ – กู้ภัย - ปรับปรุงการบริหารจัดการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดและอาชญากรรม - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ ปรับปรุง ซ่อมแซม เส้นทางที่ชำรุด
๒. ด้านสังคม	<ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาลักลอบค้ายาเสพติด - ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ - ระดับคุณภาพทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานเนื่องจากสถานการณ์ในพื้นที่ - ขาดกำลังแรงงานเนื่องจากกลุ่มผู้สูงอายุมีเพิ่มมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มด่านตรวจเข้มสกัดจับยาเสพติดและสิ่งผิดกฎหมาย - เพิ่มมาตรการการปราบปรามยาเสพติด - เสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนและผู้สอน - พัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุ - การสร้างเครือข่ายการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรชุมชนทุกระดับ
๓. ด้านเศรษฐกิจ	<ul style="list-style-type: none"> - ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ - รายได้จากการท่องเที่ยวลดลงเนื่องจากขาดความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยในพื้นที่ - เส้นทางคมนาคมบางส่วนยังเป็นถนนลูกรัง - ประชาชนขาดกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกิน 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรมีอาชีพเสริมสร้างรายได้หลายช่องทางมากขึ้น ทั้งการปลูกพืชชนิดอื่น ๆ ควบคู่กับพืชหลัก - สร้างความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยวรู้สึกถึงความปลอดภัยและเพิ่มมาตรการรักษาความปลอดภัย
๔. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า - ปัญหาจากไฟป่า - ปัญหามลพิษทางอากาศ ควัน ฝุ่น ละอองจากประเทศเพื่อนบ้าน 	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำแนวป่าให้ชัดเจน - สร้างจิตสำนึกให้เห็นความสำคัญของป่าไม้ - แก้ไข ป้องกัน ติดตาม บรรเทาปัญหาหมอกควันข้ามแดนร่วมกันโดยวิธีต่าง ๆ เช่น ควบคุมแหล่งที่เกิดไฟป่า/ไฟบนพื้นดิน พัฒนาระบบประเมินสถานการณ์และการแจ้งเตือนล่วงหน้า การแลกเปลี่ยนข้อมูลและเทคโนโลยี และการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันเมื่อเกิดสถานการณ์ - การจัดการขยะน้ำเสียโดยมาตรการทางกฎหมายควบคู่กับการควบคุมทางสังคม

ประเด็นปัญหา	ปัญหา/ความต้องการ	แนวทางแก้ไข
		- การอนุรักษ์พื้นที่พุทธิพยากรธรรมชาติ สนับสนุนให้ชุมชนเป็นผู้ดำเนินการ บริหารจัดการ

(๒) จังหวัดปัตตานี

ตารางที่ ๘๓ ปัญหาและความต้องการของประชาชนระดับจังหวัดปัตตานี

ประเด็นปัญหา	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข
๑. การพัฒนาเขตอุตสาหกรรมบานาอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี	- ต้องการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมจังหวัดชายแดนใต้สู่อุตสาหกรรมฮาลาล อัจฉริยะ ภายในปี ๒๕๖๗ - ต้องการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมให้มีมาตรฐาน ถูกต้องตามหลัก GMP เนื่องจากสถานที่ผลิตอาหารประกอบด้วยองค์การสะพานปลาเป็นที่รับและจำหน่ายอาหารทะเลสด , เขตอุตสาหกรรมปัตตานี ซึ่งมีสถานประกอบการโรงงานที่ทำการผลิตอาหารตั้งอยู่หลายโรงงาน เป็นโรงงานที่ผลิตอาหารส่งออกต่างประเทศไม่ผ่านมาตรฐานตามหลัก GMP	- เปลี่ยนแปลงผังเมืองเขตอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานีจากสี่เหลี่ยมเป็นสี่เหลี่ยมไข่ม เพื่อประโยชน์ในการเพิ่มศักยภาพและอำนาจการแข่งขันสำหรับภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ รองรับอุตสาหกรรมใหม่ ฮาลาลทันสมัย หรือ ฮาลาลอัจฉริยะ - กรณีโรงงานเดิมที่มี รง.๔ อยู่แล้ว ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ให้อนุญาตให้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขและขยายเครื่องจักรได้ - แก้ไขปัญหาร่องน้ำ ดินเขิน ต่ำกว่า ๕ เมตรตลอดแนวร่องน้ำปัตตานีอย่างยั่งยืน โดยตั้งงบประมาณขุดลอก ตลอดลำน้ำในครั้งเดียว เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันหรือขนส่งพาณิชย์สามารถเข้าสู่ร่องน้ำปัตตานีได้ - ดำเนินการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานีเพื่อรองรับตามนโยบาย สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน และผลักดันให้ไทยได้เป็นศูนย์กลางอาหารฮาลาลในภูมิภาค หรือฮาลาลฮับ (Halal Hub) และเป็นครัวโลกตามนโยบายรัฐบาลและกระทรวงอุตสาหกรรม - จัดให้มีตลาดกลางสัตว์น้ำทุกชนิด มีศูนย์อาหารหรือร้านค้าสัตว์น้ำ ค้าปลีก ร้านค้าสำหรับผู้บริโภค และพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ คล้ายตลาดปลาที่ประเทศญี่ปุ่น ทั้งนี้ ควรทำใกล้ๆ กับสะพานปลาปัตตานี อีกทั้งเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กับจังหวัด และเป็นเส้นทางท่องเที่ยว ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ - การบริหารจัดการพื้นที่ในเขตอุตสาหกรรมควรมอบหมายหน้าที่ในการบริหารจัดการเป็นหน่วยงานเดียวโดยการบริหารจัดการทั้งระบบ

ประเด็นปัญหา	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข
<p>๒. ต้องการให้ผลักดันเรื่องฮาลาลอย่างจริงจังและการได้ใบรับรองมาตรฐานฮาลาล เพื่อเป็นช่องทางในการขยายตลาดต่างประเทศ / ตลาดโลกมุสลิม และส่งเสริมการศึกษาวิจัยและพัฒนาด้านฮาลาล</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องการหน่วยงานหลักหรือเจ้าภาพหลักในการพัฒนาด้านฮาลาล เนื่องจากยังไม่มีหน่วยงานหลักในการพัฒนา และขาดการบูรณาการในการทำงานด้านมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการผลิต เช่น GMP HACCP ออย. และ ฮาลาล - ขาดบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ความสามารถด้านฮาลาล / สถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสาขาฮาลาลโดยตรง - ต้องการให้คณะกรรมการอิสลามออกใบรับรองให้เร็วเพื่อให้ทันต่อการนำไปใช้ในการรับรองมาตรฐานฮาลาล เพื่อรองรับตราฮาลาล ที่ใกล้สิ้นสุดระยะเวลาหรือหมดอายุ - ต้องการให้ขยายระยะเวลาใบรับรองมาตรฐานฮาลาลให้มีอายุมากกว่า ๑ ปี และลดอัตราค่าธรรมเนียม เพื่อลดต้นทุนให้กับผู้ประกอบการ - ต้องการผลักดันให้ ๓ จังหวัดชายแดนใต้เป็นครัวฮาลาลโลก 	<ul style="list-style-type: none"> - แจ้างข้อมูลให้ภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา - การสนับสนุนให้ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้สู่ครัวโลกฮาลาล โดยต้องขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อนำมาศึกษา วิจัยและเรื่องครัวฮาลาลโลก อาทิ วิจัยด้านการตลาดว่าจะต้องส่งไปจำหน่ายตลาดใดประเทศไหนถึงจะเหมาะสมและ เป็นไปได้ วิจัยเรื่องการส่งเสริมและพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์ อาหาร วัตถุดิบในจังหวัด เป็นต้น - การประกาศจุดยืนให้ ๓ จังหวัดชายแดนใต้เป็นครัวของโลกด้านเศรษฐกิจฮาลาล เปิดเวทีเจรจา การค้า กับกลุ่มประเทศที่มีประชากรมุสลิม เพื่อหาโอกาสในการจัดจำหน่ายหรือปรับให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคหรือลูกค้า โดยใช้หลักการตลาดนำการผลิต รวมทั้งการให้สิทธิพิเศษกับผู้ประกอบการทุกรายที่ใช้วัตถุดิบในพื้นที่
<p>๓. การแก้ไขปัญหาภาคประมงอย่างจริงจังและเร่งด่วน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องการให้แก้ไขปัญหาภาคการประมงอย่างจริงจังและเร่งด่วน เนื่องจากส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทาน โดยเฉพาะจังหวัดปัตตานีเคยมีรายได้หลักมาจากภาคประมง - ต้องการให้ภาครัฐเสนอแนะแนวทางการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมเนื่องจากผู้ประกอบการที่ต่อเนื่องจากภาคประมงกำลังจะปิดกิจการ - ต้องการให้ผ่อนปรนเรื่องกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการประกอบการในระยะสั้นและระยะกลาง ให้สามารถปรับตัวได้แล้วค่อยเข้มงวดในระยะยาว โดยเฉพาะการบังคับใช้กฎหมายตามมาตรการ IUU ซึ่งนับว่าส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการเรือประมงพาณิชย์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ภาครัฐควรมีความยืดหยุ่นหรือผ่อนปรนกฎระเบียบ/มาตรการต่างๆ ของกฎหมายให้เอื้อและอำนวยความสะดวกต่อการประกอบการด้านประมงมากยิ่งขึ้นหรือทบทวนอัตราบทลงโทษที่เกินกว่าเหตุ หรือปรับอัตราโทษให้น้อยลง - การส่งเสริมอุตสาหกรรมประมงและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการประมงให้สามารถขับเคลื่อนการดำเนินงานได้อย่างราบรื่น โดยแก้ไขกฎหมาย/ระเบียบต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคต่ออุตสาหกรรม และที่ไม่ใช่เกี่ยวกับการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง การจ่ายค่าแรงประมงเนื่องจากต้องจ่ายค่าแรงตลอด ๓๖๕ วัน กรณีที่เรือประมงออกทำการประมงต้องมีค่าใช้จ่ายในการดูแลแรงงาน รวมถึงต้องมีค่าใช้จ่ายที่พักอาศัยให้แรงงาน ด้วยเหตุนี้ เป็นหนึ่งสาเหตุที่

ประเด็นปัญหา	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข
	<p>เป็นอย่างมากทำให้เกิดภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะต้นทุนค่าใช้จ่ายดำเนินการด้านแรงงาน ก่อให้เกิดปัญหาในการดำเนินการธุรกิจประมง</p> <p>-ท่าเทียบเรือประมงปัตตานี ยังไม่ได้มาตรฐาน ไม่สะอาดและถูกสุขลักษณะ</p>	<p>ทำให้กลุ่มประมงล่มสลาย และกระทบต่อเศรษฐกิจของจังหวัดปัตตานี</p> <p>-การขุดร่องน้ำปัตตานีเพื่อให้เรือประมงเข้าออกได้อย่างสะดวก รวมทั้งให้นำตะกอนดินขึ้นมาบนบก เพื่อให้สามารถขยายพื้นที่ได้ (สอดคล้องกับโครงการขุดลอกและบำรุงรักษาร่องน้ำชายฝั่งทะเลที่ร่องน้ำปัตตานี และจุดจอดพักเรือปัตตานี ที่สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาปัตตานี ได้เสนอไว้แล้ว)</p> <p>- การเปิดเจรจาเรื่องการทำประมงในน่านน้ำสากลระหว่างไทย มาเลเซีย และอินโดนีเซีย เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยโดนห้ามทำการประมงในพื้นที่ดังกล่าว<u>เพียงประเทศเดียว</u> ถ้าสามารถเจรจากรับสัมปทานการจับสัตว์น้ำ ในพื้นที่ ทะเลเดียวกัน ผู้ประกอบการไทยมีศักยภาพในการทำการประมงที่ดีกว่าเพื่อนบ้าน เกิดการซื้อขายแลกเปลี่ยนและเม็ดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ</p> <p>-การเปิดให้มีการเจรจาให้จังหวัดปัตตานีเป็น <u>ศูนย์กลางซ่อมเรือประมงระหว่างประเทศ</u> ได้แก่ ไทย มาเลเซีย และอินโดนีเซีย โดยให้ภาครัฐเจรจาร่วมกันในระดับประเทศ โดยอุตสาหกรรมคานเรือ เป็นอุตสาหกรรมต้นน้ำของเรือประมง มีคนในระบบต้นน้ำมากกว่า ๑,๐๐๐ คน ซึ่งในกระบวนการประกอบด้วย ช่างสี ช่างหมัน ช่างเครื่อง ช่างไม้ ช่างไฟ ช่างอิเล็กทรอนิกส์ คนน้ำ เป็นต้น ในจังหวัดปัตตานีมีคานเรือใหญ่อันดับต้น ๆ ของประเทศ ที่สามารถรองรับเรือประมงที่ขึ้นคาน คราวละ ๖๐-๗๐ ลำ</p>
<p>๔. ขาดแคลนวัตถุดิบภาคประมง และภาคเกษตร</p>	<p>- ภาคอุตสาหกรรมต้องการวัตถุดิบที่มีคุณภาพ มีปริมาณที่เพียงพอต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ อาทิ ปาล์ม ต้องซื้อวัตถุดิบมาจากต่างจังหวัด , ยาง ต้องซื้อวัตถุดิบจากภาคอีสาน ทำให้ต้นทุนในการผลิตสูงทั้งในเรื่องค่าขนส่ง และคุณภาพยางของภาคอีสานต่ำกว่าของภาคใต้</p>	<p>- เสนอแนะแนวทางการปรับตัวให้กับภาคอุตสาหกรรม</p> <p>- ผู้ประกอบการต้องปรับตัวโดยการนำเข้าวัตถุดิบภาคประมงจากต่างจังหวัดและต่างประเทศก่อนเพื่อเพิ่มสภาพคล่องในการผลิตระดับประคองเพื่อเลี้ยงดูคนงาน</p> <p>- ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวัตถุดิบที่ต่อเนื่องจากอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรแปรรูปประมง ให้มีการพัฒนาวัตถุดิบ</p>

ประเด็นปัญหา	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข
	<p>- โรงงานอุตสาหกรรมต้องนำเข้าปลาจากต่างประเทศ/ต่างจังหวัด บางโรงนำเข้าเกือบ ๑๐๐ % ทำให้ต้นทุนการผลิตและค่าขนส่งที่เพิ่มขึ้น</p>	<p>- ต้องการให้รัฐบาลมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางแผนการผลิตภาคเกษตรเพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกตามความต้องการ ของโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อลดจำนวนนำเข้าวัตถุดิบจากนอกพื้นที่ เช่น ปาล์ม ยาง มะพร้าว</p> <p>- ส่งเสริมการเกษตรเพื่ออุตสาหกรรม ตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน ทั้งเกษตรกรเพาะปลูก เพาะเลี้ยง หรือปศุสัตว์ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และลดต้นทุนเป็น Smart farmer รวมทั้งสนับสนุนเงินทุนเพื่อนำไปต่อยอดเป็นเกษตรกร อัจฉริยะ</p>
<p>๕. ไม่มีนักลงทุนขนาดใหญ่เข้ามาลงทุนในพื้นที่</p>	<p>- ต้องการพัฒนาพื้นที่ของเอกชน (ตำบลบางเขา อำเภอนองจิก) จำนวนเนื้อที่ประมาณ ๓,๖๐๐ ไร่ ให้เป็นเขตประกอบการตามมาตรา ๓๐ แห่ง พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือนิคมอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการนิคม ซึ่งปัจจุบันพื้นที่ดังกล่าวได้รับการเปลี่ยนผังเมืองเป็นสีม่วงสำหรับการส่งเสริมอุตสาหกรรมในพื้นที่ดังกล่าว ดังนั้นจึงต้องการการสนับสนุนจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยในการบริหารจัดการในลักษณะของเขตนิคมอุตสาหกรรม รวมทั้งสนับสนุนมาตรการด้านการลงทุน ด้านภาษีและการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในอัตราพิเศษ</p> <p>- ต้องการระบบขนส่งโลจิสติกส์ที่ดี</p> <p>- ต้องการความปลอดภัย/ความสงบในพื้นที่ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นกับนักลงทุน</p>	<p>- ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา <u>ผลักดันให้พื้นที่จำนวน ๓,๖๐๐ ไร่</u> เป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรม หรือนิคมอุตสาหกรรมเพื่อรองรับ การลงทุนตามนโยบาย สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน</p> <p>- สนับสนุนมาตรการด้านต่างๆ อาทิ ด้านการลงทุน ด้านภาษีและการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในอัตราพิเศษสำหรับภาคเอกชนที่มีความสนใจเข้ามาลงทุนเพื่อการดึงดูดและจูงใจให้เข้ามาลงทุนในพื้นที่</p> <p>- ส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มของการลงทุน (cluster) ที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ และสร้างความเข้มแข็งของห่วงโซ่มูลค่า</p> <p>- ส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นที่เกื้อกูลต่อการสร้างความมั่นคงในพื้นที่</p> <p>- การศึกษาเกี่ยวกับระบบโลจิสติกส์ในการขนส่งสินค้าในจังหวัดปัตตานี เช่น ท่าเรือขนถ่ายสินค้าทางน้ำ และระบบรถไฟรางคู่ เป็นต้น เพื่อให้สามารถขนส่งสินค้าส่งออกได้จากในจังหวัดปัตตานี ไม่ต้องนำไปขนส่งที่จังหวัดสงขลา ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกไปตกเป็นของจังหวัดสงขลา จึงต้องการให้ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการส่งเสริมและแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพื่อให้ GPP ของจังหวัดปัตตานีได้สูงขึ้นด้วย อีกทั้ง เพื่อสนับสนุน</p>

ประเด็นปัญหา	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข
		ข้อเสนอเกี่ยวกับการพัฒนาให้ ๓ จังหวัดชายแดนใต้เป็นครัวฮาลาลโลกด้วย
	- ผู้ประกอบการต้องการแพลตฟอร์มดิจิทัลที่สามารถเข้าถึงง่าย เป็นแหล่งข้อมูลฐานเดียว และข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ	- สร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลฐานเดียวที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ซึ่งจะประโยชน์ต่อภาคอุตสาหกรรม
๗. ขาดแคลนแรงงานเฉพาะทางและขาดหลักสูตรที่พัฒนาแรงงานเฉพาะทาง	- สถานประกอบการขาดแคลนแรงงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางแรงงานที่มีฝีมือ และขาดผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการใช้เครื่องจักร ผู้ปฏิบัติงานที่มีความเชี่ยวชาญ ด้านแม่คคาโทนิคช่างซ่อมเรือ - ผู้ประกอบการต้องการให้มีการเพิ่มหลักสูตร เช่น PLC ออร์โตแมติกส์	- สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาในพื้นที่ ผลิตแรงงานที่มีฝีมือ หรือผู้ปฏิบัติงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางที่รองรับสถานประกอบการ ในพื้นที่ - สถาบันการศึกษาในพื้นที่ปรับปรุง/พัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ - หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรกำหนดแผนความต้องการแรงงานในภาคอุตสาหกรรมร่วมกัน เพื่อจะได้แก้ปัญหาการขาดแคลนและพัฒนาแรงงาน
๘. ขาดเงินทุนในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตทั้งระบบ	- ผู้ประกอบการแปรรูปปลากระป๋องต้องการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต เปลี่ยนจากใช้แรงงานคนเป็นการใช้เครื่องจักรทั้งหมดในการผลิต ทำให้ต้องใช้เงินทุนเป็นจำนวนมาก และต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญในการวางระบบ ทำให้ต้องนำเข้าทั้งเครื่องจักรและคนงานที่มีทักษะจากต่างประเทศทั้งหมด ซึ่งภาครัฐสนับสนุนให้มีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้สถานประกอบการเข้าสู่ไทยแลนด์ ๔.๐ แต่ไม่ได้สนับสนุนแหล่งเงินทุนสำหรับสถานประกอบการขนาดใหญ่	ให้รัฐบาลสนับสนุนแหล่งเงินทุนและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง และเป็นพี่เลี้ยงให้กับสถานประกอบการขนาดใหญ่
๙. ต้นทุนการผลิตมีราคาสูง	- ต้องการแหล่งวัตถุดิบที่มีราคาถูกและที่สามารถซื้อแบบเครดิตได้เพื่อลดต้นทุนของสถานประกอบการ - ต้องการใช้พลังงานทางเลือกเพื่อลดต้นทุนในการผลิต เช่น โซลาร์เซลล์	- บูรณาการหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหา - ผู้ประกอบการต้องรวมกลุ่มในการซื้อวัตถุดิบ จะทำให้เกิดการต่อรองสินค้าได้ จะได้ราคาวัตถุดิบราคาถูก - ให้รัฐบาลสนับสนุนเทคโนโลยีในการผลิต และ ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก หรือพลังงานทดแทน อาทิ พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานน้ำ เป็นต้น เพื่อช่วยลด

ประเด็นปัญหา	ปัญหาความต้องการ	แนวทางแก้ไข
		ต้นทุนในการผลิต และไม่สร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
๑๐. การเข้าถึงแหล่งเงินทุน	ผู้ประกอบการ Start up ต้องการเงินทุนในการเริ่มต้นการประกอบการ แต่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ เนื่องจากติดปัญหาเรื่องเงื่อนไขบางเงื่อนไข เช่น ความเคลื่อนไหวทางการเงิน ไม่มีความรู้ในเรื่องของระบบบัญชี และต้องการภาครัฐ มีนโยบายปลดเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ (Soft loan ๑.๕) ซึ่งเป็นเงินกู้ที่มาเยียวยาผู้ประกอบการในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้จากสถานการณ์ความไม่สงบ เมื่อปี พ.ศ.๒๕๕๗	<ul style="list-style-type: none"> - ให้ความรู้กับผู้ประกอบการในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและการขอสินเชื่อ - ให้รัฐบาลสนับสนุนแหล่งเงินทุนและผ่อนคลายมาตรการ/เงื่อนไขให้เอื้อต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ - เสนอให้รัฐบาลช่วยเหลือผู้ประกอบการในพื้นที่ต่ออายุ Soft loan ๑.๕ ต่อไป

(๓) จังหวัดนราธิวาส

ตารางที่ ๘๔ ปัญหาและความต้องการของประชาชนระดับจังหวัดนราธิวาส

ปัญหาที่สำคัญในระดับพื้นที่	ความต้องการ/แนวทางการแก้ไข	อำเภอ
ปัญหาด้านการคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ เพื่ออำนวยความสะดวกการพัฒนาด้านนายแดนเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ	พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งระหว่างประเทศไทย-มาเลเซียและภายในประเทศ รวมทั้งปรับปรุงซ่อมแซมถนน และสะพานเชื่อมสายทางต่างๆ ให้สามารถสัญจรไปมาได้สะดวกและพัฒนาด้านชายแดนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอนาคต	ตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ
ปัญหาการจัดซื้อที่ดินเพื่อจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาส	อุตสาหกรรมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ทั้งนี้ เพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่อันจะส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและยังสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาในมิติความมั่นคงได้อีกทางหนึ่งด้วย	
ปัญหาการจัดซื้อที่ดินและปรับปรุงพื้นที่ของอาคารเคหะแห่งชาติ เนื้อที่ ๒๕-๒-๑๓ ไร่ เพื่อพัฒนาเมืองสุโขทัย-ลก เป็นเมืองศูนย์กลางการค้าชายแดน	เนื่องจากพื้นที่ของการเคหะแห่งชาติบริเวณโครงการบ้านเอื้ออาทรในพื้นที่อำเภอสุโขทัย-ลก ปัจจุบันถูกทิ้งร้าง และมีสภาพชำรุดทรุดโทรมไม่มีผู้ดูแลรักษา อยู่ในสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชนที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือต้องเดินทางผ่านบริเวณพื้นที่ดังกล่าว เนื่องจากมีอาคารที่ยังก่อสร้างไม่เสร็จเป็นจำนวนมาก เจ้าหน้าที่ดูแลไม่ทั่วถึง มีทางเข้าออกได้หลายทาง คนร้ายอาจใช้เป็นที่พักผ่อนหรือซ่อนตัวเพื่อก่อเหตุต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ได้ สภาพภูมิทัศน์ขาดความสวยงาม ไม่เหมาะสมกับสภาพของเมืองท่องเที่ยวและเมืองหน้าด่านชายแดนที่มีพรมแดน ติดกับรัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย ดังนั้น รัฐบาลได้มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้จัดซื้อที่ดินดังกล่าวและนำมาปรับปรุงและใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษของรัฐบาล และสอดคล้องกับความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ของอำเภอสุโขทัย-ลก หรือหน่วยงานอื่นที่เห็นเหมาะสม	ตำบลสุโขทัย-ลก อำเภอสุโขทัย-ลก
การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนา	ทำการขุดลอกคูคลองและสร้างคุระบายน้ำ ก่อสร้างถนนปรับปรุงซ่อมแซมเส้นทางเดิม ให้สามารถสัญจรไปมาได้สะดวกขยายเขตไฟฟ้า ประปา และบริหารจัดการน้ำในการอุปโภคบริโภค และการทำการเกษตรให้เพียงพอกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่	ครอบคลุมทั้ง ๑๓ อำเภอ

ปัญหาที่สำคัญในระดับพื้นที่	ความต้องการ/แนวทางการแก้ไข	อำเภอ
โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน แหล่งน้ำ ระบบสาธารณูปโภค เป็นต้น ยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึง		
การป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขภัย	จังหวัดนราธิวาสจะประสบปัญหาภัยพิบัติจากอุทกภัยวาตภัย ดินถล่ม และภัยจากไฟฟ้าและหมอกควัน เป็นประจำทุกปี และสถานการณ์ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมีความถี่ และแนวโน้มมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น สร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างยิ่ง ดังนั้น การแก้ปัญหาดังกล่าวต้องอาศัยความร่วมมือของทุกภาคีเครือข่ายในสังคม โดยเฉพาะชุมชนซึ่งเผชิญหน้ากับภัยพิบัติโดยตรงอันดับแรก โดยการเสริมสร้างความพร้อมทางเครือข่ายในการป้องกันภัยทุกระดับของจังหวัดให้เกิดความเข้มแข็ง มีข้อมูลการแจ้งเตือนภัยที่น่าเชื่อถือได้ มีความพร้อมในการรองรับกับสถานการณ์การเกิดภัยพิบัติของจังหวัด	ครอบคลุมทั้ง ๑๓ อำเภอ โดยเฉพาะชุมชนที่เผชิญหน้ากับภัยพิบัติโดยตรงอันดับแรก และชุมชนที่เจอปัญหาภัยพิบัติซ้ำซาก
ปัญหาการว่างงานและ ความยากจน	จังหวัดนราธิวาสมีอัตราผู้ว่างงานร้อยละ ๑.๗๔ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาที่มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ ๑.๖๗ เนื่องจากมาจากหลายสาเหตุ เช่น จำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในพื้นที่มีจำนวนมากขึ้น ประกอบกับนักศึกษาจบใหม่ที่มีค่านิยมในการกลับมาทำงานในพื้นที่ ซึ่งโดยสภาพเศรษฐกิจนั้นไม่สามารถขยายตำแหน่งงานรองรับกำลังแรงงานเหล่านี้ได้ ปัญหาเรื่องสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ยังเป็นแรงสนับสนุนให้เกิดผลกระทบต่อแรงงานในพื้นที่และกำลังแรงงานส่วนใหญ่ทำงานในภาคเกษตร รองลงมาเป็นพนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาดดังนั้น การแก้ไขปัญหาคควรดำเนินการดังนี้ ๑. ส่งเสริมสนับสนุนการประกอบอาชีพหรืออบรมอาชีพ หาแหล่งเงินทุนให้กับเกษตรกรและมีการส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตเพื่อ เพิ่มมูลค่าสร้างกลุ่มอาชีพในหมู่บ้านให้ประชาชนในหมู่บ้าน มีรายได้เพิ่มขึ้น และฝึกอบรมให้ความรู้ ด้านการเกษตรและการเลี้ยงสัตว์ตามความต้องการของประชาชน ๒. ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน ให้การอบรมวิชาชีพ ระยะสั้นให้กับคนในพื้นที่เพื่อสร้างอาชีพ ๓. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบแนวทางและเป้าหมายในการประกอบอาชีพ เพื่อรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจของมาเลเซียและรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	ครอบคลุมทั้ง ๑๓ อำเภอ

ปัญหาที่สำคัญในระดับพื้นที่	ความต้องการ/แนวทางการแก้ไข	อำเภอ
	<p>๔. สนับสนุนขบวนการเรียนรู้ของชุมชน/หมู่บ้านในการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและส่งเสริมให้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการผลิตและแปรรูปอาหาร ส่งเสริมจัดกิจกรรมการฝึกอาชีพ มีการอบรมในรูปแบบต่างๆ</p> <p>๕. แรงงานส่วนใหญ่ในจังหวัดนราธิวาส เป็นแรงงานที่ไม่มีฝีมือและขาดทักษะจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพแรงงานให้มีทักษะสูงขึ้นและตรงกับความต้องการของตลาด</p>	
<p>ปัญหาราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ และการบริหารจัดการด้านคุณภาพผลผลิตและการตลาด</p>	<p>ประชาชนในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตรเป็นหลัก แต่ในปัจจุบันมักจะประสบปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำ ซึ่งอาจเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น ผลผลิตไม่ได้คุณภาพ ราคาน้ำมันสูงขึ้น หรือปริมาณผลผลิตล้นตลาด และการขนส่งที่ค่อนข้างไกล เป็นต้น จำเป็นต้องเร่งดำเนินการ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. บริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ๒. ส่งเสริมการรวมกลุ่มให้เข้มแข็ง ยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลผลิตทางการเกษตร ๓. ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ๔. มีการประกันราคาที่สูง และให้มีหน่วยงาน ให้ความรู้ทางด้านการเกษตรให้กับเกษตรกรอย่างจริงจัง ๕. สร้างศูนย์รวมและกระจายสินค้า เพื่อให้สะดวกในการเดินทางในการทำการค้าระหว่างประเทศ ๖. ก่อสร้างถนนสายใหม่ และปรับปรุงซ่อมแซมถนนสายเดิม เพื่อให้ประชาชนสัญจรได้สะดวกการขนส่งสินค้าเกษตรทำได้รวดเร็ว เพื่อลดการเสียหายของผลผลิต ๗. จัดหาแหล่งทำกินให้ประชาชนที่ไม่มีแหล่ง ทำกิน (ที่ดิน) และส่งเสริมความรู้เพื่อยกระดับมาตรฐานผลผลิต และสนับสนุนปัจจัยการผลิตเนื่องจากต้นทุนมีราคาสูง สนับสนุนแหล่งเงินทุนในพื้นที่ให้กับเกษตรกร ๘. จัดให้มีสถานที่กลางในการจำหน่ายผลผลิตด้านการเกษตรและอาหารของตำบลสนับสนุนงบประมาณเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนฝึกอาชีพให้แก่ประชาชนในชุมชนทุกหมู่บ้านที่มีตามความต้องการอยากให้รัฐบาลช่วยแก้ไขราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำทุกหมู่บ้านที่มีความต้องการ 	<p>ครอบคลุมทั้ง ๑๓ อำเภอ</p>
<p>ปัญหาการจัดการศึกษาบนพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่</p>	<p>เนื่องมาจากสถานการณ์ความไม่สงบและความรุนแรงจากการก่อการร้ายในพื้นที่ ทำให้การดำเนินการจัดการศึกษาไม่สามารถดำเนินการได้ปกติเหมือนพื้นที่จังหวัดอื่นๆ ของ</p>	<p>ครอบคลุมทั้ง ๑๓ อำเภอ</p>

ปัญหาที่สำคัญในระดับพื้นที่	ความต้องการ/แนวทางการแก้ไข	อำเภอ
<p>แตกต่างและ ความรู้สึกแปลกแยก ระหว่างพุทธและ มุสลิม</p>	<p>ประเทศไทย สถานศึกษาต้องหยุดการเรียนการสอนบ่อยครั้ง และครูมีการขอย้ายออกนอกพื้นที่ นักเรียนทั้งโรงเรียนรัฐและโรงเรียนเอกชนไม่ได้รับการศึกษาอย่างเต็มศักยภาพ ทำให้คุณภาพการจัดการศึกษาของจังหวัดนราธิวาสทั้งภาครัฐและเอกชนมีคุณภาพต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ โดยวัดจากผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test) จังหวัด จึงจำเป็นต้องส่งเสริมด้านการศึกษาให้กับประชาชนและเยาวชนในพื้นที่ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. รัฐควรที่จะส่งเสริมให้สถาบันปอเนาะ ให้มีการเรียนการสอน ทั้ง ๒ ระบบ ทั้งสามัญและศาสนา โดยรัฐควรที่จะเข้าไปอุดหนุนทางด้านงบประมาณในการจัดระบบการศึกษาให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น เพื่อใช้เป็นช่องทาง จชต. ในมิติของความมั่นคง ๒. ส่งเสริมให้สถานศึกษาทุกแห่งในพื้นที่ จชต. จัดให้มีวิชาหรือหลักสูตรภาษาต่างประเทศเพิ่มเติม อาทิเช่น ภาษาจีน ภาษามลายู ภาษาอังกฤษ เป็นต้น ๓. เร่งรัดพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยการสร้างผู้เรียนและครูสอนที่มีคุณภาพด้วยมาตรฐานการศึกษา และการพัฒนาศักยภาพชุมชน ประชาชนให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงด้วยการเรียนรู้ 	
<p>การแก้ไขปัญหา คุณภาพชีวิตของผู้สูง วัยและผู้ด้อยโอกาส</p>	<p>โครงสร้างประชากรของจังหวัดนราธิวาสมีลักษณะเป็นรูปแบบคล้ายทรงกรวยปากแคบ ประชากรส่วนใหญ่เป็นวัยเด็กและวัยทำงาน แม้ว่า ผู้สูงอายุเป็นกลุ่มวัยยังมีจำนวนน้อย แต่จังหวัดยังมีผู้ด้อยโอกาส โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้พิการมีจำนวนค่อนข้างสูง จึงควรดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรกลุ่มดังกล่าว ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ให้ความรู้แก่ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสและบุคคล ในครอบครัว ให้เห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย ๒. ส่งเสริมด้านสาธารณสุขให้ประชาชนผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงบริการของรัฐ ๓. จัดกิจกรรมรณรงค์ควบคุม ป้องกันโรคติดต่อในชุมชน ส่งเสริมด้านการศึกษาให้เยาวชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง ๔. ส่งเสริมการประกอบอาชีพและพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสและครอบครัว เพื่อให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข 	<p>ครอบคลุมทั้ง ๑๓ อำเภอ</p>
<p>ปัญหาความมั่นคง เช่น ปัญหาความไม่ สงบในพื้นที่ ปัญหา</p>	<p>สถิติเหตุการณ์ในช่วงปีหลังๆ มามีแนวโน้ม ลดลงโดยสถิติ เหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้นสูงสุดในปี พ.ศ.๒๕๕๐ และลดลงเป็นลำดับมาตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๒ จนถึงปัจจุบัน โดยจังหวัด</p>	<p>ครอบคลุมทั้ง ๑๓ อำเภอ</p>

ปัญหาที่สำคัญในระดับพื้นที่	ความต้องการ/แนวทางการแก้ไข	อำเภอ
<p>อาชญากรรม และ ปัญหายาเสพติด เป็น ต้น</p>	<p>นราธิวาสได้ดำเนินการพัฒนาและเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่นับตั้งแต่เริ่มเกิดเหตุการณ์ (๔ มกราคม ๒๕๔๗) จนถึงปัจจุบัน มีการเร่งรัดทำงานเชิงรุก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนและการปฏิบัติการจิตวิทยาสังคม เป็นการทำงานที่เข้าถึงประชาชนทุกชาติ ศาสนา และทุกพื้นที่อย่างทั่วถึง ดังนั้น แนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. พัฒนากำลังภาคประชาชนให้มีศักยภาพในการคุ้มครองและรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน/ชุมชนของตนเอง จากสถานการณ์การก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ ๒. ส่งเสริมการอำนวยความสะดวกและเป็นธรรมและสร้างภูมิคุ้มกันแก่คนกลุ่มเสี่ยง โดยการสร้างพื้นที่ความปลอดภัย ๓. เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นเพื่อแสวงหาทางออกจากความขัดแย้ง และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและพัฒนาพื้นที่ ๔. พัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มี ความเข้มแข็งและขีดความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ๕. ส่งเสริมการใช้กระบวนการชุมชนเข้มแข็งเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และส่งเสริม การประชาสัมพันธ์ในทุกมิติเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของจังหวัดทั้งในและต่างประเทศ 	

ผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)

การผลิตภาคอุตสาหกรรมในภาพรวมของปี ๒๕๖๓ ภายใต้เงื่อนไขที่ไม่เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-๑๙ รอบใหม่ คาดว่าดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) จะหดตัวร้อยละ ๘.๐ สำหรับผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-๑๙ นั้นเริ่มส่งผลตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นมา เนื่องจากหลายประเทศเริ่มมีการล็อกดาวน์ประเทศ ส่งผลให้การนำเข้าวัตถุดิบเพื่อนำมาใช้ในการผลิตต้องหยุดชะงัก รวมถึงการส่งออกที่ชะงักงันซึ่งเกิดจากข้อจำกัดให้ไม่สามารถนำเข้าและส่งออกได้ตามปกติ ซึ่งจากการสำรวจสภาพปัญหาจากสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดภาคใต้ชายแดนสรุปดังนี้

๑. เพิ่มค่าใช้จ่ายในการจัดซื้ออุปกรณ์ต่างๆ ในการป้องกันการระบาดเชื้อไวรัส เช่น สบู่ล้างมือ เจล เครื่องวัดอุณหภูมิร่างกาย หน้ากากอนามัย
๒. การสั่งสินค้าต่างประเทศเกิดความล่าช้า
๓. เรือขนส่งทางทะเลเปลี่ยนแปลงตารางการเดินเรือทำให้สินค้าไปถึงล่าช้าค่าระวางเรือสูงขึ้นตู้คอนเทนเนอร์ขาดแคลน
๔. การติดต่อกับงานด้านเอกสารกับบริษัทต่างๆ ในจีนชะงักระยะหนึ่ง
๕. ลูกค้าน่าลดลง ทำให้ยอดขายลด ๕๐% และ หยุดรับซื้อสินค้าบางประเภท
๖. ด้านการส่งออกสินค้าไปจีน หยุดชะงัก ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๓ เนื่องจากไม่มีขบวนพาเรอรูปอบแห้งส่งออกประเทศจีน ๑๐๐% ส่งผลให้ธุรกิจขาดสภาพคล่อง ราคาสินค้าร่วงลงอย่างรวดเร็ว
๗. สินค้าส่งออกไปต่างประเทศไม่ได้
๘. การชำระเงินล่าช้า และราคาลดลงมาก
๙. การผลิตที่ไม่สามารถหยุดได้ เกิดภาระในการแบกสต็อกและเงินหมุนเวียน
๑๐. หยุดงานทำให้พนักงานขาดรายได้

คาดการณ์ภาคการผลิตอุตสาหกรรมหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-๑๙ ของประเทศ

การผลิตภาคอุตสาหกรรมในภาพรวมของปี ๒๕๖๔ ภายใต้เงื่อนไขที่ไม่เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-๑๙ รอบใหม่ คาดว่าดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) จะหดตัวร้อยละ ๑.๐-๔.๐ เนื่องจากการลดลงอย่างมากของการส่งออกและการบริโภคภาคเอกชนหรือครัวเรือนภายในประเทศ รวมถึงภาคการท่องเที่ยวและบริการ ภาคการผลิตอุตสาหกรรมของไทยมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นช่วงไตรมาสที่ ๔ โดยมีแรงสนับสนุนจาก

- (๑) การปรับตัวดีขึ้นของอุปสงค์ภายในประเทศ
- (๒) การฟื้นตัวของเศรษฐกิจและ ปริมาณการค้าโลก
- (๓) แรงขับเคลื่อนจากภาครัฐจากการเบิกจ่ายภายใต้กรอบงบประมาณและมาตรการกระตุ้น เศรษฐกิจต่าง ๆ และ
- (๔) สถานการณ์ขยายตัวที่ต่ำผิดปกติในปี ๒๕๖๓ อย่างไรก็ตามการขยายตัวจะดำเนินไป อย่างค่อยเป็นค่อยไป เนื่องมาจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-๑๙ ที่ยังคงระบาดต่อเนื่องทั่วโลก และรอความ ชัดเจนของการใช้วัคซีนที่จะเกิดขึ้นเป็นรูปธรรมในปี ๒๕๖๔ เนื่องการฉีดวัคซีนมากขึ้น เกิดภูมิคุ้มกันหมู่ เกิดปัจจัยในการฟื้นตัวของการบริโภคภาคเอกชนหรือครัวเรือน และการจ้างงานของภาคเอกชนกลับเข้าสู่ภาวะใกล้เคียงปกติ ประกอบกับ สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าที่เริ่มกลับมาดีขึ้น รวมถึงมาตรการภาครัฐที่มีโครงการฟื้นฟูและกระตุ้น เศรษฐกิจภายในประเทศ

๓.๑.๒.๒ ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

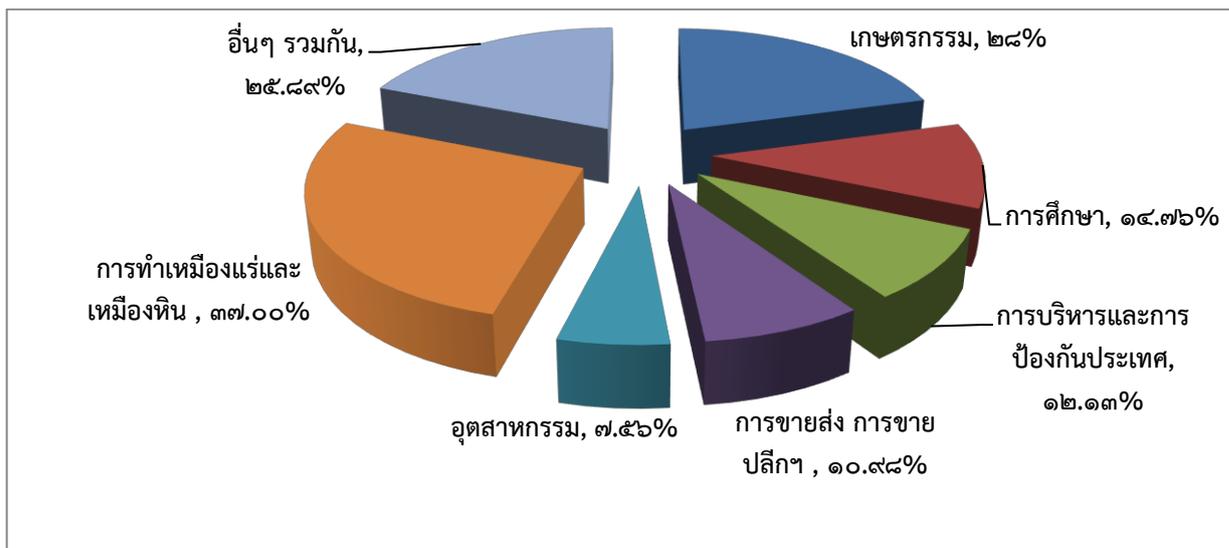
- ผลิตภัณ์ที่มีผลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (GRP)

ตารางที่ ๘๕ ผลิตภัณ์ที่มีผลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ปี พ.ศ. ๒๕๖๔P มีมูลค่า ๑๔๖,๕๘๔ ล้านบาท โดยจำแนกรายละเอียดได้ดังนี้

สาขาการผลิต	จังหวัด ยะลา	จังหวัด ปัตตานี	จังหวัด นราธิวาส	กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ ชายแดน	สัดส่วน ร้อยละ
ภาคเกษตร	๑๗,๑๗๖	๑๒,๑๔๗	๑๒,๑๗๖	๔๑,๔๙๙	๒๘.๓๑
เกษตรกรรมและประมง	๑๗,๑๗๖	๑๒,๑๔๗	๑๒,๑๗๖	๔๑,๔๙๙	๒๘.๓๑
ภาคนอกเกษตร	๓๓,๒๑๑	๓๘,๗๖๒	๓๓,๑๑๒	๑๐๕,๐๘๕	๗๑.๖๙
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๒๐๙	๓๘	๒๙๖	๕๔๓	๐.๓๗
อุตสาหกรรม	๓,๙๙๑	๓,๙๓๗	๓,๑๕๘	๑๑,๐๘๖	๗.๕๖
การไฟฟ้าแก๊ส และการประปา	๘๔๙	๗๔๑	๔๘๖	๒,๐๗๖	๑.๔๒
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการ บำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๕๓	๘๗	๑๓๕	๒๗๕	๐.๑๙
การก่อสร้าง	๒,๙๑๓	๒,๕๐๑	๒,๙๕๔	๘,๓๖๘	๕.๗๑
การขายส่งการขายปลีก ฯ	๖,๓๑๙	๕,๓๓๗	๔,๔๔๐	๑๖,๐๙๖	๑๐.๙๘
การขนส่งสถานที่เก็บสินค้า	๑,๒๓๙	๑,๖๕๕	๑,๒๐๒	๔,๐๙๖	๒.๗๙
โรงแรมและภัตตาคาร	๓๑๔	๑๔๔	๑๔๘	๖๐๖	๐.๔๑
ข้อมูลและการสื่อสาร	๗๖๓	๖๐๐	๖๔๙	๒,๐๑๒	๑.๓๗
การเงินและประกันภัย	๒,๗๑๐	๒,๐๓๒	๒,๑๒๓	๖,๘๖๕	๔.๖๘
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	๑,๖๘๔	๑,๘๒๒	๑,๙๓๓	๕,๔๓๙	๓.๗๑
วิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๔๐	๓๓	๔	๗๗	๐.๐๕
การบริหารและการสนับสนุน	๓๙๗	๔๕	๓๗	๔๗๙	๐.๓๓
การบริหารและป้องกันประเทศฯ	๔,๐๔๒	๙,๑๘๗	๔,๕๕๑	๑๗,๗๘๐	๑๒.๑๓
การศึกษา	๕,๑๖๑	๘,๑๗๔	๘,๓๐๘	๒๑,๖๔๓	๑๔.๗๖
การบริการด้านสุขภาพและสังคม	๒,๐๖๑	๑,๙๔๗	๒,๐๙๑	๖,๐๙๙	๔.๑๖
ศิลปะบันเทิงและนันทนาการ	๙๘	๕๕	๗๐	๒๒๓	๐.๑๕
บริการอื่นๆ	๓๖๘	๔๕๕	๕๒๖	๑,๓๔๙	๐.๙๒
มูลค่าผลิตภัณ์ที่มีผลรวม	๕๐,๓๘๗	๕๐,๙๐๙	๔๕,๒๘๘	๑๔๖,๕๘๕	๑๐๐.๐๐
ผลิตภัณ์ที่มีผลรวมต่อคน	๑๐๕,๔๕๓	๗๘,๑๓๑	๕๗,๕๔๙	๗๘,๗๐๙	
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๔๗๘	๖๔๘	๗๓๓	๑,๘๕๙	

[ที่มา: ผลิตภัณ์ที่มีผลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ปี ๒๕๖๔P สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรื P= ตัวเลขเบื้องต้น]

ภาพที่ ๕๑ โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ปี พ.ศ. ๒๕๖๔P

ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ปี พ.ศ. ๒๕๖๔P มีโครงสร้างการผลิตที่สำคัญประกอบด้วยภาคเกษตร มีสัดส่วนร้อยละ ๒๕ และภาคนอกเกษตรมีสัดส่วน ร้อยละ ๗๑.๖๔ หากพิจารณาสาขาการผลิตที่มีสัดส่วนสูงสุด คือ สาขาเกษตรกรรมและประมง ร้อยละ ๒๕ รองลงมา เป็นสาขาการศึกษา ร้อยละ ๑๔.๗๖ สำหรับสาขาอุตสาหกรรม มีสัดส่วนร้อยละ ๗.๕๖ และสาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน มีสัดส่วนร้อยละ ๐.๓๗

ดัชนีราคาผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ปี พ.ศ. ๒๕๖๔P มีมูลค่าเท่ากับ ๑๔๖,๕๘๔ ล้านบาท) หากพิจารณามูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมแยกเป็นรายจังหวัด จังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสูงสุด ได้แก่ จังหวัดปัตตานี (มีมูลค่า ๕๐,๙๐๙ ล้านบาท) รองลงมาคือ จังหวัดยะลา (มีมูลค่า ๕๐,๓๘๙ ล้านบาท) และจังหวัดนราธิวาส (มีมูลค่า ๔๕,๒๘๘ ล้านบาท)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคน หรือรายได้เฉลี่ยต่อคนของประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ปี พ.ศ. ๒๕๖๔P เฉลี่ยเท่ากับ ๗๘,๗๐๙ บาท/คน/ปี หากพิจารณารายได้เฉลี่ยต่อคนแยกเป็นรายจังหวัด จังหวัดที่มีรายได้เฉลี่ยต่อคนสูงสุด ได้แก่ จังหวัดยะลา (มีรายได้เฉลี่ย ๑๐๕,๔๕๓ บาท/คน/ปี) รองลงมาคือ จังหวัดปัตตานี (มีรายได้เฉลี่ย ๗๘,๑๓๑ บาท/คน/ปี) และจังหวัดนราธิวาส (มีรายได้เฉลี่ย ๕๗,๕๔๙ บาท/คน/ปี)

- ข้อมูลด้านอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

(๑) โรงงานอุตสาหกรรม

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ ประกอบกิจการตาม พรบ.โรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ณ วันที่ ๓๑ เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวนทั้งสิ้น ๕๑๗ โรง เงินลงทุนรวม ๒๖,๓๕๘.๕๓ ล้านบาท คนงาน ๑๖,๔๙๔ และแรงแม่เครื่องจักร ๑,๒๗๓,๖๑๘.๓๑ แรงแม่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๘๖ ข้อมูลโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ ประกอบกิจการตาม พรบ.โรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

จังหวัด	โรงงาน (โรง)	ร้อยละ	เงินทุน (ล้านบาท)	ร้อยละ	คนงาน (คน)	ร้อยละ	เครื่องจักร (แรงแม่)	ร้อยละ
ยะลา	๑๗๖	๓๔.๐๔	๑๒,๓๔๐.๔๐	๔๖.๙๓	๖,๓๘๕	๓๘.๗๒	๖๘๐,๙๘๓.๓๑	๕๒.๗๔
ปัตตานี	๑๖๗	๓๒.๓๐	๙,๒๘๐.๖๗	๓๕.๓๐	๖,๓๗๕	๓๘.๖๖	๔๑๓,๖๒๓.๐๐	๒๕.๙๖
นราธิวาส	๑๗๔	๓๓.๖๖	๔,๖๗๒.๐๘	๑๗.๗๗	๓,๗๓๐	๒๒.๖๒	๔๙๘,๗๔๐.๘๓	๓๑.๓๐
รวม	๕๑๗	๑๐๐	๒๖,๒๙๓.๑๕	๑๐๐	๑๖,๔๙๐	๑๐๐	๑,๕๙๓,๓๔๗.๑๔	๑๐๐

[ที่มา: ระบบข้อมูลกรมโรงงานอุตสาหกรรม ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธ.ค. ๒๕๖๖]

ตารางที่ ๘๗ จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ได้ดังนี้

กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน(โรง)			
	จังหวัดยะลา	จังหวัดปัตตานี	จังหวัดนราธิวาส	กลุ่ม จขต.
ผลิตภัณฑ์จากพืช	๑	๑	๒	๔
อุตสาหกรรมอาหาร	๑๖	๔๖	๒๕	๘๗
สิ่งทอ	-	๑	-	๑
อุตสาหกรรมเครื่องตี	๑	-	๔	๕
อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	๑	-	๑	๒
แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๕๑	๒๑	๓๙	๑๑๑
เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งฯ	๓	๑	๓	๗
ผลิตภัณฑ์กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	๑	-	-	๑
เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	-	๑	-	๑
ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๖	๑๔	๘	๒๘
ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๒๐	๗	๔	๓๑
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๒	๓	๑	๖
ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม	๑๘	๒๐	๒๑	๕๙
ผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	๑	-	-	๑
ผลิตภัณฑ์โลหะ	๑	๑๑	๘	๒๐
ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	๓	๓	๑	๗
ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมฯ	๔	๑๑	๘	๒๓
การผลิตอื่นๆ	๔๗	๒๗	๔๙	๑๒๓
รวม	๑๗๖	๑๖๗	๑๗๔	๕๑๗

[ที่มา: ระบบข้อมูลกรมโรงงานอุตสาหกรรม ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธ.ค. ๒๕๖๖]

จากตารางจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีการประกอบกิจการโรงงานหมวดกลุ่มอุตสาหกรรมมากที่สุด ๓ ลำดับแรก ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ คือ จำนวน ๑๒๓ โรง คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๗๙ รองลงมาเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ จำนวน ๑๑๑ โรง คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔๗ และกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน ๘๗ โรง คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๘๓ แต่หากพิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดที่มีการประกอบกิจการมากที่สุด คือ จังหวัดยะลา กลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ จำนวน ๕๑ โรง รองลงมา กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร จังหวัดที่มีการประกอบกิจการมากที่สุด คือ จังหวัดปัตตานี จำนวน ๔๖ โรง และกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ จังหวัดนราธิวาสมีการประกอบกิจการ จำนวน ๔๙ โรง ตามลำดับ

ตารางที่ ๘๘ จำนวนเงินทุน แยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ได้ดังนี้

กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)			กลุ่ม จขต.
	จังหวัดยะลา	จังหวัดปัตตานี	จังหวัดนราธิวาส	
ผลิตภัณฑ์จากพืช	๖๙.๐๐	๒๘๗.๑๓	๑๘.๘๕	๓๗๔.๙๘
อุตสาหกรรมอาหาร	๑๘๘.๗๒	๑,๗๕๑.๕๗	๘๖๔.๔๑	๒,๘๐๔.๗๐
สิ่งทอ	-	๑.๕๐	-	๑.๕
อุตสาหกรรมเครื่องตี	๑๗.๘๖	-	๖๐.๗๙	๗๘.๖๕
อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	๓๕.๐๐	-	๓๗	๗๒
แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๘๖๗.๒๓	๓๓๗.๔๕	๒๙๔.๑๔	๑,๔๙๘.๘๒
เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่ง	๑๔๕.๔๘	๐.๕๔	๔.๕๒	๑๕๐.๕๔
ผลิตภัณฑ์กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	๗.๙๐	-	-	๗.๙
เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	-	๖๙.๗๕	-	๖๙.๗๕
ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๑๒๓.๒๐	๕๙๓.๙๘	๓๕๕.๘๒	๑,๐๗๓.๐๐
ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๑,๙๕๖.๖๗	๘๓๑.๐๙	๒๙๓.๓๐	๓,๐๘๑.๐๖
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๑๔.๘๐	๓๘.๒๐	๑๕.๕๐	๖๘.๕
ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม	๓๗๗.๗๒	๒๖๒.๖๙	๙๕๙.๗๖	๑,๖๐๐.๑๗
ผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	๐.๖๘	-	-	๐.๖๘
ผลิตภัณฑ์โลหะ	๑.๗๐	๑๖๒.๐๕	๔๒.๓๙	๒๐๖.๑๔
ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	๔.๖๕	๔๕.๖๘	๗.๗๐	๕๘.๐๓
ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมฯ	๖๒.๖๐	๔๒๐.๗๔	๒๖๙.๑๑	๗๕๒.๔๕
การผลิตอื่นๆ	๘,๔๖๗.๑๙	๔,๓๙๙.๖๐	๑,๔๔๘.๗๘	๑๔,๓๑๕.๕๗
รวม	๑๒,๓๔๐.๔๐	๙,๒๐๑.๙๗	๔,๖๗๒.๐๘	๒๖,๒๑๕.๔๕

[ที่มา: ระบบข้อมูลกรมโรงงานอุตสาหกรรม ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธ.ค. ๒๕๖๖]

จากตารางจำนวนเงินทุน แยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีการลงทุนในกิจการโรงงานหมวดกลุ่มอุตสาหกรรมมากที่สุด ๓ ลำดับแรก ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ เป็นเงิน ๑๔,๓๑๕.๕๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๖๑ รองลงมาเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง เป็นเงิน ๓,๐๘๑.๐๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๗๕ และ กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร เป็นเงิน ๒,๘๐๔.๗๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๗๐ แต่หากพิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดยะลา มีการลงทุนประกอบกิจการหมวดกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ มากที่สุด คือเป็นเงิน ๘,๔๖๗.๑๙ ล้านบาท กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร จังหวัดที่มีการลงทุนประกอบกิจการมากที่สุด คือ จังหวัดปัตตานี เป็นเงิน ๑,๗๕๑.๕๗ ล้านบาท และกลุ่มอุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง จังหวัดที่มีการลงทุนประกอบกิจการมากที่สุด คือ จังหวัดยะลา เป็นเงิน ๑,๙๕๖.๖๗ ล้านบาท

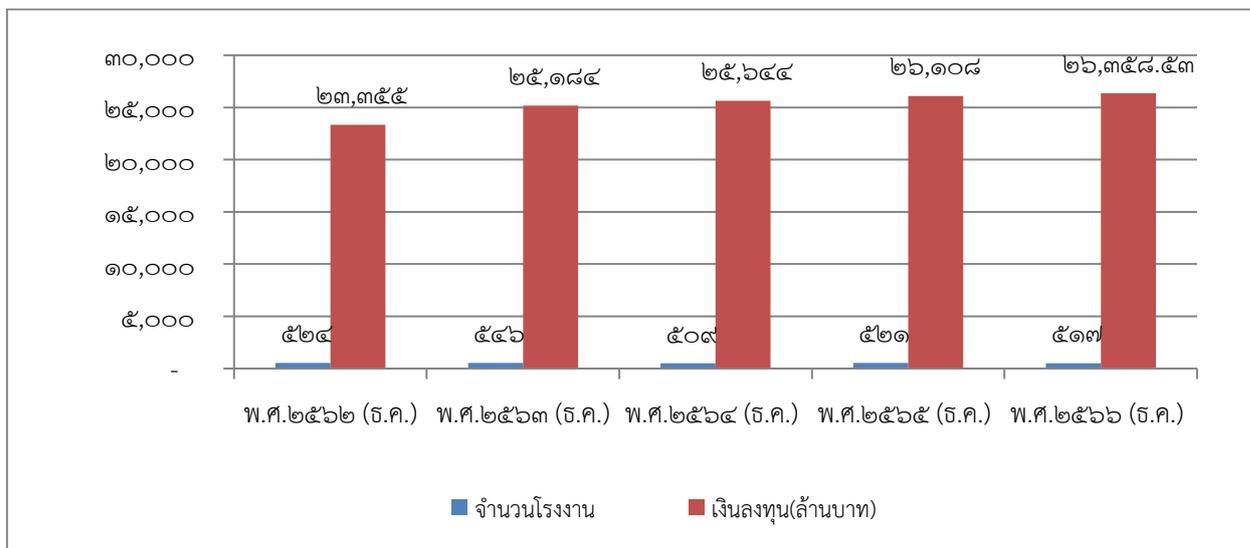
ตารางที่ ๘๘ จำนวนคนงาน แยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ได้ดังนี้

กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนคนงาน (คน)			
	จังหวัดยะลา	จังหวัดปัตตานี	จังหวัดนราธิวาส	กลุ่ม จชต.
ผลิตภัณฑ์จากพืช	๑๕	๔๐	๖๕	๑๒๐
อุตสาหกรรมอาหาร	๑๕๒	๒,๖๕๑	๖๗๔	๓,๔๗๗
สิ่งทอ	-	๓๐	-	๓๐
อุตสาหกรรมเครื่องตี	๓๕	-	๒๓	๕๘
อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	๒๕๐	-	๓๓๕	๕๘๕
แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๒,๓๓๙	๑,๐๕๖	๙๗๖	๔,๓๗๑
เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งฯ	๔๑๔	๓	๑๐๐	๕๑๗
ผลิตภัณฑ์กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	๑๘	-	-	๑๘
เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	-	๒๐	-	๒๐
ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๓๖	๑๕๙	๑๒๘	๓๒๓
ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๑,๕๖๕	๗๘๑	๕๒๗	๒,๘๗๓
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๓๐	๕๖	๘	๙๔
ผลิตภัณฑ์อโลหะ	๔๐๕	๓๙๒	๒๘๗	๑,๐๘๔
ผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	๑๕	-	-	๑๕
ผลิตภัณฑ์โลหะ	๑๐	๑๑๒	๔๙	๑๗๑
ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	๒๘	๕๘	๓	๘๙
ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมฯ	๖๖	๓๖๔	๑๘๕	๖๑๕
การผลิตอื่นๆ	๑,๐๐๘	๖๕๑	๓๗๐	๒,๐๒๙
รวม	๖,๓๘๕	๖,๓๗๓	๓,๗๓๐	๑๖,๕๘๘

[ที่มา: ระบบข้อมูลกรมโรงงานอุตสาหกรรม ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธ.ค. ๒๕๖๖]

จากตารางจำนวนคนงาน แยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีการจ้างงาน ในกิจการโรงงานหมวดกลุ่มอุตสาหกรรมมากที่สุด ๓ ลำดับแรก ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์ จากไม้ จำนวน ๔,๓๗๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๕๑ รองลงมาเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน ๓,๔๗๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๐๙ และกลุ่มอุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยางจำนวน ๒,๘๗๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๐๖ แต่หากพิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดยะลา มีการจ้างงานในกิจการหมวดกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปไม้และ ผลิตภัณฑ์จากไม้ มากที่สุด คือ จำนวน ๒,๓๓๙ คน กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร จังหวัดที่มีการจ้างงานมากที่สุด คือ จังหวัดปัตตานี จำนวน ๒,๖๕๑ คน และกลุ่มอุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง จังหวัดที่มีการจ้างงานมากที่สุด คือ จังหวัดยะลา จำนวน ๑,๕๖๕ คน

ภาพที่ ๕๒ จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา

หมายเหตุ: จำนวนโรงงานในเดือนธันวาคม ๒๕๖๒ ลดลงเป็นจำนวนมาก เกิดจาก ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๒ มีการบังคับใช้ พรบ.โรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ส่งผลให้โรงงานที่ต่ำกว่า ๕๐ แรงม้า ถูกจำหน่ายออกจากทะเบียนโรงงาน จึงส่งผลให้ ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๒ โรงงานที่อยู่ภายใต้การกำกับของ พ.ร.บ.โรงงานฯ เหลือเพียง ๕๒๔ โรง เงินทุน ๒๓,๓๕๕ ล้านบาท ทั้งนี้ ไม่มีนัยสำคัญต่อเศรษฐกิจแต่อย่างใดเนื่องจากสถานประกอบการที่ถูกจำหน่ายออกจากการกำกับดูแลตาม พรบ.โรงงานฉบับใหม่ ยังมีการประกอบการตามปกติ

จำนวนโรงงานในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ความเคลื่อนไหวของจำนวนโรงงานในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนอยู่ในภาวะเติบโตอย่างต่อเนื่อง พิจารณาจาก เงินลงทุน จะพบว่า อุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นใหม่มีแนวโน้มเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ จะเห็นได้ว่าทิศทางการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการมีแนวโน้มปรับตัวโดยหันมาลงทุนในกิจการผลิตกระแสไฟฟ้าชีวมวลมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสภาพพื้นที่ที่มีเศษไม้ยางพาราที่เป็นวัตถุดิบหลักใน การผลิตและยังสอดคล้องนโยบายด้านพลังงานทดแทนที่รัฐบาลให้การสนับสนุนการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนโดยเฉพาะการพัฒนาเชื้อเพลิงชีวภาพและชีวมวล

(๒) การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน จำนวน ๘ แปลงเป็นประเภทหินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่อการก่อสร้าง) ๔ แปลง หินอุตสาหกรรมชนิดหินแกรนิต (เพื่อการก่อสร้าง) ๒ แปลง ชนิดแร่ดินขาว ๑ แปลง ชนิดแร่หินแมงกานีสและเซอร์เพนทีไนต์ ๑ แปลง แยกเป็นรายจังหวัดได้ดังนี้

ตารางที่ ๙๐ การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

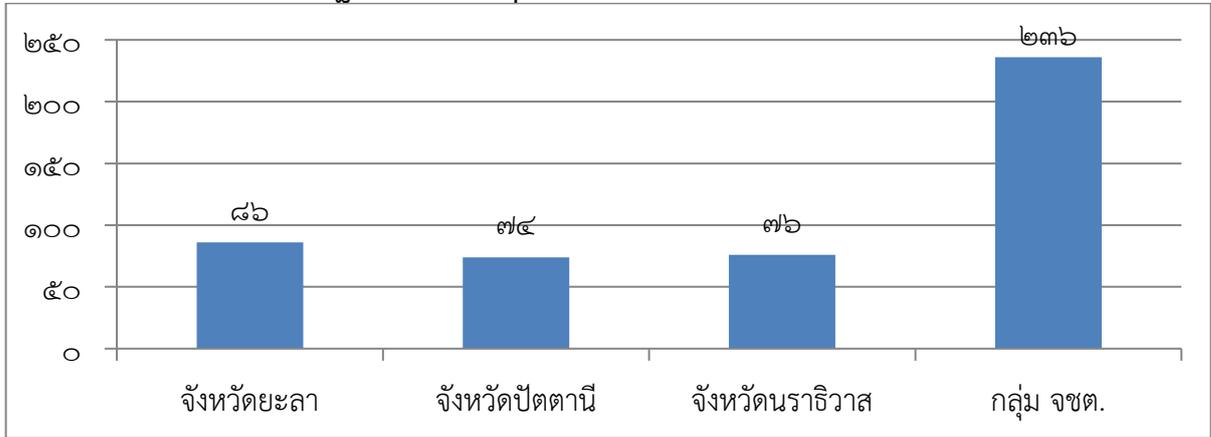
จังหวัด	ประเภทหินอุตสาหกรรม (แปลง)			
	หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่อการก่อสร้าง)	หินอุตสาหกรรมชนิดหินแกรนิต (เพื่อการก่อสร้าง)	ชนิดแร่ดินขาว	ชนิดแร่หินแมงกานีสและเซอร์เพนทีไนต์
ยะลา	๔	-	-	-
ปัตตานี	-	-	-	-
นราธิวาส	-	๒	๒	๑
รวม	๔	๒	๑	๑

ปัจจุบันมีการเปิดทำเหมืองเพียง ๖ แปลง เป็นประเภทหินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่อการก่อสร้าง) ๒ แปลง หินอุตสาหกรรมชนิดหินแกรนิต (เพื่อการก่อสร้าง) ๒ แปลง ชนิดแร่ดินขาว ๑ แปลง ชนิดแร่หินแมงกานีสและเซอร์เพนทีไนต์

เพนทีไนต์ ๑ แพลง โดยในแต่ละปีสามารถผลิตหินอุตสาหกรรมชนิดหินแกรนิต (เพื่อการก่อสร้าง) ได้ไม่น้อยกว่า ๑ ล้านเมตริกตัน มูลค่ากว่า ๒๐๐ ล้านบาท/ปี หินอุตสาหกรรมชนิดหินแกรนิต (เพื่อการก่อสร้าง) ได้ไม่น้อยกว่า ๑ ล้านเมตริกตัน มูลค่ากว่า ๒๔๐ ล้านบาท/ปี ชนิดแร่ดินขาว ได้ไม่น้อยกว่า ๕ พันเมตริกตัน มูลค่ากว่า ๕ ล้านบาท/ปี (มูลค่าที่ประมาณการ เป็นการคำนวณจากราคาต่อหน่วยที่ประกาศจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่)

(๓) การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

(หน่วย : ผลิตภัณฑ์)

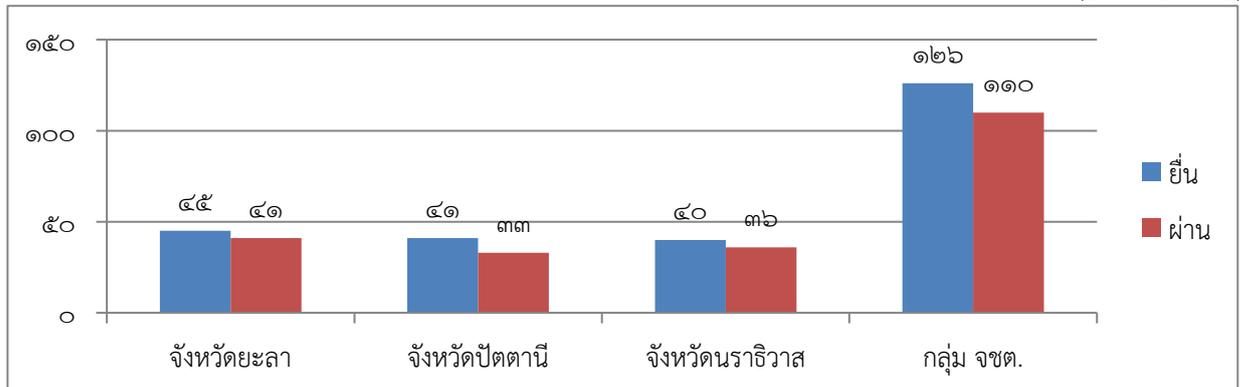

ภาพที่ ๕๓ ผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ จำนวน ๒๓๖ ผลิตภัณฑ์ แยกเป็น จังหวัดยะลา ๘๖ ผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๔๔ จังหวัดปัตตานี ๗๔ ผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๓๖ และจังหวัดนราธิวาส ๗๖ ผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๒๐

ภาพที่ ๕๔ ผลิตภัณฑ์ชุมชนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ยื่นขอรับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ปีงบประมาณ ๒๕๖๖

(หน่วย : ผลิตภัณฑ์)

หากเปรียบเทียบจำนวนการยื่นขอรับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอรับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน ๑๒๖ ผลิตภัณฑ์ ผ่านการรับรอง จำนวน ๑๑๐ ผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๓๐ โดยจังหวัดยะลา มีผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนและผ่านมากที่สุด คือ ยื่นขอจำนวน ๔๕ ผลิตภัณฑ์ ผ่านจำนวน ๔๑ ผลิตภัณฑ์ ส่วนจังหวัดนราธิวาสยื่นขอ จำนวน ๔๐ ผลิตภัณฑ์ ผ่านจำนวน ๓๖ ผลิตภัณฑ์ และจังหวัดปัตตานียื่นขอ จำนวน ๔๑ ผ่านจำนวน ๓๓ ผลิตภัณฑ์ ผลการตรวจสอบ พบว่า โดยผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการรับรองส่วนใหญ่เป็นประเภทของใช้ รองลงมาเป็นประเภทอาหาร และประเภทผ้า

๑.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

- ทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนและผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

๑. กระทรวงอุตสาหกรรม ได้กำหนดแผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ใน ๔ ประเด็น (๑) การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการ และภาคอุตสาหกรรม ด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม (๒) การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมยุคใหม่ (๓) การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model (๔) การพัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ร่างแผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน (พ.ศ. ๒๕๖๗-๒๕๗๐) ได้กำหนดทิศทางในการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรม คือ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์แปรรูปเกษตรเป็นสินค้ามูลค่าสูง เพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร ขยาย การผลิตให้เพียงพอต่อการเป็นวัตถุดิบสู่กระบวนการแปรรูประดับกลางน้ำหรือปลายน้ำเพื่อเป็นสินค้ามูลค่าสูง

๓. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (พ.ศ. ๒๕๖๗-๒๕๗๐) ศูนย์กลางการเกษตร การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมการค้าชายแดน บนสังคมพหุวัฒนธรรมเข้มแข็งอย่างยั่งยืน ได้กำหนดทิศทางในการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรม คือ พัฒนาคุณภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรหลักของกลุ่มจังหวัดและ พัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมอุตสาหกรรมการค้าชายแดน

๔. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา ราชปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ได้กำหนดแนวทางการพัฒนา ใน ๓ ประเด็น (๑) การเสริมสร้างศักยภาพอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรให้เติบโตและเข้มแข็ง (๒) การส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๓) การสนับสนุนปัจจัยให้เอื้อต่อการลงทุน

๕. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานีราชปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้กำหนด แนวทางการพัฒนาใน ๓ ประเด็น คือ (๑) ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ฮาลาล รองรับตลาดทั้งในและต่างประเทศกลยุทธ์ (๒) พัฒนากำลังคนด้านอุตสาหกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ยุคดิจิทัล (๓) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดการข้อมูล เพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดความโปร่งใสมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

๖. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาสราชปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ได้กำหนด แนวทางการพัฒนา ใน ๔ ประเด็น (๑) การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เข้มแข็งด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม (๒) ส่งเสริมการผลิตและผลิตภัณฑ์สู่มาตรฐานอุตสาหกรรม (๓) การส่งเสริมการบริหารจัดการอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๔) สนับสนุนให้เกิดปัจจัยเอื้อต่อการลงทุนภาคอุตสาหกรรม

๗. อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพหรือผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ได้แก่

- (๑) อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์จากยาง
- (๒) อุตสาหกรรมแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้
- (๓) อุตสาหกรรมอาหาร (ประมง)
- (๔) ไม้ผล (ทุเรียน ลองกอง มังคุด)
- (๕) พืชน้ำมัน (ปาล์ม มะพร้าว)
- (๖) พืชสมุนไพร
- (๗) ผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์

- การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

สำนักอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนได้ร่วมกับหน่วยงานภาคีเครือข่ายผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการ SMEs ประชุมเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๗-๒๕๗๐ โดยประเมินศักยภาพในปัจจุบันและโอกาสในการพัฒนาในอนาคตของอุตสาหกรรมประกอบด้วยการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนโอกาสและอุปสรรค (SWOT Analysis) รวมทั้งการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบันนโยบายหรือแผนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและความต้องการของประชาชนปัญหาหรือข้อจำกัดในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมได้ข้อสรุปร่วมกันดังนี้

(๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ตารางที่ ๙๑ การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

จุดแข็ง (Strength): S	จุดอ่อน (Weakness) : W
S๑ มีผลผลิตทางการเกษตรที่หลากหลายสำหรับเป็นวัตถุดิบป้อนโรงงาน เช่น ยางพารา ไม้ยางพารา ผลไม้ เป็นต้น (Material)	W๑ อุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรขั้นต้น มูลค่าเพิ่มน้อย และขาดการต่อยอดสู่อุตสาหกรรมใหม่ๆ (Management)
S๒ มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปยาง และแปรรูปไม้ ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เช่น ฤงมี้อย่าง โรงเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางพารา (Material)	W๒ มีการใช้เครื่องจักร/เทคโนโลยีแบบเดิมๆ ไม่ทันสมัย (Management)
S๓ มีพืชสมุนไพร ที่มีศักยภาพ สามารถนำมาต่อยอดในการทำผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปพร้อมบริโภค (Material)	W๒ สถานประกอบการขนาดเล็กยังขาดระบบการบริหารจัดการที่ดี (บริหารแบบครอบครัว) (Management)
S๔ มีอุตสาหกรรมอาหาร โดยเฉพาะการทำประมงในแต่ ละปี ปริมาณไม่น้อยกว่า แปดหมื่นตัน (Material)	W๓ ผู้ประกอบการยาง/แปรรูปไม้ พึ่งพาดตลาดภายนอกประเทศเป็นหลัก(จีน) ส่งผลให้ไม่สามารถควบคุมปัจจัยเสี่ยงในการส่งออกหรือจำหน่ายได้ (Management)
S๕ มีผลิตภัณฑ์ที่มีความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะถิ่น สามารถต่อยอดเชิงพาณิชย์ได้ (Material)	W๔ ขาดแคลนแรงงานขาดทักษะฝีมือ (skilled labor) เช่น นายม้าเลื่อยไม้ สถาปนิกผู้ออกแบบงานไม้ด และช่างไม้ผู้ออกแบบงานสถาปัตยกรรม (Man)
S๖ มีเครือข่ายในการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เข้มแข็ง เช่น สถาบันการศึกษา/สถาบันทางวิชาการ สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สภาหอการค้าจังหวัด สสว. SME Bank ศอ.บต. (Man)	W๕ ผู้ประกอบการบางรายขาดเงินทุนในการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรใหม่ และเงินทุนหมุนเวียนรวมทั้งไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ (Money)
S๗ มีระบบข้อมูลสารสนเทศด้านอุตสาหกรรมที่มีความน่าเชื่อถือที่ผู้ประกอบการสามารถนำไปประกอบกาตัดสินใจได้ เช่น ระบบฐานข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรม (Material)	W๖ สินค้าชุมชนส่วนใหญ่คุณภาพยังไม่ได้มาตรฐาน เช่น มพช./ฮาลาล (Management)
	W๗ ผู้ประกอบการบางรายไม่เข้าใจและไม่ให้ความสำคัญต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม (Man)

(๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกนั้น เป็นการวิเคราะห์ถึงโอกาสและอุปสรรคที่มีต่อด้านอุตสาหกรรม โดยพิจารณาใน ๖ มิติหลัก ได้แก่ การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

ตารางที่ ๙๒ การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

โอกาส (Opportunity) : O	ข้อจำกัด (Threats) : T
O๑ รัฐบาลสนับสนุนนโยบาย Thailand ๔.๐ โดยการส่งเสริมให้มีการนำนวัตกรรมใช้ในการแปรรูปสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ (Policy)	T๑ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ส่งผลกระทบต่อวัตถุดิบทางการเกษตรทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ (Environment)
O๒ ภาครัฐมีนโยบายสนับสนุนการประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น อุตสาหกรรมสีเขียว BCG ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality)	T๒ กฎหมาย กฎระเบียบฯ เป็นอุปสรรคในการลงทุน เช่น กฎหมายผังเมือง ส่งผลให้อุตสาหกรรมบางประเภทไม่สามารถประกอบกิจการได้ (Legal)
O๓ รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนส่งเสริมให้มีการลงทุนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เช่น โครงการเมืองต้นแบบ”สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษฯ การส่งเสริมการลงทุน(BOI) โดยการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษี และการให้เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ (Soft Loan) (Policy)	T๓ ภาวะเศรษฐกิจโลกตกต่ำ มีผลกระทบต่อส่งออกสินค้า (Economic)
O๔ รัฐบาลมีนโยบายการพัฒนาระบบฐานข้อมูลและการจัดทำ Big Data (Policy)	T๔ ชุมชนบริเวณโดยรอบโรงงาน ส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อโรงงานในด้านลบ (Social)
O๕ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ สังคมเพื่อรักษาสภาพ ทำให้ มีโอกาสในการพัฒนาและเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพยิ่งขึ้น (Social)	T๕ เหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุน (Political)
O๖ รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการผลิตสินค้ามีคุณภาพและมาตรฐาน เช่น อาหารฮาลาล GMP และมาตรฐานอื่น ๆ รวมทั้งสนับสนุนการรวมกลุ่มในรูปแบบคลัสเตอร์เพื่อสร้างอำนาจในการต่อรอง (Policy)	
O๗ การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศช่วยสร้างโอกาสการขยายความร่วมมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ โครงสร้างพื้นฐานและการค้าการลงทุนร่วมกัน (Economic)	
O๘ การพัฒนาสื่อสังคมออนไลน์ เป็นโอกาสในการเพิ่มช่องทางการตลาดให้กับผู้ประกอบการ (Technology)	

โอกาส (Opportunity) : O	ข้อจำกัด (Threats) : T
<p>O๙ ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี ทำให้ผู้ประกอบการสามารถนำไปปรับใช้เพื่อลดต้นทุน ลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันในตลาดได้ (Technology)</p> <p>O๑๐ นโยบายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เป็นโอกาสที่สถานประกอบการฯ มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการขายคาร์บอนเครดิต (carbon credit) (Policy)</p> <p>S๑๑ โครงข่ายคมนาคมขนส่งมีความหลากหลาย สามารถเชื่อมโยงทั้งในและต่างประเทศ (Economic)</p>	

(๓)TOWS Matrix

ตารางที่ ๙๓ TOWS Matrix

แนวทางเชิงรุกใช้จุดแข็งในการช้อน โอกาส (S-O)	แนวทางลดจุดอ่อน ด้วยการหาและใช้ประโยชน์จากโอกาส (W-O)
S๑,๒,๓,๔O๓ ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรและอาหาร	W๑O๑,พัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ขึ้นต้นสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
S๑,๒,๓,๔,๕O๔,๙ ส่งเสริมการเพิ่มผลิตภาพอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	W๕O๙ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมทดแทนแรงงานทักษะฝีมือ
S๑,๓,O๕ ส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหารให้ได้คุณภาพมาตรฐาน (อย./ฮาลาล/GMP/HACCP/ISO/มผช./มอก.เอส/มอก.)	W๑,๖O๑,๒ สนับสนุนแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำเพื่อการต่อยอดและปรับเปลี่ยนเทคโนโลยี เครื่องจักรที่ทันสมัย
S๗O๓ ส่งเสริมการนำข้อมูลสารสนเทศด้านอุตสาหกรรมมาใช้ในการประกอบการตัดสินใจลงทุน	W๒,๖O๑๐ ส่งเสริมการทำ Carbon Credit เพื่อเพิ่มรายได้สู่การปรับเปลี่ยนเครื่องจักร เทคโนโลยีการผลิต
S๑,๒,๓,๔,๕O๑,๒ ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามโมเดล BCG	W๘O๑,๙ สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรม มาใช้ในกระบวนการผลิต เพื่อลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม
S๖O๑,๒,๕,๗ ส่งเสริมความร่วมมือกับเครือข่ายในการพัฒนาและส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม	W๒,๓O๑,๒ สนับสนุนผู้ประกอบการนำระบบ IOT มาใช้ในการบริหารจัดการ
	W๔O๕,๘ ส่งเสริมการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมฯ เพื่อเพิ่มอำนาจในการต่อรอง

	<p>W๘T๔ ควบคุม กำกับผู้ประกอบการให้ประกอบกิจการอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน/ชุมชน</p> <p>W๑,๔T๑,๓ ติดตามสถานการณ์ ภาวะเศรษฐกิจโลก/จีน เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการผลิต การลงทุน</p> <p>W๑,๓,๖T๒ เผยแพร่กฎหมาย กฎระเบียบ และกระบวนการต่างๆ เพื่อให้ผู้ประกอบการได้เข้าใจและปรับตัวได้</p>
--	---

แนวทางใช้จุดแข็งในการ ปกป้องหรือลดภัยอุปสรรค (S-T)	แนวทางลดจุดอ่อน และหลบเลี่ยงภัยอุปสรรค (W-T)
<p>S๖T๒ บูรณาการเครือข่ายในการแก้ไขระเบียบ/กฎหมายให้เอื้อต่อการลงทุน</p> <p>S๗T๑,๓,๕ ส่งเสริมผู้ประกอบการ นักลงทุนใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศด้านอุตสาหกรรมเพื่อประกอบการตัดสินใจในการบริหารจัดการและลงทุน</p> <p>S๖T๔ บูรณาการหน่วยงานเครือข่ายสร้างความเข้าใจกับประชาชนเกี่ยวกับการประกอบการอุตสาหกรรม</p>	<p>W๘T๔ ควบคุม กำกับผู้ประกอบการให้ประกอบกิจการอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน/ชุมชน</p> <p>W๑,๔T๑,๓ ติดตามสถานการณ์ ภาวะเศรษฐกิจโลก/จีน เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการผลิต การลงทุน</p> <p>W๑,๓,๖T๒ เผยแพร่กฎหมาย กฎระเบียบ และกระบวนการต่างๆ เพื่อให้ผู้ประกอบการได้เข้าใจและปรับตัวได้</p>

(๔) ความคาดหวังของผู้รับบริการ

- กระบวนการออกใบอนุญาตที่มีความรวดเร็ว และโปร่งใส ตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด
- แก้ไขประกาศผังเมือง เพื่อเปิดโอกาสในการลงทุน
- ผ่อนปรนเงื่อนไขให้ผู้ประกอบการเข้าถึงกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ
- สนับสนุนให้ผู้ประกอบการเข้าถึงแหล่งข้อมูล เทคโนโลยี นวัตกรรม และเครื่องจักรที่เหมาะสมกับภาคการผลิต
- พัฒนาสถานประกอบการให้ได้รับมาตรฐานส่งออก
- พัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ให้ได้รับมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด
- พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ
- ชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงพื้นที่ประกอบการต้องการให้มีการกำกับ/ควบคุม/ดูแลการประกอบกิจการโรงงาน ให้มีความปลอดภัยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- มีระบบข้อมูลสารสนเทศ เศรษฐกิจอุตสาหกรรมและข้อมูลเตือนภัยที่ถูกต้อง ชัดเจนทันเวลาและสถานการณ์

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวนประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

“ขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ ให้เข้มแข็งและเติบโตอย่างยั่งยืน”

๓.๒.๒ พันธกิจ

- ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการประกอบการอุตสาหกรรมให้มีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้
- ส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- สร้างโอกาสและพัฒนาสภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อการลงทุนและการประกอบกิจการอุตสาหกรรม
- บูรณาการดำเนินงานหน่วยงานภายในและภายนอกกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย แนวทางการพัฒนาโครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ การเสริมสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและฮาลาลให้เข้มแข็งและเติบโต

- เป้าประสงค์
 - ผู้ประกอบการฯ มีศักยภาพและรายได้สูงขึ้น
- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดฯ สาขาอุตสาหกรรม (การผลิต) เพิ่มขึ้น	ร้อยละ	๓	๓	๓	๓	๓

● กลยุทธ์ / โครงการ

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนา ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมแปรรูป เกษตรและฮาลาล ให้มีศักยภาพ ในแข่งขัน	โครงการที่ สจจ. ของงบประมาณ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด					
	• โครงการสร้างเชฟฮาลาลมืออาชีพ (Halal Chef)ในพื้นที่สามจังหวัดภาคใต้ชายแดน	-	๔.๗๑๘	๔.๗๑๘	-	-
	• โครงการเพิ่มผลิตภาพและสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบยางและผลิตภัณฑ์ยางพารา	-	-	๖.๐	-	-
	• โครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มวิสาหกิจชุมชน อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรจังหวัดชายแดนภาคใต้ สู่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน	-	๘.๐	-	-	-
	• โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอและแฟชั่นด้วยการออกแบบเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้	-	-	-	๑๕.๐	-
	• โครงการพัฒนาผู้ประกอบการใหม่สู่ Start Up	๓.๐	๓.๐	๓.๐	๓.๐	๓.๐
	• โครงการพัฒนาผู้ประกอบการด้านการบริหารจัดการธุรกิจยุคใหม่	๑.๕	๑.๕	๑.๕	๑.๕	๑.๕
	โครงการที่ สจจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงกรม					
• โครงการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาค	๑.๓๕	๑.๓๕	๑.๓๕	๑.๓๕	๑.๓๕	
• โครงการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน	๔.๕	๔.๕	๔.๕	๔.๕	๔.๕	

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาสถานประกอบการ/ ผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน	โครงการที่ สจจ. ของงบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด • โครงการพัฒนาร้านอาหาร (Halal Street food) ผลิตภัณฑ์และบริการในจังหวัดภาคใต้ชายแดนให้ได้รับมาตรฐานฮาลาล	-	๗.๐	๗.๐	๗.๐	๗.๐
	• โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์อัตลักษณ์จังหวัดภาคใต้ชายแดน เพื่อรองรับการท่องเที่ยว	๓.๒	๓.๒	๓.๒	๓.๒	๓.๒
	โครงการที่ สจจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงกรม • โครงการพัฒนายกระดับหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ • โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (มผช.) • ยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ภาคใต้ชายแดนสู่มาตรฐานฮาลาล	๑.๒ ๐.๖ -	๑.๒ ๐.๖ -	- ๐.๖ ๒.๗๕๕	- ๐.๖ ๒.๗๕๕	- ๐.๖ ๒.๗๕๕
กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี ดิจิทัล และนวัตกรรม มาใช้ในกระบวนการผลิต	โครงการที่ สจจ. ของงบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด • โครงการสร้างผู้ประกอบการ SME ให้เป็นนักรบเศรษฐกิจยุคดิจิทัล	๑	๑	๑	๑	๑
	• โครงการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราสู่การแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ขั้นกลางและขั้นปลาย	-	-	-	๕	-

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
	<ul style="list-style-type: none"> โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงกรม -	๒.๔	๒.๔	๒.๔	๒.๔	๒.๔

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมสถานประกอบการที่ยั่งยืน

- เป้าประสงค์
 - อุตสาหกรรมอยู่ร่วมกับสังคม/ชุมชนได้อย่างยั่งยืน
- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. ร้อยละของการเรื่องร้องเรียนอุตสาหกรรมที่ได้รับการแก้ไขและเรื่องยุติ	ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
๒. ร้อยละของสถานประกอบการเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว	ร้อยละ	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐
๓. จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการเฝ้าระวังปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น	เครือข่าย	๓	๓	๓	๓	๓
๔. ร้อยละของภาคอุตสาหกรรม ได้รับการจัดการเข้าสู่ระบบอย่างถูกต้อง	ร้อยละ	๙๑.๐๐	๙๒	๙๓	๙๔	๙๕

กลยุทธ์/ โครงการ

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม ผู้ประกอบการให้ ประกอบกิจการ อย่างมี ธรรมาภิบาลและ รับผิดชอบต่อสังคม	โครงการที่ สจจ. ของงบประมาณ กลุ่มจังหวัด -					
	โครงการที่ สจจ. ขอรับการ สนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการส่งเสริมโรงงาน อุตสาหกรรมในจังหวัดภาคใต้ ชายแดนให้มีความรับผิดชอบต่อ สังคมและชุมชน เพื่อเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน	-	-	๓.๑๕๔	๓.๑๕๔	๓.๑๕๔
	• กิจกรรมการขับเคลื่อนนโยบาย ในมิติที่ ๒ ความรับผิดชอบต่อ สังคม/ชุมชน (ไม่ใช้งบประมาณ)					
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการนำวัสดุ เหลือใช้มาใช้ ประโยชน์เพื่อเพิ่ม มูลค่าตามแนวทาง BCG	โครงการที่ สจจ. ของงบประมาณ กลุ่มจังหวัด • โครงการส่งเสริมและพัฒนา สถานประกอบการอุตสาหกรรม ในจังหวัดภาคใต้ชายแดนให้เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อมตามกรอบ แนวคิด BCG	-	-	๑.๕๖๘๔	๑.๕๖๘๔	๑.๕๖๘๔
	• โครงการพัฒนาเศรษฐกิจฐาน รากตามแนวทางเศรษฐกิจ BCG ในอุตสาหกรรมสิ่งทอแฟชั่น และไลฟ์สไตล์	๒.๐	๒.๐	๒.๐	๒.๐	๒.๐
	• โครงการพัฒนาพื้นที่และ คุณภาพชีวิตคนภาคใต้ชายแดน ด้วยวิสาหกิจชุมชน	-	-	๓๑.๒๔	-	-
	• โครงการอุตสาหกรรมคาร์บอน เครดิต สร้างมูลค่า คู่กับชุมชน อย่างยั่งยืน กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ชายแดน			๙.๔๓๘		

<p>กลยุทธ์ที่ ๓</p> <p>ส่งเสริมสถานประกอบการเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว</p>	<p>โครงการที่ สจจ. ของบประมาณกลุ่มจังหวัด</p> <p>-</p> <p>โครงการที่ สจจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงกรม</p> <ul style="list-style-type: none"> โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว 	0.10	0.10	0.10	0.10	0.10
<p>กลยุทธ์ที่ ๔</p> <p>สร้างและพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากสถานประกอบการอุตสาหกรรมให้เข้มแข็ง</p>	<p>โครงการที่ สจจ. ของบประมาณกลุ่มจังหวัด</p> <p>-</p> <p>โครงการที่ สจจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงกรม</p> <ul style="list-style-type: none"> โครงการการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม 	0.10	0.10	0.10	0.10	0.10

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การสนับสนุนปัจจัยให้เอื้อต่อการลงทุนและการขยายตัวของธุรกิจภาคอุตสาหกรรม

- เป้าประสงค์
 - การลงทุนภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนเพิ่มขึ้น
- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
มูลค่าการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น	ล้านบาท	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐

● กลยุทธ์/ โครงการ

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบ ฐานข้อมูล ภาคอุตสาหกรรม ให้ทันสมัยและ น่าเชื่อถือ	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณ กลุ่มจังหวัด - โครงการที่ สอจ. ขอรับการ สนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม - อื่น ๆ • การปรับปรุงข้อมูลในระบบ ฐานข้อมูลกลางกระทรวง อุตสาหกรรม (I Single form) (ไม่ใช้งบประมาณ)	-	-	-	-	-
กลยุทธ์ที่ ๒ สนับสนุนการ ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ และ กระบวนการต่างๆ ให้เอื้อต่อการลงทุน และการ ประกอบกิจการ	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณ กลุ่มจังหวัด - โครงการที่ สอจ. ขอรับการ สนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม - อื่น ๆ - การเสนอแก้ไขผังเมือง - การปรับปรุงกระบวนการ พิจารณาอนุมัติ / อนุญาตโรงงาน (ไม่ใช้งบประมาณ)	-	-	-	-	-
กลยุทธ์ที่ ๓ สนับสนุน ผู้ประกอบการให้ เข้าถึงแหล่งเงินทุน	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณ กลุ่มจังหวัด - โครงการที่ สอจ. ขอรับการ สนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม - อื่น ๆ • กิจกรรมเตรียมความพร้อม ผู้ประกอบการเพื่อการเข้าถึง แหล่งเงินทุน (ไม่ใช้งบประมาณ)	-	-	-	-	-

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๔ สนับสนุนการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุน	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณกลุ่มจังหวัด - โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวงกรม - อื่น ๆ • สนับสนุนการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ท่าเรือ (ไม่ใช่งบประมาณ)	-	-	-	-	-

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

๑. โครงการเพิ่มผลิตภาพและสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบยางและผลิตภัณฑ์ยางพารา

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	การเพิ่มผลิตภาพและสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบยางและผลิตภัณฑ์ยางพารา
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>พื้นที่ปลูกยางพาราในประเทศไทยรวมทั้งสิ้นประมาณ ๑๙ ล้านไร่ ผลิตน้ำยางได้ประมาณ ๓.๖ ล้านตันต่อปี มีมูลค่าประมาณ ๓๑๕,๙๙๔ ล้านบาท แนวโน้มพื้นที่ปลูกยางพาราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยปลูกมากที่สุดที่ภาคใต้ รองลงมา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑๐ จังหวัดที่มีการปลูกยางพารามากที่สุด ได้แก่ สุราษฎร์ธานี สงขลา นครศรีธรรมราช ตรัง ยะลา นราธิวาส พังงา ระยอง กระบี่ และบึงกาฬ ตามลำดับสถานการณ์การส่งออกยางพาราของไทยพบว่า ปัจจุบันไทยครองแชมป์ประเทศผู้ส่งออกรายการอันดับหนึ่งของโลก โดยในปี ๒๕๖๑ ไทยส่งออกรายการยางพาราสู่ตลาดโลกมูลค่ากว่า ๔,๖๐๒ ล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑.๘๒ ของการส่งออกสินค้าทั้งหมดของไทยมีเงินเป็นตลาดส่งออกสำคัญอันดับหนึ่งที่ไทยส่งออกรายการยางพาราไปถึง ๑,๙๖๐ ล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นร้อยละ ๔๓ ของการส่งออกยางพาราทั้งหมด</p> <p>ปัจจุบัน ไทยยังมีการพึ่งพาการส่งออกยางพาราเป็น หลัก เมื่อเศรษฐกิจโลกชะลอตัว เช่น ปัญหา สงครามทางการค้า ส่งผลกระทบต่อ การส่งออก ไปตลาดหลักโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศจีน และราคายางพาราอ้างอิงจากตลาดซื้อขายล่วงหน้าในต่างประเทศเป็นหลัก จึงทำให้มีการ เก็งราคาและแทรกแซงราคา จนเกิดความผันผวน ของราคาสูง ซึ่งไม่สะท้อนกับความเป็นจริง อีกทั้ง ราคายางพารายังอ้างอิงจากราคาน้ำมันโลก ด้วย จึงเกิดความผันผวนของราคา สูง และอยู่ เหนือการควบคุมได้ มีหลายประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่ม ประเทศ CLMV หันมาปลูกยางพาราเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดภาวะอุปทานยางพารา โลกเกินกว่าอุปสงค์</p> <p>จากเหตุผลดังกล่าว สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส จึงได้จัดทำโครงการเพิ่มมูลค่ายางและผลิตภัณฑ์ยางโดยการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ ให้คำปรึกษาแนะนำ การเพิ่มคุณภาพการผลิตแก่สถาน ประกอบการ SMEs และกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมยางและ ผลิตภัณฑ์ยางของไทยให้เติบโตอย่างยั่งยืนต่อไป</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อพัฒนาศักยภาพการผลิตของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน/ผู้ประกอบการ SMEs/กลุ่ม สหกรณ์ ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ยางและยางพารา ในพื้นที่ ๓ จังหวัดภาคใต้ชายแดน (ยะลา นราธิวาส ปัตตานี)
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>กลุ่มวิสาหกิจชุมชน/ผู้ประกอบการ SMEs/กลุ่มสหกรณ์ ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ยางและยางพาราได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการเพิ่มผลิตภาพและสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ ๖ กิจกรรม ๓ ผลิตภัณฑ์</p> <p>ผลลัพธ์</p> <p>๑. กลุ่มวิสาหกิจชุมชน/ผู้ประกอบการ SMEs/กลุ่มสหกรณ์ ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ยางและยางพาราได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการเพิ่มผลิตภาพและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ได้มากขึ้นและเพิ่มช่องทางการตลาด</p> <p>๒. ร้อยละ ๓๐ ของผลิตภัณฑ์ต้นแบบสามารถนำไปต่อยอดผลิตในเชิงพาณิชย์</p> <p>๓. เพิ่มช่องทางการผลิตให้กับสถานประกอบการ</p> <p>๔. ลดการสูญเสียของยางหรือผลิตภัณฑ์จากยาง</p>
๕. ตัวชี้วัดและความสำเร็จของโครงการ	<p>กลุ่มวิสาหกิจชุมชน/ผู้ประกอบการ SMEs/กลุ่มสหกรณ์ จำนวน ๖ สถานประกอบการได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการเพิ่มผลิตภาพและได้รับผลิตภัณฑ์ต้นแบบจำนวน ๓ ผลิตภัณฑ์</p>
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	
๗. ระยะเวลาดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๘ – กันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	
กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ	<p>จ้างที่ปรึกษาให้คำปรึกษาแนะนำด้านผลิตภาพ ด้านพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบและทดลองทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบเพื่อสามารถนำไปใช้ได้จริง.ในเชิงพาณิชย์</p> <p>๙๖๐,๐๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส</p>
กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ	<p>การติดตามประเมินผล</p> <p>๔๐,๐๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส</p>
๙. งบประมาณ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส

หมายเหตุ ให้พิมพ์ด้วย MS word อักษร TH Sarabun PSK ขนาดอักษร ๑๖

๒. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์บนพื้นฐานทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาให้มีอัตลักษณ์โดดเด่นของพื้นที่เพื่อรองรับการท่องเที่ยว

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์บนพื้นฐานทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาให้มีอัตลักษณ์โดดเด่นของพื้นที่เพื่อรองรับการท่องเที่ยว (งป. ๓,๒๐๐,๐๐๐ บาท)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>อุตสาหกรรมชุมชนของประเทศไทยมีทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาซึ่งเป็นความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศไทยมาช้านาน โดยมีทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ประจำท้องถิ่นที่สืบทอดกันมายาวนาน กระทรวงอุตสาหกรรมได้เล็งเห็นความสำคัญในการส่งเสริมให้อุตสาหกรรมชุมชนมีความเข้มแข็งโดยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเศรษฐกิจฐานราก (Local Economy) โดยการขยายผลโครงการให้เป็นหมู่บ้านอุตสาหกรรมเพื่อการท่องเที่ยวในทุกจังหวัด ซึ่งต่อยอดการพัฒนาจากหมู่บ้านอุตสาหกรรมเพื่อการท่องเที่ยวที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ โดยในแต่ละปีงบประมาณ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแต่ละพื้นที่ได้ดำเนินการพัฒนาหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์สู่การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน (Creative Industry Village: CIV) เน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์และบริการชุมชนโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์และเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ชุมชนมีแนวทางและแผนในการพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชนเชื่อมโยงการท่องเที่ยว สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์ที่เป็นของฝากของที่ระลึก และเสริมสร้างศักยภาพในด้านการบริหารจัดการและการเข้าถึงช่องทางการตลาดสมัยใหม่ ส่งผลให้ชุมชนมีส่วนร่วมเป็นผู้ผลิตรายแรกและยกระดับหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ด้วยตนเอง และสามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนอย่างยั่งยืนในระยะยาวต่อไป ด้วยการอาศัยช่องว่างทางการตลาดจากศักยภาพด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยเพื่อสร้างโอกาสในการกระจายรายได้ให้แก่ชุมชนเนื่องจากจำนวนกลุ่มลูกค้าเป้าหมายในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และการท่องเที่ยวชุมชนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส มีความจำเป็นในการจัดทำโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์บนพื้นฐานทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาให้มีอัตลักษณ์โดดเด่นของพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนใต้ เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน การสร้างองค์ความรู้ด้านการตลาดออนไลน์ การจัดทำแผนธุรกิจและผลิตภัณฑ์บริการด้านการท่องเที่ยว เทคโนโลยี การสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ และนำวัฒนธรรม เอกลักษณ์ของพื้นที่มาสร้างสรรค์เป็นผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ชนิดใหม่สร้างความโดดเด่นให้กับพื้นที่</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ของตนเองจะเป็นการสร้างโอกาส สร้างงาน สร้างรายได้ให้กับคนในท้องถิ่นและส่งเสริมการท่องเที่ยวอีกทางหนึ่ง หากไม่ดำเนินการแล้วจะเป็นการสูญเสียโอกาสของคนในพื้นที่ซึ่งมีวัฒนธรรมท้องถิ่นอันเป็นอัตลักษณ์ซึ่งสามารถนำมาสร้างมูลค่าเป็นผลิตภัณฑ์ได้อย่างมากมายแต่ไม่ได้รับการพัฒนาอย่างสร้างสรรค์</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อส่งเสริมการนำทุนทางวัฒนธรรม และภูมิปัญญาของสังคมไทยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาศักยภาพการผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เกิดมูลค่าเพิ่มขึ้นและได้คุณภาพ ๒. เพื่อสร้างโอกาสทางการตลาดและรายได้ให้แก่ชุมชน ๓. เพื่อยกระดับการพัฒนา รูปแบบผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นที่ต้องการของตลาด ๔. เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ ๕. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการชุมชนมีความกระตือรือร้นในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรลุภัณฑ์และฉลากให้เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค ๖. เพื่อบริหารจัดการหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในชุมชนให้ประสบความสำเร็จ ๗. เพื่อสร้างอาชีพและส่งเสริมรายได้ให้กับชุมชนในพื้นที่
<p>๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p>ผลผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้ด้านการนำทุนทางวัฒนธรรมและนวัตกรรมมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ในชุมชน ไม่น้อยกว่า ๑๕๐ ราย ๒. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้านการตลาดออนไลน์ได้รับความรู้ด้านการตลาดออนไลน์ไม่น้อยกว่า ๑๕๐ ราย ๓. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจากหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนธุรกิจและผลิตภัณฑ์บริการเพื่อรองรับการท่องเที่ยว ไม่น้อยกว่า ๑๕๐ ราย ๔. ผู้เข้าร่วมโครงการฯ ได้รับผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบไว้สำหรับทดลองตลาด ไม่น้อยกว่า ๑๕ ราย ๓๐ ผลิตภัณฑ์

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ผลลัพธ์</p> <p>๑. กลุ่มผู้ผลิตชุมชนในหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ใน ๓ จังหวัดภาคใต้ชายแดนที่เข้าร่วมโครงการฯ ได้รับคำปรึกษาแนะนำด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุกัญท์ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์โดยใช้บรรจุกัญท์หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้โดดเด่น</p> <p>๒. กลุ่มผู้ผลิตชุมชนในหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ใน ๓ จังหวัดภาคใต้ชายแดนที่เข้าร่วมโครงการฯ ได้มีความรู้ในการดำเนินกิจการการตลาดแบบออนไลน์สามารถขยายช่องทางการตลาดได้เพิ่มขึ้น</p> <p>๓. กลุ่มผู้ผลิตชุมชนในหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ใน ๓ จังหวัดภาคใต้ชายแดนที่เข้าร่วมโครงการฯ ได้มีความรู้ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุกัญท์โดยใช้ทุนวัฒนธรรมของท้องถิ่นให้เกิดมูลค่าเพิ่ม</p> <p>๔. ผู้เข้าร่วมโครงการฯ ได้ผลิตภัณฑ์และบรรจุกัญท์ต้นแบบเพื่อทดลองตลาด และมีผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์โดดเด่นของท้องถิ่นสามารถทำเป็นของฝากของที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยวสร้างรายได้ให้กับชุมชนใน ๓ จังหวัดภาคใต้ชายแดนในหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมในหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ได้รับความรู้ เรื่องการนำทุนทางวัฒนธรรมและนวัตกรรมมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นไม่น้อยกว่า ๑๕๐ ราย</p> <p>๒. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมในหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ได้รับความรู้ด้านการตลาดออนไลน์ ไม่น้อยกว่า ๑๕๐ ราย</p> <p>๓. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมในหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนธุรกิจและผลิตภัณฑ์บริการเพื่อรองรับการท่องเที่ยว</p> <p>๔. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับผลิตภัณฑ์และบรรจุกัญท์ต้นแบบไว้สำหรับทดลองตลาด ไม่น้อยกว่า ๑๕ ราย ๓๐ ผลิตภัณฑ์</p>
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	
๗. ระยะเวลาดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๗ – กันยายน ๒๕๖๘

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. กิจกรรมหลัก	
กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ	ฝึกอบรมให้ความรู้ เรื่องการนำทุนทางวัฒนธรรมและนวัตกรรมมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น ๖๘๖,๑๐๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส
กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ	ฝึกอบรมให้ความรู้ด้านการตลาดออนไลน์ ๖๘๖,๑๐๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส
กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ	การจัดทำแผนธุรกิจและผลิตภัณฑ์บริการเพื่อรองรับการท่องเที่ยว ๖๘๖,๑๐๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส
กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ	การให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์พร้อมทั้งจัดทำบรรจุภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ต้นแบบเพื่อทดสอบตลาด จำนวน ๑๕ ราย ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส
กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ	การติดตามประเมินผล ๔๑,๗๐๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส
๙. งบประมาณ	๓,๒๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส

หมายเหตุ ให้พิมพ์ด้วย MS word อักษร TH Sarabun PSK ขนาดอักษร ๑๖

๓. โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรจังหวัดภาคใต้ ชายแดน ตามแนวทาง โมเดลเศรษฐกิจ BCG เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	“พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรจังหวัดภาคใต้ชายแดน ตามแนวทาง โมเดลเศรษฐกิจ BCG เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว ”
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามที่รัฐบาลได้มีนโยบาย BCG Model ซึ่งเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจ แบบองค์รวมที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ ๓ มิติ ไปพร้อมๆกัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรชีวภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยเน้นการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) คำนึงถึงการนำวัสดุต่างๆ กลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด และเศรษฐกิจ สีเขียว (Green Economy) ซึ่งเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคมและการรักษาสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมดุลให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนไปพร้อมๆกัน นั้น</p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ที่เป็นเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมทั้งในรูปของเขตอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรมที่จังหวัดปัตตานี /เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาส /เขตอุตสาหกรรมและคลังสินค้าตามกฎหมายผังเมืองจังหวัดยะลา ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีอยู่เดิมและมีโรงงานตั้งอยู่บ้างแล้ว เหมาะสำหรับการพัฒนาตามกรอบแนวคิด BCG</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา,ปัตตานี,นราธิวาส จึงมีความประสงค์ดำเนินโครงการพัฒนาเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมตามกรอบแนวคิด BCG เพื่อให้ผู้ประกอบการทั้งสามจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ได้ใช้พื้นที่ในเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมของจังหวัดอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการลดต้นทุนการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์และเติบโตได้อย่างยั่งยืนภายใต้กรอบแนวคิด BCG</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๓.๑ เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีแก่ผู้ประกอบการ</p> <p>๓.๒ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร</p>

	<p>๓.๓ เพื่อสร้างเครือข่ายการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพด้านการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรจังหวัดภาคใต้ชายแดน ภายใต้กรอบแนวคิด BCG</p>
<p>๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p>ผลผลิต (output)</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑ สถานประกอบการอุตสาหกรรมได้รับการวินิจฉัยด้านการดำเนินธุรกิจ ไม่น้อยกว่า ๑๕ กิจการ โดยการจัดจ้างที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญดำเนินการเป็นเวลาไม่ น้อยกว่า ๔๘ ชม. ต่อกิจการ ๒ วัตถุประสงค์เกี่ยวกับ การพัฒนาตามกรอบแนวคิด BCG ไม่น้อยกว่า ๓ เรื่อง ๓ สถานประกอบการได้รับการยกระดับการพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพหรือเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ตามกรอบแนวคิด BCG และมีบัญชีที่เป็นระบบและตรวจสอบได้ไม่น้อยกว่า ๑๕ กิจการ <p>ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑ เกิดผลงานด้านเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาขึ้น จากกรณี ที่ผู้ประกอบการได้ประยุกต์ใช้องค์ความรู้จากการให้ คำปรึกษาแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ ไม่น้อยกว่า ๓ เรื่อง ๒ ผู้ประกอบการ ในจังหวัดภาคใต้ชายแดนที่เข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้นรวมมูลค่าไม่น้อยกว่า ๒๐ ล้านบาท ภายในปี ๒๕๖๖ (หลังจากสิ้นสุดโครงการ) ๓ ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
<p>๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๕.๑ จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการยกระดับการพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพหรือเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ตามกรอบแนวคิด BCG ไม่น้อยกว่า ๑๕ สถานประกอบการ ๕.๒ ผู้ประกอบการ มีความรู้ความเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการพัฒนาตามกรอบแนวคิด BCG ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ๕.๓ มีเครือข่ายของโรงงานอุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรไม่น้อยกว่า ๓ เครือข่าย

<p>๖. ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพการผลิตและการแปรรูป สินค้าเกษตรหลักของกลุ่มจังหวัด</p> <p>แนวทางการพัฒนา</p> <p>๑) พัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าภาคการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า สินค้าเกษตรหลักของกลุ่มจังหวัดเช่น ยาง ปาล์ม ผลไม้ โดยเน้นการพัฒนาตลอดห่วงโซ่การผลิต</p>
<p>๗. ระยะเวลาในการดำเนินการ</p>	<p>๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๘.๑ กิจกรรม เพิ่มผลิตภาพการผลิตอุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรตามโมเดล เศรษฐกิจ BCG</p> <p>งบประมาณ ๔,๔๘๐,๐๐๐บาท</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี</p>
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๘.๒ กิจกรรมบูรณาการดำเนินการพัฒนามาตรฐานวัตถุดิบ คุณภาพ ร่วมกับ ศอบต. เกษตรจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ประมงจังหวัดยะลา ปัตตานีและ นราธิวาส</p> <p>งบประมาณ ๑,๓๑๒,๐๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี</p> <p>หน่วยงานสนับสนุน</p> <p>ศอบต. ประมงจังหวัดยะลา ปัตตานีและนราธิวาส</p> <p>เกษตรจังหวัดยะลา ปัตตานีและนราธิวาส</p>
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>๕,๗๙๒,๐๐๐ บาท</p>
<p>๑๐ ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>สำนักอุตสาหกรรมของจังหวัดยะลา,ปัตตานีและนราธิวาส</p>

๔. การพัฒนาร้านอาหาร (Halal Street food) ผลิตภัณฑ์และบริการในจังหวัดปัตตานีให้ได้รับมาตรฐานฮาลาล

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	การพัฒนาร้านอาหาร (Halal Street food) ผลิตภัณฑ์และบริการในจังหวัดปัตตานีให้ได้รับมาตรฐานฮาลาล
๒. ความสำคัญของโครงการและหลักการและเหตุผล	<p>ปัตตานีเป็นจังหวัดที่มีประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน ผู้คนอาศัยอยู่เป็นสังคมพหุวัฒนธรรม มีประชาชนที่นับถือศาสนาแตกต่างกันรวมทั้งเป็นแหล่งอารยธรรมที่ครอบคลุมพื้นที่ทั่วภาคใต้ตอนล่างซึ่งมีความหลากหลายด้านความคิด ความเชื่อ ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรม ศิลปะและศาสนา โดยสิ่งเหล่านี้ล้วนสอดแทรกอยู่ในกิจกรรมการใช้ชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลือกบริโภคอาหารและการใช้บริการ ที่จำหน่ายและให้บริการในร้านค้าต่างๆ ทั้งนี้อาหารการกินเป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานเริ่มต้นโดยทั่วไปของการใช้ชีวิตของประชาชนที่นับถือศาสนาอิสลาม การเลือกใช้บริการร้านอาหารโดยคำนึงถึงกระบวนการผลิตที่ความถูกต้องตามหลักการศาสนาและคุณภาพของอาหารเป็นสิ่งจำเป็นและมีแนวโน้มในการให้ความสำคัญมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง</p> <p>จากนโยบายการท่องเที่ยวของจังหวัดและการเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของประเทศไทย ซึ่งคาดว่าจะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาในจังหวัดปัตตานีสูงขึ้น ดังนั้นการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาระดับผู้ประกอบการร้านอาหารให้มีมาตรฐานครัวฮาลาล ผลิตภัณฑ์และบริการฮาลาล และจัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากรในการให้บริการและจำหน่ายอาหารที่ผ่านการปรุง หรือผลิตที่เป็นไปตามหลักมาตรฐานฮาลาล เพื่อเปิดโอกาสในการเพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับความจำเป็นในการผลิตอาหารและบริการฮาลาลให้กับนักท่องเที่ยว ทั้งนี้สถาบันฮาลาล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นหน่วยงานที่ให้บริการด้านความรู้ถ่ายทอดเทคโนโลยีและมีบทบาทในการให้บริการวิชาการแก่ผู้ประกอบการและมียุทธศาสตร์ในการวิจัยพัฒนาระบบและกระบวนการให้การรับรองมาตรฐานฮาลาลของไทยให้ได้รับความเชื่อมั่น จึงได้เล็งเห็นว่า การเริ่มต้นพัฒนาร้านอาหาร (Halal street food) ผลิตภัณฑ์และบริการฮาลาล บริเวณพื้นที่เมืองปัตตานีให้มีระบบการจัดการตามหลักมาตรฐานฮาลาล มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะให้เป็นการต้นแบบในด้านการพัฒนาระดับร้านอาหารและบริการของผู้ประกอบการ ให้เข้าสู่มาตรฐานฮาลาล ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์และสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้มาท่องเที่ยวในจังหวัดปัตตานีต่อไป</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความจำเป็นในการเลือกซื้อ บริโภค และผลิตอาหารฮาลาลให้ผู้ประกอบการร้านอาหาร ๒. เพื่อการยกระดับให้ร้านอาหารในพื้นที่เมืองปัตตานีให้มีระบบการจัดการและได้รับการรับรองมาตรฐานฮาลาล ๓. เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวฮาลาล รองรับการท่องเที่ยววิถีมุสลิม ๔. เพื่อยกระดับและพัฒนาผลิตภัณฑ์ฮาลาล ให้ได้มาตรฐานและสามารถจำหน่ายได้
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	- ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาได้รับการรับรองมาตรฐานฮาลาล และสามารถเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. จำนวนร้านอาหารที่ได้มาตรฐานฮาลาล จำนวน ๑๐ ราย ๒. จำนวนร้านอาหารริมทาง ได้รับการรับรองตอยิบจากสถาบันฮาลาล จำนวน ๕๐ ร้าน ๓. จำนวนผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพและสามารถจัดจำหน่ายได้ไม่น้อยกว่า ๑๐ ผลิตภัณฑ์
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนา กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ ๔ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนบนพื้นฐานสังคมพหุวัฒนธรรม แผนงานที่ ๑ การส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน

๗. ระยะเวลา	ระยะเวลาดำเนินโครงการ...๑...ปี เริ่มต้นปี...ต.ค.๒๕๖๖ สิ้นสุดปี ก.ย.๒๕๖๗
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรมที่ ๑ การพัฒนาร้านอาหารฮาลาล ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ปี ๒๕๖๖ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ปี ๒๕๖๗ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท กิจกรรมหลักที่ ๒. การพัฒนาร้านอาหารริมทาง ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท ปี ๒๕๖๖ จำนวน ๗๐๐,๐๐๐ บาท ปี ๒๕๖๗ จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท
๙. งบประมาณ	๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สถาบันฮาลาลร่วมกับ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานีและสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปัตตานี

๕. โครงการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ด้านเหมืองแร่ในจังหวัดภาคใต้ชายแดน (เงินบำรุงพิเศษ)

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ด้านเหมืองแร่ในจังหวัดภาคใต้ชายแดน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>จังหวัดยะลาและจังหวัดนราธิวาสเป็นแหล่งผลิตหินอุตสาหกรรมเพื่อการก่อสร้างที่สำคัญของภาคใต้ชายแดน มีเหมืองแร่ จำนวน ๙ แปลง เป็นประเภทหินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง ๔ แปลง หินอุตสาหกรรมชนิดหินแกรนิตเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง ๒ แปลง ดินขาว ๑ แปลง และแร่แมงกานีส และหินเซอร์เพนทีไนต์ ๑ แปลง ในแต่ละปีสามารถผลิตหินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง ได้ไม่น้อยกว่า ๑ ล้านเมตริกตัน มูลค่ากว่า ๕๐๐ ล้านบาท/ปี หินอุตสาหกรรมชนิดหินแกรนิตเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง ได้ไม่น้อยกว่า ๑.๖ ล้านเมตริกตัน มูลค่ากว่า ๖๐๐ ล้านบาท/ปี โดยผลผลิตที่ได้จะนำไปใช้ในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ชายแดน ประมาณร้อยละ ๘๐ ส่วนที่เหลือจะนำไปใช้ในจังหวัดข้างเคียง ปริมาณผลผลิตที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง มีปัจจัยเนื่องจากปริมาณความต้องการใช้หินสำหรับสิ่งปลูกสร้างทั้งภายในจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียง โดยปริมาณผลผลิตตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ ถึงปี ๒๕๖๓ เมื่อเปรียบเทียบกันจะเห็นได้ว่าปริมาณผลผลิตปี ๒๕๖๑ เริ่มเพิ่มขึ้นสูง ซึ่งสอดคล้องกับการสนับสนุนงบประมาณของภาครัฐในการกระตุ้นการใช้งบลงทุน ส่งผลให้เกิดการใช้หินเพื่อการก่อสร้างมากขึ้นตาม อีกทั้งปริมาณการผลิตในปี ๒๕๖๑ ที่สูงขึ้นมาก เป็นผลมาจากประธานบัตรส่วนใหญ่ใกล้สิ้นอายุ จึงมีการผลิตเพื่อสำรองหิน</p> <p>คาดการณ์แนวโน้มในอนาคตจะมีการผลิตที่สูงขึ้น หากพิจารณาจากยอดการผลิตที่ปรากฏจะเห็นว่าการผลิตในแต่ละปีปริมาณการผลิตสูงขึ้น ประกอบกับพื้นที่ จังหวัดภาคใต้ชายแดนมีแนวโน้มการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง อาจส่งผลให้ปริมาณหินที่มีอยู่ไม่เพียงพอต่อการนำมาใช้ประโยชน์ สอดคล้องกับปัจจุบันจากการสอบถามผู้ประกอบการในพื้นที่ พบว่า ปริมาณหินที่ผู้ประกอบการผลิตส่วนใหญ่ผลิตเพื่อใช้ในกิจการที่ต่อเนื่องของตนเอง (ก่อสร้าง ถนน และอื่น ๆ) มีการจำหน่ายทั่วไปเพียง ๔ ราย จากผู้ผลิตหินจำนวน ๗ ราย ทำให้หินที่ประชาชนทั่วไปนำไปใช้ประโยชน์มีราคาสูง อีกทั้งจากการคาดการณ์หินที่ได้รับอนุญาตของจังหวัดยะลา จะสามารถสำรองไว้ใช้อีกไม่เกิน ๑๕ ปี ภายหลังจากนั้นอาจต้องนำเข้าจากที่อื่น ซึ่งจะส่งผลต่อราคาที่สูงขึ้นตาม</p>

<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑. เพื่อศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ด้านเหมืองแร่ในจังหวัดภาคใต้ชายแดน ถึงวัตถุประสงค์ที่มี ศักยภาพการผลิต แนวโน้มความต้องการใช้หิน ตลอดจนศึกษาข้อมูลแหล่งหินที่พอจะสามารถนำมาใช้เป็นแหล่งหินสำรองในอนาคต</p> <p>๒ เพื่อเตรียมความพร้อมด้านข้อมูลประกอบการตัดสินใจในด้านการลงทุนในอนาคต รongรับการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ในพื้นที่ ๓ จังหวัดภาคใต้ชายแดน ทั้งในส่วนของภาครัฐและการสนับสนุนภาคเอกชน</p>
<p>๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>รายงานการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ด้านเหมืองแร่ในจังหวัดภาคใต้ชายแดน จำนวน ๑ ฉบับ</p>
<p>๕. ผลผลิต/ผลลัพธ์</p>	<p>สามารถนำผลการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ด้านเหมืองแร่ในจังหวัดภาคใต้ชายแดน มาประกอบการตัดสินใจในด้านการลงทุนในอนาคต รongรับการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ในพื้นที่ ๓ จังหวัดภาคใต้ชายแดน ทั้งในส่วนของภาครัฐและการสนับสนุนภาคเอกชน</p>
<p>๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์</p>	<p>☒ นโยบายรัฐบาล ข้อ.๖ นโยบายการเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจของประเทศ</p> <p>☐ ยุทธศาสตร์เชิงบูรณาการ ข้อ(สนย. ระบุ).....</p> <p>☒ ยุทธศาสตร์ อก. ข้อ.๑. การเสริมสร้างศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง</p> <p>☒ ยุทธศาสตร์ สปอ. ข้อ.๒. การเสริมสร้างศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรม</p>
<p>๗. ระยะเวลา</p>	<p>๑ ตุลาคม ๒๕๖๘ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๙</p>
<p>๘. กิจกรรมหลักของโครงการ</p>	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>จัดจ้างที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ด้านเหมืองแร่ในจังหวัดภาคใต้ชายแดน</p> <p>๓,๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมนราธิวาส ยะลา และปัตตานี</p> <p>สำนักงานจังหวัดนราธิวาส ยะลา และปัตตานี</p>
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p>
<p>๑๐ ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>สำนักอุตสาหกรรมของจังหวัดยะลา,ปัตตานีและนราธิวาส</p>

๖. โครงการจัดตั้งโรงงานชำแหละสัตว์ปีกมาตรฐานฮาลาล สู่การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างครบวงจร จังหวัดชายแดนภาคใต้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	จัดตั้งโรงงานชำแหละสัตว์ปีกมาตรฐานฮาลาล สู่การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างครบวงจรจังหวัดชายแดนภาคใต้
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>จังหวัดภาคใต้ชายแดน (ยะลา นราธิวาส และปัตตานี) เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีความเป็นเอกลักษณ์ทั้งด้านภูมิประเทศ มีความหลากหลายด้านทรัพยากร วัฒนธรรม ภาษา และศาสนา ในลักษณะเป็น สังคมพหุวัฒนธรรม มีพื้นที่ติดชายแดนกับประเทศ สหพันธรัฐมาเลเซีย โดยมีการจัดตั้งด้านชายแดนขึ้น ถึง ๔ ด้าน ราษฎรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๘๓ มีอาชีพด้านเกษตรกรรม เป็นหลัก ทั้งในส่วนภาค กสิกรรม ได้แก่ ทำสวนยางพารา ปาล์ม น้ำมัน ผลไม้ต่าง ๆ ทำนา ด้านปศุสัตว์ ได้แก่ เลี้ยงไก่ เลี้ยงโค เลี้ยงแพะ-แกะ และด้านประมง ได้แก่ เรือประมงพื้นบ้าน การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งถือเป็นรายได้หลักของราษฎรในกลุ่มจังหวัด ซึ่งต่อมาก็ได้มีการจัดตั้งเป็นกลุ่มอาชีพ และวิสาหกิจชุมชน เกิดขึ้นจำนวนมากมาย ตามนโยบายของรัฐบาลทุก ๆ รัฐบาล ถึงแม้ว่า หลาย ๆ กลุ่มอาชีพและวิสาหกิจชุมชน รวมทั้ง SME เพื่อดำเนินธุรกิจจากการแปรรูปผลผลิตภาคเกษตร ให้เกิดมูลค่าเพิ่ม ช่วยสร้างรายได้มากขึ้น โดยส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้ทำการส่งเสริมการพัฒนายกระดับ ทั้งความรู้ด้านเทคโนโลยีด้านการผลิต การบริหารจัดการธุรกิจ การพัฒนานวัตกรรม การออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้าและตลาดได้แล้ว แต่ยังคงความสามารถในกำลังการผลิตที่เป็นมาตรฐาน โดยเฉพาะมาตรฐานฮาลาล เนื่องจากข้อจำกัดด้านสถานที่ การลงทุนขนาดเล็กเกินไป ติดปัญหาในเรื่องเงินทุน และข้อกฎหมายตามประกาศผังเมือง ส่งผลทำให้วิสาหกิจหลายรายไม่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ดังนั้น เพื่อเป็นการรองรับการตลาดฮาลาลทั้งในและต่างประเทศที่นับวันขยายตัวมากยิ่งขึ้น</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด (ยะลา และปัตตานี) จึงได้มีแนวคิดเบื้องต้นในการจัดทำโครงการจัดตั้งโรงงานชำแหละสัตว์ปีกมาตรฐานฮาลาล สู่การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างครบวงจรจังหวัดชายแดนภาคใต้ขึ้น</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑ เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ ในการจัดตั้งอุตสาหกรรมชุมชนที่มีความพร้อมในด้านศักยภาพ ในพื้นที่ ๓ จังหวัดภาคใต้

	<p>ชายแดนที่เหมาะสม โดยการวางแผน การออกแบบ การจัดวางระบบต่าง ๆ ที่คำนึงถึงประโยชน์ต่อภาพรวม ด้านเศรษฐกิจและความคุ้มค่าของการลงทุน</p> <p>๒ เพื่อนำร่องการจัดตั้งโรงงานชำแหละสัตว์ปีกที่ได้มาตรฐาน ขึ้นในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้</p> <p>๓. เพื่อการสร้างงาน สร้างอาชีพ ให้ราษฎรมีงานทำ มีรายได้มากขึ้น</p> <p>๔. เพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจอีกสาขาหนึ่งให้กับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน โดยนำยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมฮาลาลของรัฐบาลแปลงสู่ภาคปฏิบัติในระดับพื้นที่ เป็นแรงขับเคลื่อนรองรับการเจริญเติบโตในอุตสาหกรรมฮาลาลของไทยในอนาคต</p>
<p>๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>๑. โรงงานที่จัดตั้งขึ้น สามารถดำเนินการผลิตชำแหละสัตว์ปีก มีกำลังการผลิต ไม่ต่ำกว่า ๕๐๐ ตัว/วัน</p> <p>๒. จำนวนคนมีงานทำ ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ คน</p> <p>๓. จำนวนรายได้ มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท/ปี</p> <p>๔. โรงงานที่จัดตั้งขึ้น สามารถดำเนินการในเชิงธุรกิจการแข่งชัน และอยู่รอดได้ไม่น้อยกว่า ๓ ปี</p>
<p>๕. ผลผลิต/ผลลัพธ์</p>	<p>๑. ทำการศึกษาและประเมินความเป็นไปได้ในเชิงการลงทุน จัดตั้งโรงงานชำแหละสัตว์ปีกมาตรฐาน อย่างน้อย ๑ แห่ง ในพื้นที่ ๓ จังหวัดภาคใต้ชายแดน</p> <p>๒. ดำเนินการก่อสร้างโรงงาน และติดตั้งเครื่องจักร ต้นแบบพร้อมวางระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ จำนวน ๑ โรง พื้นที่ใช้สอยไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ ตารางเมตร</p> <p>๓. ราษฎรได้รับความรู้จากการฝึกอบรม หลักสูตรต่าง ๆ ที่กำหนด จำนวน ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คน</p>
<p>๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์</p>	<p>☒ นโยบายรัฐบาล ข้อ.๖.นโยบายการเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจของประเทศ</p> <p>☐ ยุทธศาสตร์เชิงบูรณาการ ข้อ(สนย.ระบุ).....</p> <p>☒ ยุทธศาสตร์ อก. ข้อ.๑.การเสริมสร้างศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง.</p> <p>☒ ยุทธศาสตร์ สปอ. ข้อ.๒.การเสริมสร้างศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรม</p> <p>☒ ยุทธศาสตร์ภาค/กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ข้อ.๑.การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับภาคการผลิต</p>
<p>๗. ระยะเวลา</p>	<p>๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๙ (๒ ปี)</p>

๘. กิจกรรมหลักของโครงการ	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑. การศึกษาความเป็นไปได้ของความเหมาะสมการลงทุน และการออกแบบสิ่งก่อสร้างพร้อมระบบสาธารณูปโภค โดยมีรายละเอียดอย่างสมบูรณ์</p> <p>๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมนราธิวาส สำนักงานอุตสาหกรรม ยะลา และปัตตานี สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนราธิวาส ยะลา และปัตตานี</p>
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๒. การก่อสร้างอาคารโรงงานฆ่าและสัตว์ปีกมาตรฐาน ระบบสาธารณูปโภค และการรักษาสิ่งแวดล้อม ตามหลักมาตรฐานฮาลาล</p> <p>๑๕,๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมนราธิวาส สำนักงานอุตสาหกรรม ยะลา และปัตตานี สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนราธิวาส ยะลา และปัตตานี</p>
<p>๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๓. ติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อการผลิต ระบบที่สอดคล้องกับอุตสาหกรรม ๔.๐</p> <p>๑๐,๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมนราธิวาส สำนักงานอุตสาหกรรม ยะลา และปัตตานี สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนราธิวาส ยะลา และปัตตานี</p>
<p>๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๔. จัดฝึกอบรมให้ความรู้ด้านการผลิต และการบริหารจัดการ ธุรกิจ ให้กับสมาชิกชุมชนหรือวิสาหกิจ</p> <p>๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมนราธิวาส สำนักงานอุตสาหกรรม ยะลา และปัตตานี สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนราธิวาส ยะลา และปัตตานี</p>
<p>๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๕. การวางระบบการบริหารจัดการโรงงาน และการส่งมอบ โรงงานให้กับองค์กรชุมชน</p> <p>๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมนราธิวาส สำนักงานอุตสาหกรรม ยะลา และปัตตานี สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนราธิวาส ยะลา และปัตตานี</p>
<p>๙. งบประมาณ รวม</p>	<p>๒๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p>
<p>๑๐. ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>สำนักอุตสาหกรรมของจังหวัดยะลา,ปัตตานีและนราธิวาส</p>

๗. โครงการเสริมสร้างศักยภาพหมู่บ้านท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากสู่ความยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเสริมสร้างศักยภาพหมู่บ้านท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากสู่ความยั่งยืน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>จังหวัดนราธิวาส เป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมท้องถิ่น ที่ประชาชนมีความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์และมีความต้องการในการฟื้นฟูสืบสาน ถิ่นทอดและดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมที่มีมาตั้งแต่ครั้งบรรพบุรุษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น ที่หลากหลาย ก่อนสถานการณ์แพร่ระบาดของโควิด-๑๙ มีนักท่องเที่ยวเฉลี่ยปีละ ๖๔๐,๐๐๐ คน โดยในปี ๒๕๖๒ มีนักท่องเที่ยว ๖๔๔,๗๐๕ คน มีรายได้จากการท่องเที่ยว ๓,๒๑๘.๔๑ ล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติร้อยละ ๖๓ อาทิเช่น ชาวมาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย อินเดีย และจีน ตามลำดับ และนักท่องเที่ยวไทยร้อยละ ๓๗ ในปี ๒๕๖๓ มีนักท่องเที่ยวเพียง ๒๑๖,๑๒๑ คน มีรายได้จากการท่องเที่ยว ๗๘๐.๑๑ ล้านบาท หดตัวจากปีก่อนร้อยละ ๗๕.๗๖ เนื่องจากวิกฤตการณ์แพร่ระบาดใหญ่ทั่วโลกของโรคโควิด-๑๙ ส่งผลให้การท่องเที่ยวระหว่างประเทศหยุดชะงักอย่างฉับพลัน ธุรกิจการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องต้องหยุดชะงักและบางธุรกิจต้องเลิกกิจการ ดังนั้น ผู้ประกอบการในชุมชนท่องเที่ยวจึงจำเป็นต้องเร่งปรับตัวให้พร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป การท่องเที่ยวชุมชนวิถีใหม่ ยุกระดับมาตรฐานการให้บริการของชุมชนท่องเที่ยวและการบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน ส่งเสริมให้บริการที่มีมูลค่าสูง และนำอัตลักษณ์ท้องถิ่น/ชุมชนมาพัฒนาเป็นสินค้าของฝากของที่ระลึกหรือผลิตภัณฑ์เชิงอัตลักษณ์ชุมชนให้มีความโดดเด่นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม เร่งการเรียนรู้และปรับโมเดลธุรกิจใหม่หรือโมเดลธุรกิจท่องเที่ยวใหม่ เพื่อรองรับการเปิดประเทศพร้อมรับการท่องเที่ยวหลังวิกฤติโควิด-๑๙ ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนวิถีใหม่ ตลอดจนการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวสู่ยุค Next Normal สร้างการรับรู้บนสื่อ Social Media ให้โดดเด่น สร้างฐานนักท่องเที่ยว และต่อยอดสู่ชุมชนท่องเที่ยวให้มีรายได้สูง เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานรากที่ยั่งยืน ภายใต้รูปแบบการพัฒนาโมเดลเศรษฐกิจใหม่ "BCG Model"</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๓.๑) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการชุมชนในหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (CIV) ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ๓.๒) เพื่อนำอัตลักษณ์ของชุมชนมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์และบริการของชุมชน รองรับการท่องเที่ยวชุมชนวิถีใหม่ ส่งเสริมให้บริการที่มีมูลค่าสูง (Creative,Culture& High Value Services)</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๓.๓) เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการชุมชนในด้านการบริหารจัดการชุมชนท่องเที่ยววิถีใหม่ การทำการตลาดออนไลน์ผลิตภัณฑ์และบริการท่องเที่ยวชุมชน และด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์และมาตรฐานหมู่บ้านท่องเที่ยว</p> <p>๓.๔) เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์หมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ให้กับที่รู้จักของนักท่องเที่ยว</p>
<p>๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>๔.๑) กลุ่มเป้าหมายผู้ประกอบการชุมชนในหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (CIV) ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้เสริมสร้างศักยภาพชุมชนท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ จำนวน ๕ ชุมชน</p> <p>๔.๒) ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ ที่ได้รับการพัฒนาสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นผลิตภัณฑ์ของ</p> <p>ฝากของที่ระลึก จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๔.๓) สื่อประชาสัมพันธ์หมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (CIV) และผลิตภัณฑ์ชุมชน ในรูปแบบคลิปวิดีโอ จำนวน ๑ คลิป/ชุมชน รวม ๕ คลิป ได้รับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ Online</p> <p>๔.๔) ร้อยละผลิตภัณฑ์ชุมชนในหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (CIV) ได้รับการรับรองมาตรฐาน (อย.หรือ มผช. หรือฮาลาล) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐</p>
<p>๕. ผลผลิต/ผลลัพธ์</p>	<p>๑) ผู้ประกอบการชุมชนหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (CIV) ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการชุมชนท่องเที่ยววิถีใหม่ และการทำการตลาดออนไลน์ผลิตภัณฑ์และบริการชุมชนท่องเที่ยว จำนวน ๑ ครั้ง ๓๐ ราย</p> <p>๒) ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ ที่ได้รับการพัฒนาสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึก จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๓) สื่อประชาสัมพันธ์หมู่บ้าน CIV และผลิตภัณฑ์ของชุมชน ในรูปแบบคลิปวิดีโอ จำนวน ๑ คลิป/ชุมชน รวม ๕ คลิป</p> <p>๔) ผู้ประกอบการชุมชน ได้รับคำปรึกษาแนะนำเชิงลึกด้านการนำอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของชุมชนมาต่อยอดสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ต้นแบบ รวมทั้งทำการตลาดออนไลน์ผลิตภัณฑ์ชุมชนท่องเที่ยว จำนวนไม่น้อยกว่า ๖ Man-day/สถานประกอบการ</p> <p>๕) กลุ่มเป้าหมายหมู่บ้านท่องเที่ยว ได้รับคำปรึกษาแนะนำเชิงลึกด้านการพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ ด้านการบริหารจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน จำนวนไม่น้อยกว่า ๖ Man-day/ชุมชน</p>
<p>๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์</p>	<p>☒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นที่ ๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว</p> <p>☒ ประเด็นการพัฒนา อก. ข้อ ๑ การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการ และภาคอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	☒ แนวทางการพัฒนา สปอ. ข้อ ๒ การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค ☒ แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส ข้อที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม/แปรรูปเกษตรให้เข้มแข็งด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗
๘. กิจกรรมหลักของโครงการ	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมการพัฒนาผู้ประกอบการชุมชนในหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (CIV) ให้มีศักยภาพในการแข่งขัน ๑,๓๕๓,๘๘๔ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมยกระดับมาตรฐานของหมู่บ้านท่องเที่ยวรองรับการท่องเที่ยวชุมชน ๑,๑๒๖,๑๑๖ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส
๙. งบประมาณที่ได้รับ	๒,๔๘๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักอุตสาหกรรมนราธิวาส

๘. โครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มวิสาหกิจชุมชน (อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร) จังหวัดชายแดนภาคใต้
สู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	พัฒนาศักยภาพกลุ่มวิสาหกิจชุมชน (อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร) จังหวัดชายแดนภาคใต้ สู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดภาคใต้ชายแดน (ยะลา นราธิวาส และปัตตานี) เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีความเป็นเอกลักษณ์ทั้งด้านภูมิประเทศ มีความหลากหลายด้านทรัพยากร วัฒนธรรม ภาษา และศาสนา ในลักษณะเป็น สังคมพหุวัฒนธรรม มีพื้นที่ติดชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ สหพันธรัฐมาเลเซีย โดยมีการจัดตั้งด่านชายแดนขึ้นถึง ๔ ด่าน ใน ๒ จังหวัด (ยะลา และนราธิวาส) มีเมืองที่เป็นศูนย์กลางทางการค้าชายแดน ได้แก่ เมืองเบตง จ.ยะลา และเมืองสุโหงโกลก จ.นราธิวาส และที่สำคัญคือ มีการรวมตัวกันของราษฎรในหมู่บ้าน ตำบล จัดตั้งเป็นวิสาหกิจชุมชนขึ้นจำนวนมากมาย โดยมีหน่วยงานราชการทั้งในระดับอำเภอ และจังหวัดทำหน้าที่เป็นที่เลี้ยงให้การส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เหล่านั้น แต่จากการพัฒนาที่ผ่านมา พบว่ากลุ่มวิสาหกิจชุมชนโดยส่วนใหญ่ยังไม่สามารถดำเนินกิจการในลักษณะการพึ่งพาตนเองได้เลย เพราะ มีปัญหาต่าง ๆ มากมาย ได้แก่ ปัญหาองค์ความรู้เทคโนโลยีการผลิต ขาดนวัตกรรม ไม่มีมาตรฐานผลิตภัณฑ์คุณภาพต่ำ ต้นทุนสูง กำลังการผลิตทำได้น้อย ปัญหาด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ การตลาดและลูกค้า การจัดทำบัญชี และการบริหารจัดการธุรกิจ ถึงแม้ว่าหลาย ๆ วิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนายกระดับความรู้ด้านการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้าและตลาดได้แล้วแต่ยังขาดความสามารถในกำลังการผลิตเพื่อรองรับการตลาดทั้งในและต่างประเทศได้ เนื่องจากข้อจำกัดด้านสถานที่ การลงทุนขนาดเล็กเกินไป ติดปัญหาในเรื่องเงินทุน และข้อกฎหมายตามประกาศผังเมือง ส่งผลทำให้วิสาหกิจชุมชนไม่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด (ยะลา และปัตตานี) จึงได้มีแนวคิดในการจัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มวิสาหกิจชุมชน (อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร) จังหวัดชายแดนภาคใต้ สู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ขึ้น</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการและสมาชิกวิสาหกิจชุมชนในด้านเทคโนโลยีการผลิต การสร้างนวัตกรรม ด้านมาตรฐาน การออกแบบผลิตภัณฑ์ การเป็นผู้ประกอบการ การสร้างโมเดลธุรกิจและการจัดทำแผนธุรกิจ</p> <p>๒ เพื่อให้วิสาหกิจชุมชนสามารถผลิตสินค้าที่ได้มาตรฐานผ่านการรับรองจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ</p> <p>๓ เพื่อการต่อยอดกลุ่มวิสาหกิจชุมชนโดยเสริมสร้างกิจกรรมการแปรรูปผลผลิตการเกษตรให้เกิดมูลค่าเพิ่มและความหลากหลายของผลิตภัณฑ์</p>

	<p>๔ เพื่อพัฒนาความพร้อมของวิสาหกิจชุมชน ก้าวสู่การทำธุรกิจอย่างมืออาชีพ อาจต่อยอดเป็น เอสเอ็มอีได้</p> <p>๕ เพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชนระดับฐานรากให้เข้มแข็ง ช่วยยกระดับรายได้ให้แก่ราษฎรในชนบท โดยให้มีการสร้างงาน สร้างรายได้ขึ้นในหมู่บ้าน/ชุมชน</p>
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>๑ จำนวนวิสาหกิจชุมชน สามารถแปรรูปหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ เข้าสู่ตลาดผู้บริโภคได้</p> <p>๒ จำนวนผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจชุมชนผ่านการรับรองมาตรฐาน อย. และ มผช.</p>
๕. ผลผลิต/ผลลัพธ์	<p>ผลผลิต</p> <p>๑ ถ่ายทอดความรู้ด้านเทคโนโลยีการผลิต, การสร้างนวัตกรรม, ด้านมาตรฐาน, ด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ การเป็นผู้ประกอบการ การสร้างโมเดลธุรกิจและการจัดทำแผนธุรกิจ แก่ผู้ประกอบการหรือสมาชิกวิสาหกิจชุมชน จำนวน ๒๕๐ ราย</p> <p>๒ พัฒนาสถานที่และเครื่องมืออุปกรณ์ ให้มีความพร้อมในด้านสุขลักษณะที่ดีตามเกณฑ์มาตรฐานการผลิต (GMP) แก่สถานประกอบการวิสาหกิจชุมชน จำนวน ๕ แห่ง</p> <p>๓ พัฒนาด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมทันสมัยสามารถสนองตอบกับกลุ่มลูกค้าและตลาดเป้าหมายได้ แก่วิสาหกิจชุมชน จำนวน ๕ รูปแบบ</p> <p>ผลลัพธ์</p> <p>๑ ผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจชุมชนผ่านการรับรองมาตรฐาน อย. และ มผช. จำนวน ๕ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๒ วิสาหกิจชุมชน สามารถแปรรูปหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ เข้าสู่ตลาดผู้บริโภคได้ จำนวน ๕ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๒ วิสาหกิจชุมชนที่เข้าร่วมโครงการ มีรายได้เพิ่มขึ้น (ในปีถัดไป) จำนวนไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓๐</p>
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	<p>☒ นโยบายรัฐบาล ข้อ ๖ นโยบายการเพิ่มศักยภาพ ของเศรษฐกิจของประเทศ</p> <p>☐ ยุทธศาสตร์เชิงบูรณาการ ข้อ(สนย. ระบุ).....</p> <p>☒ ยุทธศาสตร์ อก. ข้อ ๑. การเสริมสร้างศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง</p> <p>☒ ยุทธศาสตร์ สปอ. ข้อ ๒ การเสริมสร้างศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรม</p> <p>☒ ยุทธศาสตร์ภาค/กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ข้อ ๑. การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับภาคการผลิต</p>
๗. ระยะเวลา	๑ ตุลาคม ๒๕๖๖-๓๐ กันยายน ๒๕๖๗
๘. กิจกรรมหลักของโครงการ	

<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง</p>	<p>การเตรียมความพร้อม การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ การรับสมัครและคัดเลือก กลุ่มเป้าหมายและการบริหารจัดการโครงการ</p> <p>๒๐๐,๐๐๐บาท</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมราธิวาส ยะลา และปัตตานี</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดนราธิวาส ยะลา และปัตตานี</p>
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>จัดจ้างที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรกลุ่ม วิสาหกิจชุมชน</p> <p>๑ จัดประชุมชี้แจงรายละเอียดการดำเนินงานโครงการ และการลงนามในบันทึก ข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ๓ ฝ่าย</p> <p>๒ สำรวจ ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลวิสาหกิจชุมชน และวินิจฉัยสถานประกอบการ</p> <p>๓ จัดทำแผนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและการสร้างโมเดลธุรกิจ</p> <p>๔ กิจกรรมอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อถ่ายทอดความรู้ หลักสูตรต่าง ๆ ได้แก่ เทคโนโลยีการผลิต,ด้านมาตรฐาน,ด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ และการ วางแผนบริหารจัดการธุรกิจ</p> <p>๕ กิจกรรมเรียนรู้สร้างเสริมประสบการณ์จาก กิจกรรมที่ประสบความสำเร็จ อาทิ โรงงานผลิตภัณฑ์คอกาแฟ</p> <p>๖ กิจกรรมสนับสนุนพัฒนาการผลิต โดยปรับปรุง เติมเต็มสถานประกอบการ ทั้ง ด้าน อาคารสถานที่ และเครื่องจักรอุปกรณ์ เพื่อรองรับกำลังการผลิต และ ถูกต้องตามเกณฑ์มาตรฐานสถานที่ผลิต</p> <p>๗ กิจกรรมสนับสนุนพัฒนาผลิตภัณฑ์ ให้มีรูปแบบที่ทันสมัย สอดคล้องกับ ความต้องการของกลุ่มลูกค้าและตลาด</p> <p>๘ กิจกรรมทดสอบตลาดผลิตภัณฑ์ที่ได้พัฒนาขึ้น กับกลุ่มลูกค้าและตลาด เป้าหมาย</p> <p>๙ กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำ ด้านต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหา และวางรากฐาน ระบบการปฏิบัติงาน</p> <p>๗,๗๐๐,๐๐๐บาท</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมราธิวาส ยะลา และปัตตานี</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดนราธิวาส ยะลา และปัตตานี</p>
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง</p>	<p>การกำกับการดำเนินงานของสถานประกอบการ โดยติดตามและประเมินผลอย่าง ต่อเนื่อง</p> <p>๑๐๐,๐๐๐บาท</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมราธิวาส ยะลา และปัตตานี</p> <p>สำนักงานเกษตรจังหวัดนราธิวาส ยะลา และปัตตานี</p>
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p>
<p>๑๐. ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>สำนักอุตสาหกรรมของจังหวัดยะลา,ปัตตานีและนราธิวาส</p>

๙. โครงการศึกษาและออกแบบการจัดตั้งชุมชนอุตสาหกรรมใหม่ ด้านการผลิตอาหารและการแปรรูปการเกษตร เพื่อการส่งออก

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ศึกษาและออกแบบการจัดตั้งชุมชนอุตสาหกรรมใหม่ ด้านการผลิตอาหารและการแปรรูปการเกษตรเพื่อการส่งออก
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>จังหวัดภาคใต้ชายแดน (ยะลา นราธิวาส และปัตตานี) เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีความเป็นเอกลักษณ์ทั้งด้านภูมิประเทศ มีความหลากหลายด้านทรัพยากร วัฒนธรรม ภาษา และศาสนา ในลักษณะเป็น สังคมพหุวัฒนธรรม มีพื้นที่ติดชายแดนกับประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย โดยมีการจัดตั้งด่านชายแดนขึ้น ถึง ๔ ด่าน มีการจัดตั้งเป็นกลุ่มอาชีพ และวิสาหกิจชุมชนเกิดขึ้นจำนวนมาก ตามนโยบายของรัฐบาลทุก ๆ รัฐบาล ถึงแม้ว่า หลาย ๆ กลุ่มอาชีพและวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาระดับทั้งความรู้ ด้านเทคโนโลยีด้านการผลิต การบริหารจัดการธุรกิจ การพัฒนานวัตกรรม การออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้าและตลาดได้แล้วแต่ยังขาดความสามารถในกำลังการผลิตเพื่อรองรับการตลาดทั้งในและต่างประเทศได้ เนื่องจากข้อจำกัดด้านสถานที่ การลงทุนขนาดเล็กเกินไป ติดปัญหาในเรื่องเงินทุน และข้อกฎหมายตามประกาศผังเมือง ส่งผลทำให้วิสาหกิจชุมชนไม่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด นราธิวาส และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด (ยะลา และปัตตานี) จึงได้มีแนวคิดเบื้องต้นในการจัดทำโครงการศึกษาและออกแบบการจัดตั้งชุมชนอุตสาหกรรมใหม่ ด้านการผลิตอาหารและการแปรรูปการเกษตรเพื่อการส่งออกขึ้น</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑ เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ ในการจัดตั้งชุมชนอุตสาหกรรมแห่งใหม่ ที่มีความพร้อมในด้านศักยภาพ ในพื้นที่ ๓ จังหวัดภาคใต้ชายแดนที่เหมาะสม โดยการวางแผน การออกแบบ การจัดวางระบบต่าง ๆ ที่คำนึงถึงประโยชน์ต่อภาพรวมด้านเศรษฐกิจ และความคุ้มค่าของการลงทุน</p> <p>๒ เพื่อเตรียมความพร้อมด้านข้อมูลประกอบการตัดสินใจในด้านการลงทุนในอนาคต รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ ๓ จังหวัดภาคใต้ชายแดน ทั้งในส่วนของภาครัฐและการสนับสนุนภาคเอกชน</p>
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	จำนวนการจัดตั้งโรงงานและมูลค่าการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมในอนาคตระยะกลาง (๓-๕ ปีข้างหน้า)

<p>๕. ผลผลิต/ผลลัพธ์</p>	<p>๑. ทำการศึกษาและประเมินความเป็นไปได้ในเชิงการลงทุน เพื่อการจัดตั้งชุมชนอุตสาหกรรมใหม่ขึ้น อย่างน้อย ๑ แห่งในพื้นที่ ๓ จังหวัดภาคใต้ชายแดน</p> <p>๒. ดำเนินการออกแบบสิ่งก่อสร้าง(โรงงานอุตสาหกรรม) พร้อมวางระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ จำนวนอย่างน้อย ๑ เฟส มีอาคารสิ่งก่อสร้าง จำนวน ๑๐ ยูนิต พื้นที่ใช้สอยไม่น้อยกว่า ๘๐๐ ตารางเมตร/ยูนิต และให้มีรายละเอียดเสมือนจริง สามารถนำไปใช้ในการจัดซื้อจัดจ้างในระยะต่อไปได้</p>
<p>๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์</p>	<p>☒ นโยบายรัฐบาล ข้อ.๖.นโยบายการเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจของประเทศ</p> <p>☐ ยุทธศาสตร์เชิงบูรณาการ ข้อ(สนย. ระบุ).....</p> <p>☒ ยุทธศาสตร์ อก. ข้อ.๑.การเสริมสร้างศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง</p> <p>☒ ยุทธศาสตร์ สปอ. ข้อ.๒.การเสริมสร้างศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรม</p> <p>☒ ยุทธศาสตร์ภาค/กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ข้อ.๑.การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูป การเกษตรเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับภาคการผลิต</p>
<p>๗. ระยะเวลา</p>	<p>๑ ตุลาคม ๒๕๖๘- ๓๐ กันยายน ๒๕๖๙</p>
<p>๘. กิจกรรมหลักของโครงการ</p>	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>จัดจ้างที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการศึกษาความเป็นไปได้ของความเหมาะสมการลงทุน และการออกแบบสิ่งก่อสร้างพร้อมระบบสาธารณูปโภค โดยมีรายละเอียดอย่างสมบูรณ์</p> <p>๓,๐๐,๐๐๐บาท</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมนราธิวาส ยะลา และปัตตานี</p> <p>สำนักงานจังหวัดนราธิวาส ยะลา และปัตตานี</p>
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>๓,๐๐,๐๐๐ บาท</p>
<p>๑๐. ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>สำนักอุตสาหกรรมของจังหวัดยะลา,ปัตตานีและนราธิวาส</p>

๑๐. โครงการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราสู่การแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ชั้นกลางและชั้นปลาย

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราสู่การแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ชั้นกลางและชั้นปลาย
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>ตามที่ประเทศไทย เป็นประเทศที่มีการปลูกยางพาราและทำการส่งออกสินค้ายางพารามากเป็นอันดับ ๑ ของโลก แต่พบว่าผลิตภัณฑ์ยางพาราที่ส่งออกนั้น เป็นเพียงผลิตภัณฑ์ที่มีการแปรรูปขั้นต้น ประเภทวัตถุดิบและกึ่งวัตถุดิบเสียส่วนใหญ่เพื่อป้อนให้กับอุตสาหกรรมในต่างประเทศที่มีสัดส่วนถึงร้อยละ ๘๐ แต่ที่ได้มีการแปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมแล้วส่งออกมีเพียงร้อยละ ๒๐ จึงได้เป็นที่มาของแนวคิดของรัฐบาลในการออกนโยบายและมาตรการในการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราในประเทศเพื่อให้มีการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ทั้งในเชิงปริมาณการใช้วัตถุดิบและการสร้างความหลากหลายของผลิตภัณฑ์จากยางพาราให้มากขึ้น หากทำการส่งออกส่งผลให้ประเทศไทยมีรายได้จากการส่งออกมากขึ้นตามลำดับ</p> <p>จังหวัดภาคใต้ชายแดน ได้มีพื้นที่ในการเพาะปลูกยางพารา เป็นจำนวนถึง ๒.๗ ล้านไร่ ผลผลิต ๕๕๐,๐๐๐ ตัน/ปี มีการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา จำนวน ๓๗ โรงงาน สิ่งที่เป็นปัญหาในสาระสำคัญ ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรมประเภทที่ใช้น้ำยางพาราเป็นวัตถุดิบนั้น มีกระบวนการผลิตแปรรูป เพื่อให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มยังน้อยมาก อาทิ อุตสาหกรรมยางแผ่นดิบ,ยางแผ่นรมควัน,ยางอัดแท่ง, ยางเครฟ,น้ำยางข้น และสกิม</p> <p>ปัจจุบันได้เกิดวิกฤติด้านราคายางพาราตกต่ำ ตลาดส่งออกยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางพาราของไทยในปัจจุบันได้ลดน้อยลง อีกทั้งผู้ประกอบการประสบปัญหาสภาวะที่มีการแข่งขันกันรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะการแข่งขันภายในประเทศเท่านั้น แต่ยังคงต้องแข่งขันกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทั่วโลก ซึ่งนับวันตลาดส่งออกที่ประเทศผู้ซื้อสินค้าได้มีความเข้มงวดในการนำเข้าสินค้ามากขึ้น โดยการออกมาตรการกีดกันทางการค้าในรูปแบบที่ไม่ใช่กำแพงภาษี อาทิ การกำหนดหลักเกณฑ์ให้ประเทศที่ส่งออกจะต้องมีระบบมาตรฐานการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมระดับสากลรองรับ อาทิ ISO ต่าง ๆ รวมทั้งขณะเดียวกันกรณีเกิดภาวะวิกฤติด้านเศรษฐกิจในยุโรป และประเทศต่าง ๆ ยังส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมของไทยจำนวนไม่น้อย</p>

	<p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส ได้สำรวจข้อมูลและรับทราบความต้องการของผู้ประกอบการพบว่า โรงงานอุตสาหกรรมยางพารารายย่อย ส่วนใหญ่มีความต้องการในการพัฒนาในด้านการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ อย่างมาก โดยขอการสนับสนุนองค์ความรู้ ด้านเทคโนโลยี หรือโนว์ฮาว (Know-how) จากผู้เชี่ยวชาญด้านยางพารา เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ในเชิงพาณิชย์อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป ตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาล ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส ได้มีแนวความคิดในการส่งเสริมผู้ประกอบการหรือนักลงทุนใหม่เพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางพาราให้มีการสร้างมูลค่าเพิ่มมากขึ้น</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมยางพาราให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ๒ เพื่อผลักดันให้เกิดการลงทุนต่อยอดการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากยางพาราไปสู่ชั้นปลายให้มากขึ้น ๓ เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีการแปรรูปยางพาราให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ๔ เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้และปรับทัศนคติที่ดีในด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมยางพารา ให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ๕ เพื่อส่งเสริมให้มีกิจกรรมขยายการจ้างงาน การมีงานทำ การเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนในจังหวัด สงขลา อันเกิดจากปัญหาราคายางพาราตกต่ำ
<p>๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>จำนวนการลงทุนในการแปรรูปยางพาราเป็นผลิตภัณฑ์ชั้นปลายหรือทำผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เกิดมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ออกสู่ตลาดได้จำนวน ๕ โรงงาน</p>
<p>๕. ผลผลิต/ผลลัพธ์</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑ ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางพารา จากผลงานวิจัยที่มีสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์และมีความเป็นไปได้ในการผลิตเชิงพาณิชย์จำนวน ๕ ผลิตภัณฑ์ ๒ จัดให้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีการผลิต และกระบวนการที่เกี่ยวข้อง ให้กับผู้ประกอบการและผู้สนใจจำนวน ๒ ครั้ง(หลักสูตร) ครั้งละ ๖๐ ราย ๓ จัดที่ปรึกษาให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกในการพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์จากยางพารา,ด้านเทคโนโลยีการผลิต การสร้างนวัตกรรม และการบริหารจัดการ จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐ man-day/โรงงาน จำนวน ๕ โรงงาน
<p>๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์</p>	<p>☒ นโยบายรัฐบาล ข้อ.๖.นโยบายการเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจของประเทศ</p> <p>☐ ยุทธศาสตร์เชิงบูรณาการ ข้อ(สนย. ระบุ).....</p>

	☒ ยุทธศาสตร์ อก. ข้อ ๑. การเสริมสร้างศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง ☒ ยุทธศาสตร์ สปอ. ข้อ ๒. การเสริมสร้างศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรม ☒ ยุทธศาสตร์ภาค/กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ข้อ ๑. การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับภาคการผลิต
๗. ระยะเวลา	๑ ตุลาคม ๒๕๖๘ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมหลักของโครงการ	๑ สำรองจัดเก็บข้อมูลและการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อค้นหาแนวทางความเป็นไปได้ในการพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมแต่ละโรง ๖๐ โรงงาน ๒ การจัดประชุมผู้ประกอบการเพื่อชี้แจงและถ่ายทอดแนวคิดการพัฒนามูลค่าเพิ่มจากยางพารา ๑ ครั้ง/๑๐๐ ราย ๓ จัดจ้างที่ปรึกษาในการศึกษาวิจัยและพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์จากยางพาราและการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่ผู้ประกอบการ โดยมีขั้นตอน ได้แก่ การแต่งตั้งคณะกรรมการ ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ.๒๕๖๐, การจัดทำ TOR การคัดเลือกที่ปรึกษา และการจัดทำสัญญาจ้าง ซึ่งเบื้องต้นจำกำหนดให้ที่ปรึกษาดำเนินการ <ul style="list-style-type: none"> - ประเมินศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกับที่ปรึกษา เพื่อ คัดเลือกเข้าสู่กระบวนการพัฒนา - ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีการผลิต และกระบวนการที่เกี่ยวข้อง ให้กับผู้ประกอบการและผู้สนใจ จำนวน ๒ ครั้ง(หลักสูตร) ครั้งละ ๖๐ ราย - ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ผู้ประกอบการ และการฝึกอบรมบุคลากรโรงงานอุตสาหกรรมเป้าหมาย จำนวน ๒๐ Man-day/โรงงาน - ติดตามผลความก้าวหน้าการพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม ๔ การบริหารจัดการและติดตามประเมินผล
๘.๑กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การเตรียมความพร้อมและการบริหารจัดการโครงการ <ul style="list-style-type: none"> - การสำรวจ/ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท - การกำกับงานที่ปรึกษา และติดตามผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการ จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมนราธิวาส ยะลา และปัตตานี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์การยางแห่งประเทศไทย

<p>๘.๒กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชาสัมพันธ์ รับสมัคร คัดเลือกโรงงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์จำนวน ๗๐,๐๐๐บาท - ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมชี้แจงและถ่ายทอดแนวคิดแก่ผู้ประกอบการจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท <p>สำนักงานอุตสาหกรรมนราธิวาส ยะลา และปัตตานี</p> <p>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์</p> <p>การยางแห่งประเทศไทย</p>
<p>๘.๒กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>จัดจ้างที่ปรึกษาในการศึกษาวิจัยและพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์จากยางพาราและการถ่ายทอดเทคโนโลยี ตามที่ TOR กำหนด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ค่าจ้างที่ปรึกษาดำเนินการ จำนวน ๔,๗๕๐,๐๐๐ บาท <p>สำนักงานอุตสาหกรรมนราธิวาส ยะลา และปัตตานี</p> <p>สถาบันวิจัยและพัฒนานวัตกรรมยางพารา</p> <p>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑๑</p>
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>๕,๐๐,๐๐๐ บาท</p>
<p>๑๐. ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>สำนักอุตสาหกรรมของจังหวัดยะลา,ปัตตานีและนราธิวาส</p>

๑๑. โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เหมาะสมต่อการผลิตพืชเขตร้อน โดยเฉพาะ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ลองกองทุเรียนเงาะ มังคุด และมีทรัพยากร ธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งทำการประมงที่สำคัญของประเทศ ซึ่งเป็นแหล่งวัตถุดิบสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร โดยโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ณ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๔ มีจำนวน ๔๗๐ โรง แต่เป็นโรงงานแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพียงร้อยละ ๑๖ สินค้าอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นการแปรรูปขั้นต้นและขั้นกลาง นอกจากนี้ ยังมีผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน ๒๗๙ ราย ที่มีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเป็นสินค้าชุมชน เช่น อาหาร เครื่องดื่ม เครื่องจักสาน ของที่ระลึก แต่ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวยังขาดการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ ยังไม่มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาใช้ในกระบวนการผลิต ผู้ประกอบการยังคงทำการผลิตด้วยวิธีการแบบเดิมที่เคยปฏิบัติ ไม่มีการบันทึกข้อมูลที่เป็นระบบ เกิดภาวะท่ามากแต่ได้ผลผลิตน้อย ไม่สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลเพื่อการพัฒนา ไม่มีสินค้ารูปแบบใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มออกสู่ตลาด ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p>

<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑. เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตให้ผู้ประกอบการแปรรูปการเกษตร</p> <p>๒. เพื่อยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p> <p>๓. เพื่อเพิ่มความหลากหลายและสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์</p> <p>๔. เพื่อขยายโอกาสทางการตลาด</p>
<p>๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>๑. จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิต จำนวน ๓๖ คน</p> <p>๒. จำนวนสถานประกอบการได้รับการได้รับการยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม จำนวน ๑๘ แห่ง</p> <p>๓. จำนวนผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่ได้รับการพัฒนามีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น จำนวน ๑๘ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๔. จำนวนผู้ประกอบการที่ได้ออกงานจำหน่ายสินค้าและเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่ จำนวน ๑๘ ราย</p>
<p>๔. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>ผู้ประกอบการแปรรูปการเกษตร ในพื้นที่นราธิวาส ยะลา ปัตตานี จำนวน ๑๘ สถานประกอบการ</p>
<p>๕. กิจกรรมหลัก</p>	<p>พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p>
<p>๕.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมประชาสัมพันธ์ รับสมัคร คัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการ</p> <p>๒๓,๐๗๐ บาท</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี</p>

<p>๕.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ๓ หัวข้อ ๓๖ คน รวม ๑๘ ชั่วโมง (หัวข้อเทคโนโลยีนวัตกรรมการผลิต หัวข้อการออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ หัวข้อการวางแผนธุรกิจ)</p> <p>๒๔๙,๖๐๑ บาท</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี</p>
<p>๕.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมพัฒนากระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ๑๘ สถานประกอบการ</p> <p>๓๐๘,๘๘๐ บาท</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี</p>
<p>๕.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ๑๘ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๑,๑๐๖,๐๒๘ บาท</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี</p>
<p>๕.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่และสร้างช่องทางการจำหน่ายสินค้า ๑ ครั้ง</p> <p>๖๘๕,๔๙๑ บาท</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี</p>

<p>๕.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ค่าบริหารโครงการและติดตามประเมินผลค่าบริหารโครงการและติดตามประเมินผล</p> <p>๒๖,๙๓๐ บาท</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี</p>
<p>๖. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส</p>
<p>๗. ระยะเวลาในการดำเนินงาน</p>	<p>ตุลาคม ๒๕๖๕ – กันยายน ๒๕๖๖</p>
<p>๘. งบประมาณ</p>	<p>๒,๔๐๐,๐๐๐ บาท</p>
<p>๙. ผลผลิต (output)</p>	<p>๑. ผู้ประกอบการได้รับองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิต จำนวน ๓๖ คน</p> <p>๒. สถานประกอบการได้รับการรับการยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม จำนวน ๑๘ แห่ง</p> <p>๓. ผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น จำนวน ๑๘ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๔. ผู้ประกอบการได้ออกงานจำหน่ายสินค้าและเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่ จำนวน ๑ ครั้ง</p>
<p>๑๐. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)</p>	<p>๑. ผู้ประกอบการมีการลงทุนเพื่อนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมเข้ามาใช้ในกระบวนการผลิต รวมไม่น้อยกว่า ๑๐ ล้านบาท</p> <p>๒. ผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้น รวมไม่น้อยกว่า ๑๐ ล้านบาท</p>

๑๒ .โครงการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปเนื้อสัตว์จังหวัดภาคใต้ชายแดน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปเนื้อสัตว์จังหวัดภาคใต้ชายแดน
๒. ความสำคัญ/หลักการ และเหตุผล	<p>การพัฒนาเศรษฐกิจจังหวัดชายแดนใต้ และเศรษฐกิจของประเทศ เป็นบริบทที่สำคัญ ที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน การสร้างโอกาสและการเข้าถึงโอกาส ให้กับประชาชนในพื้นที่อย่างเท่าเทียมกัน การยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มมูลค่าด้านการท่องเที่ยว เพิ่มอัตราการจ้างงานเป็นการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น ลดปัญหาความยากจนของประชาชน และการสร้างความมั่นใจด้านความปลอดภัย ให้กับประชาชนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเป็นกลยุทธ์สำคัญ ที่มุ่งไปสู่การแก้ไขปัญหาในมิติด้านความมั่นคงและพัฒนาในจังหวัดภาคใต้ชายแดน ภายใต้รูปแบบการพัฒนา “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”</p> <p>การผลักดันโครงการเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยได้เล็งเห็นความสำคัญในการยกระดับทักษะความสามารถด้านบริหารจัดการของผู้ประกอบการ (Skill Enhancing) และการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมแปรรูปเนื้อสัตว์ ซึ่งมีความโดดเด่นด้านคุณภาพของรสชาติ ที่มีความเฉพาะของพื้นที่ อาทิเช่นไก่เบตง ปลานิลสายน้ำไหลเบตง ปลาภูเขาตากใบ โคขุนวากิวยะลา ปูทะเลยะหริ่ง ฯลฯ เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ จาก ต้นน้ำ จนถึงปลายน้ำ สร้างต้นแบบการร่วมกลุ่มเครือข่ายอย่างครบวงจร และสร้างแบบอย่างความสำเร็จ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้ประกอบการ โดยเน้นให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการกำหนดความต้องการ กลุ่มเป้าหมาย และการดูแลรูปแบบการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในพื้นที่ เพื่อให้เกิดการพัฒนาเสริมสร้างความรู้ ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการที่สมบูรณ์แบบอย่างแท้จริง นำไปสู่การลดปัญหาการว่างงาน เกิดการจ้างงานสร้างรายได้ทำให้เศรษฐกิจในพื้นที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ให้กับภาคเกษตรพัฒนาเมืองชายแดนใต้ให้เป็นเมืองการค้า และการท่องเที่ยวชายแดน เป็นแหล่งสร้างงานและสร้างรายได้ของภาคใต้ชายแดน ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน นำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ การผลักดันให้เกิดความเชื่อมั่นในการบริโภคสินค้าของไทย โดยเฉพาะสินค้าที่ผลิตจากวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการ SMEs นั้นผู้ประกอบการมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างครบวงจรตั้งแต่กระบวนการจัดหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ ระบบโลจิสติกส์ กระบวนการเก็บรักษา กระบวนการผลิตสินค้าที่ถูกต้องควบคุมให้มีมาตรฐานถูกต้องตามหลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภค รวมถึงการพัฒนาสินค้าและบรรจุภัณฑ์ในกลุ่มวิสาหกิจชุมชนด้วยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>มาใช้เพื่อเป็นการยกระดับสินค้าให้ตอบโจทย์ผู้บริโภคและความต้องการของตลาดมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะความต้องการของตลาดโลกที่มีความหลากหลายมากขึ้น</p> <p>โครงการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปเนื้อสัตว์จังหวัดภาคใต้ชายแดน จัดทำขึ้นเพื่อสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันให้กับผลิตภัณฑ์ด้านประมงและปศุสัตว์ พร้อมทั้งยกระดับสถานประกอบการด้วยการมีมาตรฐานการผลิตสินค้าเพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้บริโภค พร้อมทั้งพัฒนาความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการซึ่งจะนำมาสู่การสร้างอาชีพ และสร้างรายได้เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในระดับชุมชน และนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์สินค้าอาหารฮาลาลในท้องถิ่น ให้มีมูลค่าเพิ่มด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อรองรับความต้องการของผู้บริโภค ๒. เพื่อยกระดับสถานประกอบการและร้านอาหารด้วยการรับรองมาตรฐานด้านอาหาร เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภค และรองรับการส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศ ๓. เพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้สามารถประกอบอาชีพและสร้างรายได้ที่มั่นคงได้
<p>๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p>ผลผลิต (Output)</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. สถานประกอบการได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ จำนวน ๑๕ ผลิตภัณฑ์ ๒. สถานประกอบการได้รับการพัฒนายกระดับมาตรฐาน ๑๕ กิจการ ๓. บุคลากรได้รับการพัฒนายกระดับองค์ความรู้ ไม่น้อยกว่า ๑๕๐ คน ๔. เกิดเมนูการปรุงอาหารใหม่จากวัตถุดิบเนื้อสัตว์จากภาคใต้ชายแดนไม่ต่ำกว่า ๑๐ เมนู ๕. ผลิตภัณฑ์ได้รับการทดสอบตลาดออนไลน์ไม่ต่ำกว่า ๑๐ ผลิตภัณฑ์. <p>ผลลัพธ์ (Outcome)</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าอาหาร ให้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค และแนวโน้มความต้องการของตลาดโลก อีกทั้งยังเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าในท้องถิ่น ภายใต้การผลิตที่มีมาตรฐานด้านสุขลักษณะและมาตรฐานความปลอดภัย ๒. สถานประกอบการ และผู้ประกอบการร้านอาหารได้รับการยกระดับให้มีมาตรฐาน เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภค

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๓. สินค้าอาหารฮาลาลของไทยได้รับความเชื่อมั่นและการยอมรับในตลาดโลก นำไปสู่การส่งออกและสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศไทย</p> <p>๔. เกิดการสร้างงานสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ และลดปัญหาการว่างงาน</p> <p>๕. สร้างเศรษฐกิจภายในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ดียิ่งขึ้น</p>
<p>๕. เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>๑. สถานประกอบการได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ จำนวน ๑๕ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๒. สถานประกอบการได้รับการพัฒนายกระดับมาตรฐาน ๑๕ กิจการ</p> <p>๓. บุคลากรได้รับการพัฒนายกระดับองค์ความรู้ไม่น้อยกว่า ๑๕๐ คน</p> <p>๔. เกิดเมนูการปรุงอาหารใหม่จากวัตถุดิบเนื้อสัตว์จากภาคใต้ชายแดนไม่ต่ำกว่า ๑๐ เมนู</p> <p>๕. ผลิตภัณฑ์ได้รับการทดสอบตลาดออนไลน์ไม่ต่ำกว่า ๑๐ ผลิตภัณฑ์</p>
<p>๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (เกษตรสร้างมูลค่า) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๓ การเกษตร (สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์)</p>
<p>๗. ระยะเวลาในการดำเนินงาน</p>	<p>๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘</p>
<p>๘. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ</p>	<p>๑. กิจกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ของสินค้าอาหารปศุสัตว์ โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัตถุดิบที่มีอยู่ให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์สินค้าโดยใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อเข้าสู่การรับรองมาตรฐาน</p> <p>๑.๑ ยกระดับผู้ประกอบการในการพัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้าเกษตรให้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบัน และมีอายุการเก็บรักษาที่ยาวนานมากยิ่งขึ้น เพื่อรองรับการส่งออกสินค้าไปยังนอกพื้นที่และในต่างประเทศ</p> <p>๑.๒ ดำเนินการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบ ด้วยการพัฒนาระบบการผลิต และบรรจุภัณฑ์เพื่อยืดอายุการเก็บรักษา และให้เกิดความสดใหม่พร้อมรับประทานสู่เชิงพาณิชย์ จำนวน ๑๕ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๑.๓ พัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้มีรูปแบบที่ทันสมัยและดึงดูดใจผู้บริโภคอีกทั้งยังเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า และการออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่ดียังสามารถช่วยป้องกันการเสียหายของผลิตภัณฑ์ที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างขนส่ง</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๑.๔ การตรวจวิเคราะห์คุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ทางห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์</p> <p>๒. กิจกรรมพัฒนาสถานประกอบการ และผู้ประกอบการร้านอาหาร เพื่อให้มีกระบวนการผลิตที่สอดคล้องตามมาตรฐานด้านสุขลักษณะและมีมาตรฐานความปลอดภัย</p> <p>๒.๑ ส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานฮาลาลให้แก่สถานประกอบการ และร้านอาหาร เพื่อยกระดับมาตรฐานการผลิต ให้มีความปลอดภัย</p> <p>๒.๒ การตรวจวิเคราะห์คุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ทางห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์</p> <p>๒.๓ ตรวจรับรองมาตรฐานตามความเหมาะสมของสถานประกอบการ</p> <p>๓. กิจกรรมพัฒนาบุคลากรและทายาทเกษตรกร</p> <p>๓.๑ ดำเนินการจัดอบรมพัฒนาบุคลากรและทายาทเกษตรกร ผู้ที่เกี่ยวข้องในการประกอบอาหาร และผู้ที่สนใจประกอบอาชีพด้านการปรุงอาหาร รวมทั้งนักเรียนนักศึกษาจบใหม่ เพื่อยกระดับองค์ความรู้ให้ ด้านการชำและ การตัดแต่งเนื้อสัตว์ การปรับปรุงคุณภาพเนื้อสัตว์ ฯ สุขลักษณะ และการพัฒนาผลิตภัณฑ์</p> <p>๓.๒ ดำเนินการจัดการประกวดแข่งขันการประกอบเมนูอาหารจากวัตถุดิบในพื้นที่</p> <p>๔. กิจกรรมสร้างการตลาดออนไลน์ อย่างยั่งยืน</p> <p>๔.๑ อบรมการตลาดออนไลน์ อย่างยั่งยืน ให้กับผู้ประกอบการ SME กลุ่มวิสาหกิจ เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ฯ</p> <p>๔.๒ คัดเลือกสินค้าจากผู้เข้าร่วมโครงการฯ เพื่อทำการตลาดออนไลน์ ไม่ต่ำกว่า ๑๐ รายการ</p> <p>๔.๓ ขายสินค้าออนไลน์โดยใช้ กลุ่มคนที่มียอดติดตาม อยู่ในระดับ ๕ แสนคนขึ้นไป (Macro Influencer) เพื่อทำการตลาด ไม่ต่ำกว่า ๑๐ รายการๆละไม่น้อยกว่า ๑๐ นาที</p> <p>๕. กิจกรรมติดตามและประเมินผล</p> <p>ติดตามประเมินผลความก้าวหน้าในการดำเนินงานและจัดทำรายงานความก้าวหน้า จัดประชุมผู้มีส่วนได้เสียเพื่อเสนอข้อคิดเห็นต่อการดำเนินงานโครงการ (Third Party) และสรุปผลการดำเนินงานโครงการพร้อมจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๙. งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สิบล้านบาทถ้วน)
๑๐. หน่วยงาน ดำเนินงาน/ ผู้รับผิดชอบโครงการ	๑) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภาคใต้ชายแดน

๑๓. โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปโคเนื้อเพื่อการสร้างงานอย่างยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปโคเนื้อเพื่อการสร้างงานอย่างยั่งยืน
๒. ความสำคัญ/หลักการ และเหตุผล	<p>จังหวัดภาคใต้ชายแดน (ยะลา ปัตตานี นราธิวาส) มีความเป็นเอกลักษณ์ทั้งด้านภูมิประเทศ มีความหลากหลายด้านทรัพยากร วัฒนธรรมภาษาและศาสนาในลักษณะเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม มีพื้นที่ติดชายแดนกับประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย ราษฎรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ประมาณร้อยละ ๙๐ มีอาชีพด้านเกษตรกรรมเป็นหลัก ทั้งในส่วนภาคกิจกรรม ได้แก่ ทำสวนยางพารา ปาล์ม น้ำมัน มะพร้าวสวนผลไม้ต่าง ๆ และทำนา ด้านปศุสัตว์ ได้แก่ เลี้ยงไก่ เลี้ยงโค เลี้ยงแพะ-แกะ และด้านประมง ได้แก่ เรือประมงพื้นบ้าน การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ อาชีพเกษตรกรรมถือเป็นรายได้หลักของราษฎร ในปี ๒๕๖๒ มีมูลค่าถึง ๔๐,๓๖๐ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ร้อยละ ๒๙.๐๐ และประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี จำนวน ๗๕,๖๑๐ บาท ซึ่งถือเป็นกลุ่มจังหวัดที่มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่ำเมื่อเทียบกับของประเทศ</p> <p>จากข้อมูลสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ปี ๒๕๖๓ พบว่า จังหวัดภาคใต้ชายแดน มีการเลี้ยงโคจำนวนถึง ๒๑๗,๙๗๔ ตัว (นราธิวาส จำนวน ๙๕,๑๒๑ ตัว ปัตตานี จำนวน ๖๓,๑๕๘ ตัว และยะลา จำนวน ๕๙,๖๙๕ ตัว) ในระยะเวลาที่ผ่านมาหลายหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็น ปศุสัตว์จังหวัด สหกรณ์จังหวัด ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอบต.) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ และ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ได้มีการผลักดันให้เกิดการเลี้ยงโคพันธุ์ในพื้นที่อาศัย ซึ่งได้มีการถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ ให้แก่เกษตรกร เช่น การทำคอกเลี้ยงให้ถูกสุขลักษณะ การผสมเทียม การผลิตอาหารโคตามหลักวิชาการ และลดต้นทุนด้วยการใช้วัตถุดิบหลักในท้องถิ่น ไปจนถึงการดูแลและจัดการฟาร์ม และเมื่อปี ๒๕๖๑ ได้มีการจัดตั้งสหกรณ์โคเนื้อเมืองนารอ จำกัด ในจังหวัดนราธิวาสขึ้น ปัจจุบันสหกรณ์ฯ มีสมาชิก ๒๔๙ รายมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ชาวบ้านหันมาเลี้ยงโคพันธุ์ลูกผสมมากขึ้น นอกจากสหกรณ์ฯ รับซื้อ ขำและจำหน่ายและแปรรูปเนื้อโคแล้ว สหกรณ์ฯ ยังเป็นแหล่งความรู้การเลี้ยงโคพันธุ์ลูกผสมและการขุนโคให้ได้คุณภาพ รวมถึงเป็นแหล่งวัตถุดิบอาหารโคคุณภาพให้สมาชิกปัจจุบันได้มีโคเนื้อลูกผสมพันธุ์บราห์มันและชาร์โรเลส์ ซึ่งสมาชิกสหกรณ์ฯ ที่หันมาเลี้ยงโคพันธุ์ลูกผสมจะมีโคไม่เกิน ๒๐ ตัว และเป็นแม่พันธุ์ ๕ ตัวทำให้ได้เงินก้อนเยอะและพยายามส่งเสริมให้เลี้ยงโคพันธุ์ลูกผสมที่มีน้ำหนัก ๗๐๐-๘๐๐ กก. เพื่อเป็นเนื้อเกรดพรีเมียมที่มีไขมันแทรกและเนื้อคุณภาพดีส่งขายทั้งในพื้นที่และส่งต่างประเทศประมาณการว่า เกษตรกรสามารถผลิตโคขุนเนื้อสายพันธุ์ผสมได้ ๓,๐๐๐ - ๓,๕๐๐ ตัว ดังนั้น เพื่อเป็นการต่อยอดการผลิตโคเนื้อจากเกษตรกร</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ที่นับวันจะมีจำนวนมากขึ้น มีจำนวนเพียงพอต่อการแปรรูปในภาคอุตสาหกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย ป้อนสู่ตลาดผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศที่นับวันขยายตัวมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการสร้างงาน สร้างรายได้ที่มั่นคงให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่อง สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส จึงร่วมกับมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ และสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนราธิวาส สำนักงานสหกรณ์จังหวัดนราธิวาส ได้ให้ความสำคัญถึงทรัพยากรในพื้นที่ที่มีอยู่โดยเฉพาะผลผลิตภาคเกษตร เล็งเห็นถึงความจำเป็นในการสร้างมูลค่าเพิ่มจากโคเนื้อของเกษตรกร โดยให้เกิดกระบวนการแปรรูปตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำอย่างครบวงจร จึงได้มีแนวคิดในการจัดทำ “โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปโคเนื้อเพื่อการสร้างงานอย่างยั่งยืน” ภายใต้แผนงานยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนอย่างยั่งยืนปศุสัตว์ฮาลาลชายแดนให้เชื่อมโยงฮาลาลโลก เพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชนจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเน้นการแปรรูปโคเนื้ออย่างครบวงจรและเชิงนวัตกรรม เพื่อสร้างความยั่งยืนแก่เศรษฐกิจฐานรากขึ้น ในรูปแบบอุตสาหกรรมชุมชนได้แก่ การสร้างโรงงานฆ่าสัตว์ เชือดชำแหละเนื้อตามมาตรฐานสากล การมีห้องเย็นสำหรับบ่มและแช่แข็งเนื้อ โรงตัดแต่ง คัดแยกชิ้นเนื้อตามความต้องการของกลุ่มลูกค้าและตลาดผู้บริโภค และโรงแปรรูปเนื้อเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ อาทิ ลูกชิ้น แหนม เนื้อแดดเดียว เนื้อตุ๋น ซุปหรือแกงสำเร็จรูป</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑) เพื่อแก้ไขปัญหาจัดปัญหาความยากจน โดยการสร้างงานที่ยั่งยืนให้กับประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ นำร่องการจัดตั้งหน่วยธุรกิจ โรงงานชำแหละและแปรรูปโคเนื้อที่ได้มาตรฐาน ด้วยการสร้างนวัตกรรมและเลือกใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเหมาะสม</p> <p>๒) เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจระดับฐานราก ต่อยอดจากภาคเกษตรสู่อุตสาหกรรม (ต้นน้ำ-กลางน้ำ-ปลายน้ำ) ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจเกิดการขยายตัว และทำให้ราษฎรมีรายได้มากขึ้น</p> <p>๓) เพื่อพัฒนาศักยภาพให้แก่เกษตรกร ให้มีความพร้อมสู่การเป็นผู้ประกอบการ ชุมชน ทั้งความรู้ความสามารถด้าน กระบวนการผลิต การใช้เทคโนโลยี การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การพัฒนาและควบคุมรักษามาตรฐาน การบริหารจัดการธุรกิจ รวมทั้งการตลาด ในการร่วมกันสร้างและพัฒนาธุรกิจให้เจริญเติบโตต่อไป</p> <p>๔) เพื่อบูรณาการสร้างความเข้าใจและความร่วมมือในหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ผลักดันอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่สร้างมูลค่าสูงทางเศรษฐกิจของจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้มีความเจริญเติบโตต่อไป</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p>ผลผลิต</p> <p>๑. รายงานการศึกษาและประเมินความเป็นไปได้ในเชิงการลงทุน จัดตั้งโรงงานโรงงานชำแหละตัดแต่งและแปรรูปโคเนื้อมาตรฐาน GMP และฮาลาล ในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส อย่างน้อย ๑ ชุดข้อมูล</p> <p>๒. อาคารโรงงาน และเครื่องจักรต้นแบบ พร้อมวางระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ จำนวน ๑ ยูนิตพื้นที่ใช้สอยไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>ราษฎรได้รับความรู้จากการฝึกอบรม หลักสูตรต่าง ๆ ที่กำหนด จำนวน ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ คน</p> <p>ผลลัพธ์</p> <p>๑) โรงงานชำแหละตัดแต่งและแปรรูปโคเนื้อที่จัดตั้งขึ้น สามารถดำเนินการในเชิงธุรกิจและสามารถ แข่งขันได้</p> <p>๒) เป็นแหล่งการจ้างงาน ทำให้ราษฎรมีงานทำเพิ่มขึ้น</p> <p>๓) ราษฎรมีรายได้เพิ่มขึ้น</p>
<p>๕. เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>๑) อาคารโรงงานชำแหละตัดแต่งและแปรรูปโคเนื้อมาตรฐาน GMP และฮาลาล พร้อมระบบสาธารณูปโภคที่เกี่ยวข้อง ได้รับการก่อสร้างตามรูปแบบรายการสำเร็จเรียบร้อย และเครื่องจักรอุปกรณ์ได้รับการจัดหาติดตั้งพร้อมใช้งานตามรูปแบบรายการ จำนวน ๑ แห่ง</p> <p>๒) เกษตรกรหรือบุคลากร ได้รับการถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ ด้านการผลิตการแปรรูป การใช้เทคโนโลยี การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การพัฒนามาตรฐาน การบริหารจัดการธุรกิจ รวมทั้งการตลาด จำนวน ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ คน</p> <p>๓) ผลิตภัณฑ์จากการแปรรูปโคเนื้อที่ได้รับการพัฒนาต้นแบบภายในปีที่ ๒ จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๔) จำนวนกำลังการผลิตของโรงงานชำแหละโคเนื้อที่จัดตั้งขึ้น สามารถดำเนินการผลิตโคเนื้อได้ใช้วัตถุดิบไม่ต่ำกว่า ๓,๐๐๐ ตัว/ปี (๑๐ ตัว/วัน) ในปีแรก ไม่ต่ำกว่า ๓,๕๐๐ ตัว/ปีในปีต่อ ๆ ไป</p> <p>๕) จำนวนการจ้างงาน คนมีงานทำ ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ คน</p> <p>๖) จำนวนรายได้จากการดำเนินธุรกิจ (มูลค่าทางเศรษฐกิจ) ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ล้านบาทในปีแรก ไม่น้อยกว่า ๒๕๐ ล้านบาทในปี ๒ และไม่น้อยกว่า ๓๐๐ ล้านบาทในปี ๓ ขึ้นไป</p>
<p>๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (เกษตรสร้างมูลค่า)</p> <p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๓ การเกษตร (สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์)</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๗.ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘ (๓ ปี)
๘.กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	<p>ระยะที่ ๑</p> <p>๑) การศึกษาความเป็นไปได้ของความเหมาะสมการลงทุน และการออกแบบสิ่งก่อสร้างพร้อมระบบสาธารณูปโภค</p> <p>๒) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเตรียมความพร้อม โดยจัดฝึกอบรมให้ความรู้ด้านการผลิตการแปรรูป การใช้เทคโนโลยี การออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์ การพัฒนามาตรฐาน การวางแผนบริหารจัดการธุรกิจ รวมทั้งการตลาด ให้กับเกษตรกรหรือสมาชิกชุมชน</p> <p>ระยะที่ ๒</p> <p>๑) การก่อสร้างอาคารโรงงานชำแหละตัดแต่งและแปรรูปโคเนื้อมาตรฐาน GMP และฮาลาล พร้อมติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อการผลิต มีระบบที่สอดคล้องกับอุตสาหกรรมระบบสาธารณูปโภค และการป้องกันรักษาสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒) การวางระบบการบริหารจัดการโรงงานการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและการส่งมอบโรงงานให้กับองค์กรอุตสาหกรรมชุมชน</p>
๙.งบประมาณ	<p>๓๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท แยกเป็น</p> <p>๑) กิจกรรมการศึกษารายละเอียดความเป็นไปได้ของความเหมาะสมการลงทุน และการออกแบบสิ่งก่อสร้าง เครื่องจักรอุปกรณ์ พร้อมระบบสาธารณูปโภค โดยมีรายละเอียดอย่างสมบูรณ์จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ปี ๒๕๖๖</p> <p>๒) กิจกรรมจัดฝึกอบรมให้ความรู้ด้านการผลิตการแปรรูป การใช้เทคโนโลยี การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การพัฒนามาตรฐาน การบริหารจัดการธุรกิจ รวมทั้งการตลาดให้กับเกษตรกรหรือสมาชิกชุมชน จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ปี ๒๕๖๖</p> <p>๓) กิจกรรมการก่อสร้างอาคารโรงงานชำแหละตัดแต่งและแปรรูปโคเนื้อมาตรฐานระบบสาธารณูปโภค และการรักษาสิ่งแวดล้อม ตามหลักมาตรฐานฮาลาลสากล จำนวน ๑๕,๐๐,๐๐๐ บาท ปี ๒๕๖๗</p> <p>๔) กิจกรรมจัดหา ติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ระบบที่สอดคล้องกับอุตสาหกรรม ๔.๐ รวมทั้งยานพาหนะ จำนวน๑๖,๕๐๐,๐๐๐บาท ปี ๒๕๖๗</p> <p>๕) กิจกรรมการวางระบบการบริหารจัดการโรงงาน การพัฒนาศักยภาพบุคลากร และการส่งมอบโรงงานให้กับองค์กรชุมชนจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐บาทปี ๒๕๖๘</p>
๑๐. หน่วยงานดำเนินงาน/ผู้รับผิดชอบโครงการ	<p>๑) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภาคใต้ชายแดน (นราธิวาสเป็นหลัก)</p> <p>๒) สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภาคใต้ชายแดน</p> <p>๓) สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภาคใต้ชายแดน</p> <p>๔) มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์</p>

๑๔. การสร้างเซฟฮาลาลมืออาชีพ (HALAL CHEF) ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

<p>๑. ชื่อโครงการ</p>	<p>การสร้างเซฟฮาลาลมืออาชีพ (HALAL CHEF) ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้</p>
<p>๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและ เหตุผล</p>	<p>“อาชีพเซฟฮาลาล” นับว่าเป็นหนึ่งสายอาชีพที่มีความนิยมและมีความสำคัญอีกทั้งกลายเป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้ใครหลายๆคนใฝ่ฝันถึงและเป็นที่ต้องการหลายๆประเทศ อาทิ ประเทศจีนและประเทศแถบตะวันออกกลาง กว่าจะได้เป็นอาชีพเซฟฮาลาลจะต้องผ่านการฝึกฝนและผ่านการประเมินจากสถาบันที่ให้การรับรอง ด้วยจำนวนของเซฟฮาลาลที่ผ่านการรับรองในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้มีจำนวนน้อยและอีกทั้งยังขาดสถานที่ทดสอบเซฟฮาลาลที่ครบวงจรตั้งแต่ระดับชั้นที่ ๑ จนถึงชั้นที่ ๖ ได้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการสร้างเซฟรุ่นใหม่ๆโดยเฉพาะเยาวชนรุ่นใหม่ถือเป็นบุคลากรสำคัญในการพัฒนาพื้นที่จะเป็นตัวขับเคลื่อนที่สำคัญในการก้าวต่อไปข้างหน้า อาทิ นักศึกษาที่จบใหม่ ผู้ประกอบอาหารในร้านอาหารและในโรงแรมต่างๆในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาทักษะและเสริมศักยภาพด้านการประกอบอาหารและเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการฮาลาล เพื่อเป็นเป็นใบเบิกทางในการประกอบอาชีพอีกทางหนึ่ง และสามารถยกระดับเศรษฐกิจในภาคของบริการให้สูงขึ้น และผลักดันให้เป็นผู้ประกอบการเป้าหมายเพื่อสร้างโอกาสให้เยาวชนหรือคนในพื้นที่รวมทั้งทรัพยากรมนุษย์ได้รับการพัฒนาทักษะเพิ่มขึ้นอีกระดับหนึ่งเพื่อต่อยอดการประกอบอาชีพในอนาคตในการยกระดับเซฟฮาลาลให้สามารถออกไปประกอบอาชีพและส่งออกไปทำงานกับโรงแรม ร้านอาหาร ภัตตาคารและอื่นๆ เป็นการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชนเพื่อความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน ดังนั้น การพัฒนาเซฟฮาลาลจึงเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาบุคลากรในพื้นที่ภาคใต้รวมถึงส่งเสริมการท่องเที่ยวอีกด้วย</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อเสริมสร้างทักษะฝีมือแรงงานให้กับประชาชนในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ๒. เพื่อยกระดับผู้ประกอบอาหารสู่การเป็นเซฟฮาลาลมืออาชีพ ๓. เพื่อสร้างเซฟฮาลาลที่มีความรู้ความเข้าใจหลักมาตรฐานฮาลาล และมาตรฐานสากล ๔. เพื่อขยายโอกาสในการประกอบอาชีพของเซฟฮาลาลสู่ต่างประเทศ ๕. เพื่อพัฒนาหลักสูตรเซฟฮาลาลมืออาชีพ ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ ๖. เพื่อเป็นศูนย์เรียนรู้แก่ชุมชน โดยทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการศึกษาวิชาการ และการวิจัย
<p>๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. สามารถสร้างเซฟฮาลาลที่มีความรู้และความเข้าใจด้านฮาลาล และมีความสามารถในการประกอบอาหารตามหลักมาตรฐานฮาลาล ไม่น้อยกว่า ๕๐ คน/ปี ๑. กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ที่ฮาลาล เพื่อการประกอบอาหารและเข้าใจวิธีการล้างวัตถุดิบตามหลักมาตรฐานฮาลาล ๒. กลุ่มเป้าหมายสามารถเรียนรู้วิธีการประกอบอาหารและเข้าใจหลักการเชือดตามหลักฮาลาล ผ่านการปฏิบัติจริง ๓. กลุ่มเป้าหมายสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพ มีรายได้เพิ่ม
<p>๕. ตัวชี้วัด ความสำเร็จ ของโครงการ</p>	<p>เป้าหมายโครงการ :</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. พัฒนากลุ่มเป้าหมายให้มีทักษะและเชี่ยวชาญในการประกอบอาหารฮาลาล ๒. พัฒนา ส่งเสริม ความรู้ความเข้าใจด้านมาตรฐานฮาลาลและมาตรฐานสากลแก่เซฟฮาลาล ๓. พัฒนาเซฟฮาลาลสู่การเป็นเซฟต้นฉบับ ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ๔. พัฒนาหลักสูตรเซฟฮาลาลให้ได้รับการรับรองจากสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ ๕. อนุรักษ์เมนูและสูตรอาหารอัตลักษณ์ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ <p>ตัวชี้วัดความสำเร็จ :</p> <ol style="list-style-type: none"> ๒. สามารถสร้างเซฟฮาลาลที่มีความรู้และความเข้าใจด้านฮาลาล และมีความสามารถในการประกอบอาหารตามหลักมาตรฐานฮาลาล และมีมาตรฐานสากล เข้าสู่อุตสาหกรรม

๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนบนพื้นฐานสังคมพหุวัฒนธรรม
๗. ระยะเวลา	๓ ปี (ตุลาคม ๒๕๖๕ – กันยายน ๒๕๖๖)
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เรื่องเซฟฮาลาล ป้อนเข้าสู่อุตสาหกรรมฮาลาล ๑,๕๐๐,๐๐๐ ปี ๒๕๖๕ จำนวน ๘๐๐,๐๐๐ บาท ปี ๒๕๖๖ จำนวน ๗๐๐,๐๐๐ บาท สถาบันฮาลาล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ร่วมกับ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
๙. งบประมาณ	๔,๗๑๘,๑๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	ผู้รับผิดชอบ : อุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี สถานที่ติดต่อ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี หมายเลขโทรศัพท์ ๐-๗๓๔๑-๔๒๙๕

๑๕. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอและแฟชั่นด้วยการออกแบบเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้

<p>๑. ชื่อโครงการ</p>	<p>โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอและแฟชั่นด้วยการออกแบบเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้</p>
<p>๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล</p>	<p>ตามคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ด้านการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม การพัฒนาอุตสาหกรรมไทยให้สามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมการค้าโลก โดยคำนึงถึงศักยภาพความสามารถในการแข่งขัน แนวโน้มความต้องการของตลาดในประเทศและตลาดโลก เพื่อให้อุตสาหกรรมไทยมีระดับผลิตภาพที่สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก สร้างนวัตกรรมใหม่ที่มีมูลค่าสูงในอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพพร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนห่วงโซ่อุปทานให้สามารถใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขัน ประกอบกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีทิศทางการพัฒนาส่งเสริมการค้าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจ เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน” ภายใต้แนวคิด “พัฒนาเศรษฐกิจให้เข้มแข็งและทั่วถึง เพื่อมุ่งสู่การมีรายได้สูง อย่างมีเสถียรภาพ เป็นธรรม และยั่งยืน ด้วยนวัตกรรม)</p> <p>สภาพปัญหา / ความต้องการ : ปัจจุบันปัญหาของหัตถอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม คือ การผลิตจำกัดอยู่ในระดับวิสาหกิจชุมชน ทำให้ผลิตได้ในจำนวนน้อย ผู้ผลิตในส่วนต้นน้ำและปลายน้ำขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและไม่ได้รับการสนับสนุนที่เหมาะสม นอกจากนี้ ยังขาดการกระตุ้นความต้องการของตลาดในประเทศ ทำให้มีตลาดจำกัดเฉพาะกลุ่ม (Niche) ผู้บริโภคยังไม่นิยมหรือตระหนักในคุณค่าของผลิตภัณฑ์ ที่เกิดจากภูมิปัญญาไทยมากนัก ขณะที่ชุมชนเองก็มักผลิตสินค้ารูปแบบเดิม และจำหน่ายในระดับราคาต่ำ ขาดการพัฒนาสินค้าทำให้สินค้าไม่หลากหลายและไม่มีความโดดเด่นแตกต่างจากคู่แข่งควบคุมมาตรฐานการผลิตยาก ปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์สิ่งทอและผู้ประกอบการในจังหวัดชายแดนใต้กว่า ๕๐๐ ราย จากการสำรวจข้อมูลพบว่าร้อยละ ๖๓ เป็นผู้ประกอบการที่ผลิตเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายมุสลิม ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ ๓๗ เป็นผู้ประกอบการที่ผลิตผ้าทอพื้นเมือง ผ้าบาติก ผ้ามัดย้อม เคหะสิ่งทอ และสินค้าแปรรูปจากสิ่งทอ การพัฒนาหัตถอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ยังมีโอกาสในตลาดโลกอีกมาก ถ้าได้รับการพัฒนาและส่งเสริมการผลิตอย่างเหมาะสม กล่าวคือ ตลาดโลกมีแนวโน้มบริโภคสินค้าเชิงคุณค่าวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับได้รับแรงสนับสนุนจากกระแสการรักษาสิ่งแวดล้อม จริยธรรมยังช่วยผลักดันให้สินค้าสิ่งทอจากธรรมชาติ สินค้าที่ช่วยเหลือสังคมชุมชนได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้น สามารถเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมท้องถิ่น ไทยเป็นที่รู้จักและได้รับรางวัลในระดับนานาชาติด้านการออกแบบหัตถกรรมสิ่งทอมากขึ้น นอกจากนี้ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ จะเป็นช่องทางหนึ่งในการเผยแพร่ เข้าถึงลูกค้า และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายทางออนไลน์ ซึ่งจะเห็นได้ว่าผลิตภัณฑ์ผ้าบาติก ผ้ามัดย้อมหรือเคหะสิ่งทอ ยังมีโอกาสในการพัฒนาและเติบโตได้สูง หากผู้ประกอบการเข้าใจตลาดและพฤติกรรมผู้บริโภคและสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอด้วยการออกแบบเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม เพื่อตอบสนองได้</p> <p>ความเร่งด่วน : (ระบุระดับความจำเป็นเร่งด่วน) ความคิดสร้างสรรค์และการออกแบบ ถือเป็นอาวุธหรือเครื่องมือที่สำคัญในการแข่งขันและสร้างความแตกต่างให้กับอุตสาหกรรมสิ่งทอในยุคนี้ ความคิดสร้างสรรค์ การออกแบบ และนวัตกรรม ทำให้เกิดตลาดใหม่ๆ อาทิ ตลาดเฉพาะกลุ่ม (Niche Market) ความคิดสร้างสรรค์ การออกแบบ ผนวกกับคุณสมบัติพิเศษที่ตอบสนองประโยชน์การใช้งาน ความเป็นเอกลักษณ์ และมีอัตลักษณ์เฉพาะตัว อาทิการสร้างสรรคจากวัฒนธรรม หรือผสมผสานกันออกมาเป็นรูปแบบที่ลงตัว สามารถตอบสนองรูปแบบการใช้ชีวิต (Life Style) และความพึงพอใจ ล้วนแล้วแต่ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้า (Value Creation) สร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่ง ผลักดันไปสู่การเป็นผู้นำตลาดและนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนในที่สุด นอกจากนี้ ได้เล็งเห็นว่าการรวมกลุ่มผู้ประกอบการสิ่งทอ สามารถ</p>

	พัฒนาและต่อยอดได้ในอนาคต สร้างเป็นอาชีพที่มั่นคงได้ และเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่จะนำเด็กรุ่นใหม่ให้หันกลับมาทำงานในท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องออกไปทำงานนอกพื้นที่ต่อไป ตลอดจนสามารถนำความรู้และแนวทางการพัฒนาสินค้าสิ่งทอที่เพิ่มมูลค่าเพิ่มสูง ไปผลิตสินค้าและประกอบธุรกิจ เพื่อสร้างรายได้ ซึ่งจะทำให้การพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นไปตามแนวทางการดำเนินงานที่สอดคล้องกับแผนแม่บทประเด็นยุทธศาสตร์การเสริมสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง การแก้ไขปัญหาและสนองต่อนโยบายรัฐบาลในการพัฒนาเศรษฐกิจของพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้น มีเป้าหมายในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน การเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ อีกทั้งยังขยาย/เพิ่มช่องทางการตลาดของผลิตภัณฑ์ให้มากยิ่งขึ้น
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑) เพื่อพัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการ SME และวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ ให้ได้รับการพัฒนาเชิงลึกให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อเสริมสร้างศักยภาพ ในการออกแบบลายผ้าให้มีความร่วมสมัย (Contemporary Southern Batik) และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์</p> <p>๒) เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอและและแฟชั่น ในตลาดระดับบน (High-end Market) เน้นการสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value-added) จากการออกแบบด้วยความคิดเชิงสร้างสรรค์และเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม (creativity & culture) ผสมผสานเทคโนโลยี โดยเน้นการเพิ่มผลผลิตภาพ การมีมาตรฐาน การประยุกต์ใช้นวัตกรรมสู่การผลิตเชิงพาณิชย์</p> <p>๓) เพื่อเป็นเวทีในการแสดงศักยภาพและสร้างโอกาสด้านการตลาดให้แก่ผู้ประกอบการ SME OTOP และวิสาหกิจชุมชนประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้มากขึ้น</p> <p>๔) เพื่อเพิ่มโอกาสในการจ้างงานที่มั่นคงและสร้างรายได้ กระตุ้นการสร้างเศรษฐกิจชุมชนให้เกิดมูลค่าและคุณค่าเพิ่มอย่างยั่งยืนผ่านการพัฒนาการผลิตในด้านต่างๆ โดยการพัฒนาต่อยอดการประกอบอาชีพให้กับกลุ่มผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนที่มีอยู่เดิม</p>
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p><u>ผลผลิต/ผลลัพธ์</u></p> <p>๑. ผู้ประกอบการสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม จำนวน ๓๐๐ ราย ได้รับการพัฒนา</p> <p>๒. ผลิตภัณฑ์สิ่งทอและแฟชั่นใหม่ด้วยการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์และเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ๕๐ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๓. ผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓๐</p> <p>๔. ยอดจำหน่าย/ รายได้ผู้ประกอบการผ้าบาติก ผ้าปาเต๊ะ และผลิตภัณฑ์แปรรูป เพิ่มขึ้น ๒๐ %</p>
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>๑. พัฒนาผู้ประกอบการสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม จำนวน ๓๐๐ ราย</p> <p>๒. การพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอและแฟชั่นใหม่ด้วยการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์และเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ๕๐ ผลิตภัณฑ์</p>
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p><u>ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด</u> ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ส่งเสริมการค้า การลงทุน ในพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญ</p> <p>แผนงานที่ ๓ ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิต พัฒนาสินค้าและบริการ เพื่อสร้างมูลค่า และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ</p>
๗. ระยะเวลา	ระยะเวลาดำเนินโครงการ...๑...ปี เริ่มต้นปี...ค.ศ.๒๕๖๓ สิ้นสุดปี ก.ย.๒๕๖๔
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>กิจกรรมการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอและแฟชั่นด้วยการออกแบบเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้</p> <p>๕.๑ ประชาสัมพันธ์โครงการ รับสมัครและคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ ดำเนินการจัดประชุมสัมมนา ชี้แจงวัตถุประสงค์ และรายละเอียด/แนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ จำนวนอย่างน้อย ๑ ครั้ง</p>

	<p>๕.๑.๑ จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์โครงการ และรับสมัครขนาด A๔ จำนวน ๑๕๐ แผ่น และลงประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์ และ Facebook เพื่อประชาสัมพันธ์โครงการ</p> <p>๕.๑.๒ รับสมัครคัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย โดยจัดให้มีคณะกรรมการคัดเลือก โดยมีเจ้าหน้าที่ของอุตสาหกรรมจังหวัด เป็นหลัก</p> <p>๕.๒ ดำเนินการผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการสิ่งทอในจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส ด้านการสร้างสรรค์นวัตกรรมและการออกแบบผลิตภัณฑ์ จำนวน ๓๐๐ คน ระยะเวลาอบรมรวมไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมง</p> <p>(๑) จัดหาสถานที่พร้อมวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการอบรม โดยคัดเลือกสถานที่ให้มีความเหมาะสมต่อการดำเนินงาน และสะดวกในการเดินทางของผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้องจากประสบการณ์ในการฝึกอบรมผู้ประกอบการในพื้นที่ภูมิภาค สถาบันฯ สามารถประสานงานในการจัดหาสถานที่ที่เหมาะสม เช่น จากสถาบันการศึกษา ในกรณีที่ต้องใช้เครื่องมืออุปกรณ์ หรือ ห้องสัมมนา ภายในโรงแรมที่มีบริการด้านอาหาร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการจัดอบรม</p> <p>(๒) จัดอบรมให้ความรู้ผู้ประกอบการจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐๐ ราย ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ โดยจัดหาหลักสูตรในการอบรมให้สอดคล้องกับผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายและความต้องการของตลาด เช่น การอบรมหลักสูตร ๑)การคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) ๒) การสร้างอัตลักษณ์ด้วยทุนวัฒนธรรม ๓) การตลาดและการจำหน่าย เพื่อค้นหาความต้องการด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์</p> <p>๕.๓ คัดเลือกผู้ประกอบการจำนวน ๕๐ ราย ให้ได้รับการพัฒนาเชิงลึก ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน และเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอและแฟชั่น จำนวน ๕๐ ผลิตภัณฑ์ โดยเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการออกแบบ ด้วยความคิดเชิงสร้างสรรค์และเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ผสมผสานเทคโนโลยี และมีมาตรฐาน การประยุกต์ใช้นวัตกรรมสู่การผลิตเชิงพาณิชย์</p> <p>๕.๔ ให้คำแนะนำปรึกษาเชิงลึกแก่ผู้ประกอบการที่ผ่านการคัดเลือก จำนวน ๕๐ ราย ประกอบด้วยกิจกรรมให้คำปรึกษาเชิงลึกเพื่อแก้ไขปัญหา และการออกแบบผลิตภัณฑ์ด้วยนวัตกรรมใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์</p> <p>๕.๕ จัดทำหนังสือรวบรวมผลิตภัณฑ์สิ่งทอและแฟชั่น สำหรับใช้เผยแพร่ จำนวน ๕๐๐ เล่ม</p> <p>๕.๖ จัดนิทรรศการผลงานการออกแบบ งานแสดงแฟชั่นโชว์ และการออกร้านทดสอบตลาดของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ ทั้ง ๕๐ ราย เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ผ้าของจังหวัดชายแดนใต้ไปสู่ผู้บริโภคให้แพร่หลาย และสร้างการยอมรับให้มากขึ้น โดยเลือกสถานที่จัดงานที่มีประชาชนเพียงพอหรือย่านการค้าภายในประเทศ จำนวน ๑ ครั้ง จำนวน ๓ วัน</p> <p>๕.๗ การติดตามและสรุปผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย</p> <p>๕.๗.๑ ผู้รับจ้างดำเนินการติดตามผลการดำเนินงานของสถานประกอบการ ตามที่ได้ผ่านการอบรม สัมมนาและการให้คำปรึกษาแนะนำความรู้ในการปรับปรุงพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการดำเนินกิจการโดยทำการประเมินศักยภาพของผู้ประกอบการแต่ละราย</p> <p>๕.๗.๒ ผู้รับจ้างจัดทำหนังสือรับรอง (ใบเกียรติบัตร) ที่ลงนามร่วมกัน โดยผู้บริหารของหน่วยงานที่ปรึกษา และผู้บริหารของจังหวัดชายแดนใต้ เพื่อมอบให้ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการทั้ง ๕๐ ราย หลังจากสิ้นสุดกิจกรรมต่าง ๆ แล้ว</p>
๙. งบประมาณ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	<p>ผู้รับผิดชอบ : อุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี</p> <p>สถานที่ติดต่อ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี</p> <p>หมายเลขโทรศัพท์ ๐-๗๓๔๑-๔๒๙๕</p>

๑๖. โครงการพัฒนาผู้ประกอบการใหม่สู่ Start Up

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาผู้ประกอบการใหม่สู่ Start Up
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจ เป็นนโยบายหนึ่ง ๑ ใน ๑๑ ด้านของรัฐบาล ในการพัฒนาประเทศให้เร่งฟื้นตัวจาก ความบอบช้ำทางเศรษฐกิจ อันเนื่องมาจากความหวาดระแวงทาง สังคมจนกลายเป็นความขัดแย้งทางการเมือง และแนวทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ คือ การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยทุกระดับ และการ เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้เข้มแข็ง สามารถแข่งขัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับจังหวัดนราธิวาสในฐานะจังหวัด ชายแดนที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศมาเลเซีย มีโอกาสจากการ รวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่จะทำให้ผู้ประกอบการ สามารถดำเนินธุรกิจได้เสรีมากขึ้น จังหวัดนราธิวาสจึงได้กำหนด กลยุทธ์การสร้างศักยภาพกลุ่มผู้ผลิตสินค้าชุมชนและผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน OTOP และ SMEs ให้มีขีดความสามารถในการ บริหารจัดการทั้งการผลิต แปรรูป การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ และเชื่อมโยงช่องทางการตลาดรองรับการค้าชายแดนและ ประชาคมอาเซียน เป็นกลยุทธ์ในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของ จังหวัดนราธิวาส สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส ได้เล็งเห็น ความสำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจ จึงได้จัดทำโครงการสร้างและ พัฒนาผู้ประกอบการใหม่ เพื่อสร้างโอกาสให้บัณฑิตใหม่ และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน OTOP ที่มีความพร้อมในการเป็น ผู้ประกอบการ รวมทั้ง การต่อยอดผู้ประกอบการ SMEs และ ผู้ประกอบการ คพอ.เดิม ให้มีความสามารถในการพัฒนาต่อยอด ธุรกิจและดำเนินธุรกิจได้อย่างเข้มแข็ง เพื่อสนับสนุนการแก้ไข ปัญหาในพื้นที่โดยเฉพาะความมั่นคงด้านเศรษฐกิจให้เกิดการค้า การลงทุน สร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ได้</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๓.๑) เพื่อผลักดันให้เกิดผู้ประกอบการใหม่ในพื้นที่ ๓.๒) เพื่อสร้างโอกาสให้นักศึกษาจบใหม่สามารถประกอบธุรกิจด้วยตนเอง ๓.๓) เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กลุ่มผู้ประกอบการ คพอ. เดิมให้ สามารถรักษาสภาพการจ้างงาน และสร้างโอกาสขยายธุรกิจ ต่อไปในอนาคต</p>
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p><u>ผลผลิต/ผลลัพธ์</u> ผู้เข้าร่วมโครงการที่ผ่านหลักสูตรเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ พร้อมมีแผนธุรกิจรายบุคคล</p>
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>๕.๑) เกิดการจัดตั้งธุรกิจใหม่/ขยายธุรกิจ เฉลี่ยร้อยละ ๓๐ ต่อปี ๕.๒) เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้นเฉลี่ย/กิจการ เฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี</p>
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นที่ ๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว - แนวทางการพัฒนา อก. ข้อ ๑ การยกระดับขีดความสามารถ ของผู้ประกอบการ และภาคอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม - แนวทางการพัฒนา สปอ. ข้อ ๒ การพัฒนาศักยภาพของ ธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค - แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส ข้อที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรให้เข้มแข็งด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม
๗. ระยะเวลา	<p>ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ สิ้นสุด ปีงบประมาณ ๒๕๗๐</p>

<p>๘. กิจกรรมที่สำคัญ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กิจกรรมที่ ๑ การสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการ โดยการ ประชาสัมพันธ์และการอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้ด้านการ จัดการและการวางแผนธุรกิจ ประกอบด้วย นโยบายและมาตรการ ส่งเสริม SMEs ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส</p>
	<p>กิจกรรมที่ ๒ ศึกษาดูงาน โดยจัดให้ผู้เข้าร่วมโครงการ ศึกษาดูงาน ณ สถานประกอบการตัวอย่างหรือหน่วยงาน/องค์กรภาครัฐหรือ เอกชน ที่ดำเนินงานสอดคล้องกับธุรกิจของผู้เข้าร่วมโครงการเพื่อเป็นแรงขับเคลื่อน/หรือเป็นต้นแบบในการจัดตั้งธุรกิจ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส</p>
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p>
<p>๑๐. ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>ผู้รับผิดชอบ : อุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส สถานที่ติดต่อ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส</p>

๑๗. โครงการพัฒนาผู้ประกอบการใหม่สู่ Start Up

<p>๑. ชื่อโครงการ</p>	<p>โครงการส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดภาคใต้ชายแดนให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (CSR promotion project for factories in the Southern Border Province to achieve the SDGs)</p>
<p>๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและ เหตุผล</p>	<p>กระทรวงอุตสาหกรรม โดยท่านปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้มอบนโยบายในการจัดทำโครงการ โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนรู้สึกเป็นมิตรกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ลดการต่อต้านจากประชาชน ชุมชนในพื้นที่ เปลี่ยนทัศนคติที่ไม่ดีที่มีต่อโรงงานอุตสาหกรรม เพิ่มความเข้าใจในบทบาทของภาคอุตสาหกรรม ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีต่อนักลงทุน สร้างแรงจูงใจในการลงทุน สอดคล้องกับความสำเร็จของภาคอุตสาหกรรมตามนโยบายของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ที่มอบแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมต้องประกอบด้วย ๔ ด้าน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ด้านเศรษฐกิจและธุรกิจอุตสาหกรรม เพิ่มศักยภาพและผลิตภาพ Productivity ๒. ด้านการดูแลสังคมและชุมชนโดยรอบให้อยู่กับเราได้ มีการประกอบการอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) เป็นสำคัญ ๓. ด้านการดูแลสิ่งแวดล้อมต้องตอบโจทย์ภาพรวมกระแสสิ่งแวดล้อมโลก อาทิ ภาวะโลกร้อน CO₂/Water Footprint กฎ กติกาด้านสิ่งแวดล้อมสู่ Global ที่จำเป็นจะต้องตอบโจทย์ในแง่ของประเทศไทย รวมถึงในแง่การรับรองสินค้าส่งออกให้เป็นที่ยอมรับและเป็นสากล ๔. ด้านการกระจายรายได้สู่ชุมชน โดยประชาชนที่อยู่รอบอุตสาหกรรมจะต้องมีชีวิตในเชิงเศรษฐกิจที่ดีมีการจ้างงานและการกระจายรายได้ในพื้นที่ <p>เพื่อสนองนโยบาย กระทรวงอุตสาหกรรม จึงมีความจำเป็นในการจัดทำโครงการส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดภาคใต้ชายแดนให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (CSR promotion project for factories in the Southern Border Province to achieve the SDGs) ขึ้น โดยการบูรณาการทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ในการพัฒนาเสริมสร้าง โรงงานอุตสาหกรรม ให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน และสอดคล้องกับเป้าหมายของสหประชาชาติ ในการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๓.๑ ส่งเสริมการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) แก่ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม ๓.๒ ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมกับชุมชน ทำให้มีการพึ่งพากันในสังคม (Social Enterprise) เพื่อพัฒนาสู่นโยบาย SMEs ๔.๐ ของรัฐบาลต่อไป ๓.๓ เสริมสร้างผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดกลางให้มีศักยภาพสามารถแข่งขันในตลาดการค้า และสนับสนุนให้วิสาหกิจเหล่านั้นมีความเข้มแข็ง สนับสนุนนโยบายรัฐบาลในการสร้างวิสาหกิจเหล่านั้น มีความเข้มแข็งสนับสนุนนโยบายรัฐบาลในการสร้างวิสาหกิจชุมชนขนาดเล็ก (Small Social Enterprise)
<p>๔. ผลผลิต และ ผลลัพธ์ของ โครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑ ทำให้เศรษฐกิจภาคการผลิตอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีการพัฒนา ภายใต้มาตรฐานของการประกอบการอย่างยั่งยืน สามารถอยู่ร่วมกับบริบทของสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมอย่างกลมกลืน

	<p>๒ ช่วยให้เกิดความเข้าใจในการประกอบกิจการโรงงานและเกิดการพัฒนายั่งยืน</p> <p>๓ ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจ ช่วยสร้างงาน ส่งเสริมการมีงานทำ กระจายรายได้สู่ระดับเศรษฐกิจฐานรากในหมู่บ้าน/ชุมชน และทำให้เกิดการภาพลักษณ์ที่ดีของธุรกิจและเกิดการลงทุนมากขึ้น จังหวัดยะลามีรายได้เพิ่มขึ้น</p>
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ประกอบการได้รับความรู้ด้าน CSR และมาตรฐาน ISO ๒๖๐๐๐ จำนวน ๑๕๐ คน - โรงงานอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการ ได้รับการ Coaching and Training จำนวน ๓ โรงงาน - โรงงานอุตสาหกรรมจัดเปิดบ้านอุตสาหกรรม industrial open house จำนวน ๓ โรงงาน
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นที่ ๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว - แนวทางการพัฒนา อก. ข้อ ๑ การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการ และภาคอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม - แนวทางการพัฒนา สปอ. ข้อ ๒ การพัฒนาศักยภาพของ ธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค - แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส ข้อที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรให้เข้มแข็งด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ สิ้นสุด ปีงบประมาณ ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลัก ส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดภาคใต้ชายแดนความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน เพื่อเป้าหมายการพัฒนายั่งยืน
	กิจกรรมสนับสนุน การบริหารโครงการและติดตามประเมินผล
๙. งบประมาณ	๓,๑๕๔,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	ผู้รับผิดชอบ : อุตสาหกรรมจังหวัดยะลา สถานที่ติดต่อ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา

๑๘. ยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ภาคใต้ชายแดนสู่มาตรฐานฮาลาล

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ภาคใต้ชายแดนสู่มาตรฐานฮาลาล
๒. ชื่อแผนงาน	
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาสินค้าเกษตรสู่อุตสาหกรรมฮาลาล
๔. หลักการและเหตุผล	<p>กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย จังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี และจังหวัดนราธิวาส มีประชากรในพื้นที่กว่าร้อยละ 80 นับถือศาสนาอิสลาม มีวัฒนธรรมการที่ยึดถือปฏิบัติตามหลักศาสนา เป็นสิ่งหนึ่งที่แสดงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมท้องถิ่นภาคใต้ชายแดนที่งดงาม ในการผลิตหรือการบริการทั้งหลาย ที่ไม่ขัดต่อบัญญัติของศาสนาอิสลาม ที่เรียกกันว่า ฮาลาล (Halal) ถูกนำมายกระดับเป็นมาตรฐานฮาลาล เป็นมาตรฐานผลิตภัณฑ์สำหรับชาวมุสลิม ในการใช้อุปโภคและบริโภค อุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีกลุ่มผู้ประกอบการประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย รวมจำนวนกว่า 500 ราย ส่วนใหญ่เป็นวิสาหกิจชุมชน มีความต้องการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์แฟชั่นและเครื่องแต่งกายมุสลิมให้มีคุณภาพดี และคงรักษาความเป็นอัตลักษณ์ชายแดนใต้ ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคและตลาดวิถีใหม่ มีผู้ประกอบการอาหารที่เป็นผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน/OTOP ที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการอาหารและยา(อย.) จำนวน 708 ราย โดยแบ่งเป็นจังหวัดปัตตานี จำนวน 285 ราย จังหวัดยะลา จำนวน 243 ราย และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 180 ราย ที่ต้องการพัฒนาเพื่อให้ได้มาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น มผช. ฮาลาล GMP HACCP และมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเพื่อการส่งออกและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์อาหารอันเป็นอัตลักษณ์ให้เป็นที่ยอมรับ สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน จึงได้จัดทำ “โครงการยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ภาคใต้ชายแดนสู่มาตรฐานฮาลาล” โดยมีเป้าหมายในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการฮาลาลชายแดนภาคใต้ เกิดการสร้างงานรายได้ ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนภาคใต้ชายแดนที่ดีขึ้น</p>

<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๒.๑ เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ให้กับผู้ประกอบการเกี่ยวกับการผลิต การบริการ การพัฒนาบุคลากร รวมทั้งแนวทางปฏิบัติในการผลิต ผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลามและแนวทางการรับรอง มาตรฐานฮาลาล</p> <p>๒.๒ เพื่อเตรียมความพร้อมสถานประกอบการในการขอรับการรับรอง มาตรฐานฮาลาล</p> <p>๒.๓ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่สอดคล้องกับข้อกำหนด ฮาลาล</p> <p>๒.๔ เพื่อรองรับการขยายตลาดสู่สากล โดยเฉพาะประเทศในแถบ ตะวันออกกลาง</p>
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>ผู้ประกอบการฯ มีความพร้อมในการขอรับมาตรฐานฮาลาล อย่าง น้อยร้อยละ ๘๐</p>
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	<p>ยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าบาติกจังหวัดยะลาด้วย BCG MODEL</p>
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ภาคใต้ชายแดนสู่มาตรฐานฮาลาล งบประมาณ ๒,๓๔๕,๗๐๐ บาท ผู้รับผิดชอบ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา (เจ้าภาพหลัก) ปัตตานี นราธิวาส</p>
<p>๙. หน่วยงานดำเนินการ</p>	<p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ยะลา (เจ้าภาพหลัก) ปัตตานี นราธิวาส</p>
<p>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	<p>ตุลาคม ๒๕๖๘ - กันยายน ๒๕๖๙</p>
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>๒,๓๔๕,๗๐๐ บาท จากงบพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน</p>
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑. ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการผลิต การบริการ การตลาด การบริหารจัดการธุรกิจฮาลาล ตามหลักศาสนา บัญญัติ มาตรฐานฮาลาล จำนวน ๑๕๐ ราย</p> <p>๒. สถานประกอบการได้รับการพัฒนาตามข้อกำหนดฮาลาล จำนวน ๖๐ แห่ง</p> <p>๓. ผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพตาม มาตรฐานฮาลาล</p>

	๔. สถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนา มีความพร้อมในการขอรับมาตรฐานฮาลาล อย่างน้อยร้อยละ ๘๐
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. สถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนายื่นขอและได้รับการรับรองมาตรฐานฮาลาล อย่างน้อยละ ๑๐</p> <p>๒. ผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นในคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับมาตรฐานฮาลาลมากขึ้น และเป็นโอกาสในการขยายตลาดสู่ตลาดต่างประเทศ</p>

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัดภาคใต้ชายแดน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมยุคใหม่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน	บูรณาการและขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืน	ศูนย์กลางการเกษตร การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรม การค้าชายแดน บนสังคมพหุวัฒนธรรมเข้มแข็งอย่างยั่งยืน	“ขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เข้มแข็งและเติบโตอย่างยั่งยืน”
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการ และภาคอุตสาหกรรม ด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม	การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์	พัฒนาคุณภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรหลักของกลุ่มจังหวัด	การเสริมสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและฮาลาลให้เข้มแข็งและเติบโต
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมยุคใหม่	การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค	พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวยกระดับภูมิภาคให้มีคุณภาพอย่างยั่งยืนบนฐานอัตลักษณ์พหุวัฒนธรรม	การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมสถานประกอบการที่ยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model	การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model	พัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมอุตสาหกรรมการค้าชายแดน	การสนับสนุนปัจจัยให้เอื้อต่อการลงทุนและการขยายตัวของธุรกิจภาคอุตสาหกรรม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔	การพัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อยกระดับการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ	ยกระดับคุณภาพชีวิตรายได้ การศึกษา สมรรถนะแรงงาน และสาธารณสุข เพื่อวิถีชีวิตที่ยั่งยืนและสันติสุข	

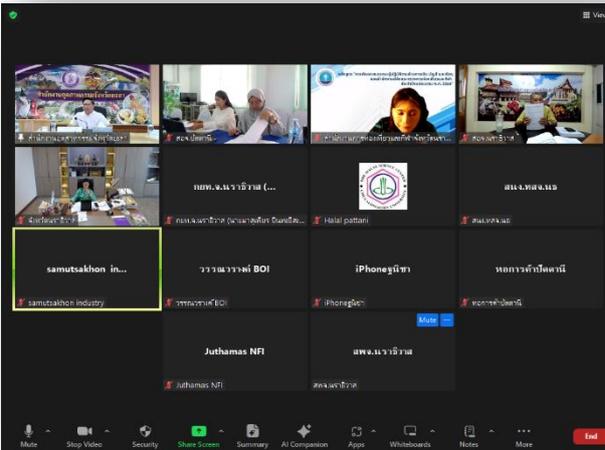
๔.๓ สรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ สอจ.ตาม
แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณกลุ่มจังหวัดภาคใต้
ชายแดน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ สอจ.
ตามแผนปฏิบัติการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๗

ประชุมทบทวนแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้
ชายแดน ระยะ ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ผ่านระบบ Online และ
Onsite ในวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ เวลา ๐๘.๓๐ น. - ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุม ชั้น ๓
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยะลา

บรรยากาศในการประชุมทบทวนแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน
ระยะ ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ผ่านระบบ Online และ Onsite

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

สำนักงานอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน
ถนนสุขยางค์ ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ๙๕๐๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๗๓๒๑ ๓๙๗๘ โทรสาร ๐ ๗๓๒๑ ๑๙๖๒
เว็บไซต์ www.industry.go.th/yala อีเมล saraban_yala@industry.go.th